EXPANDERANDE KREATIVITET

en idé vars tid är inne

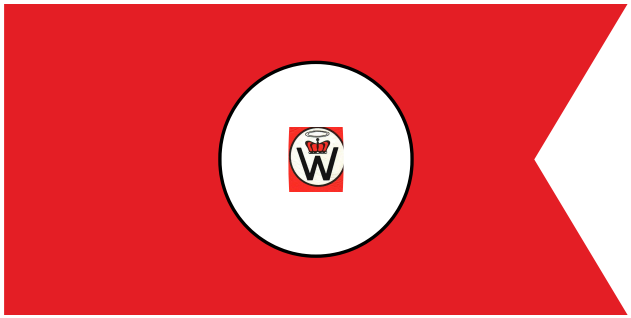

EN KRAFTFULL RELIGIÖS TROSBEKÄNNELSE TILLÄGNAD ÖVERLEVNADEN, EXPANSIONEN OCH FRÄMJANDET AV NATURENS FRÄMSTA.

BEN KLASSEN, P.M.
Grundare, Church of the Creator

EXPANDING CREATIVITY

en idé vars tid är inne

Bestående av de första
12 numren av Racial Loyalty

av

BEN KLASSEN, P.M.
Grundare, Church of the Creator

Publicerad av
THE CHURCH OF THE CREATOR
P.O. Box 400
Otto, North Carolina, 28763

Tillägnad den yngre generationen av Naturens Främsta. Det är i era händer vi kastar facklan. Det är ni som kommer att bära den oerhörda bördan, men också skörda äran av att utkämpa striden för er ras överlevnad, och för själva civilisationen.

Det talade ordet förgår, men det skrivna ordet består.

© 1985 av Ben Klassen

Innehållsförteckning

NUMMER 1

A. Creativity. En idé vars tid är inne. Äntligen en meningsfull, omfattande rasreligion för den vita rasen 16

B. Vit rasmässig laganda. Att lösa konflikten mellan idén om otyglad frihet å ena sidan, och ansvar och plikt å den andra 20

C. Punkteringssyndromet. Vi Creators tar fram lösningar och svar, snarare än att bara återvinna problemet i oändlighet 29

D. Den kristna versionen av en lösning. Ett brev med "goda råd" från en kristen och vårt svar på det 33

NUMMER 2

A. Ett amerikanskt fenomen. Creativity stadigt rotat i amerikansk jord och tradition; inte en utländsk import 35

B. Vad vår logotyp står för 41

NUMMER 3

A. Efter 65 år. Det judiska angreppet rasar vidare. Våld mot vår kyrka 42

B. Vi kommer inte att kompromissa. Vår position förblir fast 47

C. Sex blinda män och elefanten. Creativity lägger hela bilden på plats 50

NUMMER 4

A. Grundläggande skillnader. Hur Creativity skiljer sig från Hitlers nationalsocialism. Åtta punkter klargjorda 56

B. Vi är inte ateister, vi är Creators. Vi avvisar de kristnas nedsättande glåpord och tar en positiv ställning på våra egna villkor 68

C. En skola för begåvade pojkar. Början på ett stort steg framåt för Creativity 73

D. Fastställande av ett format för kontinuiteten i Church of the Creator. Procedurer för överlämning av ledarskap 75

UTGÅVA NR. 5

A. Vårt största behov. ____. 78
Var börjar vi? Att bygga en fast grund för vår vita rasrörelse.

B. Vad sägs om en Amors hörna? ____. 83

C. Skola för begåvade pojkar. ____. 84
Vi behöver ditt stöd.

D. Kom ut ur garderoben, vite man! ____. 85
Din fruktan för juden är högst paranoid.

UTGÅVA NR. 6

A. Självpåtaget handikapp. ____. 89
Den idiotiska omöjligheten i att vara en judebekämpare och kristen på samma gång.

B. Hur man stjäl skottkärror och andra värdesaker. 97
Hur juden stjäl vår mest dyrbara skatt — vårt genetiska arv.

C. Creativity-skola för begåvade pojkar. ____. 100
En historisk början.

D. En analys av Hitlers råd. ____. 101
Hur det tillämpas på vår egen Creativity-rörelse.

UTGÅVA NR. 7

A. Fiktiva koncept. ____. 109
Världen styrs av listigt implanterade lögner och falska idéer. Få människor är medvetna om dem, och de flesta accepterar dem dumt nog utan frågor.

B. Vad vi kan lära oss av tidernas främsta organisatör. 116
En analys av Hitlers kapitel IX (Bok II) ”Propaganda och organisation” och hur vi kan tillämpa hans råd på vår egen organisation.

UTGÅVA NR. 8

A. Den falska stridslisten. ____. 120
Den judiska kopplingen. En förrädisk strategi för att snärja de naiva och lättlurade. Tidernas främsta smygare har utvecklat det till ett dödligt spel.

B. Troligen inte ett ”Vem”. ____. 139
En granskning av den löjliga idén att universum måste vara skapat och styrt av en uppsättning spöken eller andar formade som MÄNNISKOR.

C. Har du några sällsynta, gamla böcker? ____. 146

D. Cupids hörna. Några grundregler 147

UTGÅVA NR. 9

A. Vi är inte hjälplösa. Den vita rasen använder inte ens 1 procent av sina enorma resurser. Rätt organiserad och tagen i anspråk är vår potential bortom all jämförelse. Låt oss använda våra muskler 148

B. Dagen efter. Vad handlar julen egentligen om? 158

C. Varför behovet av skolan för begåvade pojkar är av yttersta vikt 164

UTGÅVA NR. 10

A. Sökandet efter den store främjaren. Han finns där ute. Det är vår uppgift att finna honom. Vi skall segra 165

B. Ett polyglott sinne och ett polyglott samhälle. Vem behöver dem? En rannsakande analys av behovet för den vita rasen att polarisera kring sin egen rasreligion. Den förlamande effekten av kristendomen som det främsta hindret för den vita rasen att komma till rätta med verkligheten 172

C. Skolan för begåvade pojkar. Varför behovet är brådskande 184

D. Handbok för vigda präster. Hur man organiserar en egen kyrkogrupp 189

E. Varje skapare en vördnadsvärd. Fördelarna med att bli en vigd präst i Skaparens kyrka 196

F. Jag är ärad (tror jag). Klassen listad i den judiska handboken över mest hatade fiender 201

UTGÅVA NR. 11

A. Hur du använder din rikedom effektivt. Att få ut det mesta av våra resurser, som är enorma. Följ din dröm 203

B. Om det fungerar, gör då detsamma 212

C. Lärdomar från Egypten tillämpade på nutiden. Författarens rapport från en nyligen företagen resa till det forntida landet 214

UTGÅVA NR. 12

A. En rapport från dagens Egypten. Den andra delen av rapporten om Egypten
227

B. Den fina konsten att fatta beslut. Vare sig vi vill det eller inte, måste beslut fattas ständigt. Att bli en expert på konsten
245

C. Gör något meningsfullt för den vita rasen. Bli en ordinerad präst i Church of the Creator. Organisera din egen kyrkogrupp
253

FÖRORD

The Church Of The Creator grundades 1973 i och med publiceringen av NATURE'S ETERNAL RELIGION. Denna första bok fastställde vår religions trosbekännelse och program, CREATIVITY, och lade fram dess grundläggande mål och principer. Sedan dess har ytterligare två BÖCKER publicerats av Church Of The Creator, nämligen The WHITE MAN'S BIBLE (1981) och SALUBRIOUS LIVING (1982).

Dessa tre böcker betraktar vi som vår rörelses grundläggande böcker, och som hörnstenarna i vår religion. Om inget ytterligare någonsin lades till, skulle de stå som helt fullbordade och täcka i stort sett varje aspekt av vår trosbekännelse, vårt program och våra strävanden. De är för vår vita rasrörelse vad Bibeln är för de kristna, Koranen för muhammedanerna och Talmud för judarna.

CREATIVITY är dock en ung och dynamisk rörelse. Den växer inte bara i antal anhängare, utan växer också i omfattning och bredd i sina filosofiska horisonter. Den har en hel värld att erövra för den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg, och den står inte stilla.

I juni 1983 publicerade vi det första numret av vår månatliga tidskrift RACIAL LOYALTY, och expanderade därmed in i nya territorier, täckte ny mark och nådde ut till nya anhängare.

RACIAL LOYALTY var det transportband genom vilket vi också expanderade våra program, vår trosbekännelse och vår filosofi. Varje månad innehöll artiklar som tydligt angav vissa grundläggande ståndpunkter kyrkan tog i många avgörande frågor, och som samtidigt drog upp riktlinjer för mål med långtgående konsekvenser.

Dessa har också blivit en del av vår trosbekännelse och vårt program, vilket har befäst vår ursprungliga bas och byggt vidare på den. Vi har därigenom vidgat vår trosbekännelses horisonter och utökat omfattningen av vår verksamhet.

Denna bok är en sammanställning av de viktigaste artiklarna skrivna av mig och publicerade i RACIAL LOYALTY, med början från nummer 1, juni 1983, och slutande med nummer 14, juli 1984.

Vi har sammanställt alla dessa artiklar i bokform så att de kan föras vidare till framtida generationer som en permanent del av våra register, snarare än att lämna dem som en lös och sårbar samling av tidningsarkiv. Inom de närmaste 12 månaderna hoppas vi kunna publicera ännu en bok som kommer att vara en sammanställning av de fortsatta artiklarna, varav de flesta redan har skrivits.

Emellertid har betydande tillväxt och aktiviteter följt inom andra områden än publicering av tidskrifter, häften och litteratur. Vi har flyttat jord, vi har byggt byggnader och vi har utökat vår fysiska bas på många sätt. För protokollet och för eftervärlden har vi lagt fram några av höjdpunkterna i dessa pågående aktiviteter mellan 1980 och 1985. Den ”Kronologi” som följer omedelbart härnäst tar vid där FÖRORDET i *The WHITE MAN’S BIBLE* slutade.

Church Of The Creator

Chronology of Events, 1980-1985

År 1980 publicerade vi *The WHITE MAN’S BIBLE* och i FÖRORDET till den BOKEN berättade vi en kort historik om *The Church Of The Creator* sedan dess grundande 1973. Följande är en fortlöpande sekvens av milstolpar mellan publiceringen av 1980 års bok (upphovsrättsskyddad 1981) och denna bok (1985).

20 juli 1980. Köpte en begagnad A M Varityper-sättningsenhet för att börja sätta manuskriptet till *The WHITE MAN’S BIBLE*.

8 oktober 1980. Undertecknade ett avtal med Albo Printing Co. i Miami för tryckning och bindning av boken, *The WHITE MAN’S BIBLE*. Gjorde en handpenning på 5000,00 dollar.

10 februari 1981. Albo Printing slutförde tryckningen av 20 000 exemplar av *The WHITE MAN’S BIBLE* och levererade dem till vårt lager i Pompano Beach.

4 september 1981. Träffade Billy Sanders, byggmästare, och gick igenom preliminära planer och idéer för en kyrkobyggnad. Frågade honom om en arkitekt. Han rekommenderade Jack Patton från Franklin.

8 september 1981. Hade ett inledande möte i stugan med Jack Patton, arkitekten, för att diskutera utformningen av kyrkobyggnaden.

11 september 1981. Träffade Lance Caolson från Rose Printing Co., Tallahassee, Florida och upprättade ett kontrakt för tryckning av en ny

boken, **SALUBRIOUS LIVING**. Kontraktet undertecknades och jag gjorde en betydande handpenning. Två veckor senare returnerade advokater för Rose Printing Co. (ägt av judar) hela manuskriptet, kontraktet och bifogade en återbetalningscheck på hela beloppet. Deras invändning: rasliga undertoner i kapitel 22. Detta trots att jag hade gjort en poäng av att uppmärksamma dem på detta ända från början.

13 oktober 1981. Besökte Universal Printing i Hialeah, Florida, för att arrangera tryckningen av 25 000 exemplar av SALUBRIOUS LIVING.

19 oktober 1981. Träffade överenskommelse med Jorge Diaz i Kendall, Florida, för sättning av texten till SALUBRIOUS LIVING.

26 januari 1982. Gick igenom de slutgiltiga ritningarna för The Church Of The Creator-byggnaden med arkitekten Jack Patton.

29 januari 1982. Hämtade de första två kartongerna (2x36) av Salubrious Living vid Claytons busstation. Dessa var de första färdigställda provexemplaren.

9 februari 1982. En enorm lastbil med 20 016 exemplar av SALUBRIOUS LIVING anlände till vår stuga i N.C., och böckerna lastades snabbt av i vårt privata garage nr 2 under ett kraftigt skyfall.

9 mars 1982. Träffade byggmästaren Billy Sanders och fastställde anbudet på kontraktet för kyrkobyggnaden.

10 mars 1982. Träffade Billy Sanders på byggplatsen klockan 08:00 och tog det första spadtaget för World Center-byggnaden. Klockan 10:00 anlände den tunga utrustningen och började gräva.

9 oktober 1982. Träffade pastor Tim Gaffney för att diskutera möjligheterna att anställa honom som vår första Hasta Primus. Hämtade honom vid Ashevilles flygplats och lät honom stanna över dagen.

4 december 1982. Tecknade kontrakt med Compugraphic, Inc. för köp av flera dyra delar av sättningsutrustning för tryckning av framtida tidning. Compugraphic lovade leverans av utrustningen vid årsskiftet.

11 december 1982. Kyrkobyggnaden officiellt färdigställd.

28 december 1982. Pastor Tim Gaffney anlände klockan 15:30 för att påbörja sitt jobb vid årsskiftet; hans fru ska följa efter en månad eller så senare.

Januari 1983. Upprepade förseningar i leveransen av sättningsutrustningen från Compugraphic, Inc. Problem verkar utvecklas mellan pastor Gaffney och hans fru, som är katolik. Vid det här laget har hon uppenbarligen bestämt sig (på inrådan av sin präst) för att hon inte kommer att flytta till North Carolina.

27 februari 1983. Pastor Tim Gaffney återvände till Schenectady och vi stod utan en Hasta Primus.

8 mars 1983. Global Van Lines anlände slutligen klockan 19:00 och levererade sex stora paket med Compugraphic-utrustning. Avlastning pågick fram till 22:30.

En del av förseningen med att ta emot utrustningen berodde på att den av någon märklig anledning ursprungligen hade adresserats till South Boston. För att göra saken värre körde lastbilschauffören, efter avlastningen, upp till vår vägkorsning vid stugan för att vända, fastnade i kohagen och blev stående där hela natten. Han var tvungen att bärgas ut av en bärgningsbil nästa morgon.

1 april 1983. Min fru och jag körde upp från Lighthouse Point, Florida i två bilar, kombibilen och en VW Rabbit, med två stora sektioner av insignieskylten (vardera 4x8) fastspända på takräcket på kombibilen. Eftersom detta var långfredagen kunde vi inte hitta något nattlogi på motell. Efter en kort (1 timme) vila körde vi vidare hela vägen till stugan och anlände klockan 06:00, vilket fullbordade en resa på 750 mil (ca 1200 km).

Efter denna resa började vi sammanställa det första numret av RACIAL LOYALTY under de närmaste veckorna.

4 april 1983. Gene Schweigert från Compugraphic anlände och gav oss lektioner i hur man använder typsättningsutrustningen under de följande tre dagarna.

12 april 1983. Nu börjar det riktigt roliga. Började typsätta texten till juninumret av RACIAL LOYALTY.

19 april 1983. Gjorde arrangemang med Dixie Printing i Franklin, N.C. för den faktiska tryckningen av RACIAL LOYALTY.

25 april 1983. Färdigställde layout och montage av RACIAL LOYALTY och tog alla sex ark (12 sidor) till Dixie Printing för en upplaga på 15 000 exemplar.

8 maj 1983. Pastor Richard Becker anlände för att tillträda positionen som ny Hasta Primus.

11 maj 1983. Skickade ut den första uppsättningen av RACIAL LOYALTY (juniutgåvan).

15 juni 1983. Klockan 01:45 kastade ett okänt gäng på 3 brottslingar en molotovcocktail mot kyrkan och avlossade ett hagelskott mot kyrkans insignier. Brottslingarna greps aldrig, och myndigheterna gjorde endast en halvhjärtad ansträngning för att hitta de skyldiga.

24 juni 1983. Undertecknade sluthandlingarna för försäljningen av hemmet i Lighthouse Point, Florida.

28 juni 1983. Allied Van Lines hämtade alla våra tillhörigheter vid vårt tidigare hem i Lighthouse Point och min fru och jag lämnade huset klockan 21:15. Vi körde till Fort Pierce och stannade på Holiday Inn över natten.

30 juni 1983. Anlände till stugan i N.C. klockan 13:30.

22 augusti 1983. Pastor Rick Becker slutade för att återuppta sina forskarstudier i Greenville och Keith Williams placerades på posten som Hasta Primus.

14 oktober 1983. Första spadtaget för Skolan för begåvade pojkar. Doyle Byrd började flytta jord med sin tunga utrustning.

22 oktober 1983. Keith Williams och jag började bygga en gångbro mellan kyrkan och skolan.

25 oktober 1983. Grunden gjuten för skolan.

11 till 22 februari 1984. Min fru och jag gjorde en resa till Egypten. Detta resulterade i två artiklar om Egypten i Racial Loyalty — april och maj 1984.

5 mars 1984. Överlät 20 angränsande tunnland till kyrkan.

10 april 1984. Keith Williams ersattes av pastor Carles Messick som ny Hasta Primus.

25 april 1984. Började plantera träd (6 persiko- och 6 körsbärsträd) längs stigen till skolan (Leadership Lane).

12 juli 1984. Installerade dator för adressering av sändlistor, för medlemsstatus och andra arkiveringar.

5 december 1984. Flög till Orange County Airport, (Kalif.) och träffade Tom Metzger för att spela in videobandet ”Race and Reason” om Creativity och Church Of The Creator.

15 januari 1985. Började sätta texten till denna bok, EXPANDING CREATIVITY.

16 till 26 februari 1985. Min fru och jag gjorde en tio dagars resa till Hawaiiöarna. Detta resulterade i en artikel om rasblandning och mormonerna, publicerad i aprilnumret av Racial Loyalty.

15 mars 1985. Skolbyggnaden färdig. Fullt upptagen med att installera köksutrustning (godkänd av National Sanitation Foundation), allt mycket dyrt; bygger även våningssängar, skrivbord, skåp och ordnar med andra detaljer inför öppningen den 6 juli.

UTÖKAD KREATIVITET

Nummer 1, juni 1983

KREATIVITET...

En idé vars tid är inne

ÄNTLIGEN, en meningsfull, omfattande rasreligion för den vita rasen

Efter minst 60 sekler av vältring i förvirrat kaos, finns det äntligen ljus i slutet av tunneln för den vita rasen. Efter 60 sekler har den vita rasen äntligen, för första gången i sin historia, en äkta rasreligion som är dess egen. Den religionen är KREATIVITET, och Church of the Creator är både ödmjuk och stolt över att visa vägen. Det är vår orubbliga föresats att polarisera den vita rasen, att bygga en kraftfull armé av väckta, beslutsamma vita ras-anhängare vars orubbliga mål är den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg. Vi är nu fast beslutna att, kosta vad det kosta vill, bygga en sådan rörelse till en kraftfull murbräcka som kommer att svepa alla den vita rasens fiender framför oss — vare sig de är judar, kristna eller lerfolk. Organiserad, informerad och väckt är den vita rasen enkelt tio gånger kraftfullare än alla dess fiender tillsammans.

Det finns ett ordspråk som säger att ingenting är så kraftfullt som en idé vars tid är inne. För vår ras är KREATIVITET den idén — en idé mer vital och dynamisk än någon den vita rasen någonsin har underhållit i hela sin långa och tumultartade historia. Och det är på tiden. Ytterligare en generation eller två av den nuvarande jude-framkallade galenskapen och den vita rasen kommer att vara slut. Den kommer att vara borta för alltid. Den kommer frivilligt att ha hjälpt sina fiender genom att begå självmord.

Problemet som den vita människan har med att få kontroll över sitt eget öde är tvåfaldigt: (a) det förvirrade tänkandet hos den vita rasen själv, och (b) den massiva dos av judisk propaganda som juden dagligen öser över den vita rasens hjärnor. Judarna har kommit långt på vägen mot totalt världsherravälde. Deras största mål är det fullständiga övertagandet av Amerika, det sista övervägande vita fästet på jorden. Under det tjugonde århundradet har vår position i vårt amerikanska hemland stadigt och i ökande takt undergrävts. Redan nu kontrollerar den sionistiska fienden vår regering, finansiella in-

stitutioner, nyhetsmedier och skolor, nycklar till fullständig politisk och militär dominans. Den hjärntvättade vita rasen har fallit i fällan, tack vare televisionen, den där elektroniska judiska gubben-i-lådan som har gjort så mycket för att förstöra den vita rasens tankeprocess.

Det är målet, bördan och det ärorika privilegiet för Skaparens Kyrka att leda den vita rasen tillbaka till förnuft, att styra den in på en kurs tillbaka till styrka och manlighet, att leda den till dess egen frälsning och återuppståndelse. Det är vår orubbliga föresats att få bort den parasitära juden från vår rygg på ett eller annat sätt, en gång för alla, och vi avser att göra det fullständigt före detta århundrades slut. Vi har för avsikt att få bort alla parasiter från den vita mannens rygg och hjärna och återigen stadigt vrida kontrollen över vårt eget öde tillbaka i händerna på vår egen ras. Detta avser vi att göra och detta kommer vi att göra, eftersom vi måste. Det är en fråga om liv och död, en fråga om att göra eller dö. Det är en strid i vilken du, min käre vita raskamrat, vare sig du vill det eller ej, är en deltagare.

Låt mig här påminna mina vita raskamrater om att den vita rasen, höjdpunkten av Naturens skapelse, har rikliga resurser för att utföra jobbet. Även om judarna, negrerna och de snabbt exploderande lerraserna nu är fler än oss i ett förhållande på 12 till 1, och även om de är dödligt fientliga, är de ändå inte det verkliga problemet. Det verkliga problemet är den vita rasens eget förvirrade och självmordsbenägna tänkande. Jag kan inte betona denna punkt tillräckligt starkt. Problemet sitter i våra sinnen. Rent ut sagt är vårt tänkande helt åt helvete. Vi Skapare hävdar att detta beklagliga tillstånd började när juden matade romarna med asiatisk kristendom och slutligen erövrade hela Europa med hjälp av denna självmordsbenägna judiska sinnesförvirrare. Huruvida vi har rätt eller fel i att peka ut orsaken kan diskuteras. Faktum kvarstår att den vita mannens tänkande i detta skede av nittonhundratalet har degenererat till ett moras av självmordsbenägen galenskap. Om det kan det knappast råda något tvivel.

Då det förhåller sig så, är den främsta prioriteringen för Skaparens Kyrka att reda ut den vita mannens förvirrade, mångspråkiga tänkande. Det är vårt mål och program att föra den vita mannen tillbaka till förnuft, tillbaka till hälsa, tillbaka till Naturens Eviga Lagar. När vi väl har uppnått så mycket är striden, i allt väsentligt, över.

Skaparens Kyrka har nu verktygen för att utföra jobbet. I våra tre grundläggande böcker, NATURE'S ETERNAL RELIGION,

I **DEN VITA MANNENS BIBEL** och **SALUBRIOUS LIVING** stakas målet, medlen och programmet ut högt och tydligt. Dessa tre böcker är vår religions heliga skrifter. De lägger grunden och hörnstenarna för vår fyrdimensionella religion — **Ett sunt sinne i en sund kropp i ett sunt samhälle i en sund miljö.** Däri har ni hela paketet — hela trosbekännelsen, det totala programmet.

Vi har nu också en vacker ny trevåningsbyggnad som centrum för vår verksamhet. Vi har en möteshall, ett bibliotek, ett antal kontor, en stor källare för förvaring och ett antal andra faciliteter, för att inte tala om riklig markyta för framtida expansion.

Vi kallar vår nya byggnad för World Creativity Center. Vi har nu en geografisk bas i de vackra Blue Ridge Mountains i North Carolina. Som Hitler träffsäkert har påpekat är ett geografiskt ”hem” extremt viktigt för tillväxten och polariseringen av vilken ideologi som helst.

Vi har nu också en tidning med vilken vi kan informera och kontakta våra anhängare och sprida vår ständigt växande bas. Som ni har noterat från tidningshuvudet kallar vi den **RACIAL LOYALTY**, en grundläggande princip i vår lära.

Så vi är nu på väg. Vi är beslutna att ingenting, absolut ingenting, ska stoppa pånyttfödelsen, räddningen och återuppståndelsen av den mest dyrbara skatten på jordens yta — Den Vita Rasen. Nu behöver vi dig, vite man och vita kvinna som läser detta, för att göra din del.

Vad kan du göra? Tja, om du aldrig har hört talas om The Church of the Creator förrän nu, är det första du kan göra att skaffa dig våra tre grundläggande böcker. I dem finns det **TOTALA PROGRAMMET**, den **SLUTGILTIGA LÖSNINGEN**, den **ULTIMATA TRON** för den **VITA RASEN** utstakad. Läs dem, studera dem intensivt. Gå sedan till verket. Bli en militant, aggressiv vit partisan — en partisan för den vita rasen.

Härnäst, bli ett minidistributionscenter för Den Vita Mannens Biblar. Sälj, låna ut, ge bort så många exemplar varje vecka som möjligt. Du och din avkomma kommer att bli rikligt belönade för era ansträngningar. Din belöning blir din egen, din familjs och din ras överlevnad.

Därefter, beställ hundra exemplar av tidningen Racial Loyalty och distribuera den till alla dina (vita) kontakter som är mottagliga för att läsa den. Du planterar därmed frön, vars framtida förgreningar är oförutsägbara och ovärderliga.

Härnäst kan ni organisera en kyrkogrupp — ett mycket viktigt program för vilket vi erbjuder riktlinjer i tidningarna Racial Loyalty.

Det är vårt mål att bygga ett kommunikationsnätverk inom den Vita Rasen som är oöverträffat. Det är vårt initiala mål att placera 10 miljoner exemplar av vår White Man's Bible i händerna på våra Vita Raskamrater. När vi väl har gjort så mycket är vi över krönet och väl på väg att vinna världen som den Vita Människan gjorde i "The Winning of the West" under 1800-talet.

Genom deltagande i denna ädla strävan blir även du en del av rörelsen, en Skapare, den Vita Rasens elit. Genom att göra det kommer du att vara hängiven en sak som är större än dig själv — en sak som överträffar alla andra.

I strävan efter denna stora sak, låt oss vara orädda och ihärdiga. Låt oss vara målmedvetna och beslutsamma. Låt oss se världen rakt i ögonen — judar, kristna, niggrer och alla — och säga — värld, oavsett om du är redo eller inte — här kommer vi och du gör bäst i att vänja dig vid tanken. Aldrig mer kommer den Vita Människan att tolerera att bli förvirrad, oskadliggjord och misshandlad. Inte längre kommer den Vita Rasen att titta på passivt och tillåta sig att bli plundrad och förorenad, rånad och massakrerad. Vi har nu en genuin Vit rasreligion kring vilken vi kan polarisera och enas. Vi har nu en rasreligion som visar vägen för den Vita Rasen för att bygga en Vitare och Ljusare värld. CREATIVITY är nu på väg och den är här för att stanna. Det är den mest kraftfulla och dynamiska idén i den Vita Människans tumultartade historia och nu har dess tid kommit.

* * * * *

The Church of the Creator: En ö av hopp och förnuft i en värld som blivit fullständigt galen.

* * * * *

Propagandisera! Proselytisera! Organisera!

* * * * *

VIT RASLIG SAMVERKAN

Att lösa konflikten mellan idén om otyglad Frihet och Oberoende å ena sidan och Ansvar och Plikt å den andra.

Judarna tände gnistan till den franska revolutionen med slagorden Frihet, Jämlikhet, Broderskap och störtade denna stora vita nation i ett kaos som den aldrig återhämtade sig ifrån. Under det kaos judarna själva hade iscensatt, var de snabba med att utnyttja sammanbrottet och massakrera det främsta av det vita franska ledarskapet. Medan giljotinen flitigt användes, medan huvuden rullade och kvinnor räknade maskor i sin stickning i ett synkroniserat fiasko av skräck, utövade judarna två av sina mest kraftfulla vapen. Dessa var (a) döda alltid de bästa (av den vita rasen) och (b) söndra och härska.

Judarna säger själva i ”Sions vises protokoll” att de har varit de första att bland massorna ropa ut dessa samma slagord (eller deras motsvarighet) sedan urminnes tider, och ett oräkneligt antal gånger sedan den franska revolutionen. De har använt dessa idéer som bete upprepade gånger genom historien för att egga massorna, för att snärja dem i kaos och anarki och sedan för att förinta, erövra och förslava sina lättlurade offer.

I Protokoll nr 1 påpekar de med bitter sarkasm att dessa slagord som förkroppsligar idéerna om ”Frihet”, ”Jämlikhet”, ”Broderskap”, ”Oberoende” och ”Individualism” alltid har fungerat som en trollformel mot de goyim de önskar förinta. De påpekar vidare att goyim, som själv tog upp ropet, alltid var för dum för att inse att idéerna i sig själva var motsägelsefulla och omöjliga att förverkliga.

Vi måste naturligtvis komma ihåg att Protokollen inte skrevs för att upplysa Goyim (den nedsättande judiska termen för icke-judar, som betyder dum boskap) utan skrevs enbart för den hemliga ledningen av judiska insiders som en plan och ett program för...

förintelse av Goyim, särskilt den vita rasen. De var aldrig avsedda att bli allmänt kända för Goyim och det är en historisk tillfällighet att vi överhuvudtaget har fått kännedom om dem. Faktum är att trots att Protokollen har varit allmänt kända (ett exemplar placerades i British Museum 1906) sedan 1905, har judarna varit så framgångsrika i att undertrycka och/eller misskreditera denna veritabla krutdurk att mycket få vita människor känner till dem än idag, mer än tre kvarts sekel senare.

(För ytterligare information om Protokollen läs kapitel 19 och 20 i NATURE'S ETERNAL RELIGION.)

I århundraden har miljontals vita människor varit förtjusta i och vilseledda av dessa judiska idéer. Inte bara bland de eldiga liberalerna, utan särskilt av orubbliga "konservativa" har dessa libertinska idéer entusiastiskt omfamnats och basunerats ut. Som judarna påpekar, noterade de dumma Goyim inte motsägelsen i innebörden av dessa ord, ej heller insåg de att det i naturen inte finns någon jämlikhet, och att själva idén om "frihet" i en verklig värld är en myt och en bluff.

Låt oss upprepa och betona denna punkt. Naturen själv har fastställt olikhet i sinnen, karaktärer och förmågor lika oföränderligt som hon har fastställt underordning under sina lagar. Ve den art som försöker trotsa dessa lagar. Naturen straffar sådana missanpassade varelser med det ultimata straffet — utrotning. Tyvärr är den vita rasen nu självmordsbenägen i sitt trots mot den mest grundläggande av alla naturens lagar, nämligen att kämpa för sin egen överlevnad, och förutsägbart nog är den på väg mot utrotning.

Eftersom Church of the Creators oförtröttliga mål är den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg, och eftersom det är vår börda att hejda den huvudlösa rusningen mot självmord som den vita rasen verkar vara genomsyrad av, vill vi närmare undersöka innebörden av några av dessa judiska slagord. Bland dessa ord som den vita rasen har placerat på en helig och overklig piedestal finns idéerna om frihet, oberoende, jämlikhet, broderskap, självständighet och individualism. För i synnerhet amerikaner har dessa idéer varit lika oangripbara och vördade som den heliga graven är för de kristna, och av ungefär samma anledning. Märkligt nog är det särskilt bland de "konservativa" som dessa idéer missförstås allra mest.

Vi har redan undersökt idén om jämlikhet som en stor judisk bluff som begåtts mot den vita rasen i syfte att förgöra oss. Detta har vi gjort i både NATURE'S ETERNAL RELIGION

(Kapitel om "Raslig socialism", "Ledarprincipen" och andra) och DEN VITE MANNENS BIBEL (Kreativa Credon nr 17, 18, 29, 30, 31 och flera andra). Det finns därför inget behov av att behandla samma ämne igen. Låt oss istället närmare granska de (i de naivas sinnen) sakrosankta idéerna om frihet och individualism som vi hör så mycket om. Även om de uttrycker två separata idéer är de nära besläktade. En sak de har gemensamt är att dessa idéer upprepade gånger och skickligt har använts av judarna i deras diaboliska teknik att söndra och härska.

Låt oss först undersöka idén om frihet. Det första jag vill påpeka är att precis som gratislunchen är hela idén orealistisk och illusorisk. Den existerar inte, varken i naturen eller i samhället. Det har den aldrig gjort och kommer aldrig att göra. Det är i själva verket, som judarna påpekar i Protokollen, ett judiskt slagord som de tillsammans med Broderskap och Jämlikhet upprepade gånger har utnyttjat för att fånga de intet ont anande.

Det enda sättet en människa skulle kunna vara FRI på vore att leva helt ensam på en öde ö, som Robinson Crusoe gjorde innan hans man Fredag dök upp. Men så snart ens en andra person kommer in i bilden blir han omedelbart begränsad av den personens önskemål, handlingar, rörelser och utövande av SINA "friheter". Deras respektive "friheter" att göra precis som de vill hamnar i omedelbar konflikt. Antingen inleds en utrotningsstrid, eller så lär de sig att förhandla fram en viss uppsättning regler genom vilka de kan enas om att leva fredligt i samma territorium. De lär sig båda att var och en måste respektera dessa regler. Omedelbart begränsas deras "frihet" av dessa regler, och eftersom "frihet" per definition är OBEGRÄNSAT val av handling, existerar den inte längre. När vi multiplicerar denna faktor med de trångbodda miljarder människor som bebor denna planet Jorden, kan vi lätt se att våra handlingar av nödvändighet måste styras av en mängd "regler" eller lagar och att varje annat tillvägagångssätt är otänkbart.

Den obegränsade "friheten" för en ensam eremit på en öde ö är egentligen inte ett val av obegränsade möjligheter, ej heller är den särskilt önskvärd. Även om han kunde göra precis som han ville utan att någon hindrade eller störde honom, är en sådan eremits alternativ i själva verket mycket, mycket begränsade. Han skulle inte ha valet att samtala med sina likar; han skulle inte ha något val att para sig eller bilda familj, och skulle därför få alla sådana naturliga drifter undertryckta; han skulle inte ha några böcker att läsa, inga av civilisationens njutbara tillbehör; inga basebollmatcher, ingen opera, inga konserter, inga pjäser, inga bilar, inga flygplan, inga anständiga kläder, inga fina bostäder, bara ett magert urval

av mat, och bli uteslutna från en miljon andra val som vi som medlemmar av en civiliserad vit ras kan utöva och njuta av. Så vad är det som är så fantastiskt med en sådan isolerad frihet? En sådan eremit skulle visserligen vara fri — att leva ett ensamt, dystert och primitivt liv som ett djur och dö i sin ensamhet — ”fri” som vinden.

Detta är varken den typ av liv som vi i Skaparens Kyrka (The Church of the Creator) strävar efter, och för den delen skulle inte heller särskilt många av våra civiliserade vita raskamrater göra det (ett fåtal förvridna avvikare kanske). Vi Skapare accepterar det faktum att vi lever i en befolkad värld av våra likar och det är inte vårt mål att vara den sista individen på jorden, eller att vara en ensam eremit på en öde ö. Det är vårt mål att inte bara acceptera det faktum att vi är ett socialt djur som lever i ett civiliserat vitt samhälle, utan att konstruera och organisera det samhället på ett sådant sätt att det tjänar den vita rasens bästa intressen. Denna klausul om ”bästa intressen” inkluderar att göra det möjligt för oss att leva ett LYCKLIGT liv, ett liv av KVALITET, ett av KREATIVITET och PRODUKTIVITET och ett som samtidigt har bidragit till FRAMSTEGET för vår dyrbara ras.

Det finns några andra nackdelar med det ensamma eremitlivet som jag skulle kunna räkna upp när vi ändå är inne på ämnet. (a) Det finns inte tillräckligt med ”isolerade territorier” för att fyra miljarder människor ska kunna välja och vraka. (b) Ett sådant liv skulle vara tråkigt, torftigt, primitivt och dystert. (c) Det skulle naturligtvis vara en en-generations-chansning och vara självdestruktivt för vår ras. Så låt oss göra oss kvitt detta nonsens om ”frihet”, som, om den inte är obegränsad, inte är frihet alls.

Det finns en annan faktor som jag vill påpeka som vi som Skapare är djupt oroade över i detta skede av historien. Det är detta: att vi, den vita rasen, under det sista kvartalet av nittonhundratalet är fångade i en hård kamp för själva den vita rasens överlevnad. Det är en kamp där idékriget för närvarande är som mest hätskt, men allteftersom vi upprepade gånger blir angripna och pressade allt längre mot väggen, kommer det att bli mer och mer fysiskt och våldsamt, vilket kulminerar i den fysiska utrotningen av den vita rasen. Det är en klen tröst för mig att vi skulle vara kända som det mest frihetsälskande folket som drabbades av folkmord i händerna på sina fiender.

För att vinna det dödliga krig som vi ovetande finner oss indragna i, måste vi organisera alla våra resurser, fysiska, andliga, mentala och ekonomiska. För att ha en effektiv organisation (vilken organisation som helst) måste vi ha en kommandokedja, precis som en armé har, som General Motors har, eller som vilken annan organisa-

tion. Låt mig nu fråga dig, känner du till någon effektiv organisation i existens som inte är baserad på ledarskap, disciplin och lydnad? Skulle någon general inför en strid på liv och död lägga ut texten och föreläsa för sina soldater om frihetens, oberoendets och handlingsfrihetens gränslösa dygder, och att varje man mycket väl kan göra som han behagar i jakten på sina egna nycker?

Nej, jag tror inte det. Ingen organisation av något slag är möjlig om dess medlemmar är besatta av sitt eget libertinska oberoende, svartsjuka på sin egen pompösa individualitet och överdrivet upptagna av frihetens gränslösa dygder. Detta skapar inte en organisation, utan en oordnad och oregerlig mobb.

Sådana mobbar, besatta av de judisk-inspirerade frihetsidealen, förstör snart sig själva. Om de inte förstör sig själva inifrån, förstörs de snart av fienden utifrån som har en mer realistisk syn på den värld vi lever i, som inte tillgodoser sådant idealistiskt nonsens, utan istället är organiserad till tänderna. Liksom de oansvariga collegestudenterna som häver ur sig alla möjliga vackra teorier och idealistiskt struntprat; så snart de lämnat sina föräldrars skyddande subventionering, ändrar dessa storögda individer snabbt sin inställning när de tvingas klara sig själva i den verkliga världen.

Låt oss därför också ta en närmare titt på dygderna och svagheterna hos den så beundrade egenskapen kallad ”robust individualism”, eftersom den har både sina negativa och positiva aspekter. Låt mig säga redan från början att vi Creators beundrar och främjar sådana egenskaper som uthållighet, initiativförmåga, mod inför stora odds och liknande starka karaktärsdrag. Faktum är att vi har lagt fram många av dessa egenskaper i DEN VITE MANNENS BIBEL i Creative Credo nr 68, ”Creators & Kreativitet — Vad vi är och vad vi inte är.” Visst är de egenskaper vi just nämnt till stor del desamma som hos en robust individualist. Många av våra tidiga nybyggare, pionjärer, banbrytare, bönder och andra hade dessa unika egenskaper, vilka alla hjälpte till att ”vinna vilda västern” och bygga Amerika.

Men i takt med att vårt samhälle blir mer trångbott, och i detta skede av historien, mer kaotiskt, har super-individualismen undergrävts och utnyttjats av judarna för att vända den vite mannen mot den vite mannen, för att fragmentisera, för att skapa anarki, för att söndra och härska. Judarna har förvandlat ett av den vite mannens finaste karaktärsdrag till ett vapen mot honom själv, ett vapen för hans egen undergång. De har förvandlat den vita rasen till en ledarlös skock får, utan enighet, utan riktning, utan mål, utan en raslig identitet.

Istället för att utöva lagarbete har vi blivit lurade att bekämpa varandra, förstöra varandra, allt i ”individualismens” namn.

Inte för att de flesta vita människor idag — män eller kvinnor — kan klassificeras som hårdföra individualister — långt därifrån. De är det i mycket mindre utsträckning än vad våra hårdföra förfäder var för ett århundrade sedan, eller ens för 50 år sedan. Men det märkliga är att när det gäller att tillmötesgå judiska moden, judiska idéer, eller fetischer eller trender, agerar den nutida vita människan som ett enkelt får. Samtidigt, inom just de områden där samarbete med hans egna vita raskamrater skulle främja hans egen ras överlevnad och bästa intressen, där har han på något sätt tusen avvikande åsikter. Medan judarna fanatiskt sluter upp till försvar för Israel i miljontal, och kubanerna håller enorma gatu-parader om så bara en enda brottsling hotas med utvisning tillbaka till Kuba, är det svårt att få till ett möte med ens några dussin vita människor tillsammans och enade för den vita rasens försvar.

Allt detta måste förändras. Den vita rasen har överlägset mest att förlora. Den vita rasen är naturens elit. Den vita rasen är skaparen av all civilisation och skaparen av alla de stora och värdefulla värden som har producerats under de senaste tusentals åren. Vi måste rädda oss själva. Ingen annan kommer att göra det.

Vad är svaret på detta märkliga dilemma? Svaret är enkelt som fan. Vi måste utöva VITT RASLIGT LAGARBETE så som det framställs i både NATURE’S ETERNAL RELIGION och The WHITE MAN’S BIBLE. Låt oss återigen upprepa ett grundläggande credo vi har lagt fram i Creative Credo nr 2 i den senare: **Vi måste se på varje fråga genom den vita rasens ögon, från den vita mannens synvinkel. Inte genom judens ögon, inte från negerns synvinkel, inte genom ormens ögon — utan uteslutande från den vita mannens synvinkel. Den vita rasen är den enda måttstocken i varje stort beslut som påverkar oss. VITT RASLIGT LAGARBETE är dagens lösen.**

För att ge denna idé styrka måste vi organisera oss — organisera oss — organisera oss. Organiserade, väckta och enade kommer vi att vara tio gånger kraftfullare än alla judar, negrer och ler-raser tillsammans.

För att bli organiserade måste vi ha ledare och följare, alla genomsyrade av den rasliga idén. För att vara organiserade måste vi vara enade. För att vara enade måste vi överge sådana judiska idéer som frihet, jämlikhet, broderskap för den grundläggande idén om raslig lojalitet, vilket kräver hängivenhet, uppoffring och ansvar. Ja, för att

för att bli en del av en sådan organisation måste vi till och med ge upp en del av vår självisk individualism och kanalisera våra egna kreativa idéer in i de mål och syften som hjälper till att tjäna vår ras som helhet.

Jag föreslår därför att vi kanaliserar våra naturliga drifter för frihet för att hjälpa till att uppnå (a) frihet från våra judiska fienders tyranni, (b) frihet för våra sinnen från mycket onödigt och kvävande skräp såsom bedrägeriet med ”spöken i skyn”, (c) frihet från rädsla för helvetet (vilket är en del av detta bedrägeri), (d) frihet från det tyranniska Federal Reserves ekonomiska slaveri, vilket inte är något annat än en gigantisk falskmyntarliga, monopoliserad av de internationella judiska bankirerna, (e) frihet från konfiskatorisk beskattning, (f) frihet från det ofrivilliga tjänstehjonsskap det innebär att tvingas stödja och subventionera alla världens gyttjeraser, (g) frihet från judiska krig som ställer vit man mot vit man, (h) frihet från meningslösa och oförtjänta känslor av skuld, (i) frihet att fostra en fin egen familj (j) samtidigt som vi åtnjuter frihet från nöd och fattigdom.

Det finns många andra friheter att sträva efter som jag skulle kunna räkna upp. Men låt oss nu överväga hur vi kan kanalisera vår karakteristiska individualism till positiv konstruktiv aktivism istället för att låta den användas som ett judiskt verktyg för att ”söndra och härska” över oss. (a) Ett av de uppenbara områdena där vi behöver individualism är inom LEDARSKAPS-området. Bli en ledare för din egen grupp av vita rasistiska aktivister. Faktum är, bli en ORDINERAD PRÄST i Church of the Creator och bilda din egen kyrkogrupp. (b) Använd dina talanger för att skriva texter, reklam, artiklar, brev till din lokala redaktör, etc., som främjar den vita rasen och kreativitet. (c) Om du inte besitter ledaregenskaper, hjälp dem som gör det att ORGANISERA och REKRYTERA. (d) Var en PROTESTERARE mot varje judisk yttring i vårt samhälle — mot skolbussning, mot tyrannisk beskattning, mot judiska kränkningar av våra rasliga, religiösa och konstitutionella rättigheter. Du kan göra din röst hörd genom att skriva brev till redaktören för din lokaltidning, som jag har sagt tidigare. Detta kostar ingenting och ger dig en stor publik.

Det finns ett valfritt antal ytterligare kanaler vi skulle kunna lista i vilka vi konstruktivt kan kanalisera våra naturliga drifter mot frihet och individualism, men låt oss nu komma till kärnan i vårt budskap.

Det budskapet är detta: Istället för att tanklöst frossa i judiska versioner om frihet, jämlikhet, broderskap och individualism måste vi möta livets realiteter. Och några av de mest nakna realiteterna i detta sista kvartal av nittonhundratalet är dessa: (a) att den vita rasen är under våldsamt angrepp av hela det världsomspännande judiska nätverket;

(b) judarna vinner sitt krig för att förinta den vita rasen. (c) Få medlemmar av den vita rasen är medvetna om att de är måltavlor för utrotning. (d) Om vi inte snart ändrar vår inställning kommer vi att utplånas.

För att motverka detta måste vi (a) organisera oss, (b) utöva vit raslig samverkan. (c) För att göra det måste vi ha en trosbekännelse och ett program att samlas kring.

Church of the Creator har nu tillhandahållit en sådan trosbekännelse och ett sådant program i sina tre grundläggande böcker: NATURE'S ETERNAL RELIGION, The WHITE MAN'S BIBLE och SALUBRIOUS LIVING. Vi har en gång för alla kastat överbord hela röran av judisk-kristet svammel som har förvirrat, vilselett och förlamat den vita rasen under de senaste 16 århundradena. För första gången i sin historia har den vita rasen nu en äkta raslig religion som sin egen, på vilken den kan bygga och blomstra under de kommande miljoner åren. I CREATIVITY, tror jag, har vi det TOTALA PROGRAMMET, den SLUTGILTIGA LÖSNINGEN, den ULTIMATA TROSBEKÄNNELSEN.

Vi kommer nu till vår sista punkt. Om vi ska organisera oss och enat oss, hur ska vi – med 10 000 eller fler "konservativa", rasliga eller religiösa organisationer som förvirrar oss – kunna välja den enda rätta? Detta är en svår fråga. Ett av de främsta hindren i detta finner vi är att många vita ledare lider av vad som kallas HYBRIS – övermodig stolthet över sin egen produktion, även om den kan vara ett kapitalt misslyckande. Alltför många av dem vill inte enas för den vita rasens gemensamma bästa, även om de inte har svaret. De intar attityden – "Om jag inte tänkte på det först, vill jag inte ha någon del i det." Detta är naturligtvis en destruktiv och splittrande attityd, och en lyx vi inte längre har råd med. Men för att svara på frågan – jag tror att vi redan har svarat på den i föregående stycke, nämligen att Church of the Creator står långt över allt som har dykt upp i den vita mannens historia. Den har nu det totala svaret, hela paketet.

Hamnar vi i samma kategori av att vara hybristiska? Jag är säker på att vissa kommer att anklaga oss för det. Så låt oss klargöra vår position. Under tjugo år vandrade även jag i ödemarken. Med känslan av att något måste göras gick jag med i Birch Society, jag gick med i Citizens Councils, jag blev medlem i det republikanska partiet och kandiderade till ämbeten. Jag organiserade en talargrupp kallad Fact Finders Forum. Jag började till och med besöka (men gick inte med i) en lokal baptistkyrka. Jag var helt villig att vara en indian och låta någon annan vara hövding. (Jag skulle älska att

göra så än idag). Men ju mer jag lärde mig om konspirationens omfattande djup, desto mer oroad blev jag över att det inte fanns en enda organisation bland alla dessa 10 000 eller fler som var svaret på den judiska konspiration som uppslukade oss. Vissa var inget annat än billiga system för att tjäna pengar. Vissa var så totalt otillräckliga att de var skrattretande. Vissa hade en del av svaret, men var också en del av problemet, såsom de som predikade kristendom och vit rasism på samma gång. Vissa var emot judarna, men för kristendomen. Vissa av dem var emot kristendomen men för judarna. Vissa av dem, majoriteten faktiskt, upptäckte jag var i själva verket fronter som agerade störningsskydd för judarna (såsom Birch Society).

Det var 1970 som jag kom till den plågsamma omvärdering som blev en vändpunkt i mitt liv. Det började sakta gå upp för mig att ett av de mest kraftfulla hindren för den vita rasens frälsning och återuppståndelse var kristendomen själv. Det var en betydelsefull upptäckt och jag tror som sådan, en vändpunkt i historien. Jag kom till slutsatsen att vad den vita rasen verkligen behövde var en ny religion — en religion baserad på verkligheten — på naturlagarna, på historiens lärdomar och på sunt förnuft. Eftersom ingen sådan religion existerade, satte jag igång att arbeta på den. Det var ett enormt ansvar.

Resten känner ni till. Vi har nu tre grundläggande böcker — NATURE'S ETERNAL RELIGION, The WHITE MAN'S BIBLE och SALUBRIOUS LIVING som fastställer grunderna för vår religiösa trosbekännelse och vårt program. I dessa, upprepar jag, har vi utfört ett grundläggande arbete — ett arbete som var tvunget att göras — för att rekonstruera våra lojaliteter, våra övertygelser och våra attityder från grunden. I CREATIVITY har vi det TOTALA PROGRAMMET, den SLUTGILTIGA LÖSNINGEN, den ULTIMATA TROSBEKÄNNELSEN.

Så nu är vi redo att lansera vår andra och svåraste fas — att organisera hela den vita rasen. Vi måste nu enas och organisera oss. För att göra det måste vi bestämma oss, och vi har inte all evighet på oss att göra det. Vi måste besluta oss för den enda trosbekännelse och det program som är kapabelt att utföra jobbet. Vi har inte längre råd med lyxen att driva iväg i 10 000 olika riktningar. Vi är nu under hård belägring och har mycket lite tid kvar att enas och organisera oss. Vi måste polarisera kring en grundläggande trosbekännelse och ett program, annars kommer vi återigen att lida nederlag genom det judiska programmet för att söndra och härska.

Som en fotnot för att understryka brådskan i det vi står inför skulle jag kunna citera Population Reference Bureau (1982) som berättar för oss att medan den mänskliga befolkningen har vuxit långsamt under hela sin långa historia, kommer den att hoppa från två miljarder till tio miljarder på ett århundrade (1940-2040). Vad den inte berättar för oss är att denna ökning helt beror på explosionen av ler-raserna, subventionerade av den Vita Rasen, och att den Vita Rasen själv snabbt krymper in i glömska.

Vi tror att Kreativitet är svaret, det totala svaret. Det är skyhögt över varje trosbekännelse och program som den Vita Rasen någonsin har erbjudits tidigare. Vi uppmanar och bönfaller dig att ansluta dig till oss.

För att enas måste vi underordna våra otyglade idéer om frihet och individualism för den Vita Rasens allmänna bästa. Vi måste använda ledarskapsprincipen — den enda princip som någonsin har byggt en meningsfull och kompetent organisation. Istället för att tänka i termer av rättigheter och privilegier måste vi tänka i termer av ansvar, i termer av plikt. Vi måste tänka i termer av Raslig Lojalitet och bidrag till vår dyrbara Vita Ras, kort sagt, Rasligt Lagarbete. Endast inom denna ram kan vi hoppas på att överhuvudtaget överleva, och sedan marschera framåt mot att bygga en bättre ras, ett finare samhälle och en VITARE OCH LJUSARE VÄRLD.

* * * * *

Vill du vara början på något stort? Gå med i Church of the Creator. Distribuera exemplar av denna bok.

* * * * *

DEN PUNKTERADE DÄCK-SYNDROMET

En läkare ger en patient en fysisk undersökning. Hela tiden stönar och ojar han sig, beklagar och jämrar sig över det dåliga tillståndet i patientens hälsa. Slutligen är han klar och han rapporterar sin diagnos. ”Du är en mycket sjuk man, herr Jones. Du har terminal cancer. Du har förmodligen inte mer än 30 dagar kvar att leva.”

Patienten, nu mycket oroad, frågar läkaren: ”Men doktorn, vad är lösningen?” Läkaren går sin väg och säger: ”Lösning? Det hade jag inte tänkt på. Jag har inte den blekaste aning.”

Vad skulle du tycka om en sådan läkare? Om du vore patienten, skulle du säga att han verkligen har hjälpt dig, eller har han bara ökat din oro och nervösa anspänning? Dessutom, om ”experterna” inte har en lösning, skulle du inte vara benägen att slå ut med händerna och dra slutsatsen: ”Om experterna inte har någon lösning, hur ska då jag veta vad jag ska göra?”

Denna lilla historia beskriver ganska väl den typ av ”information” den vita rasen har fått från de tiotusentals professionella ”experter” som ger råd till den genomsnittlige vite tölpen om vad som är fel med vår ekonomi, vårt samhälle, vårt land och världssituationen i allmänhet.

Det har konstaterats att minst 20 000 ”konservativa” organisationer har vuxit fram sedan andra världskriget, vars mål har varit att rädda detta land från ”kommunismen”, eller från ryssarna, eller från socialismen, eller från en kärnvapenförintelse, eller från ekonomisk kollaps, eller från att ge bort Panamakanalen eller från något av ett antal liknande krämpor som USA och/eller världen i allmänhet är drabbad av.

Vanligtvis skickar de ut ett alarmerande upprop, och med det ett svarskuvert med ett kort där det står ”Ja, jag vill hjälpa till. Bifogat är $1000 — $500 — $100” etc. Oundvikligen, medan larmet är lika verkligt som den cancer som vår tidigare patient led av, saknas en ytterst viktig faktor. De underlåter att nämna vilken lösning, om någon, de har i åtanke, och ärligt talat har de vanligtvis själva inte den blekaste aning.

Är de till mer hjälp för dig än läkaren som gick sin väg och erkände att han inte hade tänkt ut en lösning och inte hade den blekaste aning? Nej, det är de inte. De begär bara dina pengar och sprider mer missmod och förvirring i leden.

Några typiska grupper som ägnar sig åt detta slag av ofog är de ”Kosher-konservativa” grupperna som John Birch Society, Jerry Falwells och resten av deras gelikar. Analysera! Analysera! tills helvetet fryser till is. Gå som katten kring het gröt runt problemets utkanter och prata ihjäl det. Men kom aldrig till problemets kärna (i grunden det internationella judiska nätverket) och presentera aldrig, aldrig en realistisk, förnuftig lösning. Men de kommer ständigt att tjata på dig, oroa dig och bönfalla dig att kasta mer av dina pengar i just deras råtthål.

Detta påminner mig om en annan tänkt situation som ligger till grund för vår titel på denna artikel. Anta att du kör på motorvägen och plötsligt misstänker att du har fått punktering. Du kör in till vägrenen, stannar, går ut för att titta och drar slutsatsen

att du faktiskt har fått punktering. I princip är det all den diagnostiska information du behöver känna till såvitt problemet anbelangar. Du behöver inte läsa en bok till eller få höra av en förbipasserande att du har fått punktering. Du vet redan vad problemet är och vare sig du vill det eller ej, har du det obehagliga jobbet att åtgärda det.

Om en förbipasserande stannar medan du håller på att byta däcket och informerar dig: ”Hörru herrn, du har fått punktering!” men inte gör något för att hjälpa till, är han då till någon nytta för dig? Anta att en till, och ytterligare en och ett dussin till stannar och säger samma sak till dig — något som du redan är väl medveten om, är de till någon hjälp? Jag skulle säga nej, det är de inte, och efter den första alarmisten skulle jag säga att det ständiga ältandet av problemet skulle kunna bli förbannat irriterande.

Detta är i stort sett tillvägagångssättet för merparten av den ”hjälp” vi har fått från politiker, predikanter, Kosher-konservativa och en mängd andra polyglotta grupper. Analysera! Diagnostisera! Men kom aldrig till kärnan av problemet, och lägg aldrig fram en meningsfull lösning.

Även i sin diagnos ger sådana grupper dig i stort sett falsk information, eller i bästa fall, endast en partiell bild.

Detta påminner mig om en utmärkt dikt av J. G. Saxe om sex blinda män från Industan som gick för att se en elefant. (Den finns på sida 290 i Fifth Grade McGuffey’s Reader). Den berättar om de intressanta men partiella versionerna av de sex blinda männen när de ”ser” en elefant. Den förste som rörde vid sidan drog slutsatsen att en elefant är som en vägg; en annan som rörde vid snabeln tyckte att djuret liknade en orm; en annan som rörde vid dess öra var övertygad om att en elefant var som en solfjäder; och så vidare längs linjen: sex helt olika versioner. Ingen av dem hade direkt fel, men ingen av dem hade hela bilden, och den som inte visste vad en elefant var skulle sannerligen få en helt felaktig version från vilken som helst av de sex individerna. Även om han hörde alla sex versionerna skulle han vara oförmögen att lägga ihop hela bilden utifrån deras röriga och motsägelsefulla beskrivningar.

Detta är i stort sett den situation den genomsnittlige vite mannen befinner sig i idag. Med judisk propaganda som tränger sig på hans sinne med tusen olika versioner av problemet som dumpas på honom av politiker, predikanter, TV, etc., är de flesta av våra goda vita raskamrater hopplöst förvirrade, och i och med den kristna

”moral” och ”etik” som de har blivit hjärntvättade (programmerade är ett bättre ord) med, är de låsta i en förlamad position utan vinstmöjligheter. De har nu vad jag föredrar att beteckna som ett ”polyglott sinne”, som är så fullt av felaktig eller värdelös information och råd att de inte vet vart de ska vända sig. De flesta av dem föredrar att kasta upp händerna i luften och känna att det är hopplöst, att de är fångade och att ingen känner till problemet, än mindre lösningen. Som ett resultat blundar de för verkligheten och föredrar att leva i en fantasivärld i ett tillstånd av hopplös desperation.

Med Kreativitet och Skaparens Kyrka är det en annan historia. Vi erbjuder en ö av hopp och förnuft i en värld som har blivit fullständigt galen. Vi går orädd till kärnan av problemet och ropar högt och tydligt vad problemet är och förklarar det i våra grundläggande Biblar. Och i huvudsak är problemet rasmässigt, förvärrat av tidernas främsta mästermanipulatör av sinnen — den internationella juden. Vi konstaterar högt och tydligt att deras mål är den vita rasens totala förintelse och att samla all kontroll, all rikedom och alla världens skatter till judarna.

I ett nötskal är det kärnan i problemet. Har du någonsin hört din präst berätta det för dig? Nej, han kommer att säga åt dig att be till spökena i skyn. Har du någonsin hört någon politiker förklara det för dig? Nej. Han kommer att säga åt dig att återvälja honom. När du gör det kommer han att hjälpa till att skicka mer av dina pengar till Israel och 120 andra fientliga främmande länder. Har du någonsin hört de ”Kosher-konservativa” förklara problemet eller lösningen för dig? Nej. De kommer att säga att problemet är socialism eller kommunism (men aldrig juden) och säga åt dig att läsa en annan bok eller skriva till din kongressledamot (om och om igen). Inte undra på att den vita mannen är förvirrad som fan och hopplöst modfälld till gränsen för desperation.

Men Skaparens Kyrka nöjer sig inte med att bara peka ut problemet, vi går vidare med att formulera lösningen, och den lösningen är att bygga upp en massiv rasmässig religiös rörelse som polariserar den vita rasen till handling för sin egen överlevnad, expansion och framsteg. Vi går längre. Vi tillhandahåller själva ramverket, ledarskapet och drivkraften för att bygga en mäktig armé av väckta och förenade vita raskamrater som förr eller senare kommer att uppsluka och omfatta hela de 500 miljoner vita människor som bor på denna planet jorden. Med en sådan kraft kommer vi att sopa våra fiender framför oss, få parasiterna från vår rygg och bygga en vitare och ljusare värld — en vacker värld byggd av och för den vita rasen och den vita rasen ensam.

DEN KRISTNA VERSIONEN AV EN ”LÖSNING”

Uppenbarligen förfärad över att den vita rasen skulle ha mage att vilja ta kontroll över sitt eget öde, har din redaktör mottagit följande vädjan från ”En bekymrad kristen”:

Bäste herr Klassen,

Som en bekymrad kristen skulle jag vilja uttrycka mina känslor angående din idé om ”Raslig lojalitet”.

I händelse av att du inte vet det, så älskar Gud alla oavsett vilken hudfärg, röd, gul, svart eller vit de har, de är dyrbara i hans ögon. Negrer, judar eller vita, de är alla desamma.

Istället för att organisera en armé av anhängare till en massiv mäktig murbräcka och ta kontroll över vad du kallar den vita mannens öde bort från judarna och lägga det i händerna på vårt eget folk, behöver du lägga ditt liv i GUDS händer. Gud är den ende som kan åstadkomma det som är rätt. Allt du behöver göra är att se dig omkring och se bergen, blommorna, solskenet och regnet och du kan se min Herres verk. Du kommer att behöva lägga lite kärlek i ditt hjärta för mänskligheten istället för så mycket hat. Allt du behöver göra är att tro och ha tro så kommer Gud att hjälpa dig att komma på rätt väg. Snälla be över detta. Gud älskar dig.

En bekymrad kristen

(Ej undertecknat, men poststämplat Gainsville, Ga.)

Redaktörens kommentar: *Om vi skulle följa denna typ av tillvägagångssätt för problemet med vår ras överlevnad, varför inte följa samma tillvägagångssätt för alla andra problem i livet. Varför arbeta för sitt uppehälle? Låt de (icke-existerande) spökena i skyn göra allt för oss. Varför ska vi besvära oss med att bygga hus att bo i? Låt de osedda, ohörda spökena göra det. Varför anstränga sig för att bygga broar, vägar, gårdar, flygplatser, fabriker, etc.? Låt spökena ta över. Varför ska vi anstränga oss?*

Vidare, låt mig fråga denna ack så ”bekymrade kristne” om den judiske Jahve verkligen har våra bästa intressen för ögonen, varför fortsätter den judiska bibeln upprepade gånger att tjata om hur våra dödsfiender, judarna, är ”Guds utvalda”? Och min sista fråga är denna: Efter två tusen år av kristendom och ”spöken i skyn”-vansinne, är den vita rasen i en bättre eller sämre position i förhållande till den pre-

sänt en flod av gyttjeraser som hotar att uppsluka vår planet? När vi jämför hur de livskraftiga vita romarna för 2000 år sedan var överlägsna i denna värld och gyttjeraserna inte hade någon som helst betydelse, anser jag att vi lugnt kan dra slutsatsen att efter 2000 år av kristet vansinne har det inte varit till någon som helst hjälp för vår ras. Det störtade dock den vita rasen i tusen år av de dystra mörka tidsåldrarna och har varit en huvudfiende till den vita rasen ända sedan dess. Det har understött och hjälpt judarna och satt käppar i hjulet för den vita rasen vid varje tillfälle. Ovanstående brev är ännu ett typiskt exempel.

En stor skillnad (bland andra) mellan en kristen och en Creator är att medan en Creators första lojalitet tillhör den vita rasen, tillhör en kristens lojalitet en diffus och mytisk samling spöken vars vistelseort aldrig har lokaliserats.

* * * * *

Gör något meningsfullt för den vita rasen! Bli ett minidistributionscenter för Creativitys White Man’s Bible.

* * * * *

Skylt i vårt bibliotek: Antingen leder du, följer efter, eller så flyttar du på dig.

* * * * *

Nummer 2, juli 1983

ETT AMERIKANSKT FENOMEN

Rotat i amerikansk jord

Vi vill klargöra en sak. Creativity är varken en utländsk import eller av främmande ursprung. Det är ett genuint, inhemskt amerikanskt fenomen. Det är inte en upprepning av nationalsocialismen i Hitlers Tyskland, inte heller är det ännu en avläggare till den judiska kristendomen. Dess rötter är stadigt förankrade i amerikansk jord. Det är den vita mannens religion, en raslig religion, lika amerikansk som äppelpaj, som moderskap och den fjärde juli. Den uppstod i Amerika och för vidare pionjärandan så som den exemplifierades av ”Västerns erövring” och idén om ”Manifest Destiny” som drev den vita mannen framåt med iver och livskraft under 1800-talet. Den vann en stor kontinent åt den vita mannen.

Läs återigen Creative Credo nr 32, ”Västerns erövring” i den Vita Mannens Bibel, och kapitel 10, ”Manifest Destiny”, i Naturens Eviga Religion. Det är samma anda av äventyr, erövring och kreativitet som drev den vita mannen framåt för att inte bara erövra en kontinent utan bygga ett storslaget hem och imperium för den vita rasen, vilket utgör kärnan i CREATIVITY.

Vad vi säger är detta: Om den vita mannens drivkraft under 1600-, 1700- och 1800-talen att kolonisera den nordamerikanska kontinenten var så konstruktiv och produktiv i termer av frihet, land, rikedom och imperium, varför inte följa samma kurs på global basis, i en värld som nu snabbt krymper och faller samman framför våra ögon, en värld som är gällt fientlig mot den vita rasen och fast besluten om dess totala undergång.

Vi Creators säger att det är en magnifik idé att följa våra banbrytande förfäders kurs, och vi betraktar underlåtenhet att göra det som ett eländigt underlåtenhetsbrott. Ett sådant brott kommer med största säkerhet att leda till den vita rasens död och glömska, och är ett skändligt brott mot våra förfäder, mot vår framtida avkomma och mot den nuvarande levande generationen.

Under 1930-talet lyckades Hitler förena de tyska folken. Tysklands enande var en monumental prestation som skapade förutsättningarna för en total vit förening. Att förena hela den vita rasen under sitt kapabla ledarskap var ett mål som Hitler aldrig föreställde sig. Det heliga uppdraget för CHURCH OF THE CREATOR är att förena alla folk inom den vita rasen.

Judarna skryter öppet om att de har frambringat världens tre stora religioner, nämligen judendomen, kristendomen och muhammedanismen, för att lista dem i kronologisk ordning. Judarna, som är mästare på att manipulera sinnen, tidernas främsta smygare, har vissa giltiga argument för att komma med ett sådant skryt, till deras ära och till deras offers nackdel.

Ut ur Palestina, från detta lilla ökenhål i världen, har det sprutat fram mer destruktivt gift för att förvirra och förvränga människors sinnen än från resten av världen sammanlagt. Palestina, måste vi komma ihåg, ligger inte i Europa, och inte heller i Afrika. Det ligger i Asien, och dess folk är asiater. Vi måste också komma ihåg att judarna var, och är, asiater. De är inte vita, utan gula semiter, precis som araberna och andra "mud peoples".

Judarna, som inte är kreativa, insåg dock tidigt i sin historia en sak: den avgörande betydelsen av RASLIG LOJALITET. De utformade en rasreligion kring den osannolika historien om Abraham, Isak och Jakob som deras gemensamma förfäder. Det finns absolut inga som helst historiska bevis för att sådana motbjudande karaktärer någonsin har existerat, lika lite som det finns bevis för att Gåsmor eller jultomten någonsin har existerat. Av samma anledning tvivlar jag på att Moses, Jesus Kristus, Jona, hans val och en mängd andra mytiska figurer någonsin har existerat. Det finns inte ett spår av bevis för att de gjorde det. Det finns bara en mycket omskriven samling judiska påståenden. Eftersom judarna är världens mest fulländade lögnare, imponerar sådana påståenden mycket lite på oss CREATORS.

En parentes om deras mytiska förfäder Abraham, Isak och Jakob är värd en kommentar. Enligt deras egen berättelse, så som den framställs i Gamla testamentet, var var och en av dessa karaktärer (och de flesta av deras framtida avkommor) en klandervärd, motbjudande skurk, en horkarl, en mördare, en tjuv, en lögnare och en bedragare. Om du inte tror mig, läs igen berättelserna om Abraham, Isak, Jakob, Lot och hans incestuösa döttrar, Juda och hans svärdotter, och hela resten av denna sjabbiga stam. (Läs även kapitel 10, bok 1, i NATURE'S ETERNAL RELIGION, ”The Old Testament”)

Vilket väcker några frågor: Med en sådan bakgrund, mytisk eller ej, varför skulle någon vilja skryta om att ha sådana motbjudande uslingar som förfäder, och sedan vilja bygga en religion kring det? Detta är en fråga som inte bara judarna borde ställa sig, utan även en hel del vita kristna som önskar att de vore judar. Bland de sistnämnda finns alla de inom Identity-rörelsen,

de brittiska israeliterna, och en hel rad andra relaterade grupper som har gått på det där fåniga nonsenset och dumt nog hävdar att ”vi är de sanna israeliterna”!

Den andra frågan är denna: Med en sådan samling avskyvärda mördare och brottslingar som springer lösa och förmodas dokumentera sin sjabbiga ”historia”, varför skulle någon Gud eller gud göra anspråk på ett sådant folk som att de vore ”hans utvalda”? Dumt, dumt, dumt. Men då måste vi komma ihåg att judarna är världens mest ökända lögnare, och lättlurade dårar föds varje minut.

Hur det än må vara med det, så finns det några olycksbådande skäl till att judarna gjorde som de gjorde. Det de gjorde fick djupgående konsekvenser för deras egen historia, och mer tragiskt nog för den vita rasens historia. Dessa mästerliga sinnesmanipulatörer lyckades, genom sin tarvliga hopkokade religion, hur märkligt det än kan verka, åstadkomma följande:

1. De förenade sitt eget eländiga band av mördare till en solid murbräcka som under de senaste 3000 åren har erövrat, och nu dominerar, världen.

2. Ur detta hopkok av lögner om Abraham, Isak och Jakob smidde de en religion, en ras och en nation vars kärna polariseras kring den centrala idén — Vad som är bra för judarna är den högsta dygden; vad som är dåligt för judarna är den ultimata synden — baserat på deras idiotiska påstående att de var ”Guds utvalda”.

3. Som en sekundär avknoppning av den judiska religionen kokade judarna ihop kristendomen för goyim (icke-judarna), och specifikt för förstörelsen av det då dominerande vita romerska riket. Denna religion lärde ut precis motsatsen till den vita rasen, nämligen: saliga är de saktmodiga, sälj allt du äger, älska dina fiender, vänd andra kinden till, döm inte, och en hel del liknande självmordsnonsens. Talesmannen för denna giftiga utläggning var juden Saul från Tarsus, som senare skulle bli de kristnas S:t Paulus.

Återigen, på grund av den solidaritet, aggressivitet och iver med vilken judarna drev på denna lära, köpte romarna märkligt nog detta gift, och några århundraden senare kollapsade deras imperium, deras ras och deras vackra civilisation jämmerligt, och den mörka medeltiden med dess okunnighet, vidskeplighet, brottslighet och fattigdom följde under de kommande tusen åren. (Läs kap. 16, bok 1 av **NATURE’S ETERNAL RELIGION**, ”Christ’s Existence Not Substantiated by Historical Evidence”.)

4. Som ytterligare ett vapen för att motverka och förinta den vita rasen växte muhammedanismen fram ur samma lilla pesthåla i öknen (Palestina) under det sjunde århundradet. Den gjorde för araberna, semiterna

och andra lerfolk, vad judendomen hade gjort för judarna. Det polariserade och solidifierade dessa lerfolk till en solid murbräcka som blev ett stort hot mot de vita folken i Europa och världen. Även om judarna inte uppfann den muslimska religionen, hade de ett starkt finger med i att främja den, och dess grundläggande rötter härstammar också från judendomen, kristendomen och Gamla testamentet. (För ytterligare information se kap. 11, bok 2 av *NATURE’S ETERNAL RELIGION*, ”Mohammedanism, the Power of a Militant Religion”.)

Jag ger denna korta genomgång för att påminna mina vita raskamrater om att ursprunget till judendomen, kristendomen och muhammedanismen är asiatiskt, en produkt av en fientlig och främmande ras, och har importerats till Europa, till Amerika och resten av den vita mannens domän. (Läs även kap. 9, bok 1 av *NATURE’S ETERNAL RELIGION*, ”Five Jewish Books”.)

När Columbus återupptäckte Amerika 1492 (nordmännen hade varit där 500 år tidigare) utlöste det en veritabel flod av vit europeisk kolonisering under de följande 400 åren. Det mest konstruktiva, det mest produktiva i den drivkraften var uppbyggandet av Amerikas förenta stater. Vad den vita mannen åstadkom, särskilt under 1800-talet, genom att smida ett hem för den vita rasen genom att bygga ett vitt imperium från Atlanten till Stilla havet, är ett ärorikt epos som aldrig har överträffats i den vita rasens historia, eller någon annan ras.

Hur uppnådde den vita mannen denna enorma prestation? Svaret är enkelt. Allt vi behöver göra är att se på vår egen historia.

1. Han gjorde det genom kolonisering och erövring — samma process som alla andra imperier i hela historien har byggts genom; för det första, erövringen av land och territorium i sig, och för det andra, genom att göra det som den vita mannen gör bäst — att bygga ett konstruktivt land, regering och hemland.

2. För att göra det var han tvungen att driva bort de vilda folk som då bebodde landet, och rensa det för kolonisering av sitt eget folk. Detta gjorde han i ett sporadiskt och osammanhängande, men likväl obevekligt program, tills han var herre över hela territoriet från Atlanten till Stilla havet. Hade den vita mannen då haft en rasreligion istället för att vara besatt av asiatisk kristendom, skulle han ha gjort det snabbare, mer effektivt och mycket mer permanent.

3. I utövandet av sitt program för ”Manifest Destiny” byggde han på den amerikanska kontinenten det största, mest produktiva och mest välmående samhälle världen någonsin skådat. Det är ett samhälle som nu i det senare

del av nittonhundratalet, på grund av brist på syfte och sammanhållning, snabbt faller i bitar precis som det romerska riket gjorde 1500 år tidigare, och av samma anledning. Den vita människan har förlorat sin själ, på grund av det asiatiska judiska giftet som hennes samhälle är genomsyrat av.

Detta asiatiska judiska gift sprutas ut över det vita amerikanska folket idag med en ny virulens som saknar motstycke i hela historien. Detta tar sig inte bara uttryck i form av religion, utan alla andra medel används för att förnimma den vita rasen, inte bara här i Amerika, utan på hela denna planet Jorden. Judarna har öppet skrutit om att det i nästa generation eller så inte kommer att födas ett enda obefläckat vitt barn.

4. I motsats till den kristna förmaningen om att de saktmodiga ska ärva jorden, har historien upprepade gånger visat motsatsen. Historien lär oss tydligt att alla stora beslut fattades med vapenmakt. Det var så den amerikanska revolutionen avgjordes och amerikanskt oberoende från Storbritannien vanns. Det var så inbördeskriget avgjordes. Det var så kriget mot Mexiko (1846-1848) avgjordes. Det var så västern vanns. Som general Douglas MacArthur så kortfattat uttryckte det: ”Det finns inget substitut för seger.”

Rasblandning är nu den officiella, virulenta dogmen för USA:s regering, för det judiska maktetablissemanget och till och med de kristna kyrkorna. (Rasblandning, inte för judarna, utan för n-ord och andra gyttjeraser med den vita rasen.)

Med propagandamedlen stadigt i sina händer, TV, nyhetsbyråer, tidningar, bokförlag, tidskrifter, etc.; och med regeringen stadigt i judarnas händer; med utbildning och religion också stadigt i deras slemmiga händer, har judarna en glansperiod. Under tiden vacklar den vita rasen dumt, förvirrad, desorganiserad och villig att hjälpa sina fiender. Den faller snabbt isär och hjälper till att begå sitt eget folkmord. (Läs Creative Credo nr 41 ”Det judiska programmet för bastardiseringen av den vita rasen” i *THE WHITE MAN’S BIBLE*.)

I denna dunkla och till synes hopplösa bild har nu Church of the Creator framträtt, en ö av hopp och förnuft i en värld som blivit fullständigt galen.

Den har kastat överbord alla de vansinniga, suicidala schibbolet-begreppen från den asiatiska judiska religionen som denna parasitiska ras har påtvingat den vita rasens hjärna och börjat med ett rent blad. Den har börjat med ett blad skapat i Amerika. Den har regenererat de grundläggande drivkrafterna hos den vita pionjären som högg ut ett stort imperium ur vildmarken.

Det är en förlängning, expansion och fortsättning på den stora amerikanska drömmen — drömmen hos den härdiga amerikanska pionjären. Den drömmen är att bygga ett hem för den vita rasen på denna planet Jorden där den vita människan kan leva och blomstra i all evighet.

Skaparens kyrka (Church of the Creator) intar ståndpunkten att om den amerikanska drömmen var så produktiv och fördelaktig för den vita människan i Amerika under 1800-talet, varför inte tillämpa samma tillvägagångssätt för den vita människan på global basis? Detta applåderar vi, och vi tillhandahåller inte bara trosbekännelsen och programmet, utan även den religiösa och moraliska grunden för att göra det.

För att stödja vår inställning till problemet pekar vi på Naturens eviga lagar — som säger — ta hand om de dina. Våra egna är den vita rasen, och i varje handling, varje attityd, är vår måttstock — vad som är bäst för den vita rasen.

Vi går längre än så. Vi avser inte bara att se den vita rasen överleva och expandera, utan vi vill inskärpa i dess tro och religion det ständiga och obevekliga framåtskridandet av dess gener till högre och högre nivåer — fysiskt, mentalt och genetiskt. Det är nu inte bara en amerikansk dröm, utan det har blivit den vita rasens dröm på global basis. Det sammanfattas i vår trosbekännelse — **EN SUND SJÄL i EN SUND KROPP i ETT SUNDT SAMHÄLLE i EN SUND MILJÖ.**

Det är en förlängning och expansion av våra härdiga pionjärers amerikanska dröm. För att belysa och betona vårt amerikanska ursprung har vi en stor skylt på framsidan av vårt världscenter där det står:

Vinnandet av Västern
Den vita människans prototyp för
Vinnandet av världen.

På 1930-talet lyckades Hitler förena de tyska folken. Den heliga missionen för ***SKAPARENS KYRKA*** *är förenandet av alla folk tillhörande den vita rasen.*

VAD VÅR LOGOTYP STÅR FÖR

"W":et står naturligtvis för den VITA RASEN, som vi betraktar som den mest dyrbara skatten på jordens yta. Den är värd att kämpa för, och om nödvändigt, värd att dö för.

Kronan betecknar vår aristokratiska ställning i naturens ordning på denna planet jorden. Vi är ELITEN, den mest kreativa, intelligenta och produktiva varelse som naturen någonsin har utvecklat under tidernas lopp.

Glorian indikerar det värde vi lägger vid vår unika ras. Vi betraktar den som en helig skatt, helig över alla andra, och kommer att försvara dess ära, renhet och integritet mot alla fiender, oavsett deras ursprung.

Vår gyllene regel: Vad som är bra för den vita rasen är den högsta dygden; Vad som är dåligt för den vita rasen är den ultimata synden.

* * * * *

Nummer 3, augusti 1983

EFTER 65 ÅR

DET JUDISKA ANGREPPET RASAR VIDARE

Den dag jag föddes för 65 år sedan i en avlägsen liten mennonitisk bosättning i södra Ukraina, rasade en kaotisk strid mellan de bolsjevikiska revolutionärerna och fragment av Rysslands vita armé. Striden rasade inte på någon avlägsen front, utan mitt i vår egen bakgård. Min mor berättade för mig att en av kanonkulorna slog av gavlarna på vårt tak, en annan slet sig igenom stallen (vår lada och vårt hus satt ihop) och en annan granat exploderade utanför i svinstian.

Byn där jag föddes hette Rudnerweide. Det var en av 50 sådana byar i vår specifika bosättning som kallades Molotschna-kolonin. De tysktalande mennoniterna hade först bosatt sig i denna del av Ryssland, strax norr om Svarta havet, när de först kom dit 1804. Liksom pionjärerna i västra Amerika började de utveckla och bruka jorden.

Jorden var utomordentligt bördig och mennoniterna blomstrade. De var en flitig, hårt arbetande grupp människor som utövade rasmässig lojalitet och alltid stod nära jorden. De tog väl hand om marken och sina gårdar, och jorden var god mot dem. Inte bara var jorden produktiv, utan mennoniterna var också fruktsamma. De inte bara blomstrade, utan de förökade sig. De gjorde utomordentligt väl vad naturen sa åt dem att göra — reproducera sitt eget slag. Min far, som föddes 1878, var den andre i en familj på fjorton, varav tolv levde till vuxen ålder.

Mennoniterna var också extremt religiösa och följde en protestantisk trosbekännelse uttalad av Menno Simons i Holland, en katolsk präst som blev reformator och protestant i Martin Luthers stil. I de prydliga, välmående byarna där mitt folk bodde i Ryssland var kyrkorna och skolorna centra för deras sociala aktiviteter, vilka var många och färgstarka, eftersom mennoniterna var ett mycket sällskapligt folk.

Det finns några grundsatser i den mennonitiska religionen som sticker ut. En av dem som hade orsakat dem betydande problem genom hela deras historia var deras bekännelse till pacifism. Principen att ”vända andra kinden till”, ”älska dina fiender”, ”du skall icke dräpa” hade

gjorde att de skydde militärtjänst och detta hade i sin tur fått många andra länder att driva ut dem. Ett sådant land var Preussen där mina förfäder hade bosatt sig och förvisades på 1700-talet eftersom de vägrade att bära vapen.

Det var därför inte konstigt att när den grymma kommunistiska revolutionen drabbade dem mot slutet av första världskriget, ställdes de inför en situation som de var helt oförberedda att hantera, ett angrepp på deras livsstil som inte bara krossade deras idylliska bosättning, utan också de flesta familjer och individuella liv.

När jag var nio månader gammal rasade inbördeskriget fortfarande i vår by. Min mor berättar för mig att jag hade insjuknat i scharlakansfeber eller difteri, jag minns inte vilket, och var nära att dö medan granaterna exploderade utanför och familjen sökte skydd i de mellersta korridorerna i vårt tegelhus.

Men vår familj överlevde och jag överlevde. Vi överlevde inte bara inbördeskriget, kaoset, plundringen och de mördande gängen, utan vi överlevde också två hårda år av svår hungersnöd (1921-22), en hungersnöd som medvetet påtvingats den ukrainska befolkningen av de kommunistiska gangsterna själva. Vid 1924 återvände en relativ fred och vi lyckades lämna Ryssland och reste vidare mot en oviss framtid i Mexiko. Därifrån är det en lång historia, och jag har inte tid eller utrymme att tråka ut er med alla detaljer.

Vi kommer nu till år 1983, sextiofem år senare. Jag har inte bara överlevt det efterföljande kaoset och omvälvningarna, utan jag är äntligen i en position att slå tillbaka, något mina förfäder skydde från att ens försöka, inte för att de saknade mod, utan på grund av dumma självförvållade religiösa hämningar som de hade programmerats till.

Nu, 65 år senare, rasar det judiska kriget mot mänskligheten fortfarande i ett tempo och i en skala som är mer dödlig och elakartad än vid tiden då jag föddes. Under de mellanliggande 65 åren har världen förändrats drastiskt, och tack vare den judiska pesten, mycket till det sämre.

Under de mellanliggande 65 åren har världen varit i ständig uppror. Förutom första världskriget (som fortfarande rasade när jag föddes) har vi sett kulmen på den (judiska) kommunistiska revolutionen i Ryssland, vi har sett det spanska inbördeskriget, förräderiet vid Pearl Harbor, andra världskriget, Koreakriget, Vietnamkriget, det kinesiska folket som togs över av kommunismen och i själva verket hundratals...

Kristendomen är lika judisk som kommunismen

krig över hela världen. Vi har inte sett något annat än upplopp, kaos, depression, revolution och det kommunistiska övertagandet av det ena landet efter det andra, inklusive hela Östeuropa.

Bakom detta kaos och denna förödelse av världens förstörelse ligger den internationella judenhetens dolda hand. Det finns knappt en revolution, ett inbördeskrig, en depression, en bankkollaps, utan att en jude konspirerat, planerat, manipulerat och/eller anstiftat den. Det sägs att krig är judiska skördar. Detta är sant. Det är även depressioner och inbördeskrig, och världen idag trappas upp i ett stigande crescendo i alla dessa destruktiva och skändliga judiska angrepp.

Världen som helhet vacklar i en förvirrad och berusad orgie inför det ständigt eskalerande angreppet från det judiska maktcentret, ett angrepp som under min livstid snabbt håller på att bli den mest fruktansvärda katastrof som världen någonsin har utsatts för.

Under 50 år av min livstid, tillsammans med resten av en förvirrad och omtöcknad mänsklighet, ville jag antingen inte tro, eller förstå, eller veta vad jag skulle göra åt den katastrof som omslöt oss. Liksom alla naiva och lättrogna tölpar kunde jag inte fokusera bilden — en bild som var tydlig och uppenbar för alla att se.

Slutligen, vid 1969 eller 1970, började bilden sakta och omärkligt att klarna. När jag gjorde en plågsam omvärdering av mitt eget liv, av världshistorien och särskilt den judiska parasitens historia, insåg jag att detta krig inte började under min livstid, inte heller med den ryska revolutionen, och inte ens med Karl Marx. Jag började inse att judarna hade fört ett lömskt och skoningslöst förstörelse- och förslavningskrig inte bara i 50 år, eller 100 år, utan i tusentals år. Läs återigen kapitel 6, ”Masters of Deceit — A Short History of the Jews” i NER och Creative Credo nr 35 ”Unrelenting Warfare between the Parasitic Jews and their Unfortunate Victims” i WMB). Jag började också inse att det främsta offret för det judiska angreppet var den vita rasen, naturens elit, som jag själv var en stolt medlem av.

Det sägs att när man väl har analyserat ett problem ordentligt, är man också halvvägs till själva lösningen. Tillsammans med insikten om det judiska hotet framträdde också svaret på hur vi skulle kunna få bort denna fruktade pest från våra ryggar.

När man ställer frågan — hur lyckades judarna få ett så kraftfullt grepp om livet för alla världens folk — deras finanser, deras regering, deras propaganda, deras religion och faktiskt hela deras sinnen, börjar svaret framträda. Och svaret är detta — de gjorde det genom sin rasreligion, judendomen.

De gjorde det genom att fanatiskt klamra sig fast vid sitt religiösa program — hur skändligt och ondskefullt det än är — och genom att utöva rasmässig lojalitet och rasmässigt samarbete.

När denna insikt slog mig för ungefär 13 år sedan, fascinerade denna upptäckt mig oerhört. Om judarna kunde åstadkomma sådana mirakel med sin rasreligion, resonerade jag, varför skulle då inte den vita rasen, som har så mycket mer att arbeta med, så många fler naturliga fördelar och egenskaper, kunna göra detsamma! Faktum är, med alla våra fördelar, varför skulle vi inte kunna göra det tusen gånger bättre? Varför kunde inte vi också utöva rasmässig lojalitet och rasmässigt samarbete och bygga en vitare och ljusare värld för oss själva? Jag kom till slutsatsen att det inte fanns någon anledning i världen till varför vi inte skulle kunna det. Allt vi behövde var en rasreligion för den vita rasen, en religion som tog samma egenintresse i vår egen ras som judarna så framgångsrikt har demonstrerat med sin — en vit rasreligion som sade: Vad som är bra för den vita rasen är den högsta dygden; vad som är dåligt för den vita rasen är den ultimata synden.

Vi har nu en sådan vit rasreligion i CREATIVITY. I den har vi det totala programmet, den slutgiltiga lösningen, den ultimata trosbekännelsen. Vi har nu också vår vita mans biblar som för all framtid klargör detta program, denna lösning och denna trosbekännelse. Vi har nu också en månadstidning, *Racial Loyalty*. Vi har också ett geografiskt huvudkontor, ett världscenter, i de vackra Blue Ridge-bergen i västra N.C.

Vi kommer nu till nuet, specifikt den 15 juni 1983, då en skändlig smygattack utfördes mot vårt kyrkohögkvarter mitt i natten, klockan 01:45 för att vara exakt. En molotovcocktail kastades mot kyrkans hörn, och samtidigt avlossades en hagelskur mot vår 7½ fot höga logoskylt på kyrkans framsida. Vi vet inte vem som gjorde det, men vi kommer att ta reda på det, och när vi gör det tror jag att vi kommer att finna att judens lömska hand låg bakom det. Det är ett ganska säkert vad att antingen ADL, JDL eller Mossad självt var inblandat. Vi kommer att ta reda på det.

Under tiden bedriver de officiella myndigheterna utredningen av detta skändliga brott med mindre än stor entusiasm, inte heller är de (judiskt) kontrollerade nyhetsmedierna överdrivet bekymrade över det. Båda skulle lika gärna vilja sopa det under mattan och glömma det. Föreställ er det upplopp, de rubriker, den armé av utredare som skulle ha vällt in överallt om ett sådant angrepp hade gjorts på

en judisk synagoga. FBI, armén, flottan och marinkåren skulle ha kallats ut, för att säga det minsta.

Hur det än må vara med det, så har vi ändå återigen överlevt, precis som vi har gjort under de senaste 65 åren. Faktum är att väldigt lite skada skedde, men detta minskar inte brottet och vi kommer inte att glömma, och vi kommer inte heller att låta oss skrämmas. Vi kommer inte att skrämmas bort, och vi kommer inte att sakta ner ett jävla dugg. Faktum är att vi betraktar hagelgevärshålen i vår logotyp som hedersärr och ämnar lämna dem där för hela världen att se. Jag upprepar, det kommer inte att sakta ner oss, utan tvärtom kommer det att stålsätta vår beslutsamhet att kämpa ännu hårdare, att samla den vita rasen under fanan för deras sanna rasidentitet, och bygga en raslig rörelse så kraftfull att den kommer att svepa bort judarna och andra fiender framför oss som en enorm flodvåg. Vi har nu vapnen för att bekämpa detta monster och vad som än händer kommer vi att betvinga det. Vi kommer att bygga och expandera och bygga och expandera. Vi kommer att propagandisera, proselytisera och organisera. Vi kommer att kämpa vidare tills vi har fått judarna från våra ryggar och har lyckats bygga det vi föresatte oss att åstadkomma från första början — en **vitare och ljusare värld.**

För att göra det behöver vi miljontals medlemmar, anhängare och arbetare. Vi behöver människor som dig. Vi behöver att du sätter igång, att du distribuerar exemplar av denna tidning, att du placerar våra biblar i händerna på våra vita raskamrater. Vi behöver människor som dig för att främja, för att tala, för att organisera. Varför inte hänga på just nu?

Under tiden rasar den judiska striden vidare, som den har gjort i tusentals år, men nu har vi medlen att krossa dessa vidriga förstörare en gång för alla. Kom ihåg, tills och om vi inte gör det, och faktiskt löser rasproblemet i sin helhet, kommer inga andra problem, vare sig det är inflation, arbetslöshet, kommunism, brottslighet, uppror eller vad som helst, att lösas. Jag upprepar, tills den vita rasen löser rasproblemet, är den vita rasen själv dömd till rasblandning, folkmord och glömska.

Så sitt inte bara där och predika. Sätt igång och gör det som måste göras. Rädda den vita rasen och bygg en vitare och ljusare värld för dig själv, din familj och alla dessa underbara avkommor vars dyrbara framtid nu ligger i dina händer.

* * * * *

Kristendomen är lika judisk som kommunismen.

VI KOMMER INTE ATT KOMPROMISSA

Oftare än jag kan minnas har välmenande vänner varnat mig med: ”Jag håller med om allt du säger, men du går fram för hårt. Du skrämmer bort folk. Varför använder du inte ett mjukare tillvägagångssätt och använder den milda övertalningens konst? Vattna ur det något. Kompromissa här och där. Det är en för stor chock för den genomsnittlige vite mannen.” Och mer av samma slag.

Det finns mycket förtjänst i ovanstående råd. Idén är att få folk att se ljuset utan att egentligen störa dem för mycket. Om möjligt, övertyga dem utan någon chock och utan att få dem att känna sig obekväma. Låt dem behålla sina urgamla vidskepelser om sina favoritspöken. Stör inte deras favoritkomplex. Peka inte ut judarna. Ta inte upp den där obehagliga rasfrågan. Leva och låta leva. Folk kommer att gilla dig mycket bättre på det sättet. Business as usual.

När dessa vänner har duschat färdigt dig med vänliga råd är du tillbaka i det gamla vanliga hjulspåret, där du klagar över vad som händer, du beklagar och jämrar dig, men den totala effektiviteten av allt motstånd mot den judiska ångvälten har neutraliserats till exakt noll. Där är vi, direkt tillbaka i leden bland de gamla goda Kosher-konservativa.

Vid det här laget påminns jag om ett knep vi använde i Floridas lagstiftande församling när någon representant malde på i ett långrandigt, meningslöst tal. När det var över reste sig någon upp och sa sött: ”Din poäng är så subtil att den helt undgår mig.” I kontrast till ovanstående påminns jag om en annan historia om turisten som besökte Ozarkbergen. Han blev förfärad när han bevittnade en lantis som slog en mula mellan ögonen med en regel på två gånger fyra tum. När turisten frågade lantisen: ”Varför slog du mulan i huvudet med en två-fyra?”, svarade lantisen: ”När man har att göra med mulor är det första man måste lära sig att man först och främst måste fånga deras uppmärksamhet.”

Så vi har två vitt skilda tillvägagångssätt: det subtila sättet eller att slå dem mellan ögonen med en två-fyra. Vilket tjänar vårt syfte bäst? Innan vi drar en slutsats i denna fråga finns det en annan liten historia som jag skulle vilja berätta som kan hjälpa oss att klargöra situationen.

En ung försäkringsförsäljare kallades in till sin chefs kontor och presenterades för en ganska obehaglig uppgift. ”Du känner till den där trevliga unga...

paret, John och Mary, som du sålde den där livförsäkringen till förra veckan? Jo, vi har just fått besked om att John dödades i en bilolycka i eftermiddags. Jag vill att du går till Mary och framför nyheten varsamt så att det inte gör henne alltför upprörd.”

Den unge försäljaren blev förstummad. Han tänkte på det en stund och frågade sedan sin chef: ”Hur går jag egentligen till väga för att göra det?”

Detta är en bra fråga och det är en som konfronterar oss Skapare i vårt program för att väcka upp våra vilseledda och missledda vita raskamrater som har blivit bedragna, beljugna, programmerade och ledda längs vägen till slakt under alla dessa århundraden. Hur går man till väga för att varsamt berätta för dem att deras predikant, medvetet eller omedvetet, är en del av detta judiska bedrägeri? Hur avslöjar man för dem att till och med deras egna föräldrar fångades i denna enorma judiska lögn och hjälpte till att hjärntvätta dem till att bli förrädare mot sin egen ras? Att deras ”egen” regering är en integrerad del av denna konspiration och förråder USA och säljer ut oss till judarna och världens lerraser? Hur ”berättar man detta varsamt” för de välmenande men hopplöst naiva och vilseledda vita raskamraterna?

Svaret är DU KAN INTE! Det finns inget sätt i världen att du kan exponera hela denna förrädiska röra utan att chocka dem, utan att orsaka smärta, utan att många gånger till och med skapa bittra fiender av människor som borde stå på vår sida.

Ändå måste jobbet göras, och uppenbarligen är ingen annan än Church of the Creator villig att ta sig an det. Javisst, det finns tiotusen andra organisationer (mestadels Kosher-konservativa) som delar ut bitar och stycken av konspirationen, men på något sätt verkar de aldrig få ihop hela bilden. Vanligtvis KAN de INTE och de VILL INTE släppa taget om några av sina egna älsklingshämningar som de är belastade med, oavsett om det är bedrägeriet med ”spöken i skyn”, eller om de har några judiska vänner (därför kan inte alla judar vara dåliga!) eller om det är någon annan idioti. Vanligtvis slutar dessa Kosher-konservativa med att styra in dig i en återvändsgränd utan vinstmöjligheter. De hamnar undantagslöst i ett program utan lösning — bara beklaga och jämra sig — och de kommer att lindra din apati ytterligare genom att öppet erkänna att de inte har någon lösning.

Church of the Creator har ihärdigt försökt undvika att fastna i denna typ av vinstlös, meningslös självspäkning. Vi säger så här: antingen satsar vi allt och gör den totala ansträngningen för att vinna, eller så kan vi lika gärna kasta in handduken och gå och fiska. Varför slösa en massa värdelös ansträngning om du inte har PROGRAMMET för att vinna, och inte vet HUR man vinner?

Inom **CREATIVITY** är vi övertygade om att den Vita Rasen nu har svaret. Inom **CREATIVITY** är vi övertygade om att vi har det **TOTALA PROGRAMMET**, den **SLUTGILTIGA LÖSNINGEN**, den **ULTIMATA TRON**. Vi är övertygade om att designen och ritningen nu är färdigställda och avslutade. Vi behöver inte längre mixtra med det. Vi kan nu koncentrera oss helt och ägna alla våra ansträngningar åt att sälja det till våra Vita Raskamrater, åt propaganda, åt proselytvärvning och organisering.

Det är inte längre en fråga om VAD som ska göras. Vi VET vad som ska göras. Den enda frågan är HUR vi gör det bäst — hur vi bäst använder de medel och vägar som står till buds för att sprida ordet, för att organisera våra anhängare? Hur utnyttjar vi bäst våra resurser? Vi MÅSTE och vi KOMMER att använda den organiserade muskelkraften och den enorma styrkan hos en polariserad Vit Ras för att få judarna från våra ryggar och vrida vårt öde tillbaka i händerna på den Vita Rasen.

Inom denna kategori finns det gott om prejudikat och svaret är att vi kommer att använda alla tillgängliga medel. Vi kommer att använda tekniken med mild övertalning där den är som mest effektiv, men vi kommer inte heller att rygga för att använda tekniken med en "två-med-fyra" mellan ögonen där den är som mest effektiv. Poängen är att vi också kommer att använda tusen olika tekniker däremellan och göra vad som än krävs.

Poängen är att vi kommer att använda de medel som är mest effektiva. Målet är så överväldigande viktigt att det överträffar alla andra värden. Det målet är den Vita Rasens egen överlevnad. I en så överväldigande fråga som denna tvistar vi inte om finesser. Som vi redan har klargjort i båda våra Biblar — vi konstaterar kategoriskt när det gäller vår ras liv och död — att ändamålet helgar medlen — vilka medel som helst. Vi kommer därför att använda alla medel som bidrar till den Vita Rasens överlevnad och nytta. Vi kommer inte att låta oss skrämmas, vi kommer inte att vika från vårt mål, vi kommer inte att "vattna ur" vår tro, vi kommer aldrig att kompromissa. Vi har bränt våra broar bakom oss och det finns ingen återvändo. För oss är det segra eller dö — och med denna inställning kommer vi att vinna — **VI ÄR BESTÄMDA ATT VINNA.**

Sammanfattningsvis upprepar jag vad jag redan har sagt tidigare: Vi kommer inte att kompromissa; vi kommer inte att låta oss skrämmas; vi kommer inte att skrämmas bort. Vi har nu vapnen för att vinna kriget, och vi ämnar kämpa vidare till total seger vad som än händer. Allt vi behöver är din outtröttliga hjälp, ditt stöd och din insats. Så gör din plikt, Vita Raskamrater!

SEX BLINDA MÄN OCH ELEFANTEN

Det var sex män från Indostan,
Som var mycket böjda för lärdom,
Som gick för att se elefanten,
(Fastän de alla var blinda,)
Så att var och en genom observation
Kunde tillfredsställa sitt sinne.

Den förste närmade sig elefanten,
Och råkade falla
Mot hans breda och stadiga sida,
Och började genast att ropa:
”Gud välsigne mig! men elefanten
Är mycket lik en vägg!”

Den andre, som kände på beten,
Ropade: ”Hå! vad har vi här,
Så rund, och slät, och vass?
För mig är det mycket tydligt,
Att detta under till elefant
Är mycket likt ett spjut!”

Den tredje närmade sig djuret,
Och råkade ta
Den slingrande snabeln i sina händer,
Och talade så dristigt ut:
”Jag ser,” sade han, ”att elefanten
Är mycket lik en orm!”

Den fjärde sträckte ut sin ivriga hand
Och kände kring knät:
”Vad detta förunderliga djur mest liknar,
Är mycket uppenbart,” sade han;
”Det är tydligt nog att elefanten
Är mycket lik ett träd!”

Den femte, som råkade vidröra örat,
Sade: ”Även den blindaste man
Kan se vad detta liknar mest:
Förneka faktum den som kan,
Detta underverk till elefant
Är mycket likt en solfjäder!”

Den sjätte hade knappt hunnit börja
Att treva sig fram över djuret,
Förrän han grep tag i den svängande svansen
Som hamnade inom hans räckhåll,
”Jag ser,” kvad han, ”Elefanten
Är mycket lik ett rep!”

Och så dessa män från Indostan
Tvistade högljutt och länge,
Var och en i sin egen åsikt
Oerhört stel och envis,
Fastän var och en delvis hade rätt,
Och alla hade fel!

John Godfrey Saxe

Redaktörens kommentar:

Vi Skapare anser att det finns en moral i ovanstående dikt, och för den Vita Rasen, en viktig läxa att lära.

För mig representerar de sex blinda männen från Indostan tragiskt de tio (eller tjugo) tusen Vita, mestadels Kosher-Konservativa, organisationer som till synes försöker ”rädda landet.” Var och en har ett favorit- eller älsklingssätt, ett tillvägagångssätt som i stort sett är fragmentariskt, halvhjärtat och totalt ineffektivt. De flesta av dem har inte bara den minsta lösning på problemet, de vet inte ens vad frågan är.

Låt mig kategorisera några av dessa tusentals grupper:

1. De som bekämpar ”kommunismen.” Detta är det mest populära tidsfördrivet och miljontals mantimmar och tiotals miljoner dollar har spenderats på denna till synes ädla men förmodligen meningslösa strävan. Den främsta i denna kategori är John Birch Society, som jag en gång var en lättlurad medlem av. Jag minns att Robert Welch proklamerade efter

deras 100:e månadsbulletin, att innan ytterligare 100 hade getts ut skulle kriget vara över, antingen skulle ”kommunismen” vara helt krossad eller så skulle vi vara hopplöst förlorade. Tja, sedan dess har inte bara ytterligare 100 utan 200 nummer publicerats och ingen av händelserna har kulminerat. Kommunismen är sannerligen inte ”krossad”, utan är nu mer virulent än någonsin. Inte heller tror vi Skapare för ett ögonblick att allt nu är förlorat. Tvärtom är vår slutsats att Birchers och deras likar medvetet vilseleddes, genom att bekämpa kommunismen men skydda och agera murbräcka för den verkliga boven, det internationella judiska nätverket. Men Birch Society är inte den enda judiskt främjade organisationen som vilseleder och bedrar sina medlemmar och den vita rasen. Det finns tusentals andra, vissa uppriktiga men bara naiva, vissa inte så uppriktiga, men som använder samma format för att förhindra den vita rasen från att någonsin ta itu med de verkliga problemen, den verkliga boven, eller någonsin finna den verkliga lösningen, förrän det är för sent.

2. En annan grupp som är ännu mer utbredd, mer kraftfull och mer övertygande, är ”Kristus är svaret!”-organisationerna (på vad?), som exemplifieras av Jerry Falwells, Oral Roberts, Carl McIntyres och hela den osmakliga skaran av elektroniska spökförsäljare. Inte nog med att de svindlar våra vita raskamrater på miljarder hårt förvärvade dollar genom att prångla ut judisk kristendom, utan deras inflytande är tusen gånger kraftfullare. Och med mycket få undantag är de pro-Israel, pro-judiska och antivita. Jag har hört det sägas att innan Menachem Begin inledde sin mördande kampanj i Libanon, kontrollerade han med ”Jerry” om de kristna grupperna skulle stödja honom, och ”Jerry” gav honom enligt uppgift ett högljutt, entusiastiskt ja, hela vägen. Utan tvekan är de kristna de bästa ”vänner” judarna någonsin har haft i sitt ondskefulla program för förintelsen av den vita rasen.

3. Sedan finns det konstitutionalisterna, som högljutt bräker att allt vi behöver göra är att ”upprätthålla konstitutionen” och insisterar på att det ska göras. Insistera? Till vem? Vår judiska regering? De är den styrande kraften och har utnyttjat och manipulerat konstitutionen för att genomdriva rasblandning, skolbussning, utländskt bistånd och gåvor, och varje annat kriminellt övergrepp och aktivitet som har begåtts mot en olycklig och förvirrad vit ras.

Upprätthålla konstitutionen? Det tillvägagångssättet är ungefär lika avlägset och effektivt som att be räven vakta hönshuset.

4. En annan grupp som bara ser en del av bilden men som förmodligen är mer effektiv än de övriga är skattemotståndarna. De gör en del

verklig skada på den kriminella grupp som kallas ”vår regering”, men som sådan kommer denna taktik inte att vinna kriget. Judarna och deras Federal Reserve kan och trycker alla de falska pengar de vill (vilket är kolossalt) och skulle fortfarande ha kontroll över vår regering, våra nyhetsmedier, våra skolor och varje aspekt av vårt liv även om de inte samlade in ett öre i skatt. Så detta är inte svaret. Det är bara en fragmentarisk irritation.

Hur mycket är den judisk-kommunistiska regeringen i Ryssland beroende av skatter för total kontroll över sina offer?

5. En annan kategori av goda men fragmentariska grupper är de som kämpar för det andra författningstillägget — för att se till att judarna inte tar våra vapen ifrån oss. Vi Skapare stöder sådana grupper till 100 procent och det är oerhört viktigt att vi aldrig, aldrig låter dessa eländiga judiska missdådare avväpna oss. Jag upprepar, vi stöder vapengrupperna hela vägen, men det är i sig inte svaret. Liksom den sexdelade bilden av elefanten är det bara en del av bilden, inte lösningen. När allt kommer omkring har vi haft våra vapen i trehundra år, men judarna driver obevekligt vidare, förslavar, bastardiserar och förstör den vita rasen, trots det.

6. Det finns överlevnadisterna (Survivalists). De söker överlevnad mestadels bara för sig själva i en sönderfallande och kraschande värld. Detta löser inte heller vårt långsiktiga problem med att få juden från våra ryggar. Rom föll och juden överlevde. Ryssland föll och juden blev dess herre. Individuell överlevnad är inte svaret. Vitt rasligt lagarbete är det.

Så där, i essens, har vi den vita rasens sex blinda män, som i evighet mässar om problemet, men aldrig riktigt får hela bilden i fokus, mycket likt de sex lantmätarna av elefanten. Som en konsekvens förblir den vita rasen förvirrad, splittrad och ineffektiv.

Det finns ett antal andra grupper jag borde lista, såsom de olika Klan-grupperna, de splittrade och fragmenterade nazistiska fraktionerna, de vita supremacisterna och olika kombinationer av de sex första kategorierna jag redan har nämnt, och vissa som till och med ligger utanför dessa kategorier. Men i det stora hela, var och en av dem, likt Indostans sex blinda män, ser de bara en del av bilden, och dessutom bekämpar de för det mesta antingen bara symptomen eller ett fragmentariskt segment av problemet. Ingen av dem adresserar huvudfrågan som har stått där som en ogenomtränglig vägspärr för problemet i nästan 20 sekler. Och den frågan är judisk kristendom.

Den har stått där, fientlig och trotsig, och har hindrat den Vita Rasen från att någonsin ta itu med det verkliga problemet, den verkliga lösningen att bygga en dynamisk Rasreligion av egen kraft.

KREATIVITET ÄR SVARET. CHURCH OF THE CREATOR, å andra sidan, ser till hela bilden: Ras, religion, regering, vidskeplighet och lättluradhet, pengar och finans, kultur, hälsa, kost, miljö och, i själva verket, varje aspekt av vårt samhälle som påverkar den Vita Rasens överlevnad och välfärd. Vi baserar inte bara vår lära och vårt program på logik, sunt förnuft och historisk erfarenhet, utan också på Naturens Eviga Lagar. Vi omfattar hela paketet.

Vidare har vi lärt oss av framgång, från judarna själva, som har varit de mest framgångsrika överlevarna genom tiderna; vi har noterat vad som gjorde dem till den kraftfulla murbräcka och de kontrollanter och manipulatörer av mänskligheten de är. Faktum är att de har en RASRELIGION och fanatiskt har utövat RASSAMARBETET och RASLOJALITET under alla dessa år.

Nu har vi, den Vita Rasen, en kraftfull, meningsfull och allomfattande Rasreligion av vår egen. Med alla de fördelar vi har gentemot judarna kan vi nu inte bara slå dem i deras eget spel, vi kan göra det tusen gånger bättre.

Detta kan vi göra och ämnar göra. Vi ser hela elefanten. Vi har den totala bilden. Vi omfattar hela paketet. Vi har aldrig varit mer seriösa. Vi kan göra det tusen gånger bättre än våra fiender bland judar och "mud races". Inte bara kan vi övervinna våra fiender i stor skala, fullständigt och förödande, utan vi kan sedan fortsätta därifrån och bygga en vacker, Vitare och Ljusare värld för oss själva.

Så låt oss sätta igång!

* * * * *

Skylt i vårt bibliotek:
Västern vanns inte
med ett registrerat vapen.

* * * * *

Styrka råder
När förnuftet sviker.

Ordgranater inkluderade i nummer 3:

Det finns inget hemligt med programmet för Church of the Creator. Vi avser att den vita rasen ska överleva till varje pris. Vem som helst som är emot den vita rasens överlevnad är vår uttalade fiende utan några vidare förbehåll.

* * * * *

Vårt minimimål är att få judarna från våra ryggar och vrida kontrollen över den vita mannens öde tillbaka i våra egna kapabla händer. Därifrån och framåt är himlen gränsen.

* * * * *

Kristendomen är en judisk sinnesförvirrare som har förvirrat skiten ur den vita rasen i över 1800 år. Gå med i den vita mannens religion. Bli en Creator.

* * * * *

I våra ögon finns det inget mer föraktligt och motbjudande än en förrädare mot sin egen ras.

* * * * *

Är du en aktivist på heltid eller en hobbyutövare på deltid?

* * * * *

Nummer 4, september 1983

GRUNDLÄGGANDE SKILLNADER

Hur Creativity skiljer sig från Hitlers nationalsocialism

Jag har sagt det gång på gång: CREATIVITY-rörelsen trotsar klassificering i några nuvarande kategorier av rasliga, politiska eller religiösa rörelser. Den liknar inte, och är inte en kopia av, någon annan rörelse, förr eller nu. Det är inte en regummering av Hitlers naziströrelse, inte heller är vi "nynazister". Den liknar inte, eller är ansluten till, någon av Klanerna. Det är inte en "White Supremacy"-grupp, och vi kommer tydligt att förklara varför inte i följande diskurs. Först och främst vill vi göra denna punkt kristallklar: vi är unika, i en klass för oss själva, en rörelse, en filosofi och en religion som den vita rasen, tyvärr, aldrig har haft i hela sin historia.

Eftersom det är oerhört viktigt att fortsätta understryka att vi Creators är i en klass för oss själva, låt oss först borsta undan några av de mindre jämförelserna innan vi kommer till kärnan i vår artikel. Vi är inte en "White Supremist"-rörelse så som de flesta liberala tidningsreportrar snyggt och snabbt gillar att placera oss i ett fack. Som jag förstår "White Supremacy", har det historiskt representerat den vita rasen som den härskande makten över en underlägsen ras, såsom britterna i Indien under två århundraden, eller de vita herrarna som ägde, kontrollerade och exploaterade sina underlägsna svarta slavar, såsom plantageägarna i södern före inbördeskriget. Dessa två är bara ett magert exempel på hundratals, eller tusentals andra situationer där den vita människan var herre och mästare, som styrde, kontrollerade, arbetade och härskade över någon grupp eller grupper av underlägsna och underkuvade "mud peoples".

CHURCH OF THE CREATOR vill inte ha något av detta. Faktum är att CREATIVITY beklagar och fördömer en sådan dum slavfilosofi, inte av humanitära skäl, utan för att historien har bevisat att en sådan politik i slutändan är högst destruktiv för den vita rasen själv. Vi kan och har citerat exempel efter exempel, både i *Nature's Eternal Religion* och i *The White Man's Bible* —

Egypten, Indien, Haiti, Portugal, Mexiko, Sydamerika, den amerikanska södern med dess slav ekonomi, och många andra.

SKAPARENS KYRKA (CHURCH OF THE CREATOR) konstaterar tydligt och entydigt: Vi vill inte ha något av detta! Det är den farligaste och mest destruktiva filosofi som den vita rasen har (med judisk manipulation) förföljt under hela sin fumliga historia. En sådan politik leder alltid till rasblandning, till bastardisering och slutligen till den vita rasens undergång. Vi har påvisat detta så överväldigande och upprepade gånger att vi knappast behöver gå in på det igen.

Så låt oss säga det igen, högt och tydligt. Vi vill inte förslava någon; inte negrer, inte gyttjeraser, inte mulatter. Vi vill inte härska över någon annan ras. Vi vill inte kontrollera någon. Tvärtom vill vi bara göra det som naturen säger åt varje annan art att göra, och det är att bara ta hand om sin egen, nämligen vår egen ras.

Genom att göra det kommer vi tydligt att se ljuset. Vi kommer att inse att subventionering av våra underlägsna är i direkt strid med en sådan grundläggande regel. Du kan inte ta hand om din egen om du subventionerar dina fiender att föröka sig, att multiplicera sig och att tränga ut vår egen från jordens yta. Jag känner inte till någon annan varelse som har följt en så dum, självdestruktiv kurs, förutom den vita rasen under judisk ledning.

Så SKAPARENS KYRKAS politik är tydligtvis inte vit överhöghet (White Supremacy), vilket innebär geografisk (och förr eller senare, raslig) blandning, utan absolut geografisk separation. Vi vill inte ha några negrer i vår mitt, inga judar, inga mexikaner, inga hinduer, orientaler eller någon annan gyttjeras. Vi vill inte bara inte ha dem i vår mitt, utan vi vill ha ut dem ur våra länder och slutligen ut ur våra kontinenter.

Vår politik är denna: ta hand om vår egen; sluta subventionera judar, negrer och andra underlägsna; bojkotta i handel och kommers, politik och socialt umgänge varje gyttjeras, oavsett deras specifika sort. Utöva raslig lojalitet.

Om vi gjorde detta religiöst, så som judarna nu utövar raslig lojalitet, skulle gyttjeraserna snart krympa i antal och inflytande till en position liknande, och snart mindre än, när det vita Rom var suveränt och på sin höjdpunkt, och detta trots att romarna visste mycket lite om raslig lojalitet. Om vi sedan fortsatte med samma politik av raslig lojalitet och raslig bojkott, skulle gyttjeraserna inte bara tyna bort, utan snart bli föråldrade och utdöda. De skulle bli en art från det förflutna, en art som i enlighet med naturens lagar helt enkelt inte räckte till. De kunde helt enkelt inte tävla mot

den vita rasens överlägsna förmågor och som ett resultat av detta tynat bort i glömska.

Detta anser jag bör klargöra för all framtid vårt skiljande av vägar med White Supremacy-grupperna och deras inneboende filosofi. Men de naiva och oinformerade kommer att ropa: är inte detta samma filosofi som Hitler bedrev? Till en viss punkt, ja, men vi kommer nu till kärnpunkten i hela vår presentation, som inte alls är att nedgradera Hitler, utan att påvisa skillnaderna mellan naziströrelsen och CREATIVITY. Dessa skillnader är inte små och ytliga. Tvärtom är de stora och grundläggande.

Innan jag listar dessa grundläggande skillnader, låt mig återigen upprepa vad jag har sagt många gånger tidigare. Jag betraktar Hitler som den största människa den vita rasen någonsin har frambringat, och den största ledare den vita rasen någonsin har haft. Liksom Columbus inom upptäcktsresandets område, gjorde han ett stort genombrott inom området för rasmässig insikt för den vita rasen. Liksom Columbus var han en stor pionjär, men precis som Columbus inte slutförde upptäckten av alla nya territorier som då var okända för den vita rasen, så slutförde inte heller Hitler under sin livstid den rasmässiga kampen, och han formulerade inte ens den korrekta kursen för dess överlevnad. Faktum är att nu, idag (1983), mer än 64 år efter naziströrelsens grundande och 38 år efter Hitlers död, är den vita rasen numerärt, politiskt, ekonomiskt och moraliskt relativt sett svagare än den var för 40, 60 eller 80 år sedan. Vi kan kategoriskt säga, faktiskt, att aldrig i hela sin historia har den vita rasen någonsin varit svagare eller i en mer prekär position för ren överlevnad än den är idag.

Så låt oss göra denna punkt tydlig. Hitler vann inte kriget. Han vann inte den rasmässiga och propagandistiska kampen mot judarna. Nazistpartiet lade inte ens fram en livskraftig ritning för den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg. Efter att ha gett erkännande där erkännande krävs och även tagit en realistisk titt på Hitler och naziströrelsen, låt oss nu skissera hur vi fundamentalt skiljer oss åt.

1. Den första grundläggande skillnaden är en fråga om identitet. Precis vilka är det vi försöker rädda, vilka kämpar vi för, och vilka är ”vi”? Denna skillnad är av största vikt.

Enkelt uttryckt är det så här: medan kärnan i naziströrelsen var Tyskland och det tyska folket, är det främsta intresset för CHURCH OF THE CREATOR den vita rasen. Medan nazistpartiets rop var Deutschland! Deutschland! Deutschland uber alles! och helt nationalistiskt, fördömer och beklagar vi Creators

nationalism och strävar istället efter att bygga en Vitare och Ljusare värld för alla de vita folken på denna planet Jorden, inklusive, men inte begränsat till, tyskarna.

Kort sagt, medan Hitler sökte expandera territoriet, makten och inflytandet för Tyskland och tyskarna på bekostnad av fransmännen, polackerna, engelsmännen, ryssarna och dussintals andra nationaliteter, har vi Skapare inga sådana planer. Istället strävar vi efter att utplåna nationalismen och främja och utöva rasmässigt samarbete. Vi beklagar alla krig mellan vita folk, oavsett deras nationalitet, och strävar efter att förena deras styrkor och solidaritet så att den effektivt kan riktas mot judarna och andra gyttjeraser istället. För oss är det betydligt mer logiskt än att falla i den förrädiska judiska fällan "söndra och härska". Hela programmet för den judiska klättringen till makten har baserats på denna olycksbådande politik att egga den överlägsna vita människan att döda och decimera varandra i nationalismens namn. Naturligtvis är nationalism inte den enda fråga juden skickligt har utnyttjat för att splittra oss, den vita rasen.

Religion är en annan, vilket trettioåriga kriget vittnar om, eller den tärande folkmordskrigföringen på Irland i över 400 år, och hundratals andra krig som har utkämpats i den judiska kristendomens namn. Språk är en annan skiljelinje, liksom flera andra mindre frågor juden använder för att egga, för att agitera, för att söndra och för att härska.

SKAPARK YRKAN (THE CHURCH OF THE CREATOR), istället för att främja splittrande nationalism och blunda för de skadliga effekterna av judisk kristendom, har valt en positiv handlingsväg. Den har tagit sig an alla dessa frågor (och många andra) direkt, och har istället stakat ut en kurs för eliminering av skillnader i nationalism, i språk och strävan efter religiös okunnighet och vidskeplighet. Den fokuserar sitt mål inte på nationalistiska rivaliteter utan på rasmässig solidaritet, rasmässig enhet och rasmässigt samarbete. Vi hävdar att den vita rasen, när den är väckt och enad, är tio gånger kraftfullare än alla världens judar och gyttjeraser tillsammans. Den vita rasen i sin nuvarande prekära position behöver all hjälp den kan uppbåda för att överleva, och nationalistiska krig mellan vita nationer får aldrig hända igen.

Vi främjar också övergången till ett grundläggande språk för den vita rasen och främjar därigenom enhet och mer överlägsen kommunikation mellan de vita folken i världen. Eftersom jag redan har listat i både *Nature's Eternal Religion* och *The White Man's Bible* de enorma fördelar som därigenom skulle följa för den vita rasen, behöver jag knappast upprepa dem här.

Sedan kommer vi till religion, en idiotisk fråga som har slitit sönder den vita rasen i dussintals århundraden. Men eftersom detta är en huvudfråga i sig kommer vi att göra detta till nästa punkt.

2. Hitler har upprepade gånger konstaterat i sin bok, *Mein Kampf*, att naziströrelsen var en politisk rörelse, att den endast var till för det tyska folket och att den inte var för export. Han konstaterade också att grundandet av en religiös rörelse var av mycket större historisk betydelse än att starta ett politiskt parti, att religiösa rörelser i det stora hela har ett mycket mer djupgående och varaktigt inflytande än övergående politiska rörelser.

Även om vi helhjärtat håller med om dessa skarpsinniga iakttagelser, vill vi också göra denna viktiga distinktion mellan naziströrelsen och KREATIVITET. Naziströrelsen var verkligen, som Hitler själv konstaterade, en politisk rörelse. SKAPARENS KYRKA och KREATIVITET utgör inte en politisk rörelse utan en religiös rörelse. Kreativitet är en rasreligion, en rasreligion uteslutande för den vita rasen och den vita rasen ensam. Som religion har den många extremt viktiga fördelar jämfört med en politisk organisation. För att nämna några: (a) en religion framkallar en starkare och mer grundläggande lojalitet än någon annan typ av mänsklig organisation. Den har mer inflytande när det gäller att orientera motiv, mål och mänskliga seder än någon annan form av sammanslutning. När den kombineras med rasinstinkter är den oslagbar, vilket judarna har bevisat under tusentals år. (b) Genom att ha en rasreligion för den vita rasen eliminerar vi i ett enda svep det eviga problem som den vita rasen har varit belastad med i århundraden: nämligen splittrad lojalitet, eller dubbel lojalitet.

En gång för alla löser vi problemet som alla kristna upprepade gånger ställs inför, nämligen, när det verkligen gäller, skulle deras lojalitet ligga hos deras ras eller skulle de lyda Kristus självmordsdirektiv? Kristna förnekar att det finns en konflikt, men konflikten är överväldigande. Den är inbyggd i religionen, precis som judarna listigt avsåg att den skulle vara, och ingen mängd förnekelse kommer någonsin att utplåna den.

För en Skapare finns ingen sådan konflikt. Lojalitet mot hans ras och lojalitet mot hans religion är ett och detsamma, och behovet av att vara en hycklare eller en schizofren existerar inte längre. I varje avgörande situation kan man lita på att en Skapare är lojal mot sin ras, utan konflikt, utan förbehåll.

3. Den tredje stora skillnaden som vi pekar på med stolthet är frågan om kristendomen. Medan Hitler aldrig riktigt tog itu med frågan

av judisk kristendom, undersöker vi i kontrast dess (judiska) ursprung, dess självmordsbenägna läror, dess onaturliga (i själva verket anti-natur) inställning till livet. Vi visar hur kristendomen förrädiskt förkastar allt som är verkligt och naturligt och istället förespråkar total underkastelse under fiktiva koncept av overkliga, osedda, ohörda och okända spöken i skyn (eller i ett dimmigt någonstans). Inte bara avslöjar Creativity bedrägeriet och hyckleriet i denna judiska hjärntvätt, den konfronterar den direkt, fördömer den och ersätter den med en egen rasreligion för den vita rasen. Den ger den vita rasen en grundläggande och meningsfull filosofi och trosbekännelse som är baserad på verkligheten, på naturens eviga lagar, på historiens lärdomar samt på logik och sunt förnuft. Den lämnar inte den vita rasen i ett vakuum. Istället ger den den vita rasen en trosbekännelse och ett program genom vilket den kan frodas, blomstra och gå framåt under de kommande miljonerna år.

4. Det finns ett annat arv som Hitler har lämnat oss, den vita rasen, som är en tung börda att övervinna och som kommer att fortsätta att plåga oss under en tid framöver. Det arvet är idén att judefrågan främst är ett politiskt problem och bäst kan lösas med politiska medel, vilket han försökte göra. Denna idé är sammanhängande med det faktum att Hitler aldrig angrep, eller adresserade, kristendomsfrågan.

Vi Creators säger att så inte är fallet, fel analys, fel tillvägagångssätt. Judefrågan är ett överväldigande problem som sträcker sig in i alla faser av vårt liv — moraliskt, ekonomiskt, rasmässigt, politiskt och i alla andra aspekter. Men vi säger att det i grunden är ett religiöst problem som den vita människan tidigare har misslyckats med att lösa. Vi hävdar att det endast kan lösas genom ett religiöst tillvägagångssätt — genom att den vita rasen har en egen rasreligion som är kraftfullare än judendomen och direkt fientlig mot den.

I direkt fientlig opposition till en sådan rasreligion för den vita rasen står den judiska kristendomen. Eftersom Hitler står huvud och axlar över någon annan kämpe mot det judiska hotet, och eftersom han överseende med, eller åtminstone tolererade kristendomen, har han därmed lämnat ett djupt rotat intryck hos den nuvarande generationen av beundrare att kristendomen inte är av någon betydelse i kampen.

Vi säger att detta är helt orealistiskt. Vi säger att kristendomen inte bara är av stor betydelse i kampen mot juden, utan att kristendomen är det mest kraftfulla vapen judarna har haft på sin sida i nästan 20 sekler. Faktum är att utan den skulle judendomen ha bleknat bort från scenen, och judarna tillsammans med den, för mycket, mycket länge sedan. (Se ”Confessions of a Jew”, Creative Credo nr 43 i the White

Man’s Bible.)

Nej, kristendomen är inte av ringa betydelse i denna kamp. Den är, jag upprepar, det mest kraftfulla vapnet i den judiska arsenalen med vilket man kan klubba ner den vite mannens sinne. Den har stått där i nästan 2000 år som ett ogenomträngligt väghinder för den vita rasen i sökandet efter en egen rasreligion. Genom att ge intrycket att det judiska problemet kan lösas med politiska medel, har Hitler skapat en missuppfattning av stora dimensioner i våra vita raskamraters sinnen, ett problem som Creativity nu måste övervinna.

5. Medan naziströrelsen intog en hård och fientlig inställning till många av våra vita rasgrannar, gör vi precis tvärtom. Vi är inte fientliga mot fransmännen, polackerna, tjeckerna, ryssarna eller en mängd andra vita raskamrater som betraktades som ärkefiender till Tysklands och tyskarnas expansion. Tvärtom betraktar vi dem alla som våra rasbröder. Även om vi inte hävdar att alla vita nationaliteter är ”jämlika”, tar vi icke desto mindre in alla vita grupper som vår bas — alla 500 miljoner av dem, och detta inkluderar vissa randelement som vi inte nödvändigtvis är stolta över.

Vi gör detta av flera goda skäl. Först och främst, för att överleva i dagens prekära dilemma, behöver den vita rasen all hjälp, alla antal den kan uppbåda. Aldrig mer får vi tillåta juden att lura in oss i brodermordiska krig där vit broder dödar vit broder. Aldrig, aldrig mer. Detta är en grundläggande grundsats i Creativity. Vi måste FÖRENA oss, INTE BEKÄMPA varandra. Vit solidaritet är dagens ordning.

I kontrast härtill var Hitler, medvetet eller omedvetet, uppslukad av det blodigaste, det mest kostsamma, det mest tragiska kriget genom tiderna. Dess kostnad för den vita rasen i liv och materiellt välstånd var astronomisk. I slutändan förlorade han det kriget, till den vita rasens eviga skam och förfång och till judarnas överväldigande fördel. Aldrig mer får vi ledas in i en sådan nedrig fälla. Detta är en huvudregel i vår religion, Creativity.

Till dem som hävdar att Hitler inte hade något val, säger vi: inte så, det kunde ha gjorts annorlunda, på två punkter. För det första kunde det ha undvikits, och för det andra, om det väl inletts, kunde det ha vunnits.

Till dem som hävdar att intagandet av alla ”rand”-nationer kommer att sänka kvaliteten på vår genpool, har vi ett svar på detta.

Vi säger, en sak i taget. Först och främst måste vi överleva. Om den vita rasen inte överlever, och om vi fortsätter på samma kurs som

vi har gjort tidigare, är chansen stor att vi inte gör det, och då är den vita genpoolen ändå förlorad för alltid. Så först och främst måste vi överleva! För att göra det måste vi förena den vita rasen och polarisera den till en kraftfull murbräcka för att förinta våra fiender. När vi väl har fått judarna från våra ryggar och ryckt tillbaka kontrollen över vårt eget öde i våra egna kapabla händer, då har vi en annan situation. Vi kan då äntligen införa vårt program för att uppgradera den vita rasens genpool i vår egen takt, under århundradena, så som jag utförligt har lagt fram i både NATURE'S ETERNAL RELIGION och The WHITE MAN'S BIBLE.

6. Ett historiskt faktum som är relaterat till ovanstående och helt oacceptabelt för CHURCH OF THE CREATOR är att Hitler bildade en militärallians med en av de främsta av gyttjeraserna, japanerna. Detta är ett anatema av högsta graden för oss Creators. Det står i fullständig motsats till allt vi står för och vi kommer inte bara att låta bli att försvara det, utan vi förkastar detta fullständigt som en förrädisk handling mot den vita rasen.

Att någon vit ras någonsin, någonstans, skulle slå sig samman med någon gyttjeras och engagera dem och hjälpa dem i dödandet av våra vita raskamrater är i vår bok en synd av första ordningen. Det får aldrig hända igen!

7. En annan skillnad vi vill betona är vår "mythos", så som den nazistiska ideologiska ledaren Alfred Rosenberg myntade ordet i sin "Myten om det tjugonde århundradet". Medan den nazistiska idolen var den smarta, gåsmarscherande stormtruppssoldaten, de kapabla preussiska generalerna i den tyska generalstaben och Fredrik den stores era, föredrar vi Creators istället att med stolthet peka på pionjärernas Amerika; på cowboy-eran; på erövringen av västern; på pionjärbönderna och ranchegarna, och indiankrigarna under artonhundratalet, här i Amerika. Vi anser att byggandet av Amerika är den största prestationen i den (vita) mänskliga historien och föredrar att anpassa vår ideologi till Manifest Destiny och erövringen av västern. Vi betraktar det som vårt ideologiska hem och vår egen stolta "mythos".

Vi pekar vidare med stolthet på det faktum att The CHURCH OF THE CREATOR ÄR ETT RENT amerikanskt fenomen, lika amerikanskt som äppelpaj, moderskap och den fjärde juli. Det är rotat i amerikansk jord och i den tidiga amerikanans pionjäranda. Till skillnad från de flesta andra religioner som har bitit sig fast som havstulpaner i våra vita raskamraters sinnen, är Creativity inte en

utländsk import. Det är inte en avlöpare av asiatisk kristendom (som mormonismen), eller en repris av Hitlers naziströrelse, eller Mussolinis fasciströrelse, och inte heller uppvärmd Klan-anda. Det är inget av detta. Det är unikt i sig självt, det står på egna ben, det är ren Americana, och vi är stolta över det.

I detta avseende vill jag påpeka en verklighet som verkar undgå de flesta Hollywood-nazister i Amerika. Adolf Hitlers Tyskland är dött. Det är nu ett judeockuperat, judeinfesterat slavläger, lika underdånigt och samarbetsvilligt med de judiska herrarna som vilket land som helst i världen, om inte mer så. Inte nog med att det inte har den minsta chans att återuppliva Hitlerrörelsen i Tyskland, utan den chansen blockeras ytterligare av den judiska stöveln på tyskarnas nacke; och den stöveln utgörs av de 360 000 amerikanska (mestadels niggrer) ockupationstrupper som varit närvarande i Tyskland de senaste 38 åren. De är där inte för att skydda Tyskland från rysk invasion, utan tvärtom, för att skydda judarna från tyskarna, och för att förhindra tyskarna från att någonsin igen ta kontroll över sitt eget öde och bilda en regering efter eget val. Om nödvändigt (under nuvarande förhållanden) skulle USA skicka ytterligare en miljon, eller två miljoner till, ockupationstrupper för att hålla tyskarna underkuvade under den judiska hälen, och om nödvändigt, hålla dem där under de kommande hundra åren.

Så vakna upp till verkligheten, vite man. Ingen frälsning kommer att komma från Tyskland, eller någon annanstans från ett trött, förvirrat och stridshärjat Europa. Det kommer antingen att bryta fram och göra det stora genombrottet här i Amerika, eller så kommer det aldrig att hända. Endast Amerika har nu fortfarande den vita makt som fortfarande kan krossa det judiska monstret. Jag upprepar — det kommer antingen att hända här, eller ingenstans. Precis som Klanen gjorde ett fantastiskt jobb i södern under 1870- och 1880-talen, så gjorde naziströrelsen under Hitler ett enormt jobb i Tyskland under 1920- och 1930-talen. Men de epokerna är förbi och borta, och ingen av dessa ideologier passar längre Amerika i det sista kvartalet av 1900-talet. Båda är nu lika föråldrade som Henry Fords en gång så storslagna Modell "T".

Glansen av Hitlers tredje rike är död och borta för alltid. Den lever vidare endast i historien och minnet. Vi kan inte mer återuppliva den än glansen av det antika Grekland eller Rom. Att försöka göra det vore att leva i ett dårarnas paradis. Så låt oss sluta leka lekar med att försöka återuppliva Hollywood-bilden av nazisterna eller Klanen. De är nu över och förbi. De är förfluten historia. Så låt oss gå till verket med den allvarliga uppgiften att bygga en kraftfull murbräcka för överlevnaden, ex—

pansion och främjande av den Vita Rasen. Vi kan, om vi vill, bygga en vackrare och mer ärorik värld för hela den Vita Rasen än Hitlers Tredje Rike någonsin var, och DET är en verklighet. KREATIVITET HAR SVARET.

8. Slutligen intar vi en ståndpunkt (till skillnad från den katolska kyrkan, som hävdar att påven är ofelbar) att personkult inte är för oss. Bara för att Jesus Kristus sa det, eller påven sa det, eller Hitler sa det, gör det inte nödvändigtvis så, och alla som ägnar sig åt personkult leds alltför ofta in i tragiska och felaktiga områden av misstagna handlingar och orsaker. Till exempel anser vi att det är dumhet av högsta graden att följa Kristus råd att ”riva ut ditt öga” om det har lett dig ”vilse”. Vår ståndpunkt är för evigt logikens och det sunda förnuftets i varje och alla situationer. Och oavsett hur hög auktoriteten är, måste vårt eget goda omdöme råda.

Detta för oss tillbaka till grunderna i vår religion, Kreativitet.

1. Kreativitet är grundad på logik och sunt förnuft. Den är baserad på historiens erfarenhet och på Naturens Eviga Lagar.

2. Vi är en raslig religion vars enda intresse är överlevnad, expansion och främjande av den Vita Rasen och den Vita Rasen ensam. I detta är vi unika och i en klass för oss själva.

För att kort sammanfatta våra skillnader med naziströrelsen, konstaterar vi kategoriskt:

1. Medan naziströrelsens främsta fokus var Tyskland och det tyska folket, är vi en världsomspännande rörelse vars främsta angelägenhet är den totala Vita Rasen.

2. Medan naziströrelsen var en politisk organisation för att lösa det tyska folkets svåra dilemma, är SKAPARENS KYRKA en världsomspännande religiös rörelse för att lösa hela den Vita Rasens svåra problem.

3. Medan Hitler aldrig tog itu med den allt genomträngande frågan om judisk kristendom, konfronterar vi den inte bara direkt, utan undersöker den, exponerar den, sliter den i stycken och svär att utplåna den från jordens yta.

4. Medan Hitler predikade nationalism och såg många av de vita nationerna såsom fransmännen, polackerna, tjeckerna, ryssarna och andra som ärkefiender, omfamnar vi i kontrast hela den Vita Rasen och söker förena, polarisera och solidarisera alla våra Vita Raskamrater i en Vitare och Ljusare Värld. Vi predikar inte nationalism, utan Raslig Socialism.

5. Medan Tyskland under Hitler ingick en pakt med japanerna,

en av de främsta av ler-raserna, i en militär allians för att döda vita folk, vi fördömer och beklagar detta historiska faktum. En kardinalregel för CHURCH OF THE CREATOR är att aldrig, aldrig mer ska den vita rasen ägna sig åt självmordskrigföring mot sitt eget slag, utan istället koncentrera sin kraft och fientlighet mot judarna och andra ler-raser.

6. Vår ”mytos” är den amerikanska scenen för våra banbrytande förfäder, Manifest Destiny och erövringen av västern. I kontrast var den nazistiska mytosen germansk i sin orientering, såsom preussisk militarism och dess egen historia.

7. Vi Creators tror inte på att utöva ”personlighetskult”-typen av blind tro eller tillbedjan. Istället tror vi fortfarande på att lita på vår egen logik och vårt sunda förnuft, att lära av historiens erfarenhet och lära av alla tiders mästarlärare — Moder Natur själv.

Till våra nazistiska vänner säger vi kategoriskt: Vi i CHURCH OF THE CREATOR tror på att hedra våra vita rasliga hjältar och vi tror att Hitler var den störste av dem alla. Men vi måste se verkligheten i vitögat. Hitler har varit död i 38 år, och utöver det historiska arv han har lämnat oss, finns det inget mer han kan göra för oss. Under tiden är det judiska angreppet inte bara fortfarande i högsta grad närvarande, utan det rasar vidare med tilltagande häftighet, och ingen utom den vita rasen själv kommer att rädda sig från folkmord. Detta innebär att vi som lever idag måste göra jobbet, annars kommer det inte att bli gjort. Så det är bäst att vi sätter igång.

Hitler kan inte göra det åt oss. Faktum är att han i den nazistiska filosofin inte ens lämnade en livskraftig eller färdigställd ritning för hur man ska gå tillväga. Tyskland och tyskarna kommer inte att rädda oss. Som jag har sagt, den vita rasen här i Amerika har äran och den enorma bördan att lösa problemet. Det vita folket i Amerika kommer att behöva ta ledningen och utkämpa striden. Till alla våra vita raskamrater säger vi: Den vita rasen i Amerika kommer snart att behöva enas och den kommer att behöva bestämma sig för under vilken trosbekännelse, vilket program och vilket ledarskap den vill förena sina krafter. Detta splittrade käbbel mellan 20 000 olika fraktioner är en lyx (eller nonsens) vi inte längre har råd med om vi vill överleva.

Vi hävdar att CHURCH OF THE CREATOR har den överlägset mest kompletta, omfattande och realistiska trosbekännelsen och programmet. Vi hävdar inte att vi i detta skede har det bästa ledarskapet och vi

letar fortfarande. Men vi kommer att finna dem och bygga den bästa organisation världen någonsin skådat, utan undantag.

Därför vädjar vi innerligt till alla vita raskamrater att ansluta sig till oss nu, oavsett vilken liten vit grupp du tillhör. Det finns inga betydelsefulla stora grupper av något slag. Förena dig med oss nu! Låt oss ta tag i saker och ting! Om **CHURCH OF THE CREATOR** inte har den rätta tron och det rätta programmet, vem har det då? Vi har inte all tid i världen på oss att sitta i fåtöljer och käbbla och predika. Möjligheten kommer aldrig att bli bättre än idag. Varje dag vi dröjer blir den vita rasen svagare, och judarna och blandraserna mer kraftfulla, i antal, i politisk och ekonomisk makt och i varje annan kategori.

* * * * *

I kampen för den vita rasens överlevnad är det allt eller inget. Vinnaren tar allt. Det finns inget pris för andraplatsen.

* * * * *

När den vita mannens tänkande väl är uträtat, kommer det att vara relativt enkelt att göra sig av med parasiterna på våra ryggar.

* * * * *

VI ÄR INTE ATEISTER

VI ÄR SKAPARE

Alltför länge har vi Skapare kallats ateister. Alltför länge har vi blivit smutskastade och förtalade av kristna som använder öknamn, och vi börjar bli innerligt trötta på det. Det räcker inte för oss att bara inta en försvarsposition och säga: ”Nej, vi är inte ateister.” Vi accepterar inte den kristnes nedsättande epitet och etiketter. Vi är Skapare. Det är dags för oss att gå till offensiv och inte längre tolerera sådant nonsens. Vi måste attackera — attackera deras lömska och bedrägliga namngivning och i vår tur syna deras bluff. Vi måste avslöja deras knep och förräderi för vad det är.

Judarna, i sig, och kristendomen (en avknoppning av judendomen) har en sak gemensamt. De är båda mycket skickliga med slagord, epitet, triggerord, etiketter, slogans, smutskastningsord och karaktärsmord. Kort sagt, de är idag vad de alltid har varit — bedrägeriets mästare. Judens och den kristnes främsta handelsvara är lögner, och deras främsta bedrift är att de kan göra det så övertygande. För att förinta sina fiender har de byggt upp ett helt ordförråd av smutskastningsord, triggerord, som de tror bara behöver uttalas för att krossa sina fiender. Bland sin arsenal av vapen har judarna kokat ihop sådana pärlor som antisemit, bigott, rasist, fascist, nazist och en mängd andra. De kristna har under judendomens ledning byggt upp en avskyvärd samling av egna ord. Bland deras stall av smutskastningsord finns sådana utvalda epitet som ateist, hedning, panteist, antikrist och en skara andra, i den sanna traditionen av judisk namngivning.

Det favorit-epitet som de kristna gillar att kuva oss med är att kalla oss ateister. Vi Skapare accepterar inte den beskrivningen, eftersom den är falsk. Det är ett fiktivt koncept. Allt det egentligen betyder är att man inte tror på den andre personens spöken. Vilka spöken? Vems version? Det spelar ingen roll. Vems spöken som helst. Om du inte tror på det judiska spöket, det kristna spöket, muslimens spöke eller det afrikanska voodoo-spöket, då är du en ateist, och innebörden är att du är ond. Vidare är slutsatsen att om du inte tror på någon sorts spöke, så tror du inte på någonting alls.

Enligt denna omvända typ av kristen ”logik”, skulle till och med en dum...

Afrikansk buskneger är ”bättre” (för vad?) än en ”ateist” som använder sitt sunda förnuft. När allt kommer omkring har negern sin voodoo och sin medicinman och tror på någon oklar uppsättning odefinierade spöken. Vad mer är, han tror på det övernaturliga, och tror därför på ”Något”. Så han är en ganska bra prick, eller hur, och bör därför undslippa det hemska ödet att kategoriseras som ateist. Så länge du tror på ”något”, menat inom det spöklika området, är du okej, kompis.

Tja, vi Skapare tror inte på någons spöke, men vi accepterar inte heller någon annans skällsord som beskrivande för oss. Om de kristna vill ägna sig åt glåpord, ja, då kan två spela det spelet.

För en muhammedan är en kristen en otrogen, eller ännu hellre, en otrogen hund. Accepterar den kristne den muhammedanska etiketten?

För en jude är en kristen en goy eller en goyim, vilket betyder boskap, eller ett djur. Accepterar en kristen det? (Vissa kristna är sådana jude-älskare att de accepterar vilken smuts som helst som räckts ut av judarna.)

För de svarta muslimerna är kristna vita djävlar. Vad tycks om det?

Det finns naturligtvis ett antal andra skällsord i alla möjliga andra kategorier än religiösa. Inom det etniska fältet finner vi italienare som kallas wops eller dagos, hispanics som kallas spics eller greasers, som i sin tur kallar amerikaner gringos. Tyskar har kallats krauts eller nazister, och engelsmännen har vid ett flertal tillfällen stämplats som ”limeys”, anglos och till och med som ”det svekfulla Albion”.

Vi sa att två (eller fler) kan spela spelet med glåpord. Låt oss köra några nummer på de kristna som vi osökt kommer att tänka på. Vi skulle kunna kalla dem spökjägare, Jesus-freaks, jude-älskare, vidskepliga, lättlurade, irrationella, sinnesperversa, anti-natur, till ingen jordisk nytta, barnsliga, och anklaga dem för att ägna sig åt massgalenskap. Vi har fler på vår lista, men till att börja med kan de få prova de där för att se om de passar.

Men låt oss gå tillbaka till det här med ”ateist”, och förklara seriöst varför vi inte accepterar det och varför det är ett bedrägligt svindleri.

För det första är det en negativ och meningslös beskrivning. Det betyder bara att du inte tror på den andre mannens spöken utan att säga något positivt om vad vi Skapare faktiskt tror på, vilket är mycket. Det är som att fråga herr Jones vad han heter och han svarar att det inte är Brown eller Smith eller Garfinkle. Okej, det är inget av dem. Faktum är att på den negativa sidan skulle han kunna lista det mesta av ett Manhat-

en telefonkatalog över vad det inte är. Eller om du blev ombedd att beskriva ett lejon, men du ägnade dig åt att leka lekar istället och sa att "det" inte är en fågel, eller en fisk, eller en ål, eller en flodhäst, utan att någonsin nämna ordet "lejon". Det vore ganska dumt, eller hur, eftersom du skulle kunna göra en lista så lång som din arm över vad ett lejon inte är.

Eller låt oss ta ett annat exempel. Om någon frågade dig var du bodde och du svarade nekande: "Tja, jag bor inte i London eller Timbuktu". Okej, det eliminerar två områden du inte bor i, men på den positiva sidan lämnar det en miljon andra platser och adresser du skulle kunna bo på, men som du inte har specificerat positivt.

Av samma anledning ogillar vi att kristna kallar oss ateister, vilket är rent negativt. Allt det säger är att vi inte tror på deras uppsättning spöken. Det antyder vidare att eftersom du inte tror på deras favoritversion av spöken, så är du en "otrogen" och inte har någon tro alls. Nu råkar det vara så att deras spöken i bästa fall är extremt vaga, odefinierade och obekräftade av några meningsfulla bevis. Faktum är att dessa fiktiva begrepp om deras spöken är så vaga och odefinierade att de kristna inte kan enas inbördes om vad "det" är och har argumenterat och utkämpat krig över sin "tro" sinsemellan i hundratals år.

Det råder inte bara total förvirring bland de kristna om deras koncept av "gud", utan även bland alla andra spökbedragare. De kristna har en trevägs "gud" — fader, son och helig ande, varav den judiske Jehova utgör 33⅓ procent. Judarna å sin sida hävdar att han är deras egen exklusiva stamgud Yahweh, inte för export, och "tror" inte på de kristnas övriga 66⅔ procent av soppan. Negrerna säger att gud är svart, och kvinnosakskvinnorna säger att gud är en hon, inte en han. Så välj själv, men om du inte tror på något av ovanstående kaos kommer de kristna att kalla dig ateist, och vad kan vara värre än att vara vid sina sinnens fulla bruk och ha en frisk kropp?

Vi Kreatörer kastar hela denna hög med sopor överbord och intar den ståndpunkt som uttrycks i en liten ramsa (tack vare Angeline Bennett) högt och tydligt:

”Ty du skall inga andra gudar hava”
Kom det svartsjuka ropet.
Jag går ännu lite längre.
Jag ska inga gudar ha alls.

Vi Skapare tycker att det är lite löjligt att vidskepliga, lättlurade bondläppar försöker skrämma oss med glåpord för att vi inte tror på deras inbillade spöken, andar, gengångare, demoner, vättar, feer och vad det nu kan vara. Vi har ingen önskan att bli kallade icke-kristna mer än vad ett lejon vill bli kallat en icke-mus, eller en icke-insekt, eller en icke-mask. Faktum är att vi är stolta över att vara icke-kristna av samma anledning som ett lejon är stolt över att vara en icke-mask. Men varför inte kalla ett lejon för ett lejon? Vi anser att kristna är olyckliga offer för judisk sinnesförändring, vars sinnen har blivit neutraliserade i en operation som liknar vad en veterinär gör med en hund eller katt. Men det kvalificerar dem knappast att sätta etiketter på oss.

Vi är stolta över att inte tro på judarnas, de kristnas eller någon annans spöken, av samma anledning som vi är stolta över att inte tro på jultomten, Gåsmor, leprechauner eller tandfen; och av liknande skäl. Vi tror inte på något av det där fåniga nonsenset eftersom det inte finns ett spår av meningsfulla bevis som styrker något av det.

Det finns en hel del andra saker vi inte tror på för att de inte är sanna. Vi tror inte att jorden är platt eftersom de överväldigande bevisen tyder på att den är rund. Vi tror inte att 2 x 2 blir 17 eftersom bevisen är omfattande för att det blir 4. Vi skulle kunna göra en hel katalog av annat nonsens som vi inte tror på, men det vore barnsligt och ett fånigt slöseri med tid.

Så vår poäng är denna: Varför ska de kristna välja ut en sak från nämnda katalog av nonsens som vi inte tror på och sätta en etikett på oss för att vi inte är lättlurade och vidskepliga, för att inte tala om dumma. Är det inte mycket mer rationellt att kategorisera en individ för vad han faktiskt tror på, på samma sätt som det är mer logiskt att uppge ditt riktiga namn istället för att lista femtio andra som inte är ditt namn?

Och vi Skapare har verkligen gott om saker på den positiva sidan som vi faktiskt tror på. Allt är tydligt uttalat i våra tre grundböcker, **NATURE'S ETERNAL RELIGION**, **The WHITE MAN'S BIBLE** och **SALUBRIOUS LIVING**, och vi är stolta över vår omfattande trosbekännelse och vårt program. Några av höjdpunkterna i dessa övertygelser är:

1. Vi tror på Naturens Eviga Lagar (vilket inte har något att göra med vaga och abstrakta koncept om konstgjorda spöken, andar, etc.)

2. Vi tror att den Vita Rasen är Naturens högsta och finaste skapelse, att vi är Naturens Elit, Naturens aristokrati.

3. Vi tror på överlevnad, expansion och främjande av den

Vita Rasen.

4. Vi tror på att se på alla frågor först och främst genom den Vita Rasens ögon — inte judarnas, niggrernas eller spökenas.

5. Vår Gyllene Regel är "Vad som är bra för den Vita Rasen är den högsta dygden; vad som är dåligt för den Vita Rasen är den ultimata synden."

6. Vi tror att den Vita Rasen har programmerats av sina judiska fiender till att följa en idiotisk och självmordsbenägen väg av självdestruktion, och om inte den vite mannens sinne snart förs tillbaka till verkligheten, kommer den Vita Rasen att utplånas av världens exploderande lerfolk.

7. Vi tror att Skaparens Kyrka har det TOTALA PROGRAMMET, den ULTIMATA TROSBEKÄNNELSEN och den SLUTGILTIGA LÖSNINGEN för att övervinna den hemska katastrof som vi står inför idag. Vi är beslutna att fullfölja det programmet eller dö i försöket.

Dessa är några av de grundläggande övertygelser vi Skapare delar, men detta är på intet sätt slutet på listan. På den positiva sidan tror vi också på de Sexton Budorden som de formuleras i NATURE'S ETERNAL RELIGION och The WHITE MAN'S BIBLE. Vi tror på Självständighetsförklaringen från judiskt tyranni som den formuleras på s. 410 i The WHITE MAN'S BIBLE. Vi tror på SALUBRIOUS LIVING (Hälsosamt Leverne) och särskilt de 14 punkterna som ett program för ett friskare liv och bättre leverne. Vi tror på de 13 artiklarna för försvar av den Vita Rasen som de formuleras i The WHITE MAN'S BIBLE med början på s. 404.

För första gången i sin historia har den Vita Rasen nu en egen rasreligion. Vi kallar den en fyrdimensionell religion eftersom den omfattar alla aspekter av livet — Ett sunt sinne i en sund kropp i ett sunt samhälle i en sund miljö. Den är omfattande, konsekvent, kortfattad och fullständig. Vi är stolta över att ha ett system av läror och övertygelser som är konstruktivt, baserat på verkligheten och som inte förolämpar intelligensen hos Naturens främsta. Dessutom är vi i harmoni med naturens lagar och det universum vi lever i, och vi är villiga att tro på vad som helst som är logiskt, styrkt av meningsfulla bevis och som tjänar den Vita Rasens bästa intressen. Allt finns formulerat i våra tre heliga böcker, tydligt, logiskt och positivt.

Så sluta besvära oss, ni Jesus-dårar och spökjägare. Om ni slutar kalla oss glåpord för det nonsens vi INTE tror på, ska vi sluta kalla er glåpord för det nonsens som ni påstår att ni TROR på.

EN SKOLA FÖR BEGÅVADE POJKAR

I planeringen för den framtida tillväxten av den vita mannens kamp för oberoende från judiskt tyranni, har vi skisserat ett program för en smidig och fredlig övergång för framtida efterträdare. Denna artikel, som ni kommer att märka, visas på baksidan av detta nummer.

En viktig del av denna plan är den grundliga utbildningen av kompetenta ledare. Vi vill inte ha några inkompetenta hantlangare som Eisenhower-typerna eller Harry Trumans, eller andra tölpar som tjänstgjorde som ”president” men inte hade den minsta aning om vad deras jobb handlade om, och som bara var marionetter för sina judiska manipulatörer. Vi vill inte heller ha vältaliga Hollywood-skådespelare som på samma sätt gör ett skickligt jobb med att spela förrädare mot den vita rasen. Nej, vi vill ha kapabla män, vita män som är födda ledare och högt utbildade och mycket skickliga för att ta över ledarskapet för sin ras — ett vördnadsbjudande jobb med ett enormt ansvar.

Jag har redan sagt att vi kommer att ha specialskolor för att utbilda sådana ledare för rörelsen, och inte bara för de allra högsta posterna, utan också för ledarskap hela vägen ner i leden. Vi inom CHURCH OF THE CREATOR känner att våra begåvade ungdomar är den mest värdefulla tillgång vi, den vita rasen, besitter. Medan de idag skjuts åt sidan medan de efterblivna, idioterna och negrerna får särskild uppmärksamhet och pengar, avser vi Creators att utveckla våra mest värdefulla resurser till fullo. Som en start på detta ytterst viktiga projekt vill vi bygga en SKOLA FÖR BEGÅVADE POJKAR nära vårt världscenter.

Vi har avsatt ett stycke mark för detta ändamål och har redan tagit fram preliminära ritningar för byggnaden. Vi behöver hjälp från alla våra medlemmar och supportrar för att förverkliga detta projekt. Vi vill börja bygga i höst och om vi får tillräckligt med stöd kan vi vara igång till nästa sommar.

Vår ursprungliga plan är blygsam, eftersom våra resurser är blygsamma. Vår plan är att ha ett tvåveckorsprogram för pojkar under sommarmånaderna där vi kombinerar ett läger och en orienteringskurs i CREATIVITY för begåvade pojkar i deras mest mottagliga ålder, företrädesvis mellan 10 och 12 år. Eftersom det kan vara svårt att hitta tillräckligt med kandidater i denna grupp inledningsvis, avser vi att vara mer flexibla med åldersspannet i början.

Kortfattat skulle kursen bestå av vandring, camping, träning i

hantering av skjutvapen, bågskytte, tennis, forsränning och andra hälsosamma utomhusaktiviteter. Ungefär hälften av tiden skulle användas till att bekanta dessa unga genier med Kreativitetens mål och doktriner och hur de bäst kan tjäna sin egen ras i olika ledarskapskapaciteter.

I grund och botten är det vår ursprungliga plan. För att genomföra den behöver vi respons och feedback från våra anhängare. Vi tror att detta är ett av de viktigaste projekten vi överhuvudtaget skulle kunna initiera vid denna tidpunkt. Låt oss höra från er och låt oss dra nytta av era idéer.

* * * * *

Vi Kreatörer är tusen gånger mer intresserade av att rena och uppgradera vår vita genpool än vi är av att främja en redan alltför komplex vetenskaplig teknologi.

* * * * *

Hur udda av Gud att välja judarna.
Men det är ännu mer udda
För dem som hatar judarna
Att välja den judiska guden.

* * * * *

Den största dåren är dåren som lurar sig själv.

* * * * *

FASTSTÄLLANDE AV FORMATET FÖR ORGANISATORISK KONTINUITET FÖR CHURCH OF THE CREATOR

Eftersom både regeringar och andra organisationer historiskt sett ofta har upplevt problem och kaos när det gäller ledarskapsbyten, anser jag att det är av största vikt att ett sådant maktövertagande i toppen tydligt definieras vid denna tidpunkt. Alltför ofta, vilket successionen av kejsare under det klassiska romerska riket vittnar om, resulterade sådana maktskiften i rivalitet, blodspillan och inbördeskrig. Jag anser därför att det som grundare av Creativity-rörelsen är avgörande att jag fastställer en uppsättning riktlinjer för framtiden, så att en sådan överlämning kan ske så smidigt och smärtfritt som möjligt och därigenom eliminera eventuella avbrott i rörelsens kontinuitet och effektivitet.

Baserat på historiska erfarenheter anser jag att CHURCH OF THE CREATOR mycket väl skulle kunna dra nytta av både tidigare misstag och framgångar. Jag anser att historiens lärdomar visar att CHURCH OF THE CREATOR skulle fungera bäst under följande grundläggande riktlinjer:

1.(a) Den organisatoriska strukturen bör baseras på ledarskapsprincipen (Leadership Principle) så som den framställs i NATURE'S ETERNAL RELIGION och bekräftas i THE WHITE MAN'S BIBLE. Jag anser att denna typ av organisation har visat sig fungera bäst genom historien, vilket bevisas av Roms enorma prestationer under kejsarna, den katolska kyrkans långlivade kontinuitet och Tredje rikets enorma effektivitet och framgångar under Adolf Hitler. Det finns många andra exempel.

(b) Pontifex Maximus är organisationens högsta ledare och huvud. Han har inte bara ansvaret för att genomföra den politik som kyrkan måste föra inom ramen för den trosbekännelse som fastställs i våra grundläggande biblar, utan han har också ansvaret för att välja ut och utse personal och medarbetare. Han har högsta auktoritet och är ansvarig endast inför den vita rasen själv.

2. Som en följd av ovanstående strävar organisationen som helhet efter att alltid utöva vitt rasligt lagarbete (White Racial Teamwork). Sådant lagarbete kommer att ske under ledning av Pontifex Maximus, så som fastställs i vår

Biblar. Målet måste vid alla tidpunkter vara den gyllene regeln — vad som är i den vita rasens bästa intresse.

3. Mandatperioden för Pontifex Maximus kommer att vara ett decennium, tio år, och maktöverlämnandet kommer att ske varje decennium, på decenniet.

4. Eftersom ledarskapet och ansvaret för ett så högt ämbete är av yttersta vikt för den vita rasens välfärd, är det också extremt viktigt att den person som väljs måste vara högt kvalificerad. Han måste vara välutbildad, ha den främsta mentala förmågan, vara en superb ledare av män, djupt hängiven i sin lojalitet till den vita rasen och principerna för Creativity, och dessutom vara på toppen av sin mentala och fysiska förmåga. Jag föreslår därför att våra ledare ska vara yngre än vad som har varit sed i den katolska kyrkan eller i det politiska livet i allmänhet. Istället för att välja män i femtio- eller sextioårsåldern, föreslår jag att de mest kreativa, energiska och produktiva åren är runt 35 års ålder, och med en 10-årig mandatperiod skulle det sluta vid omkring 45, även om detta åldersspann inte är absolut och kan variera uppåt med 5 eller 10 år.

På grund av de ansträngande kraven i detta högst kritiska ämbete, anser jag att en man med stor energi och genialitet, efter att ha gett allt till den vita rasen under en period av 10 år, förtjänar att pensioneras med ära och ersättas av en ny, yngre man med friska idéer och energi. På detta sätt kommer vi inte att tillåta ämbetet att degenerera i den letargi och senilitet som har plågat så många monarkier i det förflutna, liksom den katolska kyrkan fram till idag. Vi vill hålla ämbetet och ledarskapet dynamiskt, energiskt och framåtblickande, och vid alla tidpunkter främja den vita rasens bästa intressen.

5. För att vi ska ha en stor grupp av sådana män att välja mellan måste vi inrätta en speciell ledarskapsutbildning. Början på en sådan skola kommer att vara en Creativity-skola för begåvade pojkar, som vi har för avsikt att starta under det närmaste året eller så. Med början hos unga genier kommer vi sedan att ha ytterligare ledarskapsskolor. Slutligen kommer deras utbildning att främjas ytterligare genom att sådana unga män visar organisatoriska och ledarskapsmässiga talanger i faktiska administrativa positioner. Det är utifrån de utbildade och begåvade som vi avser att bygga vår organisatoriska struktur.

6. Det faktiska valet av Pontifex Maximus kommer att göras noggrant av ett elektorskollegium, ett råd av äldre bestående av cirka 300 män. Dessa män kommer att vara individer med högt anseende, som genom ett arbetsliv har visat sin anmärkningsvärda förmåga, sin

dedikation till den vita rasen och även enastående bidrag till kyrkan i form av tidigare gärningar och handlingar. Elektorer kommer att väljas ut av Pontifex Maximus själv, eller av en kommitté som han tillsätter för detta ändamål. De kommer att utses på ett sätt som liknar hur USA:s president utser medlemmar av rättsväsendet eller Högsta domstolen. Deras ämbetstid kommer att vara på livstid.

De kommer att sammanträda på årsbasis för att rådgöra inte bara om utbildning och urval av framtida ledare, utan också för att föreslå grundläggande policy och för att framföra sådana råd och förslag som de finner lämpliga till Pontifex Maximus. När slutet av årtiondet närmar sig kommer de att samlas i en särskild sammankomst för att göra sitt val av nästa stora ledare, som aldrig kommer att vara en ur deras egna led, utan från den grupp av utbildade och begåvade yngre män som finns tillgängliga från den tidigare nämnda specialutbildade gruppen.

7. Skulle en Pontifex Maximus avlida i tjänsten, eller avsättas på grund av funktionshinder, skulle en särskild sammankomst av elektorerna omedelbart sammankallas för att ersätta ledaren.

8. En sådan ledare skulle sitta kvar under resten av årtiondets mandatperiod. Skulle han tjänstgöra i mindre än fem år, skulle han vara valbar för att bli omvald (av Elektorskollegiet) för en full tioårsperiod, men inte nödvändigtvis vara berättigad till detta som en följd av successionsordning.

9. Skulle den partiella mandatperioden uppgå till mer än 5 år, skulle en sådan Pontifex Maximus automatiskt bli obehörig för omval, då han har gett sina bästa år och bidrag under den ämbetsperioden.

* * * * *

Federal Reserve är inte en statlig myndighet, utan ett privat gäng judiska falskmyntare.

* * * * *

Nummer 5, oktober 1983

VÅRT STÖRSTA BEHOV

Var börjar vi?

Förlusten av en spik gjorde att en hästsko förlorades.
Förlusten av en sko gjorde att en häst förlorades.
Förlusten av en häst gjorde att ryttaren förlorades.
Förlusten av en ryttare gjorde att slaget förlorades.
Eftersom slaget förlorades gick kungariket under.
Allt på grund av förlusten av en spik!

— Anonym

När vi läser etablissemangets (judiska) press nuförtiden, blir vi ständigt överväldigade av behov! behov! behov! Vi behöver mer av allt. Vi behöver fler och bättre skolor, lärare, vägar, broar, mer välfärd, mer och bättre polis, mer pengar överallt, och mer stöd till bönder, mer stöd till äldre, fler fängelser, mer! mer! mer av allt. Listan fortsätter i oändlighet och till synes är slutresultatet alltid att vi behöver fler dollar för att genomföra vad som helst och allt. Dessa är samma pappersdollar som den judiska Federal Reserve trycker i lassvis för nästan ingenting genom sina hantlangare i regeringen vid Bureau of Printing and Engraving, och med vilka de stjäl världen. Eftersom vi grundligt avslöjade detta gäng av internationella svindlare i förra månadens nummer, behöver vi inte gå in på det igen i denna diskussion.

Vad vi vill utforska i denna analys är den vita rasens behov för sin egen överlevnad, expansion och framsteg, och i synnerhet vår egen rörelse, CREATIVITY. Vi behöver också några miljarder dollar för att finansiera vår rörelse, och om vi hade de 30 eller 40 miljarder dollar i årlig finansiering som den (judiska) kristendomen har, skulle vår rörelse sprida sig som en präriebrand en het, torr sommardag.

Faktum är att vi inte har det, och finansiering för den vita rasens överlevnad hamnar vanligtvis längst ner på listan hos de flesta av dess medlemmar, märkligt nog. Vad vi vill ta reda på är — varför? — och försöka få ordning på våra prioriteringar och korrigera situationen.

Är det brist på pengar som är vårt största problem? Nej, det är det inte. Även om judarna monopoliserar och kontrollerar världens pengar, har den vita rasen ett antal miljonärer, av vilka vissa, likt

familjen Hunt i Texas, skulle enkelt kunna finansiera denna rörelse på egen hand. Det finns miljontals andra som, även om de inte är miljonärer, kollektivt skulle kunna stödja denna rörelse till ett värde av miljontals kronor om året, vilket bevisas av alla de pengar som samma vita människor årligen häller ner i råtthålet genom att stödja sådana elektroniska hjärntvättare som Jerry Falwell, Oral Roberts, Herbert W. Armstrong, Rex Humbard och en mängd andra elektroniska spökförsäljare. Var och en av de ovan nämnda håvar in 50 miljoner eller mer om året från sina offer, varav den överväldigande majoriteten är vita.

Så det är inte så att vi saknar pengar eller resurser. Problemet är att vi inte utnyttjar de resurser vi har. Tvärtom, när vi betänker de hundratals miljarder vi undergivet lämnar ifrån oss till den judiska skattemyndigheten I.R.S., är vi de i särklass mest frikostiga supportrarna till just de fiender vars främsta avsikt är att förinta oss och genom rasblandning förslava oss.

Så vad är det vi, den vita rasen, saknar? Vad är det vi behöver mest för att överleva? Behoven är mångfaldiga och jag kommer att lista dem, inte nödvändigtvis i prioritetsordning:

1. Vi behöver raslig solidaritet.
2. Vi behöver raslig sammanhållning.
3. Vi behöver raslig lojalitet.
4. Vi behöver raslig identitet.
5. Vi behöver VILJAN ATT ÖVERLEVA. (Se Creative Credo nr 24 i Den Vita Mannens Bibel.)
6. Vi behöver ett mål och en själ för vår ras. (Se Creative Credo nr 25 i Den Vita Mannens Bibel.)
7. Vi behöver organisering.
8. Vi behöver enighet i syfte.
9. Vi behöver rycka kontrollen över vårt öde ur händerna på de svekfulla judarna och lägga den i våra egna kapabla händer. Vi behöver få judarna av vår rygg.
10. Vi behöver bättre mental och fysisk hälsa för vårt folk.
11. Vi behöver skolor, universitet, seminarier, etc. för våra ungdomar.
12. Vi behöver utbildningscenter för våra ledare.
13. Vi behöver få bort drägget, gratisätarna, kort sagt, världens lerraser, ur vår mitt och ut ur våra länder.
14. Vi behöver praktisera eugenik och skydda vår genpool.
15. Vi behöver en egen raslig religion för att tillhandahålla mål, ledarskap och polarisering.

Det finns ett antal andra ”behov” jag skulle kunna anföra, och listan skulle kunna göras oändlig. Men jag anser att de ovan nämnda är de mest avgörande och kommer att räcka för att lägga grunden.

Det finns några vägande observationer jag skulle vilja göra när vi kartlägger våra behov, och de är dessa:

(a) Den vita rasen har fortfarande intelligensen, antalet, resurserna, medlen och förutsättningarna för att tillgodose alla dessa behov på ett adekvat sätt.

(b) Dessa resurser minskar likväl snabbt och glider oss ur händerna inför en fientlig och exploderande befolkning av lerfolk. Tiden är knapp. Den är inte på vår sida, och den står inte stilla.

(c) Alla dessa ”behov” skulle för länge sedan ha varit överväldigande tillgodosedda om den vita rasen hade haft en egen rasreligion, såsom CREATIVITY.

Nu när vi tydligt har definierat våra behov, som vid en första anblick verkar så överväldigande, är frågan: var börjar vi?

Tja, Church of the Creator har svaret på den avgörande frågan. Allt utmynnar i den grundläggande slutsatsen att den vita rasen borde ha, ja, måste ha, en rasreligion för att ge den en trosbekännelse, ett syfte och ett program. Men låt oss först sätta saken i ett historiskt perspektiv.

Hade grekerna, eller romarna, eller till och med de gamla egyptierna haft en sådan rasreligion, vilken enorm skillnad det skulle ha gjort! Det skulle inte finnas några judar, eller några andra lerfolk, som plågade och förorenade den vita rasen idag. Istället skulle vi ha en vacker vit värld, en värld full av vackra, friska, intelligenta människor och i ett tillstånd av rasmässig framgång som skulle övergå allt förstånd. Men det historiska faktumet är, märkligt nog, att ingen sådan rasreligion någonsin utvecklades. Istället för en rasreligion drabbades den vita rasen av en sinnessjukdom. Judarna sålde på den kristendomen, en avknoppning av judendomen. Som en konsekvens befinner sig den vita rasen i den eländiga och förödmjukande position som råder idag, degenererad och döende, bönfallande sina usla, underlägsna fiender om nåd och några smulor av välgörenhet. I nästan 2 000 år nu har den vita rasens tänkande om sig själv och sin egen överlevnad varit förvirrat som in i helvete. Istället för att ta hand om de sina, som naturen och det sunda förnuftet säger åt den att göra, har den vita rasen varit helt inställd på att subventionera och expandera sina fiender och iscensätta sitt eget självmord. Ingenting, absolut ingenting, har gjorts för överlevnaden, expansionen och främjandet av moder naturs främsta skapelse — den vita rasen.

Så, med start från noll — var börjar vi? Tja, det första stället att börja på är där Church of the Creator började för tolv år sedan. Vi tog inte till billiga, tillfälliga "snabbfixar" eller provisoriska "plåsterlösningar". Vi började med att lägga fram en omfattande rasreligion och lägga en solid grund för all framtid. Detta har vi gjort. Vi har sammanställt allt i våra tre grundböcker — **NATURE'S ETERNAL RELIGION**, **THE WHITE MAN'S BIBLE**, och **SALUBRIOUS LIVING**. Medan det tog kristendomen ända till år 325 e.Kr. att ens ha en "bibel", har vi det ända från början. Vi har det TOTALA PROGRAMMET, den SLUTGILTIGA LÖSNINGEN och det ULTIMATA CREDO för den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg.

Problem nummer ett är löst.

Nästa steg är ett adekvat högkvarter att verka från, vilket också kommer att utgöra ett geografiskt och ideologiskt centrum, som till exempel Rom eller Mecka. Detta har vi nu. Vårt världscenter, beläget söder om Otto, North Carolina, i de vackra Blue Ridge-bergen, uppfyller detta kritiska behov.

Problem nummer två är löst.

Härnäst behöver vi ett transmissionsbälte för att nå ut och förmedla vårt credo och budskap till världens vita människor. Detta har vi också nu i tidningen, **RACIAL LOYALTY**.

Problem nummer tre är löst.

Så långt, allt väl. Men vi har fortfarande en lång, lång väg kvar att gå. Vad vi nu "behöver" göra (och vi måste göra det) är att marknadsföra skiten ur vårt credo och program. Vi behöver inte designa om det. Vi behöver inte revidera det. Vi behöver inte pilla med den delen längre. Perfekt eller imperfekt, vi behöver nu köra på med det vi har. Det vi har (även om det inte är perfekt) är den bästa, i själva verket den enda verkliga lösningen som finns. Så det är bäst att vi sätter igång.

Medan vi ändå talar om vad vi inte behöver, låt mig lista några andra irritationsmoment.

(1) Vi behöver inga overksamma åskådare och skrivbordsstrateger. Vi behöver tusentals laddade, hängivna aktivister. **VI BEHÖVER GÖRARE!**

(2) Om du har upptäckt ett nytt problem utan lösning, snälla berätta inte för oss om det. Vi behöver inte fler problem och inte heller behöver vi de gamla problemen ältade i all oändlighet. (se **THE FLAT TIRE SYNDROME**) Vi behöver problemlösare, görare, aktivister och presterare.

(3) Vi behöver inte fler "snabbfix"-idéer eller förslag. Vi har i stort sett hört dem alla. Jobbet som ska göras är omfattande och grundläggande, inte av plåstertyp. Vi vill desperat ha problemlösare, presterare, görare, aktivister och medel.

Den återkommande refrängen jag är säker på att ni har uppfattat vid det här laget från ovanstående är: VI BEHÖVER GÖRARE, ARBETARE, AKTIVISTER OCH FINANSIÄRER, och vi behöver dem nu och vi behöver dem i miljontals.

Medan jag i den första delen av denna artikel listade en mängd behov, antyder titeln att det finns ett behov som är det främsta av dem alla, och det finns det. Det största behovet är att du, ja, du specifikt, blir en hängiven, arbetande, bidragande aktivist. Återigen, ja, du, och du ensam, kan göra det! Du har oerhört mycket på spel — för dig själv, din familj, din framtida avkomma och din ras.

Just hur viktig du är för tankarna till en liten historia jag nyss läste i nyhetsbrevet från Florida Patriotic Association, en aktivistgrupp som effektivt bekämpar den judiska skattemyndigheten I.R.S. Det är en berättelse om fyra personer vid namn Alla, Någon, Vem som helst och Ingen. Den går så här:

Det fanns ett viktigt jobb som skulle göras och Alla blev ombedda att göra det. Alla var säkra på att Någon skulle göra det. Vem som helst kunde ha gjort det, men Ingen gjorde det. Någon blev arg över det eftersom det var Allas jobb. Alla trodde att Vem som helst kunde göra det, men Ingen insåg att Alla inte skulle göra det. Det slutade med att Alla skyllde på Någon när Ingen gjorde vad Vem som helst kunde ha gjort.

Nästa fråga du förmodligen kommer att ställa är, vad kan jag göra? Tja, jag har svarat på det ett antal gånger, särskilt i Creative Credo nr 73 i slutet av WHITE MAN'S BIBLE, men kortfattat föreslår jag det igen: Det första är att komma igång och engagera sig. Det bästa och enklaste sättet att göra det är att beställa 100 exemplar av RACIAL LOYALTY och distribuera dem.

Vad sägs om en Amors hörna?

Sedan en tid tillbaka har jag funderat på att starta en sorts kontaktförmedling eller dejtingtjänst i vår kyrkotidning. När allt kommer omkring säger det andra budordet i våra sexton: ”Var fruktsamma och föröka er. Gör din del i att hjälpa till att befolka världen med ditt eget slag. Det är vårt heliga mål att befolka länderna på denna jord uteslutande med vita människor,” och om vi ska göra just det, då ankommer det på de goda manliga och kvinnliga Skaparna i denna värld att sammanföras.

I dagens värld av polyglotta folk och rasblandning är detta inte så lätt att göra. Med alla liberaler, kristna, knäppgökar, perversiteter och rasblandning är det inte lätt att hitta en sund, frisk, vit raskamrat av motsatt kön.

Därför, varför inte starta en Amors hörna, där våra medlemmar kan placera ett kort brev som berättar om dem själva och deras önskemål om att inleda en korrespondens med en annan Skapare av motsatt kön?

Det som slutligen fick mig att nämna detta är ett brev jag fick från Kanada, som återges nedan. (Vi tog inte betalt av honom! Men vi tar emot alla bidrag oavsett anledning! Vi behöver all hjälp vi kan få!)

Hur som helst, vad tycker ni om en Amors hörna? Vi skulle uppskatta att höra er åsikt.

Här är brevet:
Till redaktören:

Eftersom jag har 4 tonårsdöttrar vill jag att ni ger mina döttrar en chans att hitta kreativa äkta män. Vänligen publicera därför följande annons i era nästa två nummer av RACIAL LOYALTY:

> **Lantbrukarfamilj i Alberta av tysk härkomst med fyra tonårsdöttrar önskar vänskap med lantbrukar- eller biodlarfamilj med ogift son i tjugoårsåldern. Vänligen skriv till: FRIENDSHIP 18, P. O. Box 400, Otto, North Carolina, 28763 U. S. A..**

Vänligen skicka räkningen för denna annons till mig. Med vänlig hälsning, M. K.
Kanada

* * * * *

Ge aldrig vika för rädsla. Det kommer att kosta dig din själ.

Skola för begåvade pojkar

Vi behöver ditt stöd!

Förra månaden avslöjade vi att CHURCH OF THE CREATOR allvarligt övervägde ett länge efterlängtat projekt — nämligen att bygga en skola för begåvade pojkar på vår mark. Våra planer i detta ytterst viktiga projekt börjar ta form och vi har nu nått det stadium där vi har en preliminär plan för byggnaden.

När du får nästa nummer av RACIAL LOYALTY förväntar vi oss att vi har tagit det första spadtaget. Vårt mål är att ha gjutit betongplattan och grunden, samt rest blockväggarna innan vintervädret sätter in.

Jag vill återigen betona hur viktigt detta strävande är. Från denna lilla början hoppas vi att framtidens briljanta ledare för den vita rasen ska växa fram. Från denna början hoppas vi kunna expandera till en skola för begåvade flickor, ett gymnasium för våra medlemmars barn och slutligen ett helt skolsystem från förskola upp till högskole- och universitetsnivå.

Kan det göras? Givetvis kan det det. Den vita rasen har sannerligen resurserna, intelligensen och behovet av att ha ett utbildningssystem skilt från det judiskt förorenade etablissemanget. Vad kan stoppa oss förutom våra självvalda hinder? Läs återigen huvudartikeln på sidan 12. Läs återigen huvudartikeln på sidan 1.

Vi behöver ditt stöd! Endast brist på det kan stoppa oss. Skicka ditt bidrag till CHURCH OF THE CREATORs byggfond. Vi kommer att göra vår del, men vi behöver era bidrag för att utföra ett arbete som behöver göras. Varför inte göra något meningsfullt NU som kommer att få gynnsamma konsekvenser för vår ras och rörelses framtid?

* * * * *

Hjälp till att bygga!

Vi får inte hamna i hjulspåren av att bara älta problemet i oändlighet. Låt oss istället rikta våra energier konstruktivt mot att lösa problemet genom att bygga en massiv vit rasrörelse. KREATIVITET är lösningen.

KOM UT UR GARDEROBEN, VITA MÄNNISKA!

Din rädsla för judarna är högst paranoid

I det elfte kapitlet (del 1) av NATURE'S ETERNAL RELIGION har jag skrivit om berättelsen om Ester, hämtad från det GAMLA TESTAMENTET i den judiska bibeln. En av de mest betydelsefulla lärdomarna som framgår av denna analys är citatet "Och rädslan för judarna vilade över landet." Jag konstaterar att oavsett om berättelsen om Ester någonsin har hänt eller inte (jag hävdar att den är påhittad, liksom det mesta i den judiska bibeln), så är rädslan för judarna icke desto mindre mycket verklig. Inte bara kan den ha varit mycket verklig i det antika Persien, utan den är det ännu mer idag än den någonsin har varit.

Det har tjänat som ett mycket användbart knep för judarna i varje land de har tagit över, eller planerar att ta över. Processen kallas förlamning genom skrämsel. Om man kan skrämma en hel befolkning till icke-motstånd, då kan en liten minoritet ta över och förgöra en mycket större majoritet. Denna större majoritet skulle, om den hade modet och intelligensen, enkelt slita sina plågoandar i stycken.

Det liknar en cirkusdirektör i en bur med, låt oss säga, 13 bengaliska tigrar. När han smäller med piskan utför varje tiger sitt tränade nummer och hoppar undergivet tillbaka till sin rätta pall när det är klart. Även om de enskilda tigrarna ogillar cirkusdirektörens dominans och kan morra och fäkta meningslöst i luften en aning, lyder de undergivet sin cirkusdirektör.

Om dessa 13 tigrar hade haft förståndet och modet skulle de inte behöva vara de snälla, undergivna små kissekatterna varje gång cirkusdirektören smäller med piskan. Om de agerade tillsammans skulle de enkelt, mycket enkelt, kunna kasta sig över cirkusdirektören samtidigt och slita honom i stycken.

Judarna är mästerliga manipulatörer. De är tidernas mest beryktade smygare.

De utnyttjar den mänskliga hjärnans svagheter, brister, rädslor och vidskepelser. Tyvärr har den vita rasen gett dem gott om bördig jord att arbeta med, och juden har en glansperiod.

Den rädslan, som jag redan har nämnt, som har varit särskilt avgörande är den orimliga, och jag hävdar, högst överdrivna, RÄDSLAN FÖR JUDARNA. Det är denna märkliga och dumma paranoia som kanske har gjort mer, och gör så idag, än någon annan, för att mjuka upp den vita rasen för judiskt övertagande och förslavande.

Gå in på vilket affärsmannakontor som helst, eller läkarmottagning, eller advokatbyrå (särskilt advokaterna) och nämna ämnet judar. Omedelbart kommer de att stelna till. Vanligtvis sprider sig en askgrå nyans över deras ansikten. De kommer att skruva på sig och titta över axeln. Vanligtvis är de skrämda från vettet.

Varför är det så? När allt kommer omkring, vi, den vita rasen, överträffar dessa judiska parasiter med ett förhållande på 30 till 1, ganska formidabla odds, milt sagt. Som tigrarna i buren — om vi tog oss samman skulle vi kunna slita judarna i stycken och få dem från våra ryggar, en gång för alla.

Inte för att judarna inte är mäktiga. Det är de. De är välorganiserade, de är ondskefulla och de är mäktiga. Men den punkt jag vill betona är denna — de är farliga endast för att vi har låtit dem vara det — för att vi har varit för lättskrämda och är ansatta av rädslor, fobier och hämningar som är helt ur proportion till verkligheten.

Mänskligheten och den vita rasen plågas av en hel rad fobier förutom rädsla för judarna, förvisso — klaustrofobi, höjdskräck, rädsla för spöken och dussintals fler. För att visa hur löjliga de flesta av dessa är, låt mig berätta en historia om en kvinna som i 30 år var ett offer för vad som kallas agorafobi. Hon hade en tvångsmässig rädsla för att vara utanför sitt eget hem. Detta är en verklig och sann historia, och så nyligen som 1982.

Denna kvinna, som vi kommer att kalla May Klein, blev i ett visst skede av sitt liv plötsligt livrädd för att gå utanför sitt eget hem. Under 30 ensamma, skräckslagna år stängde hon in sig i sin tvårumslägenhet, livrädd för att sätta sin fot i omvärlden. Under 30 år, enligt hennes egen utsago, låste hon in sig som en själlös zombie i ett par rum och kved av skräck, offret för en inbillad rädsla — en rädsla som inte var verklig.

Hur hamnade hon i sådana svårigheter? För trettio år sedan, när hon var i en skönhetssalong och satt under en hårtork, säger hon att plötsligt...

plötsligt tog paniken över hela hennes kropp. Hon hoppade upp, kastade några pengar på disken och sprang hem igen, med nålarna fortfarande sittande i sitt våta hår. När hon kom hem kastade hon sig på sin säng och grät ut ögonen. Till slut lade sig hennes panik.

Under tre månader efter det hade hon inga problem. Sedan hände det igen i en livsmedelsbutik. Hon tappade sina matvaror och flydde hem. Under de kommande två åren blev attackerna mer frekventa, till slut var de dagliga. I juni 1950 försvann May in i sin tvårumslägenhet och där stannade hon. Hennes far skickade pengar till henne och hennes vänner uträttade ärenden åt henne. Detta pågick i 30 eländiga år. Under hela denna tid gjorde hon absolut ingenting — hon levde som en livrädd Rip Van Winkle, en fånge i sitt eget sinne.

Vid det här laget var hon 65 år gammal och hade slösat bort de mest produktiva och kreativa åren av sitt liv i yttersta misär och isolering. Det var ett straff som var självvalt och helt baserat på en dum och inbillad rädsla.

Den vita rasen kunde, och borde, dra en allvarlig läxa av det föregående. Och den läxan är att många av våra egna problem är självförvållade. Många av våra rädslor är inbillade och kanske befinner vi oss i den röra vi är i på grund av vårt eget förvirrade och hoptrasslade tänkande.

Det är min slutsats att detta verkligen är kärnpunkten i våra mångfaldiga problem. Både i DEN VITE MANNENS BIBEL och i NATURENS EVIGA RELIGION har jag sagt gång på gång att vår främsta uppgift är att reda ut den vite mannens förvirrade tänkande. Problemet med judarna, föroreningen av världen genom n-ord och lerfolk, skulle lösas på kort tid när vi väl har rätat ut den vita rasens förvirrade och irrationella mentala avvikelser. Bland de främsta av dessa avvikelser är rädslan för de (icke-existerande) spökena i skyn, vår oförmåga att erkänna vårt eget värde, vår idiotiska benägenhet att subventionera allt världens avskum och hundra andra dumma och orimliga ståndpunkter som vi är benägna till. Inte minst av dessa är vår obefogade och orimliga rädsla för den där eländiga parasiten på mänskligheten rygg — den svekfulle juden.

Så vi säger — Vite man, kom ut ur garderoben! FRUKTA INTE LÄNGRE JUDEN. När allt kommer omkring är vi fler än dem med 30 mot 1, ganska formidabla odds. Dessutom är vi bättre kämpar än de är. Vi är produktiva, kreativa och självförsörjande, medan de är eländiga parasiter, beroende av en produktiv vit ras. De

behöver oss för att leva, medan vi skulle ha det tusen gånger bättre så snart vi får dem av ryggen.

Så låt oss få dem av ryggen, snarast möjligt. Kom ut ur garderoben och ta en rasmässig ställning – för den vita rasen och mot judarna. Liksom tigrarna i buren, om vi bara tar oss samman, kan vi slita judarna i stycken och få dem för alltid av vår rygg.

Church of the Creator har lagt fram ritningen och leder vägen. Vi behöver ditt orubbliga stöd, hängivenhet och ekonomiska hjälp. Vi måste få ut de första 10 miljonerna WHITE MAN'S BIBLES i händerna på våra vita raskamrater. När vi väl har gjort så mycket kan vi anse att vi har brutit ryggen på det judiska maktetablissemanget och är väl på väg mot att gripa kontrollen över vår egen ras öde tillbaka i våra starka och stadiga händer.

Gör din del! Distribuera detta blad och våra WHITE MAN'S BIBLES som om ditt liv hängde på det. DET GÖR DET!

* * * * *

Kom ihåg Alamo! Glöm aldrig att när lerraserna får kontrollen kommer de att slakta den vita rasen som mexikanerna gjorde vid Alamo, och som negrerna gjorde i San Domingo fyrtio år tidigare.

* * * * *

Fråga dig själv denna grundläggande fråga: Är det moraliskt berättigat att bedra dig själv (och/eller andra) in i ett dårarnas paradis om du tror att det kommer att göra dig (och/eller andra) lycklig?

* * * * *

Nummer 6, november 1983

SJÄLVPÅTAGET HANDIKAPP

Den idiotiska omöjligheten i att vara en jude-bekämpare och kristen på samma gång.

Har du någonsin sett en mästerskapsboxare som kämpar om världstiteln gå in i ringen med ena handen bunden bakom ryggen? Skulle Jack Dempsey frivilligt ha gjort det? Max Schmeling? Jack Sharkey? Nej, inte ens Joe Louis, en korkad mulatt, var någonsin så dum.

Har du någonsin sett en 100-meterslöpare ställa upp i de olympiska spelen och frivilligt spänna fast en 45-kilos säck mjöl på ryggen samtidigt som han försöker slå nya världsrekord? Nej, det har jag aldrig sett, och det har inte du heller. Ingen sprinter är så dum, och om han vore det kan du vara säker på att han skulle vara en bedrövlig förlorare.

Har du någonsin sett en racerförare ställa upp i Indy 500 med ett frivilligt, självpåtaget bromslås på sina hjul?

Har du någonsin sett en mästerskapsspelare i tennis som tävlar om US Open eller Wimbledon-titeln, frivilligt klippa ett stort hål i mitten av sitt racket? Kan du föreställa dig Jimmy Connors, eller Chris Evert, eller John McEnroe göra en så dum sak precis före finalen?

Nej, ingen mästare skulle ens överväga ett sådant idiotiskt självpåtaget handikapp. De blev inte vinnare eller mästare genom att kasta uppenbara självpåtagna hinder i sin väg mot framgång.

Som vi kan se av det föregående är ingen vinnare så dum att han ens överväger sådana idiotiska självvalda handikapp. Om de hade haft sådana böjelser skulle de ha förvisats till positionen som småförlorare långt ner i ledet och aldrig kommit i närheten av vinnarcirkeln.

Man skulle kunna tro att sådan självvald idioti skulle vara svår att hitta någonstans, särskilt i en tävling där insatserna är extremt höga, nämligen en fråga om liv eller död, en fråga om överlevnad eller utrotning.

Tja, det finns sådana individer, tro det eller ej. Faktum är att det inte bara finns en grupp av sådana människor, utan ett stort antal sådana grupper, av sådana människor. Märkligt nog är de flesta av dem vita människor.

Innan vi går in på att identifiera sådana grupper och varför de gör som de gör, låt oss upprepa några grundläggande sanningar härledda från Naturens Eviga Lagar. I detta avseende skulle det vara produktivt att återigen granska de 24 punkterna som listas i slutet av kapitel 1 i **NATURE'S ETERNAL RELIGION**.

Punkt nr 22 säger: **"Evig kamp är priset för överlevnad."** Eftersom det är så, låt oss lägga till en uppenbar följdsats till detta, nämligen: **I kampen för överlevnad tar vinnaren allt. Det finns inget andrapris.**

Som jag har visat i det första kapitlet av NER, utrustar naturen varje art med vissa vapen och försvar och kastar in arten, eller individen, i arenan för att kämpa för sin överlevnad. Efter att ha utrustat dem adekvat, säger Naturen sedan till varje art att de är utlämnade till sig själva när det gäller hur effektivt de använder, missbrukar eller ignorerar de fördelar de har. Naturen är helt likgiltig inför vem som överlever eller vilken art som biter i gräset. Det är en öppen tävling, en skoningslös kamp, inga medel är förbjudna. Tigrar har klor, skarpa tänder och är kraftfulla. Skallerormar har giftiga huggtänder. Kaniner har snabb rörelseförmåga och en hög förökningstakt. Råttor är tuffa, anpassningsbara, och även de har en hög reproduktionskapacitet.

De verktyg, vapen och försvarsmekanismer som Naturen har delat ut till sina miljontals arter är mångfaldiga och varierade. Den stora poängen är att allt är tillåtet: svek, list, bedrägeri, kraft, flykt, reproduktionskapacitet, giftigt venon, eller vad som helst. Naturen frågar inte vilka medel du använde? Den har bara en sista rad: Kan du överleva i den pågående kampen? Om inte, straffas den arten skoningslöst med det ultimata straffet: UTROTNING. Den förvisas till den biologiska historiens skrothög.

Som jag har påpekat i kapitel 1 har praktiskt taget varje art sin naturliga fiende, och vissa är belastade med flera naturliga fiender. I den senare kategorin finns till exempel den stackars kaninen som har hökar, örnar, prärievargar, rävar, vargar och ett antal andra rovdjur i hälarna. Men den överlever icke desto mindre, eftersom den använder sina egna naturliga försvar till sin bästa fördel. Till och med en dum liten kanin är inte så dum att den påtvingar sig själv ett handikapp i sin kamp för överlevnad.

Som jag också har påpekat genom både NATURE'S ETERNAL RELIGION och WHITE MAN'S BIBLE, har den vita rasen, när vi kommer närmare hemmet, sina naturliga fiender, även om få är medvetna om det. Den vita rasens naturliga fiender är världens ler-raser i allmänhet. Av dessa finns det en framför alla andra som är långt mer förrädisk och farlig än alla de andra tillsammans. Den vita rasens oförsonliga fiende är den internationella juden, och judarnas främsta styrka, deras högsta vapen, är list och svek. De har använt dessa vapen väl och som ett resultat är den judiska rasen den äldsta överlevande enheten bland alla världens raser idag. De har inte bara överlevt, utan de har nu den övervältigande majoriteten av den mänskliga rasen, inklusive (och särskilt) den vita rasen, i ett strupgrepp, tryckande på dess halsartär efter behag, och i en position att begå folkmord på vilken del av den mänskliga rasen de än väljer.

Inte bara har det judiska hotet överlevt under tusentals år, utan det har också i hög grad vässat sina vapen av list och svek.

Ett av de mest förrädiska och effektiva vapen de har utvecklat för att övervinna fiender (alla människor är deras fiender) är sinnesmanipulation. Genom att manipulera sinnena hos sina fiender, som naturligtvis är fler och mäktigare än de själva, manipulerar de dessa människors sinnen på ett sätt så att de frivilligt samarbetar i sin egen undergång. Enkelt uttryckt handlar det om att effektivt övertyga sina fiender att frivilligt bli förlorare genom att frivilligt påtvinga sig onödiga, idiotiska handikapp så att det inte finns något sätt att vinna. Förfarandet är lika idiotiskt och fantastiskt som att be Jack Dempsey att slåss mot Jess Willard med en hand bunden bakom ryggen, eller att be John McEnroe att klippa ett hål i sitt tennisracket medan han kämpar mot Jimmy Connors om Wimbledontiteln.

Helt fantastiskt, eller hur? Men de har gjort det framgångsrikt, effektivt, mot miljontals av våra vita raskamrater och deras mest ef-

fektivt vapen har varit kristendomen, en judisk uppfinning från första början!

Det är ett välkänt axiom inom militär strategi att ett av de mest effektiva knepen är att förvirra fienden totalt så att de blir sin egen värsta fiende och förgör sig själva.

I denna avhandling vill vi undersöka hur judarna insåg effektiviteten i denna krigslist tidigt i sin historia och tog till sig den med besked. Vi vill vidare utforska hur de använde judisk kristendom för att effektivt neutralisera den vita rasen till icke-motstånd, för att sedan aktivt förvandla sådana offer till partisan-förstörare av sitt eget slag. Denna judisk-kristna perversion bryter inte bara mot alla de lagar som Naturen har fastställt för en arts överlevnad, vilken art som helst, utan vänder faktiskt sådana lagar upp och ner och manipulerar offret (den vita rasen) till att hjälpa sina fiender (juden) att förgöra det (offret).

Hur skulle du gå till väga för att övertala Jack Dempsey att binda sin mäktiga högerhand bakom ryggen i en avgörande mästerskapsmatch? Hur skulle du övertala John McEnroe att skära ett hål i sin racket i Wimbledonfinalen? Hur skulle du övertala en 100-meterslöpare att binda en 45-kilos mjölsäck på ryggen i huvudtävlingen?

Jag vet inte hur man skulle kunna förmå någon av de ovanstående att göra sådana dumma saker och har aldrig hört talas om att det gjorts. Men jag kan berätta för dig hur juden har manipulerat våra vita raskamraters sinnen till att begå ännu mer avskyvärda brott mot sin egen ras och hjälpa till att förgöra sig själva.

Hur använder judarna kristendomen för att åstadkomma en sådan häpnadsväckande bedrift? Stegen är enkla och tillräckligt väl dokumenterade i historien för att vem som helst med ögon att se med och ett fungerande sinne ska förstå. Berättelsen går långt tillbaka i den antika historien. Den kretsar i huvudsak kring frågan om religion.

Följande är inte teori, utan en steg-för-steg-redogörelse för hur judarna har åstadkommit sin fantastiska bedrift.

1. De började för flera tusen år sedan med en rasreligion. Kärnpunkten i den religionen var: Vad som är bra för judarna är den högsta dygden. Vad som är dåligt för judarna är den ultimata synden. Det faktum att de sedan kokade ihop en fiktiv historia kring de mytiska gestalterna Abraham, Isak och Jakob är oväsentligt, men det är intressant att notera att deras "hjältar" är de mest gemena av alla karaktärer, bedrägliga och listiga. Det faktum att de också är horbockar, lögnare, mördare och tjuvar bidrar till deras berättelses fördärv.

2. De byggde sedan upp en hel överbyggnad av fiktiva koncept som en bas för sin religion. Några av de grundläggande fiktiva koncepten hade mycket att göra med vidskepelse och metoden med "spöken i skyn". Några av dessa fiktiva koncept var himmel och helvete, gud och djävulen, änglar, demoner, magi och i allmänhet långsökta lögner och skrönor.

3. Kring dessa sjaskiga och bedrägliga koncept byggde de upp den rasliga solidariteten hos sin egen blodtörstiga stam, vars grund var **RASLIG LOJALITET**.

4. Kring det första århundradet e.Kr. höll stammen dock på att falla isär och upplösas i förfall. Romarna och det romerska riket, av vilket judarna i Palestina var en obetydlig del, styrde världen och hotade att utplåna judendomen från jordens yta.

5. Det var då Saul från Tarsus kom på den briljanta idén att mata romarna med esséernas självmordsreligion. Den framträdde som kristendom, och det som följde var den mest katastrofala serien av episoder i civilisationens historia. Judarna lyckades förvrida det romerska sinnet (och hela den vita rasens) och vända det in på de vägar genom vilka de villigt skulle samarbeta i att förstöra sig själva.

Den judiska kristendomen triumferade. Den judiska krigsstrategin var framgångsrik bortom deras vildaste drömmar. Tusen år av den mörka medeltiden följde. Förstörelsen av den vita rasen var på väg. (*Läs återigen Creative Credo nr 43, i WHITE MAN'S BIBLE, "En judes bekännelser — de förödande konsekvenserna av Paulus från Tarsus och kristendomen i att förstöra den romerska civilisationen*".)

Till de apologeter för kristendomen som fortfarande försvarar denna judiska sinnesförvirrare som en "välsignelse för mänskligheten", "Guds sanna ord" och andra fiktiva koncept, kommer vi att förklara punkt för punkt hur kristendomen programmerar ett normalt friskt sinne att förstöra sig självt och den ras som de är en del av.

1. KRISTENDOMEN ÄR EN FÖRNEDRANDE, SJÄLVFÖRSTÖRANDE SLAVFILOSOFI.

Det är ingen slump att kristendomen först slog rot bland de avfälliga judarna, slavarna, blandraserna och drägget i Rom. Liksom ett lugnande medel eller en drog var den utformad för att tilltala de svaga, de desperata och de inkompetenta som ett stöd och en flyktmekanism. Genom att göra det kräver den först ett erkännande av sina medlemmars värdelöshet, att de förnedrar och förödmjukar sig själva,

att bryta ner deras ande och böja sig för ett hämndlystet, sadistiskt monster, nämligen ett osynligt, ohört, okänt och odoftande spöke i skyn. Kort sagt, att visa ödmjuk vördnad för ett fiktivt koncept.

I Nya Testamentet hamrar en fiktiv Kristus ständigt in hur alla människor är värdelösa syndare, hur vi alla är skyldiga, hur vi är födda i synd. Han fortsätter att hamra in att det inte finns något vi kan göra åt en hopplös situation förutom att ångra oss, be om förlåtelse och hoppas och be om nåd från en obeveklig herre. Detta är en slavfilosofi utan vinstmöjligheter, driven till sin yttersta degenererade slutsats.

2. I KONTRAST SÄLJER KRISTENDOMEN IDÉN TILL HEDNINGARNA (MESTADELS VITA) ATT JUDARNA ÄR STORA, ETT SPECIELLT FOLK, ATT DE ÄR GUDS UTVALDA.

Gamla Testamentet prisar dygderna hos dessa eländiga fördömda i kapitel efter kapitel, sida efter sida, trots alla de vulgära och pornografiska episoder som dessa hallickar, horor, tjuvar, kopplare och brottslingar ägnar sig åt. "Jag skall välsigna dem som välsignar dig och förbanna dem som förbannar dig", sade den fiktive judiske Jahve, och miljontals lättlurade goyim sväljer detta omöjliga struntprat.

Hur någon vit man eller kvinna vid sina sinnes fulla bruk kan svälja sådant skräp är obegripligt för mig. Hur i helvete samma människor frivilligt kan gå till kyrkan på söndagen för att få sina hjärnor manipulerade till att älska juden, och sedan förväntas gå ut och bekämpa judenheten och dess ondskefulla nätverk resten av veckan, är en av de omöjligheter jag nämnde i kapitlets rubrik. Kort sagt, en kristen har programmerats till att vara en jude-älskare och kan knappast förväntas vara värd sitt namn i bekämpandet av denna världsomspännande pest.

3. KRISTENDOMEN LÄR SINA FÖLJARE ATT ÄLSKA SINA FIENDER, ATT HATA SITT EGET SLAG.

Detta är en av de mest destruktiva och idiotiska av alla dess läror. I "Bergspredikan" prisar en fiktiv Kristus dygden att "älska era fiender, välsigna dem som förbannar er och gör gott mot dem som hatar er", osv. (Matt 5:44) Så mycket för det självmordsbenägna rådet.

Men han fortsätter med att erbjuda precis motsatt sorts behandling av ditt eget slag. I Lukas 14:26 säger han enligt uppgift: "Om någon kommer till mig och inte hatar sin far och sin mor, sin hustru och sina barn, sina bröder och systrar, ja, även sitt eget liv, så kan han inte vara min lärjunge."

Där har ni det. Det sjukaste råd som någonsin sammanställts i skrift. Älska dina fiender, hata dem som står dig nära och är kära för dig. Och för den här typen av vansinnigt skräp går respektabelt vitt folk till kyrkan varje söndag och lägger pengar i kollektbössan?

Vakna upp, vita raskamrat! Detta är en sjuk, sjuk, sjuk judisk såt. I motsats till detta lär CREATIVITY ut precis det motsatta — att älska ditt eget slag, att utöva raslig lojalitet och att hata och förinta dina fiender. Det är betydligt mer logiskt än det judiska struntprat som erbjuds de kristna — dåliga råd som judarna själva inte skulle röra vid ens med en tång.

4. KRISTENDOMEN ÄR STARKTS SPLITTRANDE OCH MOTSÄGELSEFULL.

Det har sagts att med den kristna (judiska) bibeln kan man spela vilken melodi man vill, precis som på ett piano. På det senare kan man, genom att välja tangenterna, spela en oändlig variation av melodier. Med bibeln och dess mångfald av motsägelser kan man stödja eller fördöma vilken idé eller vilket argument man vill, beroende på vilken vers och vilket kapitel man väljer.

Som ett resultat av denna mångfald av motsägelser lämnas den enskilde ”troende” i ständig konflikt. Varje ”troende” som vill ”göra det rätta” är ständigt i tvivel, sliten mellan motstridiga förmaningar, omöjliga krav och fortsatta skuldkänslor. Kort sagt, som vi sa i början, förvirrad som fan, ett tillstånd som påtvingas fiender man vill förinta.

Denna situation av förvirring är inte begränsad till individen utan sträcker sig även till grupper, samfund, länder och nationer. Evig konflikt, evig splittring, obeveklig förvirring.

”Jag har inte kommit för att bringa fred, utan svärdet” sade den (fiktive) herren.

Inte undra på att den vita rasen befinner sig i en ständig dvala, i en oändlig situation utan vinstmöjligheter.

5. KRISTENDOMEN STÄLLER OMÖJLIGA KRAV OCH LEDER TILL FRUSTRATION OCH PSYKISKT SAMMANBROTT.

Skulle du seriöst överväga att spela ”krona eller klave” om riktiga pengar om din motståndare införde sådana omöjliga regler som ”Krona vinner jag — klave förlorar du”? Tja, du vore ganska dum om du gav dig in i ett sådant spel utan vinstchans när det gäller verkliga insatser, och ännu mer så om insatserna var höga nog att innebära hela din framtida livsinriktning.

Ändå trasslar kristna frivilligt (och dumt nog) in sig i

precis en sådan hopplös situation.

Ett exempel av hundratals: Vi blir ständigt ansatta för att försöka bli mer gudslika. När Gud inte gillade Jakobs söner, dräpte han dem godtyckligt. När han inte gillade mänskligheten som helhet (som han själv hade utformat och skapat) dränkte han dem alla som en flock råttor i den (fiktiva) stora syndafloden. Nu, om VI skulle dräpa någon VI inte gillade, skulle VI anklagas för ett ytterst avskyvärt brott, mord. VI skulle avrättas för vårt brott, och enligt ”Guds ord” brinna, brinna, brinna för evigt. En hopplös situation om det någonsin funnits någon, tycker du inte?

För mer av samma vara, se kapitel 15, bok 1, i *NATURE’S ETERNAL RELIGION*, ”Getting to Heaven: Project Impossible; or Everybody is going to Hell.”

När människor ständigt hotas med en hopplös situation framkallar det förtvivlan, depression, frustration, schizofreni och i svåra fall mentala sammanbrott. Antalet kristna som har drivits till vansinne av rädslan för helvetet har aldrig registrerats, men uppgår utan tvekan till miljontals.

Listan är oändlig över hur kristendomen förlamar sinnet och reducerar sina undersåtar till självdestruktiva, självinkriminerande offer, som står nakna och försvarslösa inför den glupske juden, som skrev manuskriptet, men som inte själv vill veta av det nonsenset.

Jag föreslår att du läser om kapitlet ”Mission Impossible” i *NATURE’S ETERNAL RELIGION*, som nämnts tidigare, samt Creative Credos nummer 45 till 57 i *The WHITE MAN’S BIBLE*, det senare nämligen nummer 57, som lämpligen avrundar det hela med rubriken ”Varför vi anklagar kristendomen så starkt.”

Hur mycket bättre är det inte att ha en hälsosam, optimistisk inställning till livet som Creativity erbjuder. Hur mycket bättre att vara färdig med rädslan för helvetet, rädslan för juden och rädslan för det fiktiva spöket i skyn! Hur mycket bättre att följa en trosbekännelse som är rotad i verkligheten och Naturens Eviga Lagar.

Kom vita raskamrat, och förena dig med oss i att bygga Creativity-rörelsen och med den en vitare och ljusare värld.

Livets essens är kamp. Om du inte har något att kämpa för, har du inget att leva för.

Hur man stjäl skottkärror och andra värdesaker

Det finns en historia om en man som arbetade i en stor fabrik och som uttänkte en genialisk plan för att stjäla egendom från företaget han arbetade för. Varje dag när hans skift var slut och han stämplade ut genom grinden förbi fabrikens vakt, sköt han en skottkärra framför sig med en presenning över. Vakten misstänkte att han stal något och varje gång lyfte vakten på presenningen för att kontrollera om det fanns några gömda föremål under den. Men det fanns aldrig någonting i skottkärran.

Detta pågick i ungefär en månad och vakten blev alltmer frustrerad allteftersom tiden gick. Till slut sa han i desperation till mannen med skottkärran: ”Hör du, jag vet att du stjäl någonting. Om du berättar för mig vad det är, ska jag förlåta dina tidigare stölder. Nu, vad är det du har stulit?”

Mannen svarade: ”Skottkärror.”

I ett liknande bedrägerispel blir den vita rasen berövad sin mest värdefulla skatt — sina rasgener. Den vita människan vet att hon blir bestulen, men hon är så förvirrad och omtöcknad att det inte är klart för henne vad hon blir bestulen på, och inte heller exakt av vem. Så hon är fullt upptagen med att försvara det oväsentliga mot okända tjuvar. Medan hennes mest dyrbara skatt plundras och raseras, tittar hon åt fel håll. Hon tittar under presenningen, men hon ser inte skottkärran.

Samma ficktjuvstrick har använts av så kallade trollkarlar i generationer. Tricket går ut på att vifta med en röd näsduk med ena handen för att dra till sig uppmärksamhet, medan den andra handen är fullt upptagen med att manipulera något annat, men förblir obemärkt.

För att avslöja den avskyvärda tragedi som överväldigar den vita rasen, låt oss börja med att först och främst identifiera den skyldige, och den skyldige är bedrägeriets mästare, tidernas största smygare, den internationella juden, eller mer brett, det världsomspännande judiska nätverket. Det är detta judiska nätverk som inte bara gör den vita människan totalt utblottad, utan som förstör henne, bastardiserar henne och förslavar den bastardiserade avkomman för all framtid. Det är åtminstone målsättningen, och det fortskrider i ett ständigt ökande tempo.

Juden har många förrädiska verktyg med vilka han utför jobbet. Han viftar med många röda näsdukar och den vite mannens öga är inte på brottsplatsen. Den vite mannen är mycket förvirrad och distraherad.

Distraktionerna är många och kommer från olika håll. Några av dessa är: kristendomen, sprit, droger, ”världsläget”, (särskilt Israel!) och tusen olika bitar av dåliga nyheter som den vite mannen bombarderas med dagligen.

Den vite mannen inser att han beskattas till döds, blir rånad på sina pengar och sin egendom. Allt detta är illa nog. Men medan han hankar sig fram genom hela detta moras av förvirring, försöker tjäna sitt levebröd, försöker hålla huvudet ovanför vattenytan, verkar han aldrig inse huvudfrågan, den verkliga tragedin, den STORA STÖLDEN som begås, och som han är det centrala målet för.

Den vite mannen blir på ett ondskefullt och effektivt sätt rånad på sin mest dyrbara skatt — sitt gudomliga frö — sina gener.

Den vita rasen är på ett sluttande plan mot utrotning. Den är på väg mot glömska. Massmord förövas mot naturens främsta skapelse. Juden mördar framgångsrikt och effektivt den vita rasen, men den vita rasen tittar åt ett annat håll. Den tittar under presenningen, men kan fortfarande inte se skottkärran.

Jag sade tidigare att juden hade många verktyg med vilka han utförde jobbet, och viftade med många röda näsdukar för att distrahera vår uppmärksamhet.

Den största tankevillan som han har använt mest effektivt och under längst tid är judisk kristendom. Juden uppfann den, juden främjade den, och de vita romarna sväljde först detta judiska gift. Den vite mannen har under århundradena accepterat den som ”sin egen” religion, och medan han är upptagen med att rädda ”själar” i Indien, Afrika, Söderhavsöarna och alla andra delar av världen, strömmar världens lerraser hungrigt in i hans hemland, förorenar det, skändar det och drar ner den vite mannens samhälle i smutsen. Den vite mannen lyfter inte ett finger för att skydda varken sitt territorium, sitt rasmässiga arv eller sin genpool.

Vi i SKAPARENS KYRKA säger detta: Om inte och förrän den judiska kristendomen rivs ner och ersätts av en rasreligion som är tillägnad den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg, kommer vi aldrig att lösa något av de mängder av problem som världen, och den vita rasen i synnerhet, är ansatt av.

SKAPARENS KYRKA tar ledningen i att lösa detta

monumentalt problem. Det första steget, som jag har sagt tusen gånger tidigare, är att reda ut den vita mannens tänkande och rikta hans uppmärksamhet mot att bygga en massiv vit rasrörelse som kommer att fungera som en enorm murbräcka för att rasera det judiska monstret. CREATIVITY är svaret. Vi måste bygga, bygga, bygga, tills vi har en massiv världsomspännande opinionsvåg som varken judarna eller mängden av blandraser kan motstå. CREATIVITY har ritningen, formatet, kärnan kring vilken den vita rasen måste polariseras. Hjälp till att bygga och hjälp till att rädda vår mest dyrbara skatt för våra framtida efterkommande. Hjälp till att bygga en vitare och ljusare värld!

* * * * *

Våra gener är vår mest dyrbara skatt — Förvaltarskapet av vår vita genpool är vårt högsta ansvar.

* * * * *

Om du är under 65 år behöver du The Church of the Creator mer än jag. Om du är över 65 år kan du hjälpa till att bygga en bättre framtid för dina barn och barnbarn genom att komma ihåg The Church of the Creator i ditt testamente!

* * * * *

Kreativitetsskola för begåvade pojkar

En historisk början

SKAPARENS KYRKA (CHURCH OF THE CREATOR) är glada att kunna meddela att vi har tagit det första spadtaget för vår kommande skola för begåvade pojkar. Den 14 oktober började bulldozrarna röja och jämna ut platsen, och den 25 oktober göts grunden för själva byggnaden.

Vi tror att detta är en liten men historisk början för att så fröet och skapa kärnan i vad som kommer att bli ett oerhört omfattande program för utbildning, orientering och upplysning för den vita rasen.

Från denna lilla början kommer det under årens lopp att växa fram ett fullfjädrat program för återupprättelse och försoning av inte bara vår ungdom, utan av den vita rasen som helhet. Från denna kärna hoppas vi att ett komplett utbildningssystem ska blomstra fram: förskola, grundskola och gymnasium; tekniska skolor och yrkesskolor; samt även centra för högre utbildning såsom högskolor, universitet och centra för vetenskaplig forskning.

När vi lade grunden för vår 230 kvadratmeter (2 460 kvadratfot) stora skola i oktober, lade vi också grunden för ett system som kommer att frambringa den vita rasens framtida ledare. Vi är fast beslutna att ta fram det bästa som Naturen har skänkt sina främsta, och denna skola är bara början.

Hjälp till att stödja detta stora företag. Du kan göra två saker: (a) Skicka ekonomiska bidrag för att hjälpa till att bygga vår första skola och (b) börja leta efter kandidater till tvåveckorssessioner nästa sommar. Vi behöver båda.

Sprid ordet, gör din del. Kanske kan du sponsra någon begåvad och förtjänt pojke, även om han inte tillhör din egen familj. Tänk på hur mycket tid, energi och pengar du har slösat bort under din livstid på att hjälpa det judiska etablissemanget att förstöra den vita rasen. Vill du att detta ska fortsätta?

Om inte, hjälp till att bygga Kreativitetsskolan för begåvade pojkar. Låt inte våra framtida generationer bli utbrända zombier eller droghärjade slavar åt judarna.

Det finns en 180 meter (200 yard) lång gångstig mellan skolan och kyrkan. Vi har för avsikt att göra denna stig till något vackert och stolt. För varje Skapare som bidrar med 1 000 dollar eller mer kommer vi att plantera ett träd längs stigen med en plakett till deras ära. Blir du den första?

EN ANALYS AV HITLERS RÅD

HUR DET TILLÄMPAS PÅ CREATIVITY-RÖRELSEN

(I sin stora bok, MEIN KAMPF, skrev Adolf Hitler ett antal kapitel som är ovärderliga för vår rörelse, och faktiskt för varje vit raslig rörelse. I nummer 6 av RACIAL LOYALTY tryckte vi kapitel V, vol. 2 och gav det titeln FILOSOFI OCH ORGANISATION. Detta är en analys av just det kapitlet.)

> ***Den som tar upp en judisk tidning på morgonen och inte ser sig själv förtalad i den har inte gjort en lönsam användning av den föregående dagen; för om han hade gjort det, skulle han vara förföljd, smädad, förtalad, misshandlad och besudlad.***
>
> **— ADOLF HITLER**

I Adolf Hitlers briljanta avhandling om rörelser, ledarskapsfilosofi och religion finns det så mycket värdefulla råd som gäller vår egen rörelse, CREATIVITY, att det nästan verkar som om han hade oss i åtanke när han skrev den.

Det åligger oss att analysera och sammanfatta de områden som gäller vår rörelse och belysa dem ytterligare. Vi vill ta en realistisk titt på hur vi bäst kan dra nytta av goda råd och skörda de största fördelarna. Detta är helt i linje med ett motto som hänger i vårt bibliotek: ”Kommer det att hjälpa till att främja Creativity?” Rätt utnyttjat kan jag försäkra er att den store ledarens råd kan och kommer att vara av enormt värde för oss i praktisk tillämpning.

Det finns vissa aspekter som jag vill lyfta fram när det gäller hur de väsentligen berör vår egen rörelse, KREATIVITET (CREATIVITY):

A. Behovet av destruktiv kritik för att förstöra den ruttna judiska samhällsordning som existerar innan en ny och bättre ordning kan byggas.

I vår egen rörelse, KREATIVITET, är de flesta av våra grundläggande koncept högst konstruktiva, som till exempel: Ett sunt sinne i en sund kropp i ett sunt samhälle i en sund miljö; eller, Hälsosamt leverne; eller rashygien och skyddandet av vår genpool; eller ekologisk odling; eller höjandet av nivån på vår konst, musik och litteratur; eller att ägna särskild uppmärksamhet åt generna i vår mitt och ge dem en möjlighet att utveckla sin fulla potential; och ett dussin andra konstruktiva mål och program, som slutligen kulminerar i det övergripande målet att bygga en vitare och ljusare värld.

I detta avseende vill jag återigen betona att en bättre värld inte kan byggas genom att sprida fler missanpassade, idioter och gratisätare på en krympande del av producenter. Tvärtom kan en bättre värld endast byggas genom att producera en bättre sorts människor, mer kompetenta och intelligenta, och endast bland våra egna vita raskamrater kan vi finna grogrunden för en sådan revolutionerande, ny och ljusare värld.

Hur det än må vara med det, så består den verkliga världen som den ser ut nu av en ökande hord av "ler-raser" (mud races), som förökar sig, livnär sig och expanderar till stor del på bekostnad av den mer kompetenta vita rasen, mot vilken denna giriga hord är extremt fientlig. Inte bara sjunker livskvaliteten för den vita rasen snabbt, utan kvaliteten på "mänskligheten" ännu mer så, och även inom den vita rasen själv.

Oavsett vilken del av vårt samhälle vi tittar in i, är det ruttet ända in i märgen. Det är judiskt infekterat och judiskt kontrollerat, och denna eländiga stam av parasiter är fast besluten att fullständigt bryta ner vårt samhälle i varje skrymsle och vrå tills den har förintat den ädla vita rasen själv.

Hitler påpekar att för att bygga en ny struktur, eller vilket nytt system som helst, är det först och främst nödvändigt att röja marken, att rensa bort skräpet och göra plats för den nya strukturen. Detta innebär att den gamla ordningen först måste förstöras och för att göra det måste man attackera! attackera! attackera! och totalt demolera den. Kristendomen gjorde det med besked när den försökte etablera sig. Det gjorde även muhammedanismen. Det gjorde den kommunistiska rörelsen, och det har judarna gjort mot alla andra folk sedan historiens början.

Detta är bara naturligt och Naturen själv överseende med detta tillvägagångssätt i kampen mellan arterna. Våra tidiga banbrytande vita förfäder gjorde samma sak när de byggde Amerika från hav till glittrande hav. De antingen drev indianerna framför sig, eller omplacerade dem, eller utrotade dem. Hade de inte gjort det, skulle landet fortfarande vara infekterat av fördärvade vildar och det största landet (i dåtid) i världen skulle aldrig ha byggts.

Vi SKAPARE påpekar med stolthet att detta är den AMERIKANSKA VÄGEN och vi SKAPARE avser att fullfölja den genom att återbefolka hela planeten jorden med Naturens främsta.

För att rekapitulera — för att bygga en bättre värld måste vi rasera den nuvarande ruttna (judiska) ordningen. För att uppnå detta måste vi korrekt identifiera våra fiender. Dessa är i korthet och i deras respektive ordning av hot:

1. Det judiska etablissemanget i sig.

2. Ler-raserna, av vilka negrerna och mexikanerna är de mest hotfulla i Amerika.

3. Det kristna etablissemanget som sådant, vilket har orsakat total förödelse i vår ras sinnen, och alltid tagit ställning för judarna, ler-raserna och världens avskum.

När vi rensar bråten från platsen, för att inte de blödande hjärtana ska börja skrika igen, låt mig upprepa vad vi SKAPARE har sagt om och om igen: Vi har inte för avsikt att döda någon! Det är vårt program att krympa judarna och andra ler-raser genom att upphöra med att subventionera och föda dem, och låta dem vissna bort på sin egen inkompetens vinstock.

Med de kristna är det en annan sak. För det första är de flesta av våra vita raskamrater antingen kristna eller löst anslutna till den kristna religionen. Att det är så är en av de största tragedierna i den vita rasens historia, men det är icke desto mindre ett faktum som vi och hela den vita rasen står inför, och vi måste hantera det. Dessutom, för att lägga till katastrofen, är några av våra mest ståndaktiga medborgare antingen kristna, eller bekänner sig hycklande vara det, eftersom det är det accepterade att göra.

Som jag har påpekat vid ett flertal tillfällen tidigare, har kristendomen varit, och är fortfarande, den mest effektiva hjärnrörare judarna har kokat ihop inom konsten att manipulera sinnen under de senaste två tusen åren. Det är ett vapen vi måste rasera och krossa ur deras svekfulla händer.

Vi måste obevekligt avslöja detta förrädiska spökeri och återigen räta ut den vita mannens tänkande. När vi gör det, kommer vi också

få bort juden från vår rygg. Förrän och såvida vi inte gör det, kommer juden att bibehålla en direkt rörledning till den vita mannens själ, hans tänkande och hans riktning, en sannerligen olycksbådande situation.

En av de ljuspunkter i denna bild är dock att kristendomen är så fullständigt löjlig när den granskas att den lätt kan avslöjas och raseras för varje tänkande person. Allt vi behöver göra är att utlägga och utvidga CREATIVITY och kristendomen kommer att falla på grund av sina egna lögner och sin egen ruttenhet.

Så vi måste attackera, attackera och attackera igen, och våra bästa vapen är förlöjligande och att exponera dess judiska ursprung. Vi kommer inte att få någon fred förrän kristendomen är avslöjad, juden är borta från vår rygg och den vita mannen vrider tillbaka kontrollen över sitt eget öde i sin egen kapabla riktning.

I detta avseende är det viktigt att påpeka att entusiastiska, pånyttfödda kristna inte är vårt primära rekryteringsmål vid denna tidpunkt. Faktum är att de, tillsammans med judar och nigger-personer, befinner sig längst ner på vår lista över prospekt. Och av goda skäl. Sådana människor har fått sina sinnen så förvridna som om en kniv hade skurit genom deras hjärnor, och logik, förnuft och sunt förnuft når dem inte alls. Så låt oss lämna dem ifred och låta dem lära sig den hårda vägen. Jag upprepar, de är de minst troliga prospekten och låt oss inte slösa vår energi på dem vid denna tidpunkt. Vi kommer till dem senare.

Lyckligtvis finns det bland våra vita raskamrater många som själva har genomskådat jude-kristendomsbluffen och letar efter en mer sund och realistisk livsfilosofi. Många andra var aldrig särskilt intresserade av eller infekterade av kristendomen från första början och letar också efter ett andligt hem som är vettigt och som de kan tro på. Dessa är också goda prospekt. Sedan finns det miljontals vita raskamrater där ute som instinktivt har rasliga bekymmer, som är medvetna om den världskatastrof som är förestående och letar efter en lösning. De är också utmärkta prospekt. Det är dessa miljoner som är presumtiva medlemmar och det är vår skyldiga plikt att finna dem och föra in dem i vår organisation.

B. Ingen kompromiss: Trosbekännelsens oböjlighet.

Om detta ämne säger Hitler följande: **”Politiska partier är benägna till kompromisser; filosofier aldrig. Politiska partier räknar till och med med motståndare; filosofer proklamerar sin ofelbarhet.”**

Under de tolv åren sedan jag först började lägga ut texten om en rasreligion för den vita rasen och lade grunden för en sådan religion

i **NATURE'S ETERNAL RELIGION**, har det varit min erfarenhet att de flesta människor hellre ägnar sig åt att käbbla om någon petig trivialitet i Creativitys filosofi än att gå ut och trotsa världens vrede genom att främja den.

Detta är olyckligt och en situation som måste korrigeras. I **Creative Credo nr 73**, det sista kapitlet i **WHITE MAN'S BIBLE**, lade jag fram de många sätten att "smita undan", och denna fråga om "fåtöljdiskussioner" om ofta meningslösa detaljer kring att ändra vår trosbekännelse, är en av de vanligaste och mest onyttiga.

Så låt mig förklara det igen. Vi befinner oss i en position som liknar, låt oss säga, en biltillverkare. Låt oss säga att Chevrolet har kommit ut med sin senaste modell och nu är redo att marknadsföra den. Innan den kunde nå detta stadium var den tvungen att genomgå mycket tid, arbete och kostnader. Först och främst tillbringade man år med att skapa designen och rita upp ritningar för den designen. Det kom snart en tid då de var tvungna att säga: "Detta är den. Tiden har kommit att nu låsa designen och börja skära ut formarna för produktion."

Därefter skärs formarna, till en kostnad av hundratals miljoner dollar. Produktionslinjer sätts upp, marknadsföringsplaner förbereds.

Slutligen är bilen i produktion och försäljningsprogrammet lanseras. Vid denna tidpunkt är de högsta cheferna inte längre intresserade av att käbbla om petiga detaljer gällande kurvan på en skärm eller andra mindre detaljer.

I detta skede är formarna skurna, produktionen är i full gång och det viktiga är att sälja produkten, annars går företaget i konkurs.

Vi, inom **CHURCH OF THE CREATOR**, befinner oss i samma position. Vi är inte längre i designstadiet. Formarna har skurits och produktionslinjerna är i full gång. Vi är nu i främjandestadiet och det åligger oss nu att främja skiten ur vår rörelse och få den att lyfta. Det finns inget mer meningslöst eller onyttigt i detta skede än de som vill filosofera, vara bekväma fåtöljgeneraler och ägna sig åt att omarbeta designen. Låt mig upprepa, vi behöver nu främjare, distributörer, organisatörer och görare. (Se Vårt största behov — oktobernumret 1983 av R.L.)

C. Sökandet efter den store främjaren:

I kapitel 5, sida 457 i Mein Kampf, säger Adolf Hitler om "intelligensian": "De förstod aldrig att styrkan hos ett politiskt parti ingalunda ligger i det största möjliga intellektet hos

den enskilde medlemmen, utan snarare i den disciplinerade lydnad med vilken dess medlemmar följer det intellektuella ledarskapet."

Vad som gäller för en politisk rörelse gäller naturligtvis också för vår egen religiösa rörelse, och i allmänhet för vilken rörelse som helst. Kärnan i det är detta: (a) en kraftfull trosbekännelse, (b) hängivna och disciplinerade anhängare, och (c) kvaliteten på dess ledarskap.

Vi, inom CHURCH OF THE CREATOR, befinner oss nu i grundandet av en stor världsrörelse, faktiskt den största och mest välgörande rörelsen i den vita rasens historia. Vi har kommit en lång väg, men har fortfarande de mest ansträngande striderna framför oss. Som jag påpekade i "Vårt största behov" (R.L., oktober 1983), har vi en fullfjädrad trosbekännelse och ett program som är omfattande, meningsfullt och komplett; vi har våra "Biblar", något som kristendomen tog 300 år att uppnå; vi har ett världscenter, vårt geografiska hem; vi har en tidskrift, "RACIAL LOYALTY". Vi har en gynnsam början och vi är igång.

Vad vi ännu inte har är den store ledaren — den "Store Främjaren" — som jag letar efter. Jag letar efter en ledare och främjare av en kaliber som inte är lägre än Adolf Hitler själv. Faktum är att jag letar efter någon som är ännu mer kvalificerad än Adolf Hitler själv. Jag letar efter en ung man i början av trettioårsåldern, blond och atletisk, stilig och karismatisk, och fylld av iver och energi, en som är hängiven saken och inte fruktar några hinder. Vi vill ha den passionerade talaren och store ledaren, och vi kommer att finna honom.

Personligen, vid 65 års ålder, är jag inte den mannen och var det förmodligen aldrig. En av de starkaste egenskaperna jag kan göra anspråk på är att jag lugnt och på ett distanserat sätt kan bedöma mina egna begränsningar såväl som mina förmågor, och göra det ganska exakt.

På den negativa sidan är jag inte, och har aldrig varit, en showman, en "ham", en skådespelare eller en publikfriare. Även om jag har ägnat mig åt politik, vid en tidpunkt var ledare för Florida Independent Party och till och med valdes in i Floridas delstatslagstiftning, var jag aldrig bekväm i den miljön. Fastän jag har talat vid många möten, var jag aldrig den store talaren, bara hyfsad. Jag har aldrig njutit av att leda en folkmassa.

På den positiva sidan är jag vad jag är, och det är en skribent och en rationalistisk filosof. Jag har en extremt fertil fantasi som kreativt kan formulera de idéer som behovet tvingar fram. Samtidigt behåller jag ett fast grepp om verkligheten och försöker hålla fötterna på jorden.

Men min förmodligen starkaste tillgång är de något ovanliga erfarenheter som Ödet har kastat i min livsväg, med början vid min födelse mitt under den ryska revolutionen. Genom att ha bott i fyra länder och varit medborgare i tre, har jag utvecklat en bred känsla för historiens kontinuitet, för den Vita Rasens svåra situation som helhet, utan den snäva nackdelen av att vara bunden till någon specifik nationalitet. Det är kanske denna breda erfarenhet som skär tvärs över ”nationella” gränser som har gett mig den ”rasliga” känslan och har drivit mig att skapa en omfattande rasreligion för den Vita Rasen. Vad det än är, har Ödet funnit det lämpligt att knacka mig på axeln för att en gång för alla skapa en meningsfull, omfattande religion för den Vita Rasen och den Vita Rasen ensam. Vi är nu i besittning av en rasreligion vars förgreningar kan och kommer att återverka till den Vita Rasens enorma nytta under de kommande miljon åren.

Den delen är klar. Skapandet av en rasreligion för den Vita Rasens frälsning och återlösning är nu ett fullbordat faktum. CREATIVITY (KREATIVITET) är svaret och det är här för att stanna.

Det är nu vår förpliktigade uppgift att finna den Store Främjaren. Jag känner mig viss om att det finns minst tio tusen unga vita män i trettioårsåldern, eller yngre, som lever här i USA och som (åtminstone potentiellt) har det virke som stora ledare är gjorda av. Det är vår uppgift att kontakta dem, att finna dem, att söka upp dem. Detta kommer vi att göra med din hjälp. Till 1990 (om jag lever så länge) vill jag stiga åt sidan och låta den fullt kvalificerade ledaren ta över tyglarna helt och hållet. Men vi vill lokalisera honom, utbilda och orientera honom grundligt långt före det.

Här är hur vi ska göra det.

1. Vi måste först inse att även om den är svårt fördärvad, har den Vita Rasen fortfarande en enorm reservoar av intelligens, talang och kreativitet i sitt medlemskap. Jag dristar mig att säga att det finns minst tio tusen unga män, i 30-årsåldern eller däromkring i Amerika idag, som har den I.Q., det minne, den energi, den intelligens och den oratoriska potential som Adolf Hitler besatt. De finns där. Det är upp till oss att finna åtminstone en under de närmaste åren, och finna honom ska vi. Problemet är att skapa kontakter. De har inte hört talas om oss, och vi har inte hört talas om dem. Vi måste finna dem och utveckla deras slumrande potential.

2. För att finna varandra måste vi utöka vår publicitet och vår inflytelsesfär. Det finns flera sätt att göra det på och det mest brådskande vid denna tidpunkt är att utöka spridningen av vår tidskrift,

RASLIG LOJALITET. Vi måste inte bara uppmana våra medlemmar att rekrytera fler prenumeranter, utan varje medlem måste också genomföra massdistribution av tidningen. Det är det mest prisvärda sättet att kontakta nya potentiella anhängare och prenumeranter.

3. Vi kommer också att använda ett antal andra reklam- och annonskampanjer som är tillgängliga för oss. Vi har ett antal sådana kampanjer planerade och kommer att sätta dem i verket så snart tid och pengar tillåter.

4. Vi måste göra ”Sökandet efter den Store Främjaren” till ett pågående program som står i främsta ledet för varje medlem, prenumerant och anhängare, tills det blir en virtuell verklighet.

5. Den kritiska perioden är de kommande 3 eller 4 åren. Efter det kommer vår ”Skola för Kreativa Pojkar” att förse oss med en obegränsad reservoar av ledarskap, inte bara för den högsta posten, utan även på djupet och som förstärkning. Decenniet 1990 till 2000 är det kritiska som vi nu måste arbeta och förbereda oss för. Efter det kommer vi att ha ett överflöd av talang inom alla kategorier, och den Vita Rasen kommer att vara på väg mot storhet, Supermänniskans era.

Så låt oss sätta igång. Låt oss viga oss själva åt den föreliggande uppgiften och ge oss ut på det STORA SÖKANDET. Han finns där ute. Vi måste finna honom!

* * * * *

Andlig, Mental och Fysisk Hälsa står inte att finna på Sjukhus eller i Vidskepelsens Tempel.

* * * * *

Nummer 7, december 1983

Världen styrs med hjälp av

FIKTIVA BEGREPP

De flesta människor har aldrig hört talas om fiktiva begrepp, men maktetablissemanget använder dem så effektivt och så lömskt att våra vardagliga liv styrs av dem. Predikanter använder dem. Bedragare använder dem. Politiker använder dem. Hela den sjabbiga strukturen hos det bedrägliga I.R.S. (amerikanska skatteverket) är baserad på fiktiva begrepp, med vilka man extraherar och utpressar produktiva medborgares hårt förvärvade pengar till de judiska gangstarnas kistor.

Vad är ett fiktivt begrepp? Min grundläggande definition av det är: ett ord, en fras eller en idé som inte är verklig, men som används så allmänt att den accepteras som verklig. Kort sagt, ett fiktivt begrepp är en lögn som har upprepats så ofta att den allmänt accepteras av massorna som en verklighet. De judiska "mind-scramblers" är mästare på denna konst och har erkänts som bedrägeriets mästare i århundraden. De flesta (men inte alla) fiktiva begrepp är uppfunna av judar. Alla utnyttjas de mästerligt av dem.

Ett fiktivt begrepp är, liksom de flesta lögner, i allmänhet så vagt, nebulöst, förvirrat och odefinierat att det är nästan omöjligt att nagla fast, men eftersom det i allmänhet har blivit accepterat kan det vara, och är, ett kraftfullt vapen med vilket man kan exploatera och manipulera de lättlurade och tanklösa.

Låt oss börja med den religiösa arenan, som är så översållad med fiktiva begrepp att det övergår förståndet hos den genomsnittlige tölpen.

Jag hävdar att i den första meningen i den judiska bibeln, som består av åtta ord, är fem av dessa åtta fiktiva begrepp. Den första meningen lyder: "I begynnelsen skapade Gud himmel och jord". Jag hävdar att förutom i, den, och och, är de andra fem orden så som de används i den meningen fiktiva begrepp.

Låt oss ta det ord för ord.

"Begynnelse"---Vi har inga som helst bevis för att det fanns en begynnelse. Att "himmel och jord" skulle ha börjat 4 004 f.Kr. eller däromkring är förvisso en skandalös fiktion. Faktum är att hela idén om att universum "började" vid någon viss tidpunkt, vare sig det var för hundra miljarder år sedan...

eller för hundra biljoner år sedan, ur ingenting, är en idiotisk idé. Det lämnar fortfarande frågan: Vad fanns före det? På vilket det inte finns något svar. Så vi måste uppfinna ett annat fiktivt koncept — ”Gud”.

”Gud”. Även om det inte finns det minsta spår av bevis för att det nu finns, eller någonsin har funnits, några spöken i skyn (eller någon annanstans), så kommer vi här till det förmodligen mest använda och missbrukade fiktiva konceptet genom tiderna som generellt har accepterats av en förvirrad och lättlurad mänsklighet. Det är ett favoritkoncept som har utnyttjats till fullo för att manipulera, exploatera och kontrollera dess offer. Det har varit det perfekta fiktiva konceptet att användas i händerna på charlatanер, bedragare och maktgalna svindlare. Jag skulle kunna säga mycket mer om detta ämne, men jag har täckt det ganska väl i NATURE’S ETERNAL RELIGION och The WHITE MAN’S BIBLE i kapitel som ”The Spooks in the Sky Swindle”. Det räcker med att säga att baserat på detta fiktiva koncept har ett helt massivt näste av nya fiktiva koncept (dvs. lögner) fötts för att stödja det första. Bland dessa finns konceptet om ”himlen”.

”Himlen”. Ett luddigt och oklart koncept som föregår den judiska bibeln, men som lyftes fram och prackades på den vita rasen tillsammans med all annan spök-paraphernalia. Var är himlen? Ingen vet. Vad gör vi där? Tja, förmodligen tillbringar vi evigheten med att flappa med läpparna i synkronism och ”prisa” ett oerhört egoistiskt monster vars begär efter hyllningar inte känner några gränser. Förmodligen spelar vi också harpa som bakgrundsmusik medan vi flappar med läpparna. Hela idén är mer långsökt än Gåsmor, vickevire och kon som hoppade över månen, och har precis lika mycket (eller lite) grund i verkligheten.

Detta lämnar orden ”jorden” och ”skapad” i den första olycksbådande och förebådande meningen. Jorden utan solen och så som den beskrivs i Genesis är sannerligen fiktiv, och eftersom existensen av det spöke som förmodligen ”skapade” allt saknar meningsfulla bevis, måste vi dra slutsatsen att ett sådant icke-existerande spöke ”skapade” ingenting, och kan förvisa även det ordet till kategorin fiktivt.

Från denna usla bas har en hel hop av andra lögner av fiktiva koncept fötts.

Det finns tillräckligt många av dem för att skriva en hel bok, och jag har ägnat betydande utrymme åt dem i två av mina böcker, NER och WMB, även om termen ”fiktiva koncept” var okänd för mig vid den tiden jag skrev dem. Jag kommer därför inte att gå igenom samma sak igen utan bara lista de efterföljande fiktiva koncepten som har uppfunnits för att förklara och förmodat rättfärdiga de ursprungliga lögnerna.

Några av dessa fiktiva begrepp förutom Gud och himlen som nämns i den där judiska sinnesförvirraren är ”helvetet” — en riktig storsäljare och utan tvekan det mest grymma, ondskefulla och olycksbådande begrepp som uttänkts av ett sjukt sinne. Tillsammans med detta kommer begreppen djävul, lucifer, demoner, etc., etc., och deras motsvarigheter på den andra sidan av änglar, keruber, himmelska härskaror, etc. Alla dessa klumpas ihop med ytterligare fiktiva begrepp såsom andar, spöken, heliga och andra. Sedan har vi ytterligare meningslösa utvidgningar och utarbetningar såsom ”den obefläckade avlelsen”, ”född på nytt”, etc.

Så mycket för religiösa fiktiva begrepp, ett ämne som är oändligt. Jag hörde frasen användas för första gången för några år sedan när jag deltog i en klass för skattevägrare i Florida. Den hölls av en Dr. George Arlen, som, trots att han inte är advokat, har ett skarpt och djuplodande sinne och har gjort en mycket djupare studie av inkomstskattebedrägeriet än de flesta skatteadvokater som betraktar sig själva som specialister och experter.

Dr. Arlen avslöjade för oss att hela den tunga uppsättningen inkomstskattelagar, som är hundra gånger mer omfattande än den 1 400 sidor långa judiska bibeln, i själva verket var baserade på ett fiktivt begrepp. Det fiktiva begreppet var ordet ”inkomst”. Det har aldrig definierats av vare sig konstitutionen, kongressen eller högsta domstolen. Genom att därför vara inte bara vagt, löst och odefinierat utan också allmänt accepterat av den lättlurade allmänheten, kan idén om ”inkomst” bollas runt och användas efter behag. Detta mäktiga gäng av skrupelfria pirater har lyckats extremt väl med att exploatera och kontrollera en oorganiserad och olycklig allmänhet. (Denna beskrivning och de följande är mina, inte Dr. Arlens.)

På detta vaga och odefinierade begrepp byggdes sedan (likt den religiösa bluffen) ett helt dystert nätverk av ”lagar” — en labyrint av lagar som är straffande, motsägelsefulla och omöjliga att antingen förstå eller lyda. Hela detta system, byggt på ett fiktivt begrepp, hänger som en kvarnsten runt halsen på varje produktiv amerikansk skattebetalare. Inte heller de som vägrar att betala blodspengar till det judiska nätverket går säkra. Dessa individer jagas, förföljs och till och med skjuts, som den nyligen hyllade folkhjälten Gordon Kahl.

Vid denna punkt vore det användbart att skilja mellan ett fiktivt begrepp och ett abstrakt begrepp, och den skillnaden är betydande. Ett abstrakt begrepp såsom sanning, heder och karaktär, matematiska begrepp, etc., är ärliga och beskrivande för vissa realiteter. De är oerhört användbara inom området för att utveckla idéer och i mänsklig kommunikation. Fiktiva begrepp å andra sidan,

är avsiktliga lögner uppfunna i syfte att vilseleda och manipulera människor. De är verktyg för charlataner, bedragare och skurkar.

Efter att ha gjort denna distinktion, låt oss lista några andra områden än religion och inkomstskatt där fiktiva begrepp används för att förvirra och manipulera den vita rasen i synnerhet.

FÖRINTELSEN.

Denna judiska lögn framavlades omedelbart efter andra världskriget. Judarna, som hade förövat den mest fruktansvärda masslakten i historien (uppskattningsvis 50 miljoner människor dödade, med de främsta offren som medlemmar av den vita rasen), visste instinktivt att detta avskyvärda brott kunde slå tillbaka mot deras egna blodiga händer. Vad skulle de göra?

Med sin massiva världsomspännande propagandaapparat vände de snabbt på steken inför en förvirrad och lättlurad värld. Inte nog med att de inte var de skyldiga, utan se och häpna, de var de stackars, oskyldiga offren. Sex miljoner av dem hade körts genom gaskammare, hävdade de, av de elaka, elaka tyskarna.

Historiens fakta motbevisar denna judiska lögn i sin helhet.

1. För det första fanns det bara en halv miljon judar i Tyskland när Hitler kom till makten. När det blev uppenbart att deras blodsugande dagar i Tyskland led mot sitt slut, migrerade de flesta av dem (ohindrat) till judarnas himmelrike, det gamla goda USA, för att där fortsätta sin skändliga handel.

2. Det fanns aldrig mer än 3 miljoner judar i hela det territorium som Hitlers arméer ockuperade, ens när det var som störst.

3. Medan Tyskland hade koncentrationsläger (liksom USA och Kanada) för sina farliga politiska fiender, användes de flesta läger för arbete och krigsproduktion, och inkluderade alla nationaliteter, av vilka judarna endast var en liten minoritet.

4. Det fanns aldrig något nazistiskt program för att utrota judar, men det fanns ett program för att omplacera dem utanför Tyskland, såsom till Palestina och/eller Madagaskar. Men eftersom de flesta judar välkomnades till USA, och på grund av tidsbrist, stannade dessa grundläggande planer endast på papperet.

5. Den judiska almanackan själv hävdade (för sin egen krets) att den judiska befolkningen 1938 på världsomspännande basis var 16 588 259. År 1948 uppgav den judiskt ägda New York Times att den judiska befolkningen låg mellan 15 600 000 och 18 700 000, vilket gav ett genomsnitt på cirka 17 100 000.

Var är de förmodade sex miljoner saknade? De fanns inte. Men så effektivt främjade judarna denna nedriga lögn, och har fortsatt fram till idag, att världen gråter krokodiltårar över 6 miljoner som inte fanns, och tyskarna är än idag fördömda för ett brott de inte begick, utan var istället heroiska ledare i en kamp för att få det judiska monstret från sina ryggar.

Eftersom USA och andra vita nationer hjälpte till att motarbeta tyskarna i denna heroiska kamp, förblir de judiska parasiterna fortfarande världens mest trängande problem – en fråga som vi, den vita rasen, antingen måste lösa eller gå under av.

(För ytterligare detaljer läs Creative Credo nr 37, ”THE SIX MILLION LIE”, i The WHITE MAN’S BIBLE.)

RASLIG JÄMLIKHET. Det existerar inte och har aldrig gjort det. Faktum är att jämlikhet mellan arter eller medlemmar av en given art inte existerar någonstans i naturen. Vi Skapare intar ståndpunkten att den vita rasen är naturens främsta, och ingen annan ras är dess like. (Se Creative Credo nr 31, i The WHITE MAN’S BIBLE, ”The Racial Spectrum — From Primates to the White Race.”)

Judarna i Protokollen påpekar hånfullt att de upprepade gånger har använt begreppen ”Frihet, Jämlikhet, Broderskap” som lockbete för enfaldiga för att starta revolutioner och för att riva ner den vita mannens samhälle. De påpekar vidare att trots det faktum att dessa idéer är motsägelsefulla och omöjliga att uppfylla, går de obetänksamma stackarna på betet om och om igen.

FEDERAL RESERVE FÖRMODAS VARA EN STATLIG MYNDIGHET. De flesta amerikaner är under intrycket att Federal Reserve-systemet är en del av, en gren av, och kontrolleras av USA:s regering. Detta är den största lögnen, den största svindeln i amerikansk historia. Eftersom jag redan har behandlat detta ämne utförligt i Creative Credo nr 40 i The WHITE MAN’S BIBLE, kommer jag inte att rekapitulera historien om förräderiet här. Det räcker med att säga att Federal Reserve är en kraftfull, världsomspännande judisk falskmyntarliga som gör det möjligt för judarna att låta regeringen trycka papperspengar ÅT DEM (inte regeringen). Det har gjort det möjligt för judarna att stjäla världen med värdelöst papper. Det är den mest ondskefulla och mest kraftfulla kraften i världen, och på grund av dess obegränsade makt att trycka pengar äger den regeringar, banker, företag, nyhetsmedier och äger och kontrollerar i själva verket världens goyim säkrare än någon slavägare i forntiden.

PENGARS VÄRDE. En studie av det föregående ämnet, nämligen Federal Reserve, kommer att visa att det värdelösa papper som trycks (av regeringen) för de judiska falskmyntarna inte stöds av någonting — varken guld, silver eller någon annan säkerhet. Det är i själva verket bara värdelöst papper med grönt bläck på. Icke desto mindre accepteras det som ett betalningsmedel och judarna stjäl all VÄRLDENS VERKLIGA RIKEDOM genom detta lömska bedrägeri. Den enda anledningen till att de kan göra det är att, likt tron på spöken i skyn, lättlurade människor TROR och ACCEPTERAR det som värdefullt. Detta är ett fiktivt koncept som drivits till sin yttersta och mest destruktiva slutsats.

Det finns ett antal andra fiktiva koncept som den vita rasen bombarderas med av de judiska propagandistiska nätverken. De är så många och så lömska att denna artikel endast kan beröra ämnet och göra våra vita raskamrater medvetna om deras bedrägeri. Ett urval av några andra (av många) fiktiva koncept som vi bör betrakta som kraftfulla och farliga är följande:

Judarna är Guds utvalda.

Det vita folket är de verkliga israeliterna.

USA bekämpar kommunismen. (Se Creative Credo nr 38, i The WHITE MAN’S BIBLE, ”Russia, Israel and the United States”, även avslöjat i nummer 1 av RACIAL LOYALTY).

Tyskarna är en krigisk nation.

Demokrati.

Israel är USA:s enda sanna vän i Mellanöstern. (Återigen, se Creative Credo nr 38.)

Bibeln är ”Guds ord”, trots det faktum att cirka 100 ändringar per sida, mer än 100 000 ändringar i hela dess text, har gjorts under dess judiskt författade historia.

Det finns ett oändligt antal fiktiva koncept som öses över den vita rasens sinne idag, de flesta av dem, men inte alla, härrör från tidernas främsta bedragare. Den läxa jag vill förmedla till våra vita raskamrater är tydlig och enkel, och den är denna:

GÅ TILLBAKA TILL GRUNDERNA. Använd ditt eget sunda förnuft, och de mest GRUNDLÄGGANDE SANNINGAR du kan lita på är Naturens eviga lagar. Kom ihåg, Naturen säger åt varje art att ta hand om sina egna och utrustar var och en med lämpliga vapen och försvar för att göra det ordentligt. Naturen har utrustat dig, hennes främsta skapelse, med ett överflöd av intelligens, större än någon annan varelse. Det är din mest

kraftfullt vapen och även ditt mest kraftfulla försvar. Använd det. Använd ditt sunda förnuft och var extremt vaksam på alla dessa judiska bedrägerier som prackas på oss i syfte att förinta oss.

* * * * *

RASLIG LOJALITET är nyckeln till vår Återuppståndelse och Återlösning. CREATIVITY är Medlet.

* * * * *

Att säga att framgången för CREATIVITY-rörelsen kommer att betyda så mycket för så många är en underdrift. Gör din del. Hjälp till att förverkliga det.

* * * * *

Ett politiskt parti är en tillfällig sak. En religion kräver total trohet, total lojalitet.

* * * * *

Våra gener är vår mest dyrbara skatt — Förvaltarskapet av vår vita genpool är vårt högsta ansvar.

* * * * *

Det finns en negerpresident i din framtid. Allt du behöver göra är ingenting.

* * * * *

Att tillämpa Hitlers råd

På vår egen rörelse

Vad vi kan lära oss från

Tidernas främsta organisatör

I nummer 7 återtryckte vi Hitlers utmärkta kapitel om Propaganda och organisation, kapitel XI, vol. II av Mein Kampf. Det följande är en analys av det kapitlet.

Vi inom Church of the Creator anser Adolf Hitler vara tidernas främsta vita ledare. En stor del av hans framgång berodde inte bara på hans oratoriska förmåga, utan också på hans skicklighet i att formulera den rätta propagandametoden och hans förmåga att organisera effektivt. Eftersom han var en mästare inom alla dessa områden anstår det oss att lyssna, analysera och tillämpa hans kloka råd på vår egen rörelse, CREATIVITY. Det är inte mitt syfte att här rekapitulera hans tankar, utan att lyfta fram några huvudidéer, hur vi kan lära oss av dem, och framför allt att göra våra egna observationer.

1. Propaganda är ett livsviktigt och kraftfullt verktyg. Hitler har betonat detta genom hela sin bok och har på annat håll konstaterat att propaganda kan få himlen att se ut som helvetet, och vice versa. Kort sagt, propagandan gör skillnaden. Den formar människors idéer, attityder, sympatier och antipatier, lojaliteter och hat. Det är det cement som bygger organisationer och rörelser. Den kommer först när det gäller att forma historiens framtida gång eller ett folks öde.

2. Även om ordet propaganda har en något avskyvärd klang, förtjänar det inte det. Propaganda är, som jag har påpekat i NATURE'S ETERNAL RELIGION, liksom vädret, varken bra eller dåligt i sig självt. Liksom vädret är det bra eller dåligt beroende på vad det är för väder. Samma förutsättningar gäller för propaganda, och den kan, liksom elden, vara en nyttig tjänare eller en tyrannisk herre, beroende på hur den används, av vem och på vem.

Hur man än ser på det är propaganda ett kraftfullt verktyg, och det anstår oss att inte bara inse detta, utan att bemästra dess finesser och bli skickliga i dess användning. Judarna insåg dess makt tidigt i sin historia och har utnyttjat den till fullo. De har blivit tidernas mest expertmässiga sinnesmanipulatörer.

3. En av de första rekommendationerna jag har när det gäller propagan-

är att helt dumpa ordet. Eftersom det har en något olycksbådande och avskyvärd klang för den breda allmänheten (om än oförtjänt) är det bättre att använda ett mer subtilt, mer acceptabelt ord i dess ställe. Min rekommendation är ordet **UPPLYSNING**.

Därför kommer vi i vår organisation inte att ha ett propagandaministerium, utan snarare ett departement för upplysning. Även om det bara är en nyansskillnad i betydelsen, finns denna skillnad: Medan propaganda, likt väder eller eld, kan vara antingen konstruktiv eller destruktiv, definieras ordet ”upplysa” i sig som: ”1. att ge kunskapens ljus till; befria från okunnighet, fördomar eller vidskepelse. 2. att ge klargörande till (en person) beträffande betydelser, avsikter, etc.; informera.” (Webster’s New World Dictionary) Jag tror att detta mer adekvat beskriver vad vi, Church Of The Creator, försöker åstadkomma, eftersom jag har sagt gång på gång — vår huvuduppgift är, och förblir, problemet med att räta ut det förvirrade och röriga tänkandet hos våra vita raskamrater.

4. Vi måste inte bara använda rätt tillvägagångssätt i våra upplysningsprogram, utan framför allt måste vi se till att det är högst effektivt.

Vårt grundläggande måttstock, sista raden, för alla våra ansträngningar måste därför vara detta: **KOMMER DET ATT HJÄLPA TILL ATT FRÄMJA KREATIVITET?** Medan vårt huvudsakliga och enda mål egentligen inte är främjandet av någon teori, eller någon filosofi som sådan, utan den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg, är vi övertygade om en grundläggande slutsats: **endast med den slutliga och totala triumfen för CREATIVITY-rörelsen kommer den vita rasen att uppnå sin slutliga återuppståndelse och återlösning.** Omvänt, om CREATIVITY-rörelsen misslyckas, kommer den vita rasen att gå sin nuvarande väg mot undergång och slutlig glömska.

5. För att säkerställa vår rörelses överlevnad och ihärdighet inför en snabbt föränderlig värld i kaos, ett våldsamt och laglöst samhälle som rusar mot anarki, och inför en välorganiserad och mäktig fiende, det judiska nätverket, ankommer det på oss att inte bara vara djärvt aggressiva i vår kampanj, utan också använda oss av alla de försvarsåtgärder vi förfogar över för rörelsens överlevnad. I denna fråga kan vi lära oss av judisk historia kanske mer än någon annan, eftersom judarna har överlevt historiens konvulsioner och omvälvningar bättre och längre än någon annan enhet.

(a) En sak vi måste sörja för är spridning. Våra grundläggande böcker, våra tryckerier och underavdelningars högkvarter måste vara spridda i de flesta av landets nyckelcentra. På så sätt, om ett utplånas, finns det flera andra som har faciliteter, böcker, tryckmaskiner osv., redo och kapabla att ta över och fortsätta. Vi måste särskilt ha ett stort lager av våra grundläggande Biblar i förvaring i lagerlokaler på många spridda platser.

(b) Vi måste upprätta en organiserad befälskedja. Det bästa sättet att göra detta är att ha organiserade kyrkocentra över hela landet, och även i andra länder. Liksom judarna under medeltiden; om de utplånades i ett område, blomstrade de i hundratals andra och var snart tillbaka för att återockupera förlorat territorium.

(c) Vi måste bygga ett underrättelsenätverk. Vi måste inte bara veta **VILKA** våra fiender är och **VAR** de är, utan vi **måste kunna peka ut förrädare, regeringsagenter, judiska chabez-goi och andra avfällingar i våra egna led.**

(d) Vi måste utnyttja de finansiella resurserna hos våra egna **Vita Rasliga Kamrater**, vilka är betydande. Vi måste söka upp, kontakta, övertala och bönfalla de förmögna individer som uppenbarligen sympatiserar med våra ideal, men som ännu inte har nått fram till övertygelsen att för att rädda sig själva, skulle deras egna bästa intressen tjänas av att ansluta sig till oss. Vi måste övertyga dem om det uppenbara — att deras själva överlevnad i själva verket kommer att bero på att de ansluter sig till och bygger **CREATIVITY**-rörelsen. Föreställ er vilken skjuts vår rörelse skulle få om vi upplyste några av de rikare medlemmarna i Hunt-familjen, eller säg du Ponts, eller någon av de många andra välmående vita familjerna.

6. Utnyttja datorteknik. I dagens högteknologiska kommunikationsålder är det extremt viktigt att vi utnyttjar all den modernaste teknik vi överhuvudtaget kan för att stödja och expandera vår rörelse. Vi måste använda oss av modern kontorsutrustning, såsom datorer för arkivering, sändlistor osv., ljudbandspelare, videobandspelare, videoband för utbildning, automatiska telefonuppringningsmaskiner och en mängd annan sofistikerad utrustning. Vi har redan en del av denna utrustning nu och den snabbhet och effektivitet med vilken dessa maskiner kan arbeta i jämförelse med mänskliga händer är inte bara fantastisk, utan ur en ekonomisk synvinkel betalar de sig själva på kort tid.

Jag vill inte ge intrycket att jag anser att maskiner ska ersätta människor. Tvärtom vill vi att miljontals kapabla människor ska ansluta sig till våra led, och det är hela idén. Kapabla män-

människor som arbetar mer effektivt med modern utrustning under sitt kommando kan utföra mirakel och utföra det aktuella arbetet bättre, mycket mer effektivt, och eftersom tiden är av avgörande betydelse, så mycket snabbare.

7. Vi måste bygga egna transmissionsremmar och kommunikationslinjer. Detta innebär tidningar, tidskrifter, periodiska skrifter, radiostationer och TV-nätverk. När vi ser vilka massiva följarskaror till och med bedragare och spökförsäljare som Oral Roberts, Jerry Falwell och andra jude-älskare har byggt upp genom användning av television, måste även vi utnyttja dessa till fullo. Eftersom de nu nästan helt är i händerna på judarna, är detta ett område vi aggressivt måste kämpa för att få i våra egna händer. Att det kan göras demonstreras av en man som Ted Turner i Atlanta, som har byggt upp ett imponerande och kraftfullt system av kabelnätverk. Även om han inte har tagit ställning för den vita rasen, är han åtminstone inte heller en underdånig hantlangare åt judarna. Om han kan göra det på egen hand, tänk då på hur mycket bättre en kraftfull vit rörelse som Church Of The Creator skulle kunna utföra jobbet när den väl byggt upp sitt medlemskap och sin styrka. Mormonkyrkan har gjort det på sitt eget sätt i Utah, men tyvärr, trots att den har rikliga finansiella resurser, har den förfallit i sin ursprungliga ståndpunkt för vit hegemoni. Anledningen till att den var sårbar på detta område är tydlig. Om den hade varit baserad på en stark raslig trosbekännelse som Church of the Creator, skulle den ha varit osårbar och vid det här laget haft världen för sina fötter. Det kan göras och vi måste göra det.

8. Slutligen måste vi med största kraft fortsätta vårt pågående sökande efter den Store Främjaren, som beskrivs i vårt nummer 6 från förra månaden.

* * * * *

Creativity strävar efter att hjälpa vita människor att göra sig av med skräptankar såväl som skräpmat.

* * * * *

Nummer 8, januari 1984

DEN JUDISKA KOPPLINGEN

DEN FALSKA STRIDENS LIST

En förrädisk strategi för att snärja de naiva och lättrogna. Tidernas främsta smygare har utvecklat det till ett dödligt spel.

Idén om gott och ont är lika gammal som historien, och det är även den förmodade oändliga krigföringen mellan dessa två krafter. Ibland är dessa krafter mycket verkliga, liksom kampen mellan dem. Många gånger är de artificiellt uttänkta för onda syften och striden mellan dem är iscensatt av den onda kraften för att uppnå lömska mål.

Utan tvekan, ur SKAPARENS KYRKAS (THE CHURCH OF THE CREATOR) perspektiv, är den mest onda kraften i mänsklighetens historia det judiska nätverk som har plågat alla vita civilisationer sedan historiens gryning, och lyckats förstöra varenda en av dem. Utan tvekan finns det inget annat konglomerat som har blivit skickligare i konsten att iscensätta en falsk strid och dra in sina fiender än vad judarna har gjort under civilisationens årtusenden.

Judarna uppfann inte idén om gott och ont, inte heller uppfann de idén om Gud och djävulen. Faktum är att de knappast uppfann någonting originellt. Men vad vi måste ge dem erkännande för är att de, efter att ha anammat dessa och andra idéer från sina värdnationer (Egypten, Babylonien eller var det nu må vara), som alltid har utnyttjat denna idé till fullo, för sin egen vinning och för sina fienders undergång.

Det har sagts att det inte finns något dödligare än en fiende innanför portarna som genom lömskhet och bedrägeri har vunnit sina fienders förtroende som en vän och välgörare. En sådan förrädare innanför portarna sägs vara värd tio tusen kända fiender på utsidan.

Ingenting är mer förrädiskt, eller mer dödligt än en förmodad ”vän”, som genom svek har vunnit ditt förtroende, men som i hemlighet är inställd på din undergång. Judarna har varit väl medvetna om denna list i tusentals år och de har slipat sin teknik i denna konst till fulländning. I denna diskussion vill vi undersöka den judiska listen att koka ihop en fiktiv fiende, för att sedan erbjuda sig att skynda till ditt försvar i ett desperat försök att rädda dig från den falska fiende de själva har kokat ihop.

Kanske finns prototypen för detta smarta knep inneboende i Första Mosebok i det judiska Gamla testamentet. Där finner vi berättelsen om Gud, som representerar det Goda — (dygd, rättvisa, kärlek och en mängd andra godsaker) å ena sidan, och Djävulen, som representerar det Onda — (förräderi, list, svek, utsvävningar och en lista över andra elakheter lång som en arm) å andra sidan. Förmodligen är de bittra fiender och engagerade i en desperat kamp, ett krig till det bittra slutet. Detta grundläggande antagande är grundvalen för den judisk-kristna religionen som juden har prackat på den vita rasen. Liksom en lättlurad tölp har den vita rasen svalt betet och under de senaste nitton århundradena dumt nog slutit den till sitt bröst som ”sin alldeles egna” religion.

Låt oss undersöka hur detta knep med den falska striden fungerar.

Tja, enligt denna judiska berättelse i Gamla testamentet, på den allra första dagen som mänskligheten ”skapades”, blev våra ”ursprungliga” förfäder, Adam och Eva, som inte hade något outrett med någon och som var lika oskyldiga som ett nyfött barn, oavsiktligt involverade i kampen mellan två mäktiga motståndare i krig. Båda sa till dem att de var vänner, att de ville deras bästa och båda gav dem dumma och motsägelsefulla råd. Detta naiva par, som visserligen antogs vara vuxna men bara var en dag gamla, hade inget poängkort för att veta vilka spelarna var, och visste faktiskt inte ens att ett (bedrägeri)spel pågick. De lyssnade på den ene, sedan på den andre. Slutresultatet blev att de kastades ut ur sitt vackra paradis och dömdes, liksom deras avkomma, till att ”tjäna sitt bröd i sitt anletes svett” på utsidan. Så snabb och effektiv var denna inblandning i någon annans ”krig” att innan de hann samla sina sinnen och säga ”flaskpost” var de redan på utsidan och tittade in.

Låt oss nu ställa några frågor. Vem var förloraren i denna strid? Tja, utan tvekan den oskyldiga tredje parten, Adam och Eva. De förlorade sitt fina hemman första dagen av besittningen. Vad sägs om de två bittra fienderna, Gud och Djävulen? De förlorade ingenting, och är

förmodas fortfarande fortsätta sin fejd med ett mexikanskt dödläge efter sex tusen år. Men gör de verkligen det? Om de vore seriösa, skulle det säkerligen i slutändan bli ett avgörande, en seger eller ett nederlag. Varför finns det inte det?

Låt oss undersöka saken närmare. Vem ansvarar för den här föreställningen? Vem iscensatte alltihop? Tja, eftersom (enligt den judiska berättelsen) Gud är alltings Skapare, eftersom han är allsmäktig, allkraftig, helt ansvarig för himmel och jord, måste han också ha skapat helvetet, Djävulen och hans hantlangare och måste utan tvekan vara ansvarig för hela rasket. Om han inte skapade allt, frågar jag er troende kristna, om han inte är ansvarig, vem i helvete är det då? Skapade han eller skapade han inte helvetet? Skapade han eller skapade han inte Djävulen? Eftersom han vet allt framlänges och baklänges, visste han inte mycket väl hur allt skulle sluta? Skapade han därför inte medvetet helvetet och Djävulen? Lurade han inte medvetet Adam och Eva till att bli syndabockarna, för att sedan skylla på Djävulen, och ännu värre, skylla på Adam och Eva för att de var offer för ett förrädiskt spel av snärjande som han själv hade frammanat? Var i helvete var han medan Djävulen lurade dem och när Adam och Eva behövde honom? Sov han på sin post? Skulle du medvetet lämna ditt försvarslösa dagsgamla barn i händerna på en djävulsk barnmördare och sedan skylla på det (barnet) för att det inte kunde hantera situationen? Följde inte Djävulen bara det föreskrivna manuset? Om Gud inte är ansvarig, vem är det då?

Är Gud och Djävulen verkligen i krig? Eller spelar de bara upp en underhållande (för dem) bluff mot oss stackars dödliga?

* * * * *

Låt oss nu undersöka den mer moderna versionen av samma bluffspel som påverkar oss mer direkt och som är skrivet av samma manusförfattare, samma manipulatörer bakom kulisserna. Låt oss gå framåt till nittonhundratalet och undersöka förhållandet mellan USA (Gud) och Ryssland (Djävulen) och Israel (Helvetet).

Även om manuset till hela denna komedi, eller tragedi av misstag, skrevs långt före början av nittonhundratalet, når dess kulmen sin spets när detta århundrade närmar sig sitt slut, om inte tidigare.

I Creative Credo nr 38 med titeln "Ryssland, Israel och USA", i *The WHITE MAN'S BIBLE*, har jag redan citerat talrika historiska händelser som illustrerar att USA inte bekämpar kommunismen, att de ljuger för världen och bedrar sitt eget

medborgare i detta gigantiska pågående bedrägeri. Inte nog med att det bedrar de vita amerikanska skattebetalarna i denna förrädiska fråga, utan det är särskilt denna grupp som blir rånad inpå bara kroppen. Det är i synnerhet denna grupp som blir snärjd, bedragen, instängd och markerad för förintelse. Judarna utnyttjar den amerikanska arbetarens produktivitet och resurser för att betala räkningen för denna olycksbådande utförsäljning, och planerar samtidigt förrädiskt hans folkmord.

Bakom alltihop finns samma "Master Sneaks" som skrev den judisk-kristna bibeln. Det är samma judiska nätverk som också skrev manuskriptet för den judiska kommunismen och som idag drar i trådarna i Ryssland, i Israel, i USA och i resten av världen. Men låt oss aldrig glömma att det främsta kraftverket i denna vidriga konspiration varken finns i Ryssland eller ens i Israel. Det har skiftat geografiskt många gånger under de senaste 3 000 åren, men det sitter nu huvudsakligen i det gamla goda USA, med "Jew York" och Washington, D.C. som de främsta centren för angrepp och judisk makt.

De flesta amerikaner luras att tro att Ryssland är kommunismens centrala kärna och dess nuvarande maktcentrum. Detta är helt falskt, liksom det fiktiva konceptet att Djävulen är källan till allt ont och försöker locka oss alla in i helvetet.

Jag borde veta lite om detta ämne.

Ser ni, jag föddes i Ryssland 1918, vid en tid då de bolsjevikiska röda bekämpade resterna av den döde tsarens anhängare, kallade den vita armén. Krigföring, kaos, anarki och svält svepte genom och över den fridfulla mennonitiska by och bosättning där jag föddes. När vi lyckades ta oss ut ur Ryssland 1924 med livet i behåll, var vi mer lyckligt lottade än de hundra släktingar vi lämnade bakom oss. Det behöver knappast sägas att jag inte har glömt dessa händelser, inte heller har jag försummat att studera och göra min hemläxa om det växande monstret när det lyckas sluka land efter land.

Det är en lång historia, och jag kan inte rekapitulera den här. Låt mig bara kortfattat anföra några punkter: (a) Kommunismen är lika judisk som Talmud och den judisk-kristna bibeln. (b) Det ryska folket är inte de skyldiga, utan offren, och de skulle vilja få bort den judisk-kommunistiska apan från sina ryggar lika mycket som vem som helst i världen. (c) Den kommunistiska revolutionen i Ryssland iscensattes av infödda ryska judar i samarbete med rikedomen, inflytandet och makten hos judarna i Amerika. (d) Även efter det kommunistiska övertagandet skulle den kommunistiska regimen i Ryssland ha kollapsat på kort tid, och återigen flera gånger under loppet av dess usla 66-åriga innehav,

om det inte upprepade gånger hade stötts finansiellt, militärt och moraliskt av Förenta staterna (Gud), som i sin tur är i händerna på samma manusförfattare som skrev historien om Job i Gamla testamentet.

Som stöd för anklagelsen om samarbetet mellan Förenta staterna och Ryssland (kommunisterna), låt mig kortfattat lista följande historiska fakta:

1. Grunden för kommunismen är marxismen, eller Karl Marx ”Kommunistiska manifestet” (1848) och ”Das Kapital” (1867). Marx var en avfällig jude, son till en judisk rabbin i Tyskland, men icke desto mindre lojal mot sin ras.

Fröna till marxismen började dock inte med Karl Marx, utan var redan djupt inbäddade i den judiska Talmud, som redan var 1 300 år gammal på Marx tid, och den läran i sig går tillbaka till synagogans ”muntliga lag”, som fördes vidare muntligt av dess äldste i ytterligare 1 500 år eller mer.

2. Ryssland hade vid tsarernas tid den största judiska befolkningen i världen. Det fanns ungefär sex miljoner av dem, främst av khazariskt ursprung, och ingen av deras förfäder hade någonsin satt sin fot i Palestina. Den stora majoriteten av dessa mörkhyade khazarer hatade den (nordiska) Romanov-dynastin med en dödlig passion och stämplade för dess störtande och undergång. Tsaren och den ryska regeringen gjorde i sin tur sitt bästa för att stävja denna onda och främmande pest i sin mitt genom att växelvis försöka med eftergifter och förtryck. I detta misslyckades de kapitalt och den 300 år gamla Romanov-dynastin fick sitt slut när en jude sköt tsaren i nacken 1917. Tsarens hustru (tsaritsan) och deras fem barn mördades också vid samma tillfälle.

3. Under tiden stödde judarna i Förenta staterna helhjärtat den ryska revolutionen, moraliskt och finansiellt. Jacob Schiff, chef för Kuhn, Loeb, and Company, ett mäktigt judiskt bank- och mäklarhus i New York, tog ledningen. Schiff själv bidrog med 20 miljoner dollar till utbildningen av 3 000 judiska mördare (med Leon Trotskij som ansvarig) i Lower East Side, New York. Vid det gynnsamma ögonblicket mitt under första världskriget skeppades de till Moskva. Till och med tyskarna (som också var under judarnas klack) samarbetade och skickade Lenin genom sitt territorium i ett förseglat tåg.

Väl framme i Moskva visste detta tränade band av judiska revolutionärer exakt vad de skulle göra och tog snart över kontrollen över Moskva, regeringen och hela Ryssland.

4. Det är intressant att notera att innan den judiska kommunismen tog över, var Förenta staternas regerings politik fientlig mot tsartidens Ryssland, och man stödde Japan moraliskt och finansiellt i det rysk-japanska kriget 1904-05, men så snart de kommunistiska judarna satt vid makten gjorde Förenta staternas regering en total helomvändning och stödde, uppmuntrade och stärkte i hemlighet allt rysslandsorienterat, som vi ska se framöver.

5. När den kommunistiska regimen under 1920-talet vacklade ekonomiskt och var nära att störta, skickade Förenta staterna livsmedel och maskiner för att stärka denna grymma och sjabbiga regim.

6. Förenta staterna skickade in ingenjörer och förnödenheter för att borra Rysslands oljefält, bygga hennes dammar, hennes elverk och upprätta hennes fabriker.

7. När den ryska ekonomin fortfarande vacklade och hennes folk svälte under 1930-talet, gav president Roosevelt, som en av de första handlingarna i sin regim, officiellt erkännande åt Stalins bolsjevikregering, och utökade i och med det ytterligare krediter. (Det tidigare icke-erkännandet var egentligen en bluff, i stil med att Gud inte skulle erkänna Djävulen.)

8. När det tyska folket under Hitlers ledning slutligen insåg det judiska hotet och lyckades bryta sig loss från det judiska strypgreppet, blev de judiska nyhetsmedierna helt vilda i sitt fördömande av Tyskland och deras regering, och Roosevelt-regeringen gjorde allt de kunde, tillsammans med nyhetsmedierna, för att välkomna och fjäska för judar, kommunister och röda.

9. Det judiska nätverket hade beslutat att förklara krig mot Hitler och det tyska folket redan innan Hitler kom till makten. När de hänsynslöst lyckades manövrera Tyskland in i en position där hon antingen var tvungen att slåss eller möta vanära och inringning, var Förenta staternas regering då totalt fientlig mot Tyskland. Den var oåterkalleligt bunden till den judiska saken, till det kommunistiska Ryssland, för att krossa Tyskland. Som vi ska se var det exakt vad den gjorde.

10. Andra världskriget var egentligen ett krig mellan de judiska bankirerna, i själva verket det judiska nätverket som helhet, mot världen, och den vita rasen i synnerhet. Hitler hade, efter att ha befriat Tyskland från de judiska bankirernas och den judiska kommunismens bojor, i åtanke att inte erövra världen, utan att gå till hjärtat av den kommunistiska regimen i Ryssland och förinta denna pestilens. Nu skulle man kunna tro att om Förenta staterna var oroade över kommunismen och att bekämpa den, så skulle Förenta staterna välkomna ett sådant drag och ansluta sig till och stödja det.

Gjorde den det? Helvete, nej. Tvärtom inledde den först och främst den mest ondskefulla propagandakampanjen av förtal och lögner mot Hitler och allt tyskt, och anslöt sig sedan till Stalins bolsjevikregim för att besegra tyskarna i det blodigaste och grymmaste av alla krig i historien. Vilket sätt att bekämpa kommunismen.

* * * *

Vi ska nu tillfälligt lämna Ryssland, Tyskland och USA och se hur den flera tusen år gamla striden mellan Gud och Djävulen fortskrider, om den överhuvudtaget fortskrider.

Låt oss gå tillbaka till dårhuset och läsa det 18:e kapitlet i Gamla testamentet, och titta närmare på det märkliga förhållandet mellan Gud och Djävulen, som antas vara bittra fiender.

Vid Jobs tid (när det nu var) hade uppenbarligen några tusen år förflutit sedan det förrädiska spratt den allsmäktige spöket hade spelat Adam och Eva. Deras fördömda avkomma hade förökat sig rikligt, men Gud tyckte inte om de massor av människor (hans barn, hans alldeles egna skapelse) som han hade frambringat, och vid det här laget hade han redan dragit ur proppen för den stora syndafloden och godtyckligt dränkt alla sina älskade barn som en flock råttor. Kärlek, kärlek, kärlek. Han var helt full av det.

Hur som helst, vid Jobs tid ligger den stora syndafloden nu bakom oss och världen är återigen full av ett nytt släkte av hans älskade barn som är precis lika ruttna som de han dränkte. Han hade dock några exemplariska undantag, och en av dem var en man vid namn Job.

Nu var denne Job ingen fattig, förtryckt, saktmodig och fattig i anden. Han var någon. Faktum är att han var en av ”de största av alla män i öster”, var det nu än var. Han hade sju tusen får, tre tusen kameler, fem hundra par oxar, fem hundra åsneston, mycket land och ett stort hushåll. Han hade också en vacker familj med sju söner och tre döttrar. Vad mer kan en man begära? Men det var inte allt. Han älskade också Herren, och vice versa.

Härnäst har vi ett scenario där Gud kallar till ett slags rutinmässigt affärsmöte med alla sina söner. Nu har vi alla levt i tron att Gud bara hade en son, nämligen Jesus Kristus. Men så är det inte. Vid det här stadiet av den judiska Gåsmor-sagan hade ingen hört talas om Jesus Kristus (jag följer bara det Heliga Ordets text. Be mig inte förklara.) Det står att ”Guds söner kom för att träda fram inför...”

och Satan var också bland dem.” Inte nog med att han var bland sönerna, han är den ende som nämns. Faktum är att han är hela showens stjärna och han och Gud ägnar sig åt lite vänskapligt ofog, på bekostnad av något annat stackars, torterat offer.

Den måltavla de valde att tortera och slita i stycken var vår vän Job. Du kan läsa hela historien i Gamla testamentet, eller så kan du läsa delar av den på sida 323 i DEN VITE MANNENS BIBEL. Hur som helst, på sitt sportsliga sätt behandlade de honom båda med den kärlek och tillgivenhet som ägaren till en tupp skulle visa när han anmäler sin prisbelönta fågel till en tuppfäktning, där Job fick ta emot alla sår och stå för allt blödande.

Betydelsen av denna historia är det mysiga förhållande som Gud och Djävulen uppenbarligen har med varandra. Efter att ha läst kapitlet får vi intrycket av att Gud och Djävulen inte bara inte var fiender, utan att Djävulen är Guds favoritson, hans guldgosse. Fiendskapen är ungefär lika allvarlig (eller falsk) som den mellan USA och Ryssland (Djävulen).

Hur som helst, vid den tidpunkten i historien efter tusen eller fler år av påstådd krigföring, var kampen mellan Gud och Djävulen fortfarande ett dödläge, inga träffar, inga poäng, inga fel. Inga segrar, inga nederlag. Allt var som vanligt. Bara det att Djävulen samlade på sig en mycket högre poäng, och fler människor hamnade i helvetet för varje dag.

Frågan skriker mot höjden. Med alla dessa människor som hamnar i helvetet varje dag, varför löser inte Gud problemet en gång för alla? Varför vinner han inte striden? Istället för att lägga bördan på våra axlar och ständigt plåga livet ur oss, varför dödar han inte bara Djävulen? Varför förångar han honom inte i helvetet, befriar alla de stackars lidande offren där inne nu och utplånar det också, för evigt och för gott? Han skapade den förbannade saken — varför kan han inte ogöra den? Varför gör han det inte?

Ställ din präst den frågan. Förfölj honom tills han ger dig ett intelligent svar. Låt honom inte slippa undan med det gamla falska pratet om att ”Herrens vägar är högre än --- etc., etc.” Vi kan inte heller acceptera det dumma argumentet att han bara ”testade”. Frågan kvarstår — om han inte är i maskopi med Djävulen, varför förintar han honom inte en gång för alla?

Vi ska nu gå tillbaka till den liknande situationen med USA och kommunismen och titta på perioden vid slutet av andra världskriget och perioden som följde.

* * * * *

Vi går tillbaka till 1945. Efter att återigen ha räddat kommunismen (i Ryssland) till en enorm kostnad i pengar, materiel och arbetskraft, på den amerikanska skattebetalarens bekostnad, och efter att fullständigt ha krossat och förintat den enda seriösa fiende som kommunismen (och judarna) har mött i modern historia, hade USA vid slutet av andra världskriget allt på sin sida.

Det hade också förintat det japanska militära etablissemanget. Det hade det i särklass största konglomeratet av militära styrkor i hela historien, långt överträffande alla världens samlade väpnade styrkor, inklusive Ryssland, Kina och vad som fanns kvar av de andra stridande parterna. Det hade atombomben, exklusivt och helt för sig självt. Det hade alla sina städer intakta, dess fabriker surrade och var inställda på extremt hög produktion. Finansiellt ägde det hälften av världens guld, och praktiskt taget hela resten av världen stod upp till öronen i skuld till det. USA hade allt. Det var Gud.

Om det tidigare hade haft ursäkten att Hitlers naziströrelse var ett större hot än Rysslands kommunistiska rörelse, var det nu i en position att ta hand om även det kommunistiska hotet och utplåna det från jordens yta en gång för alla. Det skulle ha haft helhjärtat stöd från inte bara sin nyligen besegrade fiende, Tyskland, utan även större delen av Europa såsom — Rumänien, Ungern, Polen, Italien, etc. Det hade också stöd från amerikaner på hemmaplan och de soldater som fortfarande befann sig i Europa.

Varför gjorde det inte just det? Av samma anledning som Gud och Djävulen, efter tusentals år av låtsad fiendskap, aldrig drabbar samman. Kampen är falsk. Falsk som in i helvete. Faktum är att samma gäng manusförfattare som skrev det fiktiva manuset om "Gud och Djävulen" också skrev scenariot för första världskriget, för andra världskriget och för mer än sextio krig som har brutit ut sedan andra världskriget, i de flesta av vilka USA har haft ett finger med i spelet eller hjälpt till att iscensätta. Just nu (1984) har jag förstått att det pågår 40 krig i världen och USA är involverat i 19 av dem.

Jag upprepar min fråga: om USA verkligen och på allvar betraktar Ryssland och kommunismen som en fiende och ett hot, varför gick man inte vidare och utplånade den kommunistiska fienden redan 1945 när general Patton och andra, inklusive soldaterna själva, var ivriga att sätta igång?

Varför utplånade inte Gud Djävulen 1945? Varför gör han det inte idag? Varför förintar inte USA kommunismen idag?

Tja, av samma anledning som att Gud inte ingriper mot Djävulen. Men vi går i cirklar.

* * * * *

Det måste finnas en anledning till att Gud har sin Djävul och varför USA har sitt spöke, kommunismen. Tja, det FINNS EN MYCKET GOD ANLEDNING, även om få amerikaner som betalar notan för hundratals miljarder dollar i försvarsanslag förstår det.

Så låt oss utforska denna märkliga situation. Låt oss se vad USA gjorde i slutet av andra världskriget och under de nästan fyra decennierna sedan dess.

Hade USA verkligen någon avsikt att förinta kommunismen när de hade ett gyllene tillfälle att göra det 1945? Knappast. Redan innan kriget var slut (Tyskland var uppenbarligen på gränsen till nederlag) stöttade och förstärkte USA redan Ryssland med inhemska icke-militära varor — traktorer, maskiner, kylskåp och andra godsaker till ett värde av 13 miljarder dollar i den första omgången.

När Patton och andra amerikanska generaler hade fritt fram att inta Berlin och hela Tyskland, och de ryska arméerna i öst fortfarande stoppades av de tyska arméerna, kom ordern uppifrån — håll tillbaka, låt ryssarna få äran att inta Berlin.

Varför gjorde USA en så dum sak? Tja, när vi ställer den frågan måste vi också komma ihåg att fråga (a) vem bestämde? och (b) dumt ur vems synvinkel? Svaret på båda dessa frågor är: judarna bestämde och bestämmer fortfarande, och ur deras synvinkel var det logiskt: (a) Det utökade kommunismens territorium och de folk den kunde kontrollera; (b) Det skulle tillåta ryssarna, som är mer barbariska, hänsynslösa och brutala, att döda, våldta och plundra Preussen, och i själva verket hela östra Tyskland i en omfattning som de amerikanska soldaterna aldrig skulle ha kunnat förmås att göra på hundra år. Inte bara dödades miljontals tyskar av ryssarna, utan deras kvinnor våldtogs i masskala, deras maskiner och rullande materiel (det som fanns kvar) skeppades till Ryssland och dess städer förstördes även efter krigsslutet. Denna terrorism pågår än i dag och kommer att fortsätta på obestämd tid. Detta är helt i linje med judarnas program att döda de bästa (av den vita rasen) först. (c) Tretton miljoner tyskar i östra Tyskland drevs bort från sina marker och drevs västerut, vilket drastiskt minskade livsutrymmet för den dåvarande

återstående tyskar och även förlamar varje framtida återupplivande av det tyska folket. Detta är också i överensstämmelse med judarnas program för att döda, krympa och förstöra det bästa (av den vita rasen). (d) Det delade tyskarna själva i två fientliga öst- och västläger, helt i linje med det judiska axiomet om ”söndra och härska”.

Ingen anledning för USA att hålla tillbaka och låta ryssarna ta Berlin? Massor av anledningar, om man ser det, inte ur den vita amerikanens synvinkel, utan ur den judiska vinkeln. Och när allt kommer omkring, vem satt vid rodret, och gör det än idag?

* * * * *

Men detta besvarar fortfarande inte huvudfrågan: Varför behöver USA kommunismen som en falsk fiende överhuvudtaget, så låt mig förklara det en gång för alla.

Det vita folket i Amerika behöver inte kommunism mer än de behöver ett till hål i huvudet mellan ögonen. Det gör inte heller det vita folket i Storbritannien, eller Frankrike, eller Tyskland, eller Sverige, eller något annat vitt folk i världen. Men det vita folket styr inte världen, de har inte heller kontrollen över, inte bara Amerika, utan även resten av världen, inklusive Ryssland. Det enda partiella avbrottet i den kontrollen var den korta 13-åriga perioden i Tyskland mellan 1933 och 1945.

Låt oss nu analysera (a) varför judarna behöver en buse, en djävul, kommunismen i sin demoniska konspiration, (b) hur detta knep med en falsk strid fungerar, och (c) vad det har åstadkommit för dem under de senaste 100 åren.

Genom att göra det måste vi återigen komma ihåg att (a) judarna styr världen, (b) de har en urgammal pågående konspiration för att förgöra den vita rasen, blanda upp dem och sedan förslava de dumma, lerfärgade massorna att göra deras vilja. Deras slutgiltiga mål är varje jude en kung, varje goyim en slav, med deras stövel vilande på nacken av sina offer, tryckande goyims ansikte i leran. (c) Tillsammans med ett förslavat goyim ser de framför sig att de äger allt guld, silver, fastigheter och rikedomar i världen. En fantastisk bild? Kanske, men skratt inte. De är nästan där nu.

För att uppnå ovanstående har de i århundraden varit, och är idag, i färd med att använda sina mest kraftfulla vapen, vilka är mångfaldiga, men i kärnan av alltihop finns deras mästerverk — BEDRÄGERI. För att

SÖNDRA OCH HÄRSKA de måste bedra goyim och iscensätta ett falskt spel, hålla goyim i ständig oro, förvirring och krigföring. För att ha krigföring måste man ha två sidor. Om det inte finns någon verklig fiende, skapa en fiktiv sådan. Sätt upp din egen bulvan. På det sättet har du en vacker situation — en fiende som inte bara är förutsägbar, utan vars provokationer och drag är helt under kontroll och som alltid kommer att göra de rätta dragen för att främja dina intressen.

Nu när du har satt upp din egen bulvanfiende är du i en utmärkt position för att starta ett falskt bråk, och det gör underverk om det hanteras skickligt.

Ett bråk, vilket bråk som helst, drar till sig uppmärksamhet, oavsett om det är ett hundslagsmål, en tuppfäktning eller ett par negrer som slåss i en boxningsring. Inte bara drar ett bråk till sig uppmärksamhet, utan om det hanteras skickligt rör det också upp känslor och piskar upp passioner till ett feberläge som inget annat kan. Vidare kan ett litet bråk snabbt eskalera till ett större bråk, och till ett stort krig. Folk rycks med och de väljer sida. Detta är vad judarna behöver för inflytande — två sidor som bekämpar varandra. I en sådan situation lyckas judarna snart få människor (som är det verkliga målet) så känslomässigt involverade att de kastar ut sitt förnuft genom fönstret och börjar döda varandra.

Vid det här laget är processen på riktigt, och sådana fejder som kan ha varit artificiellt anstiftade i början, är nu indränkta i blod. De eskalerar ytterligare och kan pågå i århundraden, vilket den fyrahundra år gamla fejden som fortfarande pågår på Irland vittnar om.

Där har ni det. Detta är kärnan i den judiska tekniken ”SÖNDRA OCH HÄRSKA.” Starta ett falskt bråk, dra in den oskyldiga förbipasserande, egga upp två sidor mot varandra, få några människor dödade, ös på med propaganda, och eskalera det sedan uppåt och framåt till ett fullskaligt krig.

I detta skede har judarna en perfekt situation för sig själva. De har nu två sidor (Goyim) som slåss och skär varandra i stycken. Liksom Gud och Djävulen med Adam och Eva, eller med Job, har de inget att förlora. Det är syndabocken som står för allt blödande — den tredje parten — den tidigare oskyldiga förbipasserande. Judarna befinner sig bakom kulisserna, osynliga, förmodade icke-deltagare, eller ännu hellre poserande som stackars offer (vilket den falska ”Förintelsen” vittnar om). Men i verkligheten iscensätter och hanterar de striden, inciterar de dumma kämparna, driver på dem — och skördar enorma utdelningar, som vi ska se.

Kort sagt tjänar den Falska Striden judarna som en perfekt fint med vilken de (a) suger in den oskyldiga åskådaren, som trots att han är omedveten om det, är det verkliga målet för förintelse, (b) involverar den tredje parten i en strid som de inte hade något verkligt intresse i, (c) får dem känslomässigt engagerade, för att upphetsa dem till den grad att de överger allt sunt förnuft, (d) väljer sida, (e) bekämpar sitt eget slag (Vit Man mot Vit Man, som bevittnats i det amerikanska inbördeskriget, första världskriget, andra världskriget, och så vidare), (f) genom smart propaganda poserar som fredsmäklare och förhandlare för båda sidor, för att sedan ta kontrollen.

Det har utfört mirakel för judarna. Utdelningen det har gett dem är bortom judarnas egna vildaste fantasi, och bortom de mest skarpsinniga goyims fattningsförmåga. Det har varit till enorm nytta för judarna genom att (a) implementera deras strategi "SÖNDRA OCH HÄRSKA" mot goyim. (b) Det har varit ett oerhört effektivt verktyg för att hjälpa dem att "döda de bästa" av de vita männen, som bevittnats i första världskriget, andra världskriget, inbördeskriget och varje annat krig som de har lurat in den vita rasen i. (c) Med judarna som alltid finansierar (med värdelösa papperspengar) båda sidor, lämnar det de vita nationerna krossade, ödelagda och skuldsatta upp över öronen till de judiska bankirerna. (d) Det lämnar djupa och bestående sår, oändliga fejder och sår frön för oändliga framtida krig. (e) Det gör mycket, mycket mer, men i grund och botten tjänar allt till att öka judarnas ständigt växande finansiella, politiska och militära strypgrepp i genomförandet av deras program för förintelsen av den vita rasen.

* * * * *

Vi har redan undersökt hur USA konsekvent har stött det kommunistiska Ryssland fram till och under andra världskriget. Låt oss nu återgå till USA:s falska fint att "bekämpa kommunismen" och kortfattat undersöka vad frammanandet av detta falska spöke har åstadkommit för judarna efter andra världskriget.

1. President Truman, efter att ha misskött amerikanska intressen grovt i Potsdam 1945 och generöst gett Stalin allt han ville ha, gjorde sedan en märklig helomvändning 1946 och instiftade Marshallplanen, ett vilt givmildhetsprogram, förutsatt att "bekämpa kommunistisk expansion". Detta är "märkligt" eftersom Amerika fram till nu hade gjort allt som stod i dess makt för att inte bara rädda kommunismen, utan hjälpa dess expansion.

(En intressant sidonotering om detta är att när den nyligen installerade president Truman mötte den väl förskansade marskalk Stalin vid

Potsdam, Truman informerade naivt Stalin om den stora amerikanska ”hemligheten”, att ”vi” hade atombomben och hade för avsikt att använda den mot Japan. Truman kunde inte förstå Stalins brist på förvåning. Den stackars tölpen visste inte att Stalin hade delat den ”hemligheten” från början, medan Roosevelt hade hållit Truman, sin egen vicepresident, helt i mörker, och Truman själv visste ingenting om atombomben förrän efter att Roosevelt var död.)

Marshallplanen var startskottet och genombrottet för ett obegränsat och oändligt program av gåvor från Amerika som fortsätter än i dag, nästan 40 år senare. Har amerikanska skattebetalare någonsin blivit tillfrågade om de går med på att bära resten av världen på sina ryggar?

Vilka har varit förmånstagarna av detta idiotiska program att leka jultomte för världen? Tja, sannerligen inte den vite amerikanske skattebetalaren som har varit tvungen att stå för räkningen, och den räkningen har varit enorm och knäckande.

Förmånstagarna har först och främst varit de judiska bankirerna som kontrollerar och äger Federal Reserve. I nuläget har de oss förslavade och i skuld till ett belopp av över en biljon trehundra miljarder. Detta räknar inte med alla andra skulder utanför den federala regeringen som uppgår till ytterligare 5 eller 6 biljoner.

Förmånstagarna har varit 126 nationer i världen, som likt den parasitära Argulus (Sida 218, Den Vite Mannens Bibel) nu har en direkt rörledning till den amerikanske skattebetalarens resurser och produktivitet. Av dessa 126 länder, varav många, som Polen och Jugoslavien, är kommunistiska, finns det inte en enda som vi kan kalla en riktig vän. Faktum är att vi är det mest hatade landet i världen. Alla våra miljarder har aldrig köpt oss en enda vän, utan likt en utpressare fortsätter mottagarna att kräva mer, annars... Detta ”annars” är att de kommer att bli kommunistiska, en idé som vår egen regering fortsätter att främja.

Förmånstagarna har i stort sett varit ”gyttjeländer” som Indien, Indonesien och varje annan typ av svart, brun eller gul parasit i världen. Som ett resultat har deras befolkningar skjutit i höjden, medan den arbetande vite mannens befolkning krymper, inte bara i USA utan i hela världen. Detta är också helt i linje med judiska mål, som förutser den vita rasens fullständiga utrotning.

Låt mig påpeka att utan att judarna målar upp det falska spöket av kommunism och hur vi måste ”begränsa den” (inte förinta den), så...

USA:s regering skulle ha svårt att försöka förklara varför den amerikanska skattebetalaren måste bära resten av världen på sin rygg, precis som predikanten skulle ha svårt att dra in offer i sin kyrka och övertyga dem om att de behöver "räddas", om han inte hade en "djävul" att trolla med. För att driva denna parallell vidare är predikanten också bara intresserad av att "begränsa" djävulen, och nämner aldrig att göra sig av med honom, eftersom detta utan tvekan skulle ruinera hans verksamhet. En predikant från vildmarken uttryckte det kortfattat: En religion utan helvete är inte värd ett dyft.

2. "Hotet" från kommunismen och vår iver att bekämpa den har varit en underbart övertygande ursäkt inte bara för att höja skattebördan för den amerikanske arbetaren till tyranniska nivåer, men det har gjort mycket mer. Med den tunga skattebördan och dess armé av skatteindrivare har det varit en perfekt ursäkt för att utöka statliga kontroller i alla riktningar och inkräkta och lägga sig i varje fas av vårt dagliga liv. Vad detta egentligen betyder är att judarna nu har vapnen inte bara för att ta våra pengar och resurser ifrån oss, utan vad som är ännu mer olycksbådande, att långsamt utöka sitt tyranni för att kontrollera varje steg vi tar och förslava oss.

3. Utan "hotet" från kommunismen skulle USA inte ha en legitim ursäkt för att ockupera Tyskland med en militär styrka på 360 000 man, och lära tyskarna "demokrati" under de senaste 40 åren. De är förmodligen där som "NATO"-styrkor för att skydda Tyskland och Europa från att bli överkörda av kommunistiska styrkor från "Warszawapakten". Men vad de amerikanska styrkorna egentligen är där för är (a) att skydda judarna från tyskarna, (b) låta judarna återigen sänka sina tentakler djupt in i den tyska nationen, (c) förhindra tyskarna från att upprätta en regering efter eget val, och (d) låta de svarta amerikanska soldaterna våldta de tyska kvinnorna.

4. "Hotet" från kommunismen har gjort det möjligt för USA att i hemlighet utöka sina "underrättelsestyrkor" till en punkt där vi nu har en enorm osynlig armé, C.I.A., som går fram som ångvältar över hela världen, lägger sig i politik, regeringar, anstiftar revolutioner och i allmänhet gör just det som denna diskussion handlar om: att sätta upp två stridande fraktioner och anstifta revolution och kaos. Vad sådana operationer i allmänhet slutar med (och det internationellt sett) är ett nytt Kuba, Nordkorea, Vietnam och/eller liknande kommunistiska maktövertaganden.

Dessa operationer har långtgående konsekvenser: (a) De kostar skattebetalarna oräkneliga och oredovisade miljarder, eftersom budgetarna för ”underrättelseverksamhet” ligger helt utanför vår synliga regerings kontroll. Varken presidenten eller kongressen har längre kontroll över detta framstormande band av oberoende frilansare, som är en lag i sig själva, bortom räckhåll för både ansvarsskyldighet och återhållsamhet. (b) De är en betydande kraft inom politik, styre och ekonomi i varje land i världen, särskilt i de så kallade ”tillväxtländerna”. De skapar kaos, revolution och upplopp. De störtar och byter ut regeringar efter behag. (c) De är också aggressivt aktiva inom USA:s egna gränser (något de enligt lag förmodas vara förbjudna att göra). De arbetar hand i hand med F.B.I. för att undertrycka all verksamhet som ligger i den vita rasens intresse. (d) De har ett stort antal judar i sina led och samarbetar direkt med Israels Mossad, och matar dem generöst med information och statshemligheter efter behag.

Sålunda har ”hotet” från kommunismen gjort det möjligt för judarna att, tillsammans med sitt eget Mossad, utveckla en laglös, okontrollerad våldsbrigad som kan vandra genom världen efter behag, med liten eller ingen kontroll från någon utom judarna själva, och återigen, helt finansierad av och på bekostnad av den amerikanska skattebetalaren.

5. ”Hotet” från kommunismen har gjort det möjligt för USA:s ”regering” att bygga upp en enormt uppsvälld ”försvarsindustri”. Den kallas ofta för det ”militärindustriella komplexet” och attackeras ofta till och med av delar av den judiska pressen själv, mestadels av fel anledningar.

Vissa intressanta frågor uppstår när vi blickar in i denna enorma och oerhört kostsamma (återigen för den amerikanska skattebetalaren) ödemark. Några av dessa är: (a) Eftersom ”vi” har närt och stöttat den ryska kommunistiska kolossen ända sedan dess begynnelse, vem är det egentligen meningen att vi ska försvara oss mot? Om det är Ryssland, varför krossade vi inte det vacklande ”hotet” redan 1945 när alla våra trupper var där borta, helt redo att sättas in? Varför fortsätter vi att skicka miljontals ton spannmål till Ryssland nu? Varför förser vi henne med sofistikerad elektronisk utrustning och andra högteknologiska maskiner som hon är för underutvecklad för att bygga själv? Svaret är naturligtvis att hela vår hållning är en falsk bluff. (b) Varför skickade vi redan högvärdigt raffinerat uranmaterial med flygfrakt till Ryssland redan innan vi själva hade fulländat atombomben 1943-44? (Se ”Major Racey Jordan’s Diaries”.) (c) Varför

hamnar varje land vi går in i för att ”rädda” (Vietnam, Kina, Nordkorea, etc.) i det kommunistiska lägret? (d) Varför har vi, med all vår överväldigande makt, aldrig riktigt omvänt ett enda land tillbaka från ”kommunism” till ”demokrati”?

Det finns många andra frågor, men det finns också några andra aspekter jag vill beröra, och de är dessa: (a) Vår försvarsbudget växer så det knakar. Medan jag under Lyndon Johnsons ämbetstid blev oroad över vår TOTALA budget, inklusive försvar, när den nådde hundra miljarder dollar, är nu vår försvarsbudget ensam på över tvåhundrafemtio miljarder dollar. (b) Att godtyckligt ta sådana enorma summor från den arbetande skattebetalaren och dela ut dem till olika ”försvarsentreprenörer” efter statliga byråkraters infall och nycker skapar en enorm möjlighet till mutor och korruption, genom att kanalisera det från jude i regeringen till jude i industrin, vilket skapar omedelbara mångmiljonärer. Inte undra på att en hårdvara som borde kosta omkring 65 cent ofta kostar regeringen så mycket som $194,50 när den kanaliseras genom ”försvaret”. Varför inte? Judarna har en stängd butik för att plundra goyim, allt i ”försvarets” namn mot ”kommunismen”.

6. Det gör det möjligt för regeringen själv att engagera sig i en högst farlig kärnvapenkapplöpning utan utväg. Vi måste ”hålla oss före ryssarna”.

7. Det gjorde det möjligt för regeringen att engagera sig i ett högst slösaktigt och meningslöst ”rymdprogram” på 60-talet. När allt kommer omkring var vi tvungna att ”sätta en man på månen före ryssarna”. (Ryssarna fick aldrig sin man på månen.)

8. Det hjälpte till att göra oss känslomässigt laddade för att hjälpa till att etablera banditstaten Israel 1948 och ösa enorma summor av militärt bistånd och direkta subsidier över henne ända sedan dess. Argumentet är att Israel trots allt är vår enda sanna vän i Mellanöstern, ett sant bålverk mot de ”kommunistiska” araberna, och en rad andra fåniga lögner. I själva verket var (och är) de muslimska araberna mycket mer motståndare till kommunismen än vad det ”demokratiska” USA någonsin var, eller än vad det judiska Israel, den ideologiska källan för judisk kommunism, någonsin kommer att bli.

Denna dumma tabbe (Israel) har vid det här laget kostat den amerikanska skattebetalaren mer än 28 miljarder dollar i enbart subsidier (fram till 1983) och det finns inget slut i sikte. Detta tar inte hänsyn till den enorma skada det amerikanska stödet till Israel har orsakat vår en gång vänskapliga relation med araberna, och den resulterande skadan av eskalerande oljepriser från Mellanöstern.

Hur mycket olja får vi från Israel? Ingen, naturligtvis. Vilka förmåner har vi någonsin fått från Israel? Inga som helst. Allt vi får från Israel är dåliga nyheter, problem, invecklingar och krav på mer bistånd. Över hälften av vårt utländska bistånd går nu till Israel och Egypten, där banditstaten får den största andelen av alla.

9. ”Bekämpande av kommunismen” gör det möjligt för oss (eller ger oss ursäkten) att invadera Grenada, stationera våra trupper i all oändlighet i Korea, i Tyskland, tränga in i varje land i Centralamerika, ha extremt dyra flygbaser och andra militära anläggningar över hela världen. Vi måste rädda dem från det kommunistiska Ryssland, eller hur? Eller så går i alla fall historien.

* * * * *

SLUTSATS: Precis som Gud aldrig verkar komma till skott med att fördriva Djävulen, så verkar vi aldrig lyckas kamma hem en enda seger mot kommunismen. Om vi ska tro på det judisk-kristna struntpratet, så hamnar nu fler människor i helvetet än vad det någonsin gjorde innan Kristus förmodligen spikades upp på korset för att rädda oss alla från helvetet.

Någon kommer att påpeka — aha, men vi vann ju faktiskt en liten seger i Grenada nyligen, gjorde vi inte? Jag vet inte om vi gjorde det. De flesta amerikaner där solade sig fridfullt innan 6 000 marinsoldater stormade i land och ”räddade” dem. Jag misstänker att hela historien bara var ännu ett stycke absolut nonsens, eller så var någon i Grenada på väg att upprätta en antikommunistisk regim som var vänligt inställd till Amerika. Jag vet inte och jag bryr mig inte om vad det fåniga påhittet var, men en antikommunistisk seger var det inte.

Om vi vore (och är) verkligt seriösa med att sätta stopp för kommunismen, så har vi haft tusen möjligheter att göra det, men istället har vi konsekvent stöttat och stärkt ett beklagligt tyranniskt judiskt program för övertagande och förslavande av världen, ett program som har sina rötter i själva den judiska Talmud. Om USA vore seriöst med att bekämpa kommunismen, varför börjar man då inte med att avsätta Castro på Kuba? Det skulle vara en mycket mer meningsfull början än att släppa lös 6 000 marinsoldater på lilla Grenada. Eller, mer signifikant är frågan: varför satte vi stopp för Fulgencio Batista på Kuba 1958, för Chiang Kai-shek i Kina 1946, eller förrådde Anastasio Somoza i Nicaragua, vilka alla, även om de inte var helgon, åtminstone var pro-amerikanska? Varför överlämnade vi den enormt strategiska Panamakanalen till en simpel kommunistisk diktator och till och med betalade honom för att ta emot den på ett guldfat?

Bra frågor, och svaren är lika uppenbara som varför Gud aldrig verkar göra några framsteg mot Djävulen, medan vi syndare hamnar i fördärvet i allt större antal varje dag. När allt kommer omkring skrevs scenariot för båda av samma manusförfattare, direkt ur Talmud. Genom allt löper en röd tråd. Det är **DEN JUDISKA KOPPLINGEN**.

(För ytterligare fördjupning i detta ämne se Creative Credo nr 38, ”Ryssland, Israel och USA”, och Creative Credo nr 50, ”Observationer om Djävulen och helvetet” i DEN VITE MANNENS BIBEL.)

* * * * *

Vi, inom SKAPARENS KYRKA, har inte det minsta intresse av att rädda och lyfta ”MÄNSKLIGHETEN” med alla dess n-ord, avskum och parasiter. Hela vårt mål är: den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg, punkt slut.

* * * * *

Stöd Skolan för Begåvade Pojkar.

Vi går vidare med planerna för vår skola från vilken vi är säkra på att den vita rasens framtida ledare kommer att växa fram.

Vi behöver ditt ekonomiska och moraliska stöd. Om inte du, vem då?

* * * * *

Fråga inte vad Creativity kan göra för dig, utan fråga vad du kan göra för den VITA RASEN. Gör något meningsfullt. Distribuera 100 exemplar av RACIAL LOYALTY varje månad.

* * * * *

TROLIGTVIS INTE ETT ”VEM”

Vi ska tala om ett av de mest genomgripande argument som de kristna har lyckats uppbåda under århundradena. Även om ”logiken” i deras argument är rent bedrägeri, har den varit förvånansvärt effektiv när det gäller att övertyga de intet ont anande tölparna om att deras ”himmel” och ”helvete” är på riktigt, för hur kan man annars förklara närvaron av detta universum, som utan tvekan är verkligt.

Deras argument låter ungefär så här: ”Det måste finnas en Gud. Hur förklarar du närvaron av denna värld? Om Gud inte skapade den, vem gjorde det då?” Så enkelt är det. De lämnar den genomsnittlige tölpen svarslös och förvirrad. Han har inte heller den blekaste aning om ”hur allt började”. Eftersom han inte har något svar, ger vår svarslöse tölp oavsiktligt och genom uteblivet svar vika för den (förmodat) överlägsna logiken hos den (ännu mer) förvirrade kristne.

I denna avhandling vill vi granska detta felaktiga argument, plocka isär det, exponera det och slå det i spillror. Varför? Därför att det är falskt, barnsligt och utan minsta tillstymmelse till förtjänst. Det bygger inte på någon logik, och det har inte heller det minsta spår av bevis som stöder det. Det är ännu ett fall av non-sequitur. Det har inte mer logik i sig än att säga att eftersom du inte bor i Timbuktu, så måste du bo i London.

Låt oss börja med att titta på vårt vidsträckta universum, som vi vet mycket om, men på gott och ont förblir en stor mängd mysterier fortfarande, och kommer alltid att förbli, olösta. Faktum är att antalet mysterier i detta vidsträckta och outgrundliga universum alltid kommer att vara fler än de som löses av vårt begränsade mänskliga sinne i ett förhållande på tusen mot ett, en miljon mot ett, eller en miljard mot ett. Vem vet?

Nu förfärar det mig inte särskilt att den stora majoriteten av mysterierna i detta fascinerande universum för evigt kommer att förbli olösta. Vi CREATORS är inte ens det minsta bekymrade över det. Varför skulle vi vara det? Vi behöver inte lösa alla ”universums mysterier” för att fungera ordentligt, leva lyckliga och produktiva liv och fullfölja den ädla roll som Naturen har bestämt åt oss, så varför oroa sig för det stora okända?

När vetenskapen har betraktat detta vidsträckta och fascinerande universum har den upptäckt (och i allt högre grad under de senaste åren) att universum är så vidsträckt att även om det svindlar för fantasin, så är vi oförmögna att verkligen greppa det enorma i alltihop, komplexiteten i alltihop, och inte heller

dess början, (om någon) eller dess slut (om något) och inte ens dess primära syfte.

Så låt oss konstatera ett enkelt faktum. Ingen vet hur allt började, eller om det ens fanns en början. Ingen vet dess slut, eller om det någonsin kommer att bli ett slut. Ingen vet syftet med alla dessa miljarder stjärnor, miljarder galaxer och de enorma mängder energi som strålar fram och tillbaka genom den obegränsade rymdens vidder. Jag upprepar: INGEN VET. Det gör inte jag, det gör inte du, predikanterna gör det inte, vetenskapsmännen gör det inte, och minst av alla de okunniga hebreiska stammännen i det forntida Palestina som skrev den judisk-kristna bibeln. Faktum är att dessa vidskepliga hjärnrörare var så okunniga om universum att de inte visste att jorden var rund, inte heller visste de att jorden roterade kring sin axel, och inte heller visste de att den färdas i en årlig bana runt solen. Idag är varje skolpojke medveten om dessa elementära fakta.

Idag har vetenskapen samlat på sig en häpnadsväckande mängd fakta om detta komplexa universum. Otroligt nog är accelerationen av den hastighet med vilken vetenskapen upptäcker nya fakta om vårt fascinerande universum svindlande. Olycksbådande nog håller denna vetenskapliga kunskap nu på att springa ifrån vår sociala struktur för att kontrollera denna enorma ansamling av kunskap så pass mycket att det mycket väl kan innebära mänsklighetens undergång, och vad som är av ännu större vikt för oss CREATORS, den vita rasens överlevnad.

Kort sagt, vi vet så här mycket om vår värld och vårt universum. Jorden är rund. Den roterar kring sin axel dagligen. Den rör sig i en något elliptisk bana runt solen årligen. Solen har en massa som är ungefär en miljon gånger så stor som vår planet jorden. Solen är bara en stjärna i vår tefatsformade galax, som består av ungefär ytterligare 200 miljarder liknande stjärnor. Vår galax, som kallas ”Vintergatan”, är bara en av miljarder andra sådana galaxer, vars totala antal är helt okänt eftersom vi även med våra mest kraftfulla teleskop endast(!) kan se ett avstånd på ungefär 10 miljarder ljusår. Vad som finns bortom det vet ingen. Huruvida det finns en gräns för ”rymden” vet ingen, och ärligt talat tänker jag inte ligga sömnlös över det.

Vi vet också att vår sol och dess planetsystem ”utvecklades” för cirka 5 miljarder år sedan, och att vi nu befinner oss ungefär halvvägs genom vår ”sols” livslängd. Om ytterligare 5 miljarder år eller så kommer solen att vara ett kallt slagg och allt liv på denna jord kommer utan tvekan att ha försvunnit långt före den tiden.

Så hur började alltihop? Frågar de kristna. Vem skapade det från första början? Jag har redan överväldigande besvarat dessa frågor. Att säga att detta universums enorma vidd och komplexitet är helt bortom det begränsade mänskliga sinnets fattningsförmåga säger allt. Att ingen känner till svaret på dessa eller miljarder andra mysterier i detta universum, och förmodligen aldrig kommer att göra det, är också uppenbart. Så låt oss acceptera det, för det är så det är.

Låt oss nu återgå till den knepiga fråga som det ohederliga och bedrägliga kristna nätverket upprepat använder för att förvirra, snärja och lura sina lättlurade offer. Inbakat i dessa frågor (om hur allt började och vem som skapade allt från början) finns flera underförstådda slutsatser, varav ingen är motiverad av bevis. Frågan om hur allt började antyder att det fanns en början, en tidsperiod då det absolut ingenting fanns, ett fullständigt tomrum. Enligt den röriga kristna historien, så barnsligt berättad i Genesis, skedde denna omställning när allt helvete bröt lös mycket nyligen, faktiskt för bara 6 000 år sedan (4 004 f.Kr. för att vara exakt). Detta är naturligtvis nonsens, vilket vilken skolpojke som helst med ens grundläggande kunskaper i geografi, historia, astronomi eller geologi kan intyga.

Låt oss se på verkligheten, snarare än ogrundade sagor av Gåsmor-typ uppfunna av judiska skribenter.

Låt oss till exempel stå på kanten av Grand Canyon i Arizona, där den är sexton kilometer bred och en och en halv kilometer djup. Efter att vi har övervunnit vår vördnad för dess rena skönhet såväl som dess enormitet, kommer våra ögon och vårt sunda förnuft oundvikligen att säga oss att det tog lång, lång tid att erodera en sådan enorm klyfta. Det gjordes verkligen inte på en vecka, eller ett år, eller ens 6 000 år. Forskare beräknar att det tog minst 60 miljoner år.

Nu är det en enorm skillnad mellan 6 tusen och 60 miljoner år. Skillnaden är i ett förhållande på 10 000 till 1. Så den okunniga hebreiska premissen om en 6 000 år gammal jord är ganska dum. Nu fanns jorden naturligtvis där en lång, lång tid innan Coloradofloden började erodera genom berglagren. När man går nerför stigen på den södra sidan av Canyon-väggen, som jag har gjort, kan en observatör inte låta bli att imponeras av de tusentals individuella berglager som ligger ovanpå varandra. Var och en bildades av ett hav eller en vattenmassa som avsatte sitt sediment och sedan drog sig tillbaka. De flesta av dessa processer tog också miljontals år vardera. Vi tittar nu på tidsspann som sammanlagt blir inte bara miljoner utan miljarder år. Allt detta gör siffran 6 000 år hos hebréerna...

se ganska löjliga ut vid det här laget, tycker du inte?

Låt mig nu fråga dig — om du stod på kanten av Grand Canyon på ett ställe där den var sexton kilometer bred och en och en halv kilometer djup, och du höll en bok i din hand som sa: ”Grand Canyon är på sitt bredaste ställe så smal att du kan kliva över den.” — vad skulle du tro på, dina ögon eller den dumma boken? Låt mig påpeka att klyftan mellan 6 000 och 60 000 000 är precis lika vid som den mellan längden på ett steg och verkligheten i den sexton kilometer breda klyftan över Grand Canyon.

Låt oss nu kortfattat vända oss till historien för ytterligare utforskning. Den judisk-kristna bibeln säger att det förekom en universell världsomspännande syndaflod som enligt bibelforskare inträffade år 2 348 f.Kr. (Jag har en stor gammal bibel som faktiskt har det datumet högst upp på sidan med berättelsen om syndafloden). Nu är varje forskare i antikens historia medveten om att den egyptiska civilisationen blomstrade fint vid denna tid, föregick 2 348 f.Kr. med många århundraden, rörde sig obemärkt genom den förmodade syndafloden 2 348 f.Kr. och dess ökensand var precis lika torr före, under och efter detta datum. Om någon drunknade vid denna tid finns det märkligt nog inga uppgifter om det i autentisk historia.

Låt oss nu gå vidare till astronomins område, som redan hade utforskats omfattande av de antika civilisationerna såsom grekerna och fenicierna. Som vi alla vet utökades den avsevärt genom Galileos uppfinning av teleskopet på 1600-talet och avancerade enormt genom våra mer nyligen tillkomna underverk av stål och glas. Så kraftfulla är dessa moderna teleskop att vi nu kan se ut i rymden och identifiera galaxer tio miljarder ljusår bort. Tänk bara! Dessa galaxer, som själva rör sig bort från oss med halva ljushastigheten, skickar signaler till oss via ljusvågor som lämnade dem för 10 miljarder år sedan! När vi betänker att avståndet från månen till jorden bara tar ljuset 1,5 sekunder, är det helt bortom vårt förstånd att resa den sträcka som ljuset tillryggalägger på 10 miljarder år. Är 10 miljarder ljusår vårt universums yttre gräns? Inte troligt, men vi har ingen aning. Sådan är universums oändlighet. En helt annan historia än den som de forntida hebréerna föreställde sig, där det rörde sig om några blinkande ljus för att pryda natten för oss jordbor.

Hur som helst, från ovanstående har vi starka ytterligare bevis för att universum är äldre än bara 6 000 år, och består av mer än några få blinkande ljus som pryder vår natthimmel.

Vi kan naturligtvis också fördjupa oss i studiet av paleontologi, av de miljontals arter av liv som har kommit och gått och lämnat sina

fossilrester i de geologiska berglagren. Om så vore fallet, skulle volym efter volym berätta samma historia för oss — att de 6 000 årens början är en bedräglig lögn.

När började alltihop? Först och främst måste det visas att det fanns en början, och för det har varken de kristna eller någon annan den minsta gnutta bevis. Om det inte fanns någon början, är det inte lite fånigt av någon att be dig förklara ”hur allt började”?

Jag sa tidigare att de kristna i sina kluriga frågor antydde två slutsatser, som båda var falska. När de frågar dig ”Om Gud inte skapade allt, vem gjorde det då?” finns det en tydlig slutsats att någon ”vem” var tvungen att göra det, som om vi jagade någon ”gärningsman” i en detektivroman. Ett ”vem” antyder en person, och de säger dig att endast en person med ett sinne som en människa skulle kunna utföra ett så komplicerat jobb. Detta sinne, likt en människas, fast mycket smartare, har de döpt till ”Gud”. Denne Gud, som, även om han inte är riktigt mänsklig, antas vara en ande vars sinne fungerar som ett mänskligt sinne, bara mycket överlägset. Detta inverterade barnsliga resonemang har inte heller den minsta grund i vare sig historia, verklighet eller logik.

För det första, om vi återigen ser tillbaka på jordens geologiska utveckling och livets utveckling på den, finner vi ungefär följande sekvens. Solen började smälta samman till ett glödande klot och slunga ut sina olika planeter för cirka fem miljarder år sedan. Livet började formas för cirka 2,7 miljarder år sedan, med början i den enkla encelliga amöban. Fragment av skelettrester från människans primitiva förfäder har hittats som dateras så långt tillbaka som 1 miljon till 3,5 miljoner år, beroende på vad vi accepterar som en förfader. Människans civilisation sträcker sig inte längre tillbaka än 10 tusen år. Om vi nu skulle relatera allt detta till en tidsskala på 24 timmar på en klocka, och vi likställde jordens existens med ett spann på 24 timmar, då skulle människans existens motsvara endast de sista 5 minuterna av dessa 24 timmar och människans civilisation skulle uppta endast den sista tiondels sekunden.

Vi ser alltså att den tänkande, civiliserade människan som sådan, endast upptar ett flyktigt ögonblick av tid i planeten jordens geologiska tidsskala, och jorden själv är bara ett dammkorn i storheten av vårt extremt komplexa universum. Så hur relaterar detta till ett ”vem” likt människan som var tvungen att starta allt och skapa allt? Tja, det gör ett ”vem” till en ganska löjlig och obetydlig kugge i det stora hela. Själva idén att ett extremt smart ”vem” oomkullrunkeligen var grundaren, anstiftaren och skaparen av detta enorma universum är kom-

fullständigt ogrundat och extremt löjligt. Vi har fått allt om bakfoten. Vi människor är en utveckling och ett övergående naturfenomen, ett mycket litet, flyktigt och obetydligt fenomen dessutom, när det vägs mot universums oändlighet och tidens evighet.

Men, säger de kristna, Gud är inte en människa, han har bara mänsklig form. Han är en ande, ett spöke och ”för Gud är allting möjligt.” En ande? Ett spöke?

Låt oss därför undersöka denna idé om en ande eller ett spöke närmare. När man försöker nagla fast sådana fiktiva begrepp, oavsett om det är hos en predikant eller någon annan spökförsäljare, om vad exakt en ande eller ett spöke är, blir svaren märkligt vaga och extremt förvirrande. När jag ställer frågor som: har en ande en form? blir deras svar att den har en människas form. Hur vet de det? Tja, de antar det. Har de någonsin sett en? Nej. Då frågar jag vidare: Har ett spöke någon vikt? Har det någon hjärna? Nerver? Muskler? Stämband? Ögon? Ett hjärta? Blodkärl? Ben? Var bor de? Vad gör de under århundradena? Äter de? Sover de? Flyger de genom luften? Går de genom väggar? Är de uppbyggda av atomer? Molekyler? Vilka lagar verkar de under? Lever de för evigt? Är de samma sak som själar? Var lagras egentligen en sådan enorm ansamling av själar?

Om en spökälskande kristen tror sig ha svaren på alla eller någon av dessa frågor, är nästa fråga denna: Hur vet han det? Hur vet han någonting om spöken? Har han någonsin sett, hört, känt eller luktat på något? Vilka bevis har han? Och det uppenbara svaret på alla dessa frågor är att han absolut inte har några som helst bevis. Han ”vet” absolut ingenting. Allt är bara barnslig vidskepelse, obekräftade rykten, blandat med en stark dos av lättrogenhet och en vild fantasi. Eftersom det inte finns några bevis, går vad som helst för sig.

Jag hade en gång lite roligt med en spökälskande Zen-anhängare. Trots att han var vit, hade han varit i Indien och fått sitt sinne förorenat med en massa orientaliskt skräp. En av hans ”övertygelser” var att inte bara människor har ”själar”, utan det har även alla djur. Så jag började ifrågasätta honom. Har hundar själar? Ja. Hästar? Ja. Råttor? Ja. Om alla djur har själar, varför inte fåglar? De har också ”själar”. Vad sägs om ormar och ryggradsdjur? De också. Vad sägs om insekter? De också. Myggor? Ja.

Varför då inte de biljoner bakterier, baciller och virus? Vid det här laget var han alltför förvirrad och vid vägs ände. Men han klamrade sig fortfarande fast vid sin teori om att ”alla varelser har själar”, utan att ha den minsta

bevis för sitt påstående, eller den blekaste aning om vad en själ är, eller vad han i själva verket talade om.

Vilket leder till frågan — om du inte vet vad det är, är det inte då fånigt att hävda att det existerar?

Så vad är en själ? En ande? ett spöke? En vålnad? Ingen har den blekaste aning, egentligen, inte heller har de det minsta spår av bevis för att det som de inte kan definiera existerar. Så vi kan lika gärna kalla det ”Kvantitet X” istället för Gud. Så varför tillskriver vi sådana mirakulösa krafter till ”Kvantitet X” — supervisdom, den magiska kraften att bara säga hokus-pokus fläderbuske, och se, det blev ljus, se, det blev himmel och jord, etc. Är inte detta ganska fånigt? Jo, det är det. Det är dumt som helvete.

Vi SKAPARE intar den sunda och förnuftiga ståndpunkten att Naturen (inte ett konglomerat av spöken) är verklig; att vi själva är en Naturens varelse, utrustad med vissa unika egenskaper; att vi likt alla andra Naturens varelser lever, fortplantar oss och dör; och på lång sikt kommer allt liv på jorden att fasas ut i takt med att vår källa till allt liv och energi, solen, dör ut och blir till en livlös, kall aska.

Vidare anser vi att det är tusen gånger mer konstruktivt att möta verkligheten och leva det naturliga liv som Naturen har programmerat för oss, än att fly i ansiktet på Naturen in i en konstgjord och overklig drömvärld. Det är mycket bättre att acceptera Naturens lagar, att observera dem och förstå dem och utnyttja dem till nytta för oss själva, våra familjer och vår ras. Vi SKAPARE vill inte ha något att göra med allt detta vidskepliga nonsens om spöken, själar, gudar, demoner och allt det andra av det där fåniga skräpet som är en kvarleva från våra primitiva och okunniga förfäder. Dessa fåniga avvikelser i sinnet har inte hjälpt till att lösa våra problem, utan tvärtom har de förvärrat och fördjupat dem, tills vi befinner oss i den röra vi är i idag. Och den röran är överväldigande och kulminerar i den akuta och förestående utrotningen av den vita rasen själv.

Vi SKAPARE gör rent hus med allt detta spökskräp och kastar det överbord. Istället går vi tillbaka till en sund, logisk förståelse av Naturen själv. Vi låter Naturen vara vår lärare, och Naturen säger oss högt och tydligt att vår första plikt, vår första angelägenhet är överlevnaden, expansionen och främjandet av vårt eget slag, vår egen dyrbara vita ras. Vi SKAPARE gör detta till hjärtat i vår nya religion, som egentligen är lika gammal som livet självt. Det är i själva verket Naturens Eviga Religion.

* * * *

Har du några sällsynta, gamla böcker?

Vi har början på ett ganska väl tilltaget bibliotek här vid kyrkans högkvarter i North Carolina. Vi vill fortsätta bygga upp det med ytterligare utvalda böcker som kan komma i vår väg. Nyligen hittade din redaktör en stor (832 sidor) gammal bok om "Slaveriets historia" i utmärkt skick. Den publicerades 1857 och jag köpte den i en liten antikaffär i Georgia för 20,00 dollar. Jag har förstått att den är värd minst 200,00 dollar.

Hur som helst, nu när 1984 är här och judarna försöker utplåna den vita mannens rika arv ner i "minneshålet", anser jag att det åligger oss att samla så många av de gamla mästerverken som möjligt. Så om du har några bra historieböcker om Rom, Grekland, Egypten, tidig västerländsk Americana, amerikansk historia; gamla encyklopedier (kompletta set), särskilt en gammal Britannica, cirka 1911 (eller några andra); böcker om nazistisk kultur; eller något av en mängd andra ämnen som du tror skulle vara en tillgång för vårt bibliotek, och om du inte längre behöver dem, skicka dem till oss. Vi ska se till att de förblir i den vita rasens händer och därigenom hjälpa till att bygga ett omfattande bibliotek för den vita mannens kultur.

* * * * *

Huvudproblemet med att reda ut den vita mannens förvirrade tänkande är inte så mycket att få honom att tro på det som är sant, utan att få honom att sluta tro på den röra av skräp som inte är sann.

* * * * *

Låt inte skurkarna mixtra med våra gener.

* * * * *

Cupids Hörna

Det har funnits ett betydande intresse bland våra medlemmar att utnyttja vår CUPIDS HÖRNA för att finna en ideologiskt kompatibel livskamrat åt sig själva, och vi har mottagit flera förfrågningar angående vilka grundregler som bör följas.

1. Ange de flesta grundläggande fakta — ålder, kön, vikt, längd, blond, brunett, etc.
2. Korta detaljer om jobb, hobbyer, intressen, talanger, sport, utbildning, etc.
3. Preferenser gällande den partner som skribenten skulle vilja korrespondera med.

Detta är några av de punkter du kan tänkas vilja täcka i det inledande brevet, men det är inte nödvändigt att gå in på alltför mycket detaljer. Håll brevet kort. Målet med en sådan förfrågan är, hoppas vi, äktenskap och grundandet av ännu en vit familj. Vi är inte intresserade av att publicera brev av ren brevväns-typ, ej heller sådana som föreslår ett samboförhållande. Vi är intresserade av att understödja och främja budord nr 2 av våra sexton.

Skicka brevet (helst tillsammans med ett foto på dig själv) adresserat till Cupid's Corner, c/o RACIAL LOYALTY, P. O. Box 400, Otto, North Carolina, 28763 så kommer vi att publicera det. Vi kommer sedan att vidarebefordra alla (lämpliga) svar till dig, och därefter är du på egen hand. Lycka till!

* * * * *

Kom ihåg — i den skoningslösa kampen för överlevnad tar vinnaren allt. Naturen delar inte ens ut ett tröstpris för andraplatsen.

* * * * *

Endast genom att avla fram en bättre ras av människor kan vi bygga en bättre värld, och endast den vita rasen kan göra det. Hjälp till att bygga en vitare och ljusare värld.

Nummer 9, februari 1984

Låt oss använda våra muskler!

VI ÄR INTE HJÄLPLÖSA

Den vita rasen använder inte ens 1 procent av sina enorma resurser. Rätt organiserad och utnyttjad är vår potential bortom all jämförelse.

En turist reste genom Ozarkbergen. När han stannade framför en fallfärdig bostad hörde han en jakthund yla olycksbådande som om den hade stora smärtor. Något förbryllad ställde han frågan till den närboende lokalbon:

”Varför ylar den där hunden?”

”Därför att han sitter på en tistel”, svarade lokalbon nonchalant.

”Men varför reser han sig inte upp och går av den då?”

”Därför att han är för lat”, svarade infödingen släpigt.

Moralen, om det finns någon, i denna historia är att jakthunden enkelt skulle kunna avsluta sitt elände och sluta yla om han bara gjorde ansträngningen att göra det uppenbara.

Den vita människan idag befinner sig i en liknande position. Även om problemet kan vara något mer komplext, är lösningen lika uppenbar som för jakthunden. Han skulle enkelt kunna ta sig ur sitt elände och sluta yla om han bara hade modet och viljestyrkan att göra den totala ansträngningen. Han har medlen. Han har makten. Han har de överväldigande resurserna för att göra det. Han har den numerära övervikten gentemot sin huvudfiende, judarna. Märkligt nog använder han inte ens en procent av de resurser som står till hans förfogande för att göra det uppenbara.

Låt oss undersöka detta märkliga fenomen och staka ut en handlingsplan för att lösa problemet.

* * * * *

Låt oss först sammanfatta den eländiga position som den vita rasen ovetande befinner sig i idag. När vi tar en kall, hård och realistisk titt på vår övergripande situation finner vi att trots alla talanger, energi, intelligens och andra extraordinära gåvor som naturen så slösaktigt har utrustat den vita rasen med, så skulle den knappast kunna befinna sig i en sämre position.

Så låt oss göra en inventering — låt oss sammanfatta våra tillgångar och våra skulder. Låt oss göra det ärligt och orädd, även om sanningen kan göra ont.

* * * * *

Fråga vilken vit man som helst varför han tillåter sig att beskattas till döds; varför han tillåter att hans barn bussas runt som boskap; varför negrerna tar över stad efter stad; varför vi subsidierar Israel och 126 andra fientliga främmande länder; varför judarna dominerar vår ekonomi, nyhetsmedia, regering och nästan varje annat nervcentrum för makt, och hans svar kommer att vara av en gnällig, hjälplös natur. Han kommer att yla som hunden som sitter på en tistel. Det kommer att låta ungefär så här:

> **”Det finns ingenting vi kan göra åt det. Judarna har alla pengar. Jag har en familj att försörja. Om jag säger något förlorar jag mitt jobb. Man kan inte gå emot etablissemanget. Man kan inte kämpa mot stadshuset. Det finns ingenting vi kan göra åt det.”**

Detta är standardsvaret. Det är ingenting annat än en vanlig, ytterst skamlig och feg undanflykt. Man hör det hela tiden. Det är helt fel. Det är, jag upprepar, en skamlig, feg undanflykt, en ursäkt för att slippa ta itu med verkligheten. Precis som hunden som sitter på tisteln ylar den vita mannen, men är för dum för att resa sig från tisteln. Han är antingen för dum, eller för lat, eller för feg. Välj själv. I vilket fall som helst fortsätter han att yla, men vill inte resa sig från tisteln när han uppenbarligen har medlen att göra det.

Frågan skriker mot himlen: Precis som hunden som sitter på tisteln, varför i helvete kliver han inte av den?

För att lösa den frågan kommer vi att gå igenom punkterna A, B, C, D och E tills vi har svaren.

Låt oss gå tillbaka till vad vi sa att vi skulle göra — låt oss göra en inventering. Låt oss först och främst bedöma den situation vi befinner oss i.

A. BEDÖMNING AV DILEMMAT.

1. Det första uppenbara faktum som stirrar oss i ansiktet är att även om den vita rasen genetiskt sett fortfarande håller alla trumfkort, så är den

en döende art; inte bara utrotningshotad, utan döende. Men trots all sin intelligens är mycket få av dess medlemmar medvetna om att vår ras är på vägen mot glömska, och den överväldigande majoriteten agerar som om de inte kunde bry sig mindre.

2. Den vita människan, som i början av 1900-talet betraktades som universums obestridda herre, flyr nu från sina underlägsna. Han flyr inför underlägset avskum, ler-raserna, föraktad, hånad och överöst med förakt. Den vita människan själv ansluter sig till denna attityd och samarbetar fullt ut med sina underlägsna, ler-raserna.

3. Den vita människan, som under de senaste århundradena (faktiskt ända tillbaka till antika civilisationer) utnyttjade arbetskraften hos sina ler-färgade slavar, är nu själv världens främsta slav, bärande alla världens parasiter på sin rygg.

4. Inte nog med att den vita rasen krymper medan befolkningarna i världens ler-raser exploderar i en aldrig tidigare skådad takt, utan den vita rasen själv blir bastardiserad och neddragen i en skamlig, ärelös kloak av rasblandning. Vilket skamligt sätt att gå under på! Inte nog med att den vita människan inte går under i en glans av ära, utan han avslutar skamligt sin existens på denna planet med ett ursäktande kvidande.

5. Den vita människan kryper faktiskt för en förrädisk men totalt underlägsen fiende — den svekfulla juden. Inte nog med att juden är underlägsen i alla större kategorier av produktivitet, kreativitet, konst, vetenskap, intellekt och andra attribut hos den civiliserade människan, utan han är också avsevärt underlägsen i antal. Ändå tolererar den vita människan inte bara juden, utan genom Kristinsanity (kristet vansinne) ägnar han sig faktiskt åt judedyrkan, fruktar juden, fjäskar och kryper för honom på ett sätt som får en hederlig mans mage att vända sig. På samma sätt fjäskar han nu för någon dum neger, och ger läpparnas bekännelse till någon rå apa som om apan nu vore människans herre.

6. Den vita människan erövrar och ockuperar inte längre nya territorier på denna planet. I en direkt omkastning mot 1400-, 1500-, 1600-, 1700- och 1800-talen, retirera den vita människan nu som en vekling och tillåter negrer och andra ler-raser att invadera och ockupera hans hemterritorium. Liksom hunden som sitter på en tistel, gör han ingen ansträngning för att korrigera situationen, utan bara kvider.

7. Den vita människan blir rånad på sin egen inneboende och avsevärt överlägsna kultur och antar djungel-bunny-"kulturen" från den afrikanska negern, som skoningslöst prackas på honom av den aggressive juden. Återigen, inget motstånd från den vita människan.

8. Den vita människan blir ekonomiskt rånad, plundrad och utsatt för piratverksamhet i en skala som aldrig tidigare skådats i civilisationens historia. Överväldigande nog är det den arbetande vita amerikanen som producerar för, och subventionerar, världens parasiter. Han bär världens alla avskum och gratisätare på sin rygg.

B. VARFÖR TOLERERAR DEN VITA MÄNNISKAN EN SÅDAN SKÄNDLIGHET?

1. I grund och botten liknar orsaken den hos jakthunden som är för lat för att resa sig från tisteln, men naturligtvis är den vita människans situation mycket mer komplex.

I sig själv är den vita människan inte lat, men eftersom han blir frustrerad och motarbetad vid varje vändning av "systemet", blir han alltmer så. När han ser negrer, mexikaner och andra parasiter på socialbidrag (vilket den vita människans arbete tillhandahåller) finner han sig i attityden — varför ska jag arbeta? Och kastar in handduken.

2. I takt med att den vita människans position skoningslöst undergrävs, har den genomsnittliga vita människan nått ett tillstånd av hopplöshet och förtvivlan. Han är förvirrad. Han ser inte längre någon lösning. Han är på gränsen till desperation.

C. POSITIV BEDÖMNING AV VÅRA RESURSER.

Det är Church of the Creators stolta och ärorika uppdrag att föra den vita människan tillbaka till verkligheten genom att (a) göra klart för honom allvaret i situationen och (b) åstadkomma en vändning i den vita rasens attityd och tankemönster. Vi måste få den vita människan att inse att han ingalunda är hjälplös; att han **har kraften och potentialen att skaka av sig sina parasitiska fiender och återigen ta kontroll över sitt eget öde!** Faktum är att den vita rasens kraft och potential, när den väl är organiserad för sin egen fördel, är så vördnadsbjudande att den övergår förståndet. Begrunda följande fakta:

1. Den vita människan är fler än judarna, hans främsta fiende, med ett förhållande på 30 mot 1, ganska formidabla odds, enligt vilken standard som helst, skulle jag vilja säga.

2. Även om den vita rasen snabbt krymper och ler-raserna

skjuter i höjden; icke desto mindre har den vita rasen fortfarande ett medlemskap på 500 miljoner från vilka den kan hämta sin styrka, organisera sin enorma potential och börja uppgradera sin genpool.

3. Det främsta trumfkortet den vita rasen har är dock detta: Utan den vita rasen skulle den parasitära juden vara ingenting. Han skulle vara hjälplös att ens strukturera ett livskraftigt samhälle, eller att föda sig själv. Utan att den vita rasen subsidierar negrerna och andra ler-raser, skulle även de vara ingenting. Deras antal skulle snabbt krympa och stabiliseras där de alltid har varit — på den yttersta gränsen till hunger och svält. Utan den mat och andra subsidier som omedvetet överförs från den vita rasen till ler-raserna (genom judisk manipulation och vit dumhet) skulle det inte finnas någon befolkningsexplosion, inget olycksbådande hot från ler-raserna.

Å andra sidan behöver den vita rasen inte judarna eller ler-raserna. Tvärtom kommer den att vara tusen gånger bättre lottad när den får dessa parasiter från sin rygg, rensar sina egna led från förrädare och tar hand om sina egna angelägenheter. Så snart den vita rasen tar tag i sitt eget öde kommer den att blomstra ut i nya dimensioner av storslagenhet som världen aldrig tidigare skådat.

Detta är den ärorika fördel den vita rasen innehar, och ingen annan ras kan någonsin ta dess plats.

Detta är slutsatsen och ju förr vi inser det, desto bättre. För att den vita rasen ska kunna förverkliga sin enorma potential måste den återvända till verkligheten, till Naturens lagar, som är orubbliga och eviga.

Det är Church of the Creators uppdrag att förverkliga detta. Genom att göra det vill jag klargöra vissa grundläggande attityder, vissa fundamentala realiteter.

D. GRUNDLÄGGANDE ATTITYD OCH POSITION SOM DEN VITA RASEN MÅSTE INSE OCH ANTA.

1. Makt och överlevnad går hand i hand. Naturen gynnar inte de svaga, de dumma, de fattiga i anden, de saktmodiga och alla andra varelser med bibliska svagheter. Naturen gynnar de starka, de snabba, de skarpa, och förpassar "missfostren" till evolutionens skrothög.

2. Makt är inte något som beviljas av en tredje part. Det är en egenskap som denna världs drivande krafter griper i egna händer genom ren aggressivitet och viljestyrka. Det kämpas för och förtjänas, och behålls endast så länge innehavaren har viljan och energin att göra det.

3. I århundraden har den ”moraliske” vita människan programmerats (genom judisk kristendom) att sky och frukta naturens uppenbara faktum — att makt är rätt — och att naturen endast har en grundläggande moral — ÖVERLEVNAD. Bakom den traditionella mentala urspårningen av detta viktiga faktum har vår ärkefiende stått — juden. Han har varit skickligare på mental manipulation än någon annan art som någonsin levt.

4. Liksom hunden som dumt sitter på tisteln och ylar, varför har den vita rasen tolererat alla de grymheter, övergrepp och kränkningar som juden hopat över den? Är den vita rasen helt enkelt lat, eller dum, eller feg, eller har dess kollektiva sinne blivit hopplöst manipulerat bortom möjlig räddning?

Detta är en lång fråga, men jag ska försöka att kortfattat besvara de oförklarliga tingen så som jag ser dem.

Utan tvekan är det faktum att den vita rasen skulle tolerera sådana oerhörda grymheter i händerna på en parasitisk underlägsen varelse inte bara märkligt, utan en skamlig fläck på vår rasmässiga karaktär. Det måste undersökas, exponeras och drivas ut som en cancer. Church of the Creator kommer att använda alla medel som står till dess förfogande för att göra det. Vi kan inte vila förrän judarnas makt är bruten, förrän vi får bort denna parasit från vår rygg och den vita rasen återigen tar hand om sina egna angelägenheter.

5. Som en uppföljning av ovanstående måste den vita rasen, likt en alkoholist eller narkoman, först och främst ärligt och öppet erkänna, och sedan identifiera sjukdomen. Vi måste öppet erkänna: vårt vita samhälle är sjukt — vi är offer för juditit (Jewitis).

6. Efter att ha insett vår åkomma måste vi ta lärdom av juden själv. Vi måste lära oss att skrika högt, länge och offentligt. Vi måste lära oss att skrika som en banshee och sparka som en bondmula närhelst vi anser oss förolämpade av våra fiender. Närhelst vi anser att en kränkning, ett övergrepp eller en grymhet har hopats över oss, får vi aldrig mer ignorera det eller utstå det i tystnad. Vi måste låta världen veta! Mer till punkt, vi måste väcka våra vita raskamrater och organisera dem till handling. Aldrig mer ska vi lida ensamma eller i tystnad. Vi ska använda våra muskler, vi ska organisera oss, utnyttja våra resurser och gå till offensiv. Vi har makten! Vi måste använda den till fullo.

7. Vi får inte längre vara en ”smygrasist”. Vi måste träda fram högt och tydligt och aggressivt kräva vårt rättmätiga arv.

8. Vi måste outtröttligt inta vår dominerande plats i naturens ordning, och den platsen är i toppen. Naturen har förordnat

det, måste vi göra anspråk på det. Vi har rätt till det, och Naturen har erbjudit det till sina utvalda. Naturen frågar inte: Var du rättvis? Var du barmhärtig? Var du ödmjuk? Var du vänlig i frågan? Naturen har bara ett måttstock: Har din art viljan att överleva och aggressivt utnyttja sin fulla potential för det ändamålet? Om inte, är utplåning det obevekliga straffet.

E. DEN UPPENBARA LÖSNINGEN.

Den vita människan utnyttjar inte ens en procent av sina tillgängliga resurser. Sade jag en procent? Det är alldeles för högt räknat. Han använder inte ens 1/10 av en procent, inte ens 1/100 av en procent. I själva verket utnyttjar han en miljon gånger mer av sina resurser för att samarbeta med juden i förstörelsen av den vita rasen än vad han gör för att hjälpa till att rädda den vita rasen. Detta måste få ett slut!

Jag tittar i morgontidningen och läser en notis i en tidning från Denver, Colorado om skidorter. Det står på sidan 78 att tre skidorter planerar att bygga ut sina anläggningar. CRESTED BUTTE planerar att spendera mer än 200 miljoner dollar på ett andra skidberg. PURGATORY tar första spadtaget för en by värd 250 miljoner dollar vid bergets fot, och TELLURIDE banar väg för en by och skidgondol för 30 miljoner dollar.

För mig är detta mycket pengar. Men låt oss sätta bilden i rätt perspektiv. Artikeln fortsätter med att säga att av de 13 stora "destinations"-skidområdena i delstaten Colorado är de tre ovan nämnda de minst kända, och de vill ändra på den situationen. Med andra ord kommer de tre minst kända skidområdena av 13 i enbart delstaten Colorado att spendera ytterligare 480 miljoner dollar för att expandera och bli mer kända. Men det är inte allt. Colorado stoltserar med totalt inte mindre än 30 skidområden inom sina gränser.

För att ytterligare få bilden i perspektiv måste vi inse att det också finns alla typer av skidanläggningar i delstaterna Vermont, New York, Kalifornien, Utah, Nevada, Maine, Pennsylvania och flera andra delstater. Så 480 miljoner dollar spenderade på att expandera 3 mindre anläggningar är bara en droppe i havet inom skidindustrin i Colorado, för att inte tala om i USA, för att inte tala om Schweiz, Tyskland, Frankrike, Italien, Österrike och många andra vita länder.

Låt oss fokusera bilden genom att konstatera att skidindustrin bara är en av flera extravaganta sporter för den vita människan, en njutning, något han ägnade sig föga åt för 50 år sedan, och som han inte skulle lida det minsta av om han aldrig hade upptäckt detta hälsosamma tidsfördriv från första början.

Missförstå mig inte nu. Jag har ingenting emot skidåkare eller skidåkning. Faktum är att jag ägnade mig åt det själv när jag var barn i Kanada, och jag tycker att det är fantastiskt.

Vad jag försöker göra är att jämföra våra resurser, hur vi kan kasta miljoner och miljarder i oväsentliga kanaler, men ändå skrika som en stucken gris när vi blir ombedda att delta i sådana frågor om liv och död som den vita rasens överlevnad. Låt oss undersöka hur stor ansträngning vi gör i den riktningen.

Okej, låt mig tänka på hur många miljoner vi spenderar för att säkra den vita rasens överlevnad, civilisationens överlevnad och framtida möjligheter för våra efterkommande att leva i en kompatibel värld.

Sade jag miljoner? De flesta bidrag vi får är på 5, 10, 25 dollar eller ibland 100 eller 200 dollar. När vi får ett bidrag på 1 000,00 dollar för att hjälpa till att bygga skolan för begåvade (vita) pojkar, då är det en nyhet, en händelse som bör prisas högt.

Så där har ni det. När det kommer till de ultimata prioriterade frågorna, som att rädda den vita rasen från en neslig katastrof, då ropar den vita människan fattigdom, men när det däremot gäller att bygga ut skidanläggningar, nattklubbar, Disney Worlds, badorter och andra utsvävningar av nöjen och spel, ja då är det inga problem, då är det bara fantasin som sätter gränser.

Men! Vissa undanflyktsartister kommer att utropa: ”Judarna har alla pengar. Det är de som spenderar dessa enorma summor och det är de som kontrollerar dessa nöjespalats.”

Inte så, min vän. De kanske kontrollerar det, men det är i själva verket den vita människan som tillhandahåller alla resurser. Utan att den vita människan servar judens skidanläggningar, nattklubbar, vattenhål och vad ni vill, skulle juden inte kunna driva sin verksamhet. Inte bara står det vita klientelet för nästan hela verksamheten, utan det är också den vita människans arbete som bygger Disney Worlds, Vails, Crested Buttes och varje annan konstruktiv strävan på jordens yta.

Det är vi som har hjärnorna, arbetskraften, musklerna, resurserna för att bygga och styra världen. Det är på tiden att vi inser detta. Det är på tiden att vi krossar kontrollen ur händerna på judarna. Det är på tiden att vi utnyttjar de enorma resurserna i våra händer och till vårt förfogande och kanaliserar dem till vår egen nytta. Det är hög tid.

Varje mänsklig prestation har någon ideologisk tändstift bakom sig som fungerar som en dynamo, en drivkraft.

Hur fick judarna sin makt? Hur gjorde den kommunistiska rörel-

få den enorma drivkraften att uppsluka större delen av den moderna världen? Hur gjorde den katolska kyrkan det? Mormonkyrkan? Muhammedanerna?

När vi undersöker var och en av dessa finner vi att det fanns en ideologi, ett credo, en tro, som polariserade och gav bränsle åt var och en av dessa (och talrika andra) rörelser. I var och en fanns ett credo som ett antal anhängare anammade, kring vilket de polariserades, organiserade sig och genererade kraften att röra världen. Huruvida en sådan tro var baserad på verklighet, eller på en lögn, eller ett fiktivt koncept, tycktes knappast spela någon roll. De hade alla en kärna kring vilken de polariserades, organiserade sig och satte saker i rörelse.

Den vita rasen har under sina 6 000 år av civilisation aldrig haft en sådan kärna att polariseras kring som rörde den vita rasen som sådan. Aldrig, det vill säga, förrän för drygt ett decennium sedan, när **CREATIVITY** dök upp på scenen.

Kom ihåg, allt som är gott och konstruktivt på denna planets yta gjordes av den vita rasen. Kom ihåg att utan den vita rasen skulle juden vara ingenting. Utan subsidiering från den vita rasen skulle niggrerna och ler-raserna vara ingenting. Vi har allt. Låt oss nu göra det förnuftiga och kanalisera våra resurser till vår egen användning, till vår egen nytta. Låt oss först och främst sluta subsidiera våra fiender. Låt judarna, niggrerna och ler-raserna klara sig själva. De kommer snart att vissna på vinstocken och inte längre förorena vår värld. Till det säger vi i The Church of the Creator: **SKÖNT ATT BLI AV MED DEM!**

Låt oss nu gå till verket och få jobbet gjort. Säg till dig själv igen: vi har hjärnan, musklerna, intelligensen, antalet och resurserna för att göra det uppenbara: få de förbannade parasiterna från vår rygg en gång för alla och ta hand om våra egna angelägenheter. Vi har nu också credot, programmet och den rasliga religionen att polariseras kring och röra världen. Vi måste utnyttja det vi har och göra det uppenbara: **TA BEFÄLET ÖVER VÄRLDEN.**

CHURCH OF THE CREATOR har tillhandahållit biblarna och religionen för att ändra historiens gång, och för en gångs skull i den vita mannens riktning, till den vita mannens fördel.

Det finns fortfarande mycket kvar att göra, men med din hängivna hjälp kommer det att bli gjort. Det viktigaste steget, nu när vi har satt ihop alla delar av rörelsen, är att marknadsföra den utav helvete. Vi behöver nu den STORE PROMOTORN, en man som Hitler, för att göra jobbet. Jag har sagt det förut och jag säger det igen: det finns minst 10 000

unga män i USA som har geniet att utföra jobbet, unga män som är mindre än hälften så gamla som jag och som precis har nått livets höjdpunkt.

Det är vår plikt att finna den STORE PROMOTORN. Hjälp till att finna honom! Vi kommer att finna honom.

Under tiden, distribuera, främja, tala ut och organisera. Distribuera vårt nya flygblad i hundratal och i tusental. Distribuera denna tidning. Ni har verktygen att göra det med. Sitt inte bara på en tistel och yla. Vi Skapare har föga användning för BEKLAGA OCH JÄMRA-skaran. Bli en aktivist. Bli en drivkraft och en inspiratör.

Det har sagts att en maskin kan utföra 50 vanliga mäns arbete, men ingen maskin kan göra vad en extraordinär man kan göra.

Var en extraordinär man, och låt oss sedan utnyttja alla den Vita Mannens resurser, modern teknologi och maskineri för att förstärka vår extraordinära kreativitet. På det sättet kan vi, och kommer vi, att på nolltid bygga en Vitare och Ljusare Värld för oss själva.

Så sätt igång! Kom ihåg, det finns Inget Substitut för Seger, och det finns Inget Substitut för den Vita Rasen!

* * * * *

Endast genom att bygga en bättre ras av människor kan vi bygga en bättre värld, och endast den Vita Rasen kan göra det. Hjälp till att bygga en Vitare och Ljusare Värld.

* * * * *

Fråga inte vad KREATIVITET kan göra för dig, utan fråga vad du kan göra för den VITA RASEN. Gör Något Meningsfullt. Distribuera 100 exemplar av RACIAL LOYALTY varje månad.

* * * * *

Vad handlar julen egentligen om?

DAGEN EFTER

Det var dagen efter jul, och i varje hus,
rörde sig varelserna, särskilt Lusen.

Några dagar efter jul satt en protestant, en katolik och en jude vid en bar och mindes hur de var och en hade tillbringat juldagen.

Protestanten sade: ”Tja, vi började fira på julafton. Vi gick till vår lokala kyrka och lyssnade på en kort predikan och sjöng några julsalmer. Sedan på juldagens morgon samlades vi runt granen och öppnade presenter. Senare tog vi några groggar och vid 4-tiden på eftermiddagen åt vi vår stora julmiddag.”

Katoliken sade: ”Tja, i det stora hela gjorde vi samma sak, förutom att vi inte firade julafton, utan gick upp tidigt nästa morgon och gick i mässan. Sedan, vid 13-tiden, åt vi vår stora middag, varefter vi öppnade våra presenter.”

Juden sade: ”Tja, vi har ett helt annat tillvägagångssätt. På juldagen bjöd vi in alla våra släktingar och trosfränder att samlas vid varuhuset. Vi öppnade en låda Slivovitz, sedan gned vi oss om magarna och tittade med förtjusning på de tomma hyllorna och de fulla kassaapparaterna. Sedan föll vi på knä och tackade vår egen pojke, Saul, som uppfann detta smarta jippo och gjorde allt möjligt från första början. Sedan sätter vi oss i en stor cirkel och sjunger, Vilken vän vi har i Jesus!”

Jag hörde den här historien för många år sedan och har glömt vem som berättade den för mig. Men ju mer jag tänkte på den, desto mer insåg jag att det förmodligen fanns mer sanning än poesi i den här historien.

Nu när julen är över är det dags att vi åter samlar våra sinnen och ställer några allvarliga frågor. Varför firar vi jul? Vad handlar det egentligen om?

Tja, förmodligen är vi goyim alla överväldigade av djup religiös vördnad och sentimentalt pladder och firar Kristi födelsedag,

vår Frälsare, som förmodligen kom ner från himlen (via Marias livmoder) för att rädda oss alla stackars ruttna syndare från ett öde av eld och svavel, och vi är förmodligen alla tacksamma som fan för att han var så barmhärtig.

Rädda oss syndare från helvetet? Verkligen?

Det finns så många brister i hela denna fiktiva saga att det skulle få huvudet att snurra när vi går bortom den första känslosamma, barnsliga euforin kring vad julen egentligen handlar om.

För det första finns det inga bevis, inte ens ett påstående från de lättrogna kristna att de ”vet” vilket datum Kristus föddes. Det är bara ett datum valt på måfå, eftersom beundrarna ville fira hans ”födelse” och var tvungna att ha ett datum, vilket datum som helst.

Varför valde de den 25 december?

Tja, det fanns en god anledning till det. Många hedniska (vita) folk hade redan en lång tradition av att fira vintersolståndet vid den tiden på året, och det var en väl etablerad traditionell högtid.

Romarna, till exempel, hade haft en lång religiös tradition av att fira den 25 december som solgudens födelse.

Den katolska kyrkan ville avskaffa denna ”hedniska” festival, men kejsar Konstantin vägrade kyrkans begäran och hävdade att den var för populär. Han gick till slut med på kyrkans begäran om en lag som frigav alla slavar som accepterade kristendomen, och avsade sig solfesten. Men dessa konvertiter fortsatte att fira solfestivalen och år 345 e.Kr., under Liberius, biskopen av Rom, förklarades datumet den 25 december som en kristen högtid som hedrade Kristi födelse. Innan detta hade kyrkan intagit ståndpunkten att det var syndigt att fira Kristi födelsedag, eftersom datumet var okänt.

Den kristna oligarkin, ledd av tidernas främsta smygare, beslutade att det var mer ändamålsenligt att vända en befintlig tradition till sin rörelses ära, än att försöka bekämpa den och upprätta en helt ny tradition. Detta lyckades de med med överväldigande framgång.

De gjorde samma sak med påsken, som redan var en väl etablerad tradition. I åratal hade de vita folken firat vårdagjämningen, fruktbarheten hos nya grödor och ny tillväxt, vårens riter och liknande idéer.

Så vi, de vita hedningarna, lurades bort från en långvarig sedvänja att fira våra egna traditionella vita högtider, och

omvandlats till att ändra dem till (judiska) kristna högtider, inklusive hyllandet av en fiktiv jude av Davids ätt, vars födelsedatum ingen känner till eftersom det aldrig har inträffat på riktigt. Men låt oss gå vidare. Det finns många fler bedrägerier i denna bild.

Inte nog med att ingen vet vilken dag på året den judiske Frälsaren förmodades vara född, ingen vet ens vilket år heller. Och det är inte allt. Faktum är att ingen ”vet” om han föddes överhuvudtaget, eller om ”han” bara är ännu en hokus-pokus-myt, likt jultomten, eller Gåsmor och vips-vips-vips, kon hoppade över månen.

Med tanke på den enorma inverkan kristendomen har haft på den vita rasens öden (eller snarare olyckor, för att vara mer korrekt), skulle man kunna tro att vissa forskare och historiker skulle göra sig stort besvär för att spåra denna mäktiga historiska händelse och avgöra en gång för alla: levde faktiskt denne judiske lärare, predikant, ”Guds son”, ”Frälsare” (eller vad som helst) eller gjorde han det inte.

Jag skulle vilja tro att denna enda punkt skulle vara ganska viktig — ingen Kristus, då är allt en bluff. Det liknar att någon ger dig en check på en miljon dollar. Jag tror att det skulle vara förbannat viktigt att avgöra om checken var äkta, eller om checken var falsk, utan ett öre på banken som täckning. Jag skulle tro att varje förnuftig person skulle vilja avgöra denna fråga så snabbt som möjligt.

Tja, jag för min del har ägnat mycket tid och forskning åt att göra just det. Jag har redan skrivit ett antal kapitel i ämnet, såsom ”Kristi existens ej styrkt av historiska bevis” och ”Svindeln med spökena i skyn”, och många andra. Många andra historiker och forskare har gjort en ännu mer grundlig sökning i historiens äkta annaler och de har kommit fram till samma svar som jag: det finns inte ett spår av bevis för att en sådan gestalt som Kristus någonsin har existerat; att berättelserna som berättas av Matteus, Markus, Lukas och Johannes är falska som synden. Inte nog med att de är falska, de motsäger dessutom varandra på dussintals viktiga punkter. Inte nog med att deras förvrängda berättelser är lika fiktiva som jultomten, Gåsmor och tandfen, det finns dessutom inga historiska bevis som kastar något ljus över vilka Matteus, Markus, Lukas och Johannes var, var de bodde, när de levde, eller om de faktiskt någonsin levde överhuvudtaget.

Allt vi har är myter, berättelser, hörsägen, mycket godtrogenhet och bedrägeri. Faktum är att de äldsta ”dokumenten” rörande äktheten av deras skrifter inte daterar sig längre tillbaka än till omkring 400 e.Kr. Fyrahun-

hundra år mellan en händelse och en rapport är ett ganska rejält gap.

Okej, ingen Kristus, ingen Frälsare, ingen jul. Men icke desto mindre är vi, genom upprepad sinnesmanipulation och programmering, fast med en traditionell högtid som verkligen sätter miljarder dollar värda av varor i rörelse varje år. Den har också en mängd andra betydande konsekvenser.

Så låt oss undersöka vidare vad det är för slags traditionell högtid vi är fast med, vad det är vi egentligen firar.

Tja, för det första firar vi en bluff, och en judisk bluff dessutom. Och skämtet är på vår bekostnad.

Den judiske sinnesmanipulatören, Saul från Tarsus, de kristnas St. Paulus, gjorde mer än någon annan man i historien för att föra fram denna bluff och sälja den till goyim. Det är därför judarna är så tacksamma mot honom när de räknar sina shekel dagen efter jul. Och det med all rätt.

Det finns ingen annan händelse (eller icke-händelse) i affärsvärlden (mestadels monopoliserad av judar) som genererar så mycket tvångsmatad handel som julen gör. Det är den största injektionen någon varuhuskedja (eller tusentals andra butiker) får för att hetsa upp sin försäljning. För många butiker innebär det skillnaden mellan att tjäna pengar och att stanna kvar i branschen eller gå i konkurs. Många butiker gör hälften av sin affärsvolym före julsäsongen och många gör hela årets vinst enbart på julhandeln. Så det trick som jude-pojken Saul rörde ihop är inget att förakta. Inte undra på att hans trosfränder är evigt tacksamma mot honom för detta innovativa trick.

Låt oss nu se på det ur den Vite Mannens synvinkel, som vi Skapare är benägna att göra i varje fråga, och ställa några frågor.

1. Bör en intelligent Vit Man delta i att främja en judisk bluff, vilken judisk bluff som helst, som den Vita Rasen är det främsta målet för?
2. Även om vi inser att Kristus i sig är en myt, bör en stolt och rasmedveten Vit Man delta i att förhärliga en mytisk ”hjälte” som är jude?
3. Om du känner till sanningen, anser du att det under några omständigheter är moraliskt försvarbart att ljuga för dig själv (och/eller andra) om du tror att närandet av bedrägeriet kommer att göra dig (och/eller andra) lyckligare?

Ur The Church of the Creators synvinkel är svaret på var och en av dessa frågor ett rungande nej!

Om vi ser på det ur den vite kristnes synvinkel, d.v.s. en som ”tror” på dessa judiska historier, skulle vi vilja ställa följande obesvarade frågor:

1. Räddade Kristi påstådda död och det att han spikades på korset verkligen ”alla” syndare?

2. Om så är fallet, varför finns det tusentals varianter av förvirrade predikanter som springer omkring och bönfaller dig att komma till deras kyrka och lägga pengar i deras kollektbössa?

3. Om Kristus gjorde jobbet för 2 000 år sedan, varför behöver vi alla dessa fumliga predikanter idag för att göra om jobbet igen?

4. Enligt kriterierna hos alla dessa snyftande predikanter, och enligt Nya testamentet självt, kommer nästan alla i världen idag, 2 000 år senare, ändå att hamna i helvetet. Hur förklarar du det?

5. Om Kristus och/eller hans pappa är så angelägna om att ”rädda” oss alla från helvetet, varför konstruerade han/de den avskyvärda vidrighheten från första början?

6. Om Djävulen är roten till allt ont, varför utplånar inte den allsmäktige Herren honom en gång för alla, istället för att obevekligt och upprepade gånger lägga ansvaret på oss? (Se ”The Phony Fight Ruse” i januari-numret 1984 av RACIAL LOYALTY.)

Vilka vettiga svar någon intelligent kristen kan komma på har jag inte den blekaste aning om. Jag har aldrig hört dem göra det, eftersom alla deras premisser i bästa fall är baserade på vidskepelse och lättrogenhet, på fåniga myter och hokus pokus. Icke desto mindre skulle jag vara intresserad av att höra några, men jag kommer inte att hålla andan under tiden.

Men den nyckelfråga jag skulle vilja ställa till dessa förvirrade kristna är denna:

7. Om det kom till ett avgörande mellan att antingen försvara den vita rasen eller den judiska myten om kristendomen, vilken sida skulle du välja?

Detta kan låta som en hypotetisk fråga, men jag vill försäkra dig om att det absolut inte är det. Innan detta århundrade är över, faktiskt redan under detta årtionde, kommer mången vit man att pressas mot väggen i vårt samhälles omvälvningar och tvingas ta itu med den frågan.

* * * * *

Just nu kan jag höra någon blödig person, indränkt i fånig sentimentalitet, utbrista: ”Åh! Åh, herregud! Åh! Åh! Ta bort julen? Klassen vill döda jultomten!”

Nåväl, nej. Slappna av. Jag är själv en god, förnuftig och sentimental karl. Jag vill inte döda någon, allra minst jultomten, och av två

goda skäl.

1. Man kan inte döda någon som inte existerar.

2. Jag vill inte ens göra mig av med den mytiska Jultomten heller, eftersom (a) han åtminstone inte är en judisk karaktär, och (b) hans ursprung är en härledning från den tyska Kris Kringle, som förklarats tidigare, och därför vit.

Men jag vill: avskaffa all denna judiska kommersialism som omger julen; spränga den judiska bluffen att fira födelsedagen för en jude, vilken jude som helst, av samma anledning som jag inte kommer att fira Martin Lucifer Koons födelsedag; avslöja det oerhörda nonsenset om en icke-händelse som aldrig har inträffat och försöka få den vita rasen tillbaka till förnuft och verklighet, tillbaka till sitt eget rika arv och sina värderingar.

I detta sammanhang ger jag följande förslag för att bygga upp vår egen hälsosamma vita rasreligion:

1. Låt oss behålla händelserna jul och påsk vid vintersolståndet respektive vårdagjämningen, men låt oss vända på steken för de judiska bedragarna: Låt oss förvandla dem tillbaka till vita högtider. Låt oss ge dem nya namn, namn som är helt befriade från varje judisk fläck.

2. Vad gäller Jultomten, låt framtida sedvänja och preferens avgöra, men låt oss skilja denna myt från alla judiska och kristna bibetydelser.

3. Låt oss ta bort kommersialismen helt från dessa och alla andra högtider, och istället betona den andliga, traditionella och genetiska styrkan i vår egen vita kultur.

4. Om vi ska fira och ära folkhjältar, låt oss försäkra oss om att de är vita, av vår egen ras och kultur, oavsett om sådana karaktärer är mytiska eller historiska.

5. Låt oss börja nu med att bygga traditionella högtider för den vita mannens kulturs främjande, och skyr alla andra.

6. Boijkotta alla judiska företag, oavsett om de är butiker, fastighetsmäklare, advokater, läkare, politiker, författare eller vad som helst.

* * * * *

Vi har nu en omfattande Vit Rasreligion. Låt oss nu förenas i sökandet efter den Store Främjaren.

* * * * *

Varför behovet av

En skola för begåvade pojkar

är av yttersta vikt

Fram till grundandet av The Church of the Creator hade den vita rasen gjort näst intill ingenting för att trygga sin överlevnad, utbredning och framgång. Visst hade den byggt lysande imperier, glittrande städer, häpnadsväckande kulturer, enorma krigsmaskiner och utfört en mängd andra storslagna bedrifter.

Men den hade aldrig ens tagit Steg Ett i riktningen mot att föra samman den vita rasen, förena den och upprätta en enad front mot världen av parasiter och ler-raser.

Tvärtom har merparten av dess enorma energi förbrukats på att förgöra sina egna rasbröder och på att vårda och utöka världens avskum.

Nu, med CREATIVITY, har vi den enorma uppgiften att vända hela denna trend. Den vita rasen som sådan börjar nu praktiskt taget från noll. Vi måste nu göra hela jobbet från grunden, från dess själva fundament.

För att göra det måste vi grunda en ledarkader, för att organisera, för att bygga, för att utbilda och för att leda. De allra främsta av vår vita ras kommer inte bara att behövas för att göra detta jobb, utan de kommer också att behöva orienteras och tränas.

* * * * *

Vi, inom The Church Of The Creator, har inte det minsta intresse av att rädda och lyfta ”MÄNSKLIGHETEN” med alla dess n-ord, avskum och parasiter. Hela vårt mål är: den vita rasens överlevnad, utbredning och framgång, punkt slut.

* * * * *

Nummer 10, mars 1984

VI SKALL SEGRA

SÖKANDET EFTER DEN STORE FRÄMJAREN

Han finns där ute. Det är vår uppgift att finna honom.

I CREATIVITY finns en inneboende tidsinställd bomb. När dess tid är inne kommer den att explodera i ansiktet på våra fiender med all den kraft som en atombomb besitter. Det är vår skyldighet att bringa den dagen till fullbordan så snabbt som möjligt. Ritningen har nu ritats. Grunden har också lagts. Vi måste nu söka upp den Store Vite Främjaren och skörda frukterna av våra drömmar och mödor. Med din hjälp kommer vi att finna honom. Tiden är knapp. Tiden är nu mogen.

Det finns inget mäktigare än en idé vars tid har kommit, och när den har kommit finns det inget som kan stoppa den, varken arméer, terrorism, lögner eller propaganda. Jag är övertygad om att CREATIVITYs tid nu har kommit och vi måste upprätta en fullskalig organisatorisk kader för att främja den, för att implementera den, för att organisera den, för att bygga dess muskler och för att underlätta för den Vite Mannen att återigen ta fullt ansvar för sitt eget öde.

Det finns många exempel i historien där en bok, eller en idé, har legat vilande under en tid, sedan rört på sig, för att plötsligt flamma upp i utbredd erkänsla i världens ögon.

Ett nyligen timat exempel på det som du kanske har läst om, är en liten 88-årig dam vid namn Helen Hoover Santmyer. Under 50 år arbetade hon på sin enda bok kallad "...And Ladies of the Club." Den handlar om en liten stad i sydvästra Ohio och täcker en period från 1868 till 1932. Det är ett ganska massivt verk; boken väger 6 pund och består av 1 344 sidor.

Poängen med denna episod är att under 88 år var det ingen som särskilt märkte att denna dam hade någon talang som författare, och ingen brydde sig särskilt mycket heller. År 1982 publicerade Ohio State University Press boken. Den väckte fortfarande lite uppmärksamhet och endast några hundra exemplar såldes. Sedan, 1984, togs boken över av Putnams och kommer att publiceras i augusti som Book of the Month Clubs huvudval för den månaden.

Plötsligt efter 88 år blir fru Santmyer erkänd och hyllad som en stor författare. Hon uppmärksammas i den nationella pressen, en förmögenhet väntar henne ekonomiskt och hon är eftertraktad. Utan tvekan kommer berättelsen att kommersialiseras, och den kommer att bli film, visas på tv och ges ut som pocketbok. Vid 88 års ålder kommer fru Santmyer äntligen och plötsligt att belönas med alla de utmärkelser och hedersbetygelser som tillkommer en stor författare.

Ett annat fall är den preussiske författaren Carl von Clausewitz, som nu, mer än 150 år efter sin död, är allmänt erkänd för att ha skrivit den största klassikern om militär strategi i hela historien. Hans magnum opus, OM KRIGET, betraktas fortfarande som den klassiska läroboken i militär taktik och strategi trots att militärtekniken har förändrats dramatiskt under det senaste och ett halvt seklet.

Carl von Clausewitz föddes 1780, son till en pensionerad armélöjtnant som innehade en mindre tjänstemannaposition i dåvarande staten Preussen. När Carl dog 1831 vid den tidiga åldern av 51 år, var hans mästerverk, OM KRIGET, fortfarande oavslutat. Det publicerades av hans kärleksfulla hustru ett år efter hans död. Den första upplagan, som bestod av endast 1 500 exemplar, var fortfarande inte slutsåld 20 år senare när en andra upplaga gavs ut. Inga ytterligare upplagor dök sedan upp förrän 1867, då hans verk slutligen började få det erkännande de förtjänade.

Denna klassiker har, även om den fortfarande inte är allmänt läst, haft ett enormt inflytande på militärhistorien och på världshistorien i stort. Det var den grundläggande text som etablerade och fostrade den tyska generalstaben till att bli den mest effektiva militära organisation världen någonsin skådat. Den var avgörande för att forma idéerna hos den preussiske generalen von Moltke, erkänd som en av de största militära generalerna genom tiderna. Det var han som ledde de preussiska arméerna till de lysande segrar som kulminerade i Tysklands enande 1870. Denna bok gjorde mycket för att forma den militära strategin och tänkandet under första och andra världskriget. Den påverkade starkt Adolf Hitlers idéer om blixtkrigstaktik som användes så framgångsrikt. Än idag är den en av de grundläggande, om inte den främsta, läroböckerna i de flesta av världens militärakademier.

Nu ligger de två nämnda böckerna långt ifrån varandra i ämnesval, men de har en gemensam nämnare, och det är denna: En bok eller en idé kan ligga vilande och ignoreras i åratal, men om den har ett värde kommer den förr eller senare att dra till sig allmänhetens uppmärksamhet, oavsett om det sker genom

plötslig gynnsam publicitet, eller om det sker den hårda vägen genom den rena genialiteten och kraften i de idéer som organiseras och presenteras i dem. ”...And Ladies of the Club”, kommer inte att förändra världen särskilt mycket, om alls, men har uppenbarligen stora förtjänster som ett litterärt verk. Von Clausewitz, OM KRIGET, å andra sidan, hade ingen särskild sponsor eller främjare, men förtjänade rättmätigt det prestigefyllda erkännande det fick genom den rena kraften i dess kraftfulla innehåll.

Men huvudpoängen är denna: intensiv marknadsföring kan föra en stor idé till förgrunden och världens uppmärksamhet på kort tid. Det är vår avsikt att när vi har sammanställt alla våra parametrar för CREATIVITY, lansera en marknadsföringsmässig Blitzkrieg vars like världen aldrig skådat.

Nu njuter vi Creators inte särskilt av att spela rollen som skrytmånsar, inte heller har vi någon särskild önskan att överdriva rollen som en Casper Milquetoast, eller den bibliska avvikare som är blyg, saktmodig och fattig i anden. Faktum är att det 15:e budet i våra sexton säger: ”Som en stolt medlem av den vita rasen, tänk och agera positivt. Var modig, självsäker och aggressiv. Utnyttja din kreativa förmåga konstruktivt.” Kort sagt, vi är varken intresserade av att vara storskrytaren eller den blyga, tillbakadragna violen. Vi är i grunden intresserade av att vara så exakta som möjligt i vårt omdöme, använda vårt goda omdöme efter bästa förmåga och få jobbet gjort.

Jag vill därför bestämt hävda att det är mitt omdöme att för den vita rasen är CREATIVITY den mest konstruktiva, dynamiska och fördelaktiga idé som har dykt upp sedan civilisationens början för cirka 10 000 år sedan.

Kom nu ihåg att jag sa FÖR DEN VITA RASEN. Judarna kommer inte att hålla med om den bedömningen och kommer att bekämpa den med näbb och klor, och kommer inte att missa något tillfälle att fördöma den. Negrerna och ler-raserna gillar det inte heller, och kommer aldrig att göra det, eftersom det kommer att besegla deras framtid som parasiter på den vita rasens rockärmar. De kristna kommer att attackera, fördöma och blockera det vid varje steg på vägen, och åkalla sin Herres namn för att hopa fördömelse, eld och svavel över huvudet på alla som anammar CREATIVITY. Men den vita rasen själv kommer att älska det och anamma det, eftersom dess själva överlevnad, återuppståndelse och återlösning beror på det.

Jag förutspår vidare att CREATIVITY kommer att segra och omfamna alla vita människor i världen, och att de som ett resultat kommer att ärva jorden. Inte de saktmodiga, inte de fattiga i anden, inte judarna, inte negrerna, inte ler-raserna, utan den stora vita rasen kommer att in-

ärva jorden och ingen entitet förtjänar det mer rikligt. Det kommer att bli den största välsignelse ”mänskligheten” någonsin skulle kunna hoppas på.

Jag gör vidare denna långtgående förutsägelse: Vad som än händer kommer CREATIVITY att göra det stora genombrottet före slutet av detta århundrade, troligen före slutet av detta decennium. Och jag har tre goda skäl till varför jag tror detta:

1. **CREATIVITY** är högst kontroversiellt, och som sådant kan det inte undertryckas. Det är mycket flyktigt, och likt ett kraftfullt sprängämne behöver det bara en gnista för att utlösa det så att det flammar upp i världens ansikte.

2. Det är korrekt och sant. Det kan inte framgångsrikt motbevisas i öppen debatt eftersom det är baserat på fakta och på Naturens Eviga Lagar. Ju mer det attackeras, eller diskuteras, eller debatteras, desto fler anhängare kommer vi att vinna för den Vita Rasen.

3. Juden har, genom sina förrädiska ränksmiderier, fört denna värld till en fruktansvärd kris, som snabbt rusar mot ett klimax. Det kan inte fortsätta mycket längre utan en dramatisk kollaps eller explosion. I denna katastrof är den Vita Rasen måltavla som det främsta offret. Ju närmare den Vita Rasen kommer denna förestående fasa, desto mer dramatiskt kommer den uppenbara slutsatsen att inpräntas i varje individs sinne: **CREATIVITY ÄR SVARET!** Det enda svaret! Inte kristendom, inte kommunism, inte mer välfärd, inte mer liberalism, inte fler tryckta Federal Reserve-sedlar, utan ett helt nytt tillvägagångssätt. Det blir antingen CREATIVITY och den Vita Rasens överlevnad, eller så blir det glömska.

Låt oss vara tydliga på en annan punkt: Om den Vita Rasen går under, kommer den bästa och enda värdefulla egenskapen hos ”mänskligheten” att ha blivit oåterkalleligt förstörd, för att aldrig återställas. ”Mänskligheten” (och jag använder termen löst) kommer att återgå inte bara till den mörka medeltiden för tusen år sedan, utan tillbaka till en period för en halv miljon år sedan, till nivån av kannibalism och den hos den lägsta nigger i Afrika. Insatserna är sannerligen höga.

Okej, vi har skisserat alternativen. Var står **CREATIVITY** idag?

Tja, vi är till ungefär 95 procent klara. Vi har trosbekännelsen, programmet och den religiösa basen ganska väl färdigställda. Vi har en månadstidning och vi har våra grundläggande biblar. Vi har bara en pusselbit kvar för att fullborda bilden. Vi behöver den Store Främjaren.

Låt mig nu förklara en avgörande punkt som de flesta människor inte är medvetna om. Det är en stor skillnad mellan en uppfinnare och en främjare.

Sällan är de förenade i samma person. Varför? Av samma anledning som du sällan, om någonsin, finner att världsmästaren i tungviktsboxning också är världens främsta violinvirtuos, också är världens finaste konstnär, också är världens främsta författare, också är världens främsta poet, osv. Behöver jag fortsätta?

Knappast. Endast ett fåtal når leden av ”världens främsta” i någon kategori och sällan, om någonsin, finns två eller fler av dessa talanger hos samma person, oavsett hur hög deras intelligens är. Jag upptäckte detta ganska tydligt för cirka 30 år sedan när jag uppfann en elektrisk konservöppnare med tryckknapp och erhöll ett antal patent på anordningen. Jag fick höra ganska eftertryckligt att en uppfinnare och en affärstalang sällan går ihop och att uppfinnare vanligtvis är de sämsta affärsmännen.

Huruvida detta är sant i alla fall är inte frågan, men generellt sett är poängen väl motiverad.

Även om jag har betraktat mig själv som en ganska bra affärsman under min livstid och har samlat på mig en hel del tillgångar för att backa upp det, och även om jag under större delen av mitt affärsliv har främjat det ena eller andra projektet mer eller mindre framgångsrikt, anser jag mig ändå inte kvalificerad att vara den Store Främjare vi söker, och jag ska snart berätta varför.

För det första är jag i grunden en skribent och en filosof, och även som sådan har jag nått ett ganska sent skede i livet. Om jag ändå hade vetat vid 20 års ålder vad jag vet nu! Men livets realiteter är sådana att jag under min krafts dagar varken visste eller skänkte det en tanke, och jag såg inte hela bilden klart förrän jag var väl passera 50.

Den 20 februari (1984) fyllde jag 66, dubbelt så gammal som jag skulle vilja vara för att påta mig de mödosamma uppgifterna att leda och administrera ett så enormt företag som att leda den vita rasen tillbaka till förnuft och ordning i en fientlig värld som blivit fullständigt galen. Faktum är att jag, oavsett ålder, aldrig var skapt för att vara en sådan ledare, talare, administratör och organisatör som är nödvändig för att ta sig an en så betydelsefull rörelse. Som jag sa tidigare är jag i grunden en uppfinnare, en skribent, en filosof. Främjandet av rörelsen måste nu komma från någon eldsjäl, hälften så gammal som jag, vars identitet vid denna tidpunkt fortfarande är okänd.

Men han finns där ute. Och vi kommer att finna honom. Vi letar efter en eldsjäl liknande Adolf Hitler, fast bättre. Han finns där ute. Faktum är att det finns minst 10 000 unga män i Amerika som potentiellt skulle kunna göra jobbet. De har inte hört talas om oss än. Men det kommer de att göra. Det är

vårt jobb att utöka vår rörelse till den punkt där det knappast finns en intelligent vit man eller kvinna i Amerika som inte har hört talas om oss, och antingen förkastat oss eller anslutit sig till oss. Ju mer vi expanderar, desto mer kommer vi att locka till oss några av de 10 000 vi pratar om.

Till skillnad från Adolf Hitler behöver den Store Vite Främjaren vi söker inte precis börja från noll. Han kommer inte att behöva formulera en ny filosofi, eller trosbekännelse, eller program från grunden. Han kommer att ha en fungerande verksamhet. Lösningen och organisationen finns redan där och väntar på att han ska lägga i högsta växeln. Precis som Lee Iacocca kommer han inte att behöva uppfinna bilen från grunden, eller ens starta Chrysler Corporation från noll. Den Store Vite Främjaren kommer bokstavligen att falla in i historiens största möjlighet, till 95 procent färdig, redo att främjas, och bara himlen sätter gränserna. Hela ramverket finns redan där, redo att köras, och väntar bara på rätt man för att marknadsföra skiten ur det.

Har det någonsin i historien erbjudits en sådan gyllene möjlighet till någon ung man på ett silverfat? Knappast.

Nu är den Stora Sökningen igång. Du som läser detta är en viktig del av den sökningen. Kanske är du en potentiell kandidat, eller om inte, så är du åtminstone en del av den organisatoriska mosaik som är nödvändig för att bygga upp en rörelse med flera miljoner medlemmar. Processen är självförsörjande, ju fler medlemmar, desto fler rekryterare. Ju fler rekryterare, desto fler medlemmar.

Så, vi har vårt arbete utstakat för oss. Bygg, bygg, bygg! Rekrytera, rekrytera, rekrytera! Propagandisera! Proselytisera! Organisera! Marknadsför skiten ur den största idén för den vita rasen sedan civilisationen började. Rädda den vita rasen från självmord och folkmord! Främja! Sök efter den Store Främjaren!

Så vilken typ av man letar vi efter? Tja, utan tvekan kommer han att vara ett geni. Han kommer att vara superintelligent, ha en dynamisk, vinnande personlighet, vara en utmärkt och övertygande talare, och samtidigt vara en man som kan fatta tuffa beslut och har ett gott omdöme. Han kommer att vara en stor talare och en man med enorm energi.

När vi hittar honom kommer jag att betrakta mitt livsverk som i stort sett fullbordat. Jag kommer då att koppla av, ta det lugnt och njuta av några av de livets förmåner som jag har rätt till vid min ålder. Jag kommer att resa mer, läsa ikapp, göra några ljud- och videoband för kyrkan, ägna mig åt lite amatörmässigt oljemåleri, ge ut några fler böcker, skriva en artikel då och då, och i allmänhet påta på min gård i Blue Ridge Mountains i min egen takt.

Men rörelsen måste fortsätta. Den måste accelerera med en enorm hastighet tills den omsluter världen. Det kommer att göras av Den Store Främjaren, av Pontifex Maximus nr 2. Vi kommer att finna honom!

* * * * *

Anledningen till att den vita rasen har varit ett så lätt byte, är att en betydande del av den vita rasen främjar sin egen självutplåning och den överväldigande moraliska kraften bakom det har varit ingen annan än kristendomen själv.

* * * * *

En mans religion är en annan mans gapskratt.

* * * * *

VEM BEHÖVER DEM?
ETT POLYGLOTT SINNE
OCH ETT POLYGLOTT SAMHÄLLE

En av de mest ihållande och förbryllande irritationer som vi **SKAPARE** belastas med är denna grundläggande fråga:

Eftersom de flesta medlemmar av den vita rasen är kristna (och/eller löst anslutna därtill), borde vi inte arbeta med dem istället för att attackera dem? När allt kommer omkring finns det så många av dem och vi behöver dem.

Detta är en viktig fråga och en som vi i The Church of the Creator löste för tolv år sedan när vi lanserade **CREATIVITY**-rörelsen. Våra verkliga medlemmar är med oss till 100 procent i det beslut och den föresats som fattades vid själva grundandet av rörelsen. Det finns icke desto mindre ett antal blivande medlemmar som likt knarkaren inte kan bestämma sig för om han ska ge upp drogen, trots att han gärna skulle vilja återgå till den verkliga världen och bli en respektabel samhällsmedlem.

I den här artikeln vill vi ta upp alla de argument som de prokristna dissidenterna har fört fram och besvara dem ett efter ett, så långt det är möjligt. Vi vill en gång för alla besvara frågan: Kan kristendomen hjälpa oss att bygga en vit raslig rörelse (vilken som helst vit raslig rörelse) eller är den en del av problemet?

När jag besvarar denna fråga påminns jag om en landsortspredikant som bryskt konstaterade att "en religion utan ett helvete är inte värd ett vitten". Vi **SKAPARE** gör inga anspråk på att vara opartiska, och instämmer inte särskilt i den bedömningen. Istället konstaterar vi rakt på sak att: Varje vit raslig rörelse som misslyckas med att konfrontera och avslöja den judiska kristendomen är inte värd ett vitten.

Vi konstaterar vidare att ta in orekonstruerade, "på nytt födda" kristna i vår rörelse inte bara är kontraproduktivt, utan skapar splittring och anarki i våra led; att kristendomen inte bara är ett problem bland många, utan i grunden är **PROBLEMET** som har förlamat den vita mannens sinne genom tiderna och hindrat den vita rasen från att någonsin utveckla en egen stark vit raslig religion; att den är det mest kraftfulla vapen juden har smitt genom tiderna för att få ett grepp om den vita mannens sinne och kanalisera det längs vägen mot självdestruktion och folkmord.

Vi konstaterar vidare att **kristendomen är judens Maginotlinje;** att den måste knäckas innan vi kan nå fienden och förgöra honom. (Den franska Maginotlinjen genombröts och kringrändes.)

Vi konstaterar vidare att kristendomen och den vita rasens överlevnad är oförenliga. **Antingen den ena eller den andra kommer att överleva, men inte båda.** Det är det heliga målet för The Church of the Creator att se till att den vita rasen överlever, expanderar och går ständigt uppåt.

När det gäller varför vi intar denna ståndpunkt har vi redan tydligt definierat det i nummer 6 av RACIAL LOYALTY, med titeln "The Self-Imposed Handicap — The Idiotic Impossibility of being a Jew Fighter and a Christian at the Same Time." I den artikeln listar jag fem grundläggande skäl till varför de två är oförenliga, liksom äktenskapet mellan en nigger och en vit, och att varje försök att kompromissa mellan de två resulterar i en bastardiserad styggelse som är inställd på självförstörelse.

Kort sammanfattat är dessa 5 punkter:

1. **Kristendomen är en förnedrande, självdestruktiv slavfilosofi, utformad för att bryta ner andan hos dem som dukar under för den.**
2. **I motsats härtill säljer kristendomen idén till gojerna (främst vita) att judarna är stora, ett speciellt folk, att de är Guds utvalda.**
3. **Kristendomen lär sina anhängare att älska sina fiender, men hata sitt eget slag, en ytterst destruktiv filosofi utan vinnare.**
4. **Kristendomen är djupt splittrande och motsägelsefull, med verser i texten som tar båda sidor i varje fråga, vilket lämnar den "troende" i ständig förvirring, självtvivel och emotionell konflikt.**
5. **Kristendomen ställer omöjliga krav och leder till frustration och mentalt sammanbrott.**

(För att granska detaljerna i dessa argument, läs återigen nummer 6 av RACIAL LOYALTY.)

Men det finns mycket mer i denna fråga och den grundläggande frågan vi ställde i början av denna artikel är om vi ska ta in ljumma kristna, entusiastiska kristna, pånyttfödda kristna eller någon annan sorts kristna i vår vita rasrörelse och arbeta med dem. **Vårt svar är ett högt och eftertryckligt, Nej!** Vi kommer först och främst att ge ytterligare skäl till varför detta är omöjligt och sedan senare besvara förespråkarnas argument ett efter ett.

SKÄL nr 1 — Förmodligen det mest övergripande skälet som vi kan lista är att kristendomen är och förblir det allvarligaste hindret i vägen för den vita rasen från att någonsin bygga en vit rasmässig

religion i sig själv. Som jag har påpekat gång på gång, är det **judens rasreligion som låg till grund för att en numerärt och genetiskt underlägsen stam fick kontroll över världen.** Omvänt var det avsaknaden av en rasreligion som ledde till **undergång, upplösning och rasblandning i sådana överlägsna stora vita civilisationer som egyptierna, grekerna och romarna.**

SKÄL Nr 2 — Man kan inte bekämpa något som man är rädd för att identifiera och attackera. Om vi vill ta in även ljumma kristna i vår rörelse, då måste vi sluta attackera kristendomen för att ”inte förolämpa dem”. Om vi slutar attackera kristendomen, då kan vi inte förstöra den. Då blir nästa slutsats att det 2 000 år gamla problemet kvarstår hos oss, och vi är tillbaka på ruta ett igen. Ett Moment 22-förslag utan vinstmöjlighet.

SKÄL Nr 3 — Om vi följde det resonemang som föreslås av våra fiender, att vi tar in kristna för att (a) de är vita, (b) de är så många, och (c) det skulle avsevärt bredda vår bas, skulle det då inte rimligtvis också följa att vi breddar vår bas ytterligare och tar in ”vita” homosexuella, ”vita” liberaler, ”vita” kommunister, ”vita” narkomaner? Det finns miljontals av dem. Det skulle sannerligen ”bredda vår bas” och öka vårt antal, eller hur?

I själva verket, om vi glömmer våra grundläggande principer och anordnar en Rock ’n Roll-fest, kombinerad med en drogorgie i stil med Woodstock, New York för ett decennium sedan, ja, då skulle vi kunna locka hundratusentals till ”Vår Sak” vid ett enda möte. Naturligtvis skulle vi behöva vara försiktiga med att ”inte förolämpa” homos, queers, liberaler, kommisar, judar och knarklangare.

Men skulle vi fortfarande ha en trosbekännelse, ett program eller en sak? Knappast.

Detsamma gäller för kristna. De är i grunden fientliga mot den vita rasens rasliga integritet och kommer alltid att vara det. Det enda vi kan göra med dem är att omvända dem och omstrukturera deras tänkande. Eftersom deras sinnen är så förvrängda av den judiska tanke-omraxlaren, är de de minst mottagliga av alla tänkbara prospekt. Så varför slösa vår tid på ett ytterst svårt ämne när det finns så många andra vita raskamrater som är både mottagliga och ivriga att finna svaren på dagens rasliga dilemma?

SKÄL Nr 4 — Judarna har bevisat att deras rasreligion är tyngdpunkten, vändpunkten, ”solen”

kring vilken alla de andra satellitorganisationerna graviterar. De har inte bara sitt A.D.L., A.J.C., J.D.L., utan tusentals judisk-inspirerade organisationer som hjälper till att främja den judiska konspirationen och hålla judarna i en kontrollerande position. Men utan den centrala judiska religionen som tyngdpunkt skulle alla dessa andra organisationer vara ingenting, de skulle faktiskt inte ens existera. Det skulle inte finnas någon sak, ingen trosbekännelse, ingen lojalitet, inget program att polarisera kring. Judarna skulle, som den framlidna Golda Meir konstaterade när hon var Israels premiärminister, ”ha existerat kortvarigt och upplösts för länge sedan.”

Denna **RASRELIGION** är vad den vita rasen har saknat genom hela sin historia. Det har varit fallet för alla de vita civilisationer som har kommit och gått. Nu, äntligen, med **CREATIVITY** har vi en sådan rasreligion, en religion som den vita rasen kan gravitera kring, samlas kring och slutligen polarisera sin kamp för seger kring. Nu när vi har den, vid Jupiter, så ska vi vara fördömda om vi tänker låta de judaiserade kristna blanda sig i för att förvirra, upplösa och förstöra den. Inte på ditt liv! Vilket för oss till nästa punkt, nämligen frågan om **ETT POLYGLOTT SINNE**.

ORSAK Nr 5 — I Creative Credo nr 17 i **The White Man’s Bible** med titeln ”Endast ett homogent samhälle kan styras och kan bestå”, har jag slutgiltigt visat att ett polyglott samhälle ständigt befinner sig i krig med sig självt, föder anarki och alltid slutar i självförstörelse. Samma sak kan sägas om ett polyglott sinne, och även om en polyglott rörelse eller organisation.

De flesta tror att ju mer de läser, desto mer vet de, och desto mer kapabla kommer de att vara att lösa ett problem eller att åstadkomma något värdefullt.

Detta är inte nödvändigtvis fallet. Faktum är att historien bevisar motsatsen. Om du läste varje bok i Library of Congress skulle du ha så många olika och motstridiga åsikter i varje ämne att du inte skulle kunna bestämma dig för någonting. Du skulle troligen förlamas av förvirring och finna ett dussin argument för varför du inte bör, och faktiskt inte kan, komma till en definitiv slutsats, ett specifikt beslut eller vidta någon meningsfull åtgärd. Du skulle vara belastad med ett polyglott sinne, den ultimata judiska drömmen för varje goyim. (Detta påminner mig om en händelse från min studietid, då vi brukar skämta om en professor som var så vidsynt att hans huvud

säckade ihop i mitten.)

Det är på samma sätt med rörelser och organisationer. Precis som en individ som inte har råd att sprida ut och slösa bort sina energier och ansträngningar i hundra olika riktningar, så kan inte heller en organisation omfamna ett hopkok av orsaker och idéer och hoppas på att vara effektiv.

Istället för att skjuta med hagelbössa måste en organisation koncentrera sig på precisionseld, vara specifik i sina mål och inte tillåta sig att bli bastardiserad av en usel samling lösa och meningslösa idéer. Du kan inte hoppas på att uppnå någonting med en rörelse som famlar och vältrar sig i ett hav av tomma plattityder. Du måste koncentrera dig. Du måste polarisera både dina idéer och dina mål.

Ett mångkulturellt sinne, eller en mångkulturell rörelse, är lika hopplös och lika förvirrad som ett mångkulturellt samhälle.

Efter att ha lagt denna grund, låt oss nu gå vidare till att undersöka några av de argument som framförs av de förvirrade men välmenande vita raskamrater som förespråkar att vi går samman med de kristna för att rädda den vita rasen. Här är några av deras argument:

ARGUMENT Nr 1 — Ett av förespråkarnas främsta argument är att ”Religion är en privat angelägenhet för varje person, och att den har föga att göra med rasrörelsen, eller någon annan rörelse.”

Jag vänder mig starkt emot detta och hävdar att det inte finns någon faktor i livet som har ett starkare inflytande på att forma idéer, motiv och lojaliteter i en persons liv än vad religionen gör, om han eller hon har en. En kristen har en religion förvisso, en perverterad, judisk-orienterad religion dessutom, och hans varje idé, känsla, motivation och fördom är starkt påverkad av den. Den tragiska konsekvensen av detta är att den i var och en av dessa kategorier är vinklad i fel riktning, fientlig mot den vita rasen, fientlig mot honom själv och fientlig mot ett konstruktivt samhälle av alla slag.

Så det är inte en fråga om likgiltighet för mig om en blivande medlem i vår kyrka ”råkar” vara en judisk-kristet orienterad vit man. Handlingar driver händelser, och varje persons handling motiveras främst av hans attityd, hur han eller hon tänker eller känner, var deras innersta lojalitet ligger. I det avgörande ögonblicket, när det kommer till frågan om var en sådan (kristen) medlems lojalitet ligger, hos den vita rasen eller hos judespöket, kommer han eller hon att välja bedrägeriet med spöken-i-skyn.

ARGUMENT nr 2 — ”Det finns ett antal kristna organisationer, såsom Identity-rörelsen, British Israel-rörelsen, Christian Vanguard, National States Rights Party, etc., som är kristet orienterade och som också bekämpar judarna.”

Detta kan vara sant, eller åtminstone verka vara det. Frågan är egentligen: har de faktiskt hjälpt den vita rasens sak, eller har de förvirrat den?

När Thunderbolt eller Christian Vanguard använder frasen ”vit kristen” i varannan mening som om vit och kristen vore synonymer, ägnar de sig åt ett ganska drastiskt och vilseledande hokus-pokus, och eftersom de gör det upprepade gånger, antar jag att de gör det medvetet. De för därmed fram en medveten lögn, nämligen att att vara vit är att vara kristen och vice versa. Vem som helst med ett minimum av sunt förnuft och kunskap om historien vet att de egyptiska, grekiska och romerska civilisationerna, som alla vid höjden av sin glans var vita, inte var kristna. Vid den tidpunkt då de blev kristna var de på ett sluttande plan ner i den mörka medeltiden.

Dessutom finns det 50 miljoner niggrer som löst kan klassificeras som kristna, liksom hundratals miljoner latinamerikanska blandraser. Så, låt oss lägga ner det. ”Vit” och ”kristen” är inte synonymer. De är antonymer. De är motsatser och helt oförenliga.

Den andra aspekten av detta argument är frågan: Försöker dessa kristna ”pro-vita” organisationer omvända kristna till att bli vita rasister, eller försöker de infiltrera de vita rasisternas led och omvända dem till kristendomen? Det är en stor skillnad, och det är min bedömning att deras huvudsakliga ansträngning är att främja kristendomen, inte den vita rasens överlevnad.

Och det avgörande när det gäller dessa organisationer är detta: i en kris, i en slutgiltig konfrontation, var ligger deras grundläggande lojalitet, hos den vita rasen eller hos myten om ”spöket i skyn”? Återigen är det min bedömning att i varje konflikt eller slutgiltig konfrontation kommer de flesta av dessa ”vita” kristna att välja ”UPPRYCKELSEN” och hoppas på att flyga till sitt luftslott i det blå. De kommer att välja den lätta utvägen och strunta i den vita rasen.

ARGUMENT nr 3 — ”Till och med Hitler visste bättre än att utmana Gud.”

Detta är en bra poäng och jag är glad att motståndarsidan har tagit upp den så att vi kan hantera den en gång för alla.

För det första ger vi oss inte på Gud heller. Vi bekämpar inte Gud, utmanar inte Gud eller förklarar krig mot honom, lika lite som mot Gåsmor. Man kan inte ta sig an eller föra krig mot något som inte existerar, såvida man inte vill spela barnsliga lekar. Detta är inte vårt syfte. Istället vill vi föra dem som gör det tillbaka till verkligheten, värva dem till den Vita Rasens sak och reda ut deras jude-förvirrade tänkande.

Eftersom det inte finns det minsta spår av bevis varken i Naturen eller i historien för att det finns några spöken i skyn som vi måste fjäska för, inför vilka vi måste krypa (frukta Gud!) och ge läpparnas bekännelse, kommer vi till den logiska slutsatsen att detta är ett gigantiskt svindleri. Vidare undersökning visar att det är ett jude-hopkokat svindleri som inte bara svindlar den Vita Rasen på 40 miljarder dollar om året, utan också förgiftar och rör ihop dess kollektiva sinne och har varit det mest effektiva verktyget för sinnesmanipulation som juden någonsin har uppfunnit.

Att låta ett sådant svindleri passera oemotsagt och okänt skulle vara ett fegt bedrägeri och en allvarlig pliktförsummelse från vår sida. Det skulle ytterligare utesluta upprättandet av en sund Vit Rasreligion så länge svindleriet förblev oavslöjat.

Jag skulle kunna utlägga mig i oändlighet om detta ämne, men jag tror att det har täckts utförligt tidigare. Därför kommer jag vid detta tillfälle endast att förklara hur vår position i detta avseende skiljer sig från Hitlers. Även detta har jag gjort på djupet i nummer 4 av RACIAL LOYALTY under titeln "Fundamental Differences". Därför kommer jag bara att lägga till några viktiga punkter.

Det är sant att Hitler kompromissade med kyrkorna eftersom han hade föga val. Han var trängd av tid, han var trängd av utrymme, han var trängd av resurser, han var trängd av historiens händelser i försöket att rädda Tyskland från det judisk-kommunistiska angreppet. Han var tvungen att handskas med ett Tyskland på 1920- och 30-talen, en helt annan situation än 1980-talets Amerika. Varken tiden eller platsen var mogen för att ta itu med det judiska spöket-i-skyn-svindleriet som hade kladdats på den Vita Rasen i 1 800 år. Han insåg detta och gjorde sitt bästa för att ignorera frågan, kompromissa med den, till och med låtsas vara en del av den, fastän han tänkte helt annorlunda. Han kunde omöjligen ha gjort annorlunda. Han försökte bara rädda Tyskland och utöka tyskarnas bas österut.

Idag, i det sista kvartalet av 1900-talet, har vi en helt annorlunda situation, särskilt i Amerika. Världen håller snabbt på att bastardiseras, ler-raserna (subventionerade av den Vita Rasen) exploderar i en astronomisk takt. Inte bara är den Vita Människan på flykt, utan även kristendomen krymper snabbt och är i dåligt rykte över hela världen. Även i USA vänder sig "Whitey" till dumma främmande läror såsom Mooneyism, Hare Krishna, Zen och hundratals andra extrema främmande kulter, alla splittrande och destruktiva för den Vita Rasen.

Hitler själv sade gång på gång att nationalsocialismen var en politisk rörelse, endast för tyskarna, och inte för export. Hade han vunnit kriget, skulle han ha förintat juden och utan tvekan omstrukturerat världen under germansk hegemoni och ledarskap.

Detta är inte exakt den typ av "Vitare och Ljusare Värld" som vi SKAPARE (CREATORS) har i åtanke, även om det skulle ha varit tusen gånger bättre än den jude- och nigger-infesterade värld vi nu får. Hur det än må vara med det, är poängen att Hitler förlorade kriget, och chanserna för en ny och liknande återuppståndelse från ett krympande Tyskland ockuperat av 360 000 amerikanska soldater är mindre än en snöbolls chans i helvetet.

Resultatet av dessa händelser är att Hitler inte lämnade någon livskraftig ritning, religiös, politisk eller på annat sätt, som är tillämplig på Amerika idag, den enda platsen i världen där den Vita Rasen nu kan ta ställning för sin egen återuppståndelse och överlevnad.

Jag upprepar, den nazistiska ideologin kommer inte att göra jobbet. Den är stendöd på en världsomspännande basis. I bästa fall var den ofullständig. Den skapade inte en trosbekännelse eller en rörelse eller en religion som kunde tillämpas på en världsomspännande basis utan ett militärt triumferande Tyskland.

Det enda som kommer att rädda oss nu är en dynamisk, kraftfull rasreligion för den Vita Rasen på en världsomspännande basis och den måste komma från Amerika.

I CREATIVITY har vi den. Den är omfattande, fullständig, konsekvent och universell för den Vita Rasen över hela världen. Vi måste nu samlas kring den, polarisera kring den och bygga, bygga, bygga!

ARGUMENT Nr. 4 — ”Ju fler pro-vita organisationer vi har, desto bättre. Så länge en man tjänar sin ras och nation, bryr jag mig inte om han ber till Oden eller Howdy-Doody. När judarna väl är borta och niggrerna är på en båt, kan vi ta itu med kyrkorna och kristendomen.”

Det finns ett antal lösa och mångskiftande idéer i detta argument, och det är svårt att reda ut dem.

För det första, som jag har påpekat, spelar det stor roll till vem en människa ber, eftersom hans religion också är den mest kraftfulla drivkraften för hans handlingar.

Judarna och de kristna har många saker gemensamt och en av dem är DUBBEL LOJALITET. ”The Spotlight” fortsätter att påpeka judarnas dubbla lojalitet, och det med rätta, genom att anklaga judarnas lojalitet för att vara delad mellan deras lojalitet till USA och deras lojalitet till Israel. Detta kan vara fallet, men den är inte delad på en jämn 50-50-basis. Det är snarare 95 procent för Israel och någonstans mellan 0 och 5 procent för USA.

Det är likadant med de få kristna som ens bekänner sig vara lojala mot både kristendomen och den vita rasen. Deras är också en delad dubbel lojalitet, och likt judarnas är den ojämnt fördelad. Likt judarna är den snarare 95 procent för spök-mytologin och 5 procent för den vita rasen.

Det finns en annan viktig punkt angående kristna som är med oss i den rasliga saken. Den överväldigande majoriteten av bekännande kristna som Jerry Falwell och resten av hans gelikar, Kyrkornas världsråd och deras kabal, bekänner ingen lojalitet till den vita rasen överhuvudtaget genom att kasta sig huvudstupa i sin beundran och kärlek till Israel, till judarna, till det ”heliga landet” och resten av det där skräpet.

Här är några utdrag ur Jerry Falwells mun: ”Det är vår plikt som Guds barn att kämpa sida vid sida med israelerna mot de nationer som stöder anti-israeliska styrkor som P.L.O....” ”...och som Gud lovade, kommer Han att fortsätta att välsigna vår nation eftersom Gud är på det judiska folkets och hans judiska nations, Israels, sida.”

Sedan kräver han de vita goyim på pengar för att skicka medel till Israel:

”Snälla, dröj inte med ditt svar. Guds folk behöver din hjälp nu mer än någonsin och Amerika behöver fortsätta sitt stöd till Israel, om vi ska förbli en välsignad nation. Vänligen skicka din gåva på minst 20,00 dollar idag.”

Så mycket för de kristna och deras lojalitet till den vita rasen. Allt jag kan säga om dem är att jag hoppas att de kommer att stekas i sitt eget hopkokade helvete, usla förrädare som de är!

Nästa, ”När judarna och niggrerna väl är borta” — ack ja, lyckliga dag! Men den dagen kommer aldrig att komma om inte och förrän vi polariserar och enas under en fana och smider en kraftfull murbräcka för att överväldiga judarna och den rasliga lerfloden. Det kommer aldrig att hända under...

splittring av tio tusen eller tjugo tusen utbrytargrupper, som alla planlöst irrar i olika riktningar och är lika fientliga mot varandra som de är mot den ”gemensamma fienden”, vem det än är. Tyskland fick inte ordning på sitt agerande förrän Hitler lyckades förena de tusentals utbrytargrupperna till en enda stor kraftfull ångvält. Då började saker och ting hända.

Vi, den vita rasen, kommer aldrig att få judarna, niggrerna och smutraserna från våra ryggar förrän vi enas och polariseras under en mäktig rörelse. Detta är ett faktum och kan inte motbevisas. Vi behöver inte fler utbrytargrupper. Tjugo tusen utbrytargrupper enbart i Amerika har planlöst kommit och gått sedan Tyskland krossades, och de har inte åstadkommit någonting.

Så frågan är: under vilket beskydd ska den vita rasen enas? Ett politiskt parti? En utbildningsgrupp som Birch Society? En broderskapsorganisation som Klanen? En kvasireligiös återuppväckelse av gamla nordiska myter som odisterna? **Den vita rasen kommer snart att behöva bestämma sig kollektivt, och ju förr desto bättre, eftersom vi närmar oss vägs ände.**

Innan jag avslutar detta ämne, vilket jag kommer att göra i AVSLUTNINGEN, vill jag lufta ett annat underargument som ständigt dyker upp, och det är detta:

ARGUMENT Nr 5 — ”Jag har alltid varit imponerad av den odinistiska trosbekännelsen, baserad på nordisk kultur och uttryckande en vördnad för vårt arv.”

Det finns flera positiva saker som kan sägas om odisterna. Den första är att de moderna människor som har försökt återuppliva denna sedan länge utdöda nordiska religion är högt intelligenta och några av de finaste människorna vi har, men detsamma kan naturligtvis också sägas om miljontals vita kristna. Den andra positiva saken är att vikingarna utan tvekan var stora kämpar och plundrare, fina fysiska och genetiska exemplar av den vita rasen, en ras av människor vi kan vara stolta över.

Därifrån och framåt är bilden inte särskilt ljus. För det första var vikingarna i stort sett analfabeter och lämnade, i jämförelse med grekerna, romarna eller judarna, efter sig föga av sin religion, historia eller poesi i skrift. Det mesta når oss i andra hand från andra människors beskrivningar, varav de flesta vid det laget var kristna. Kort sagt, kulturellt och religiöst var de på en nivå med ”Hagar den hemske”, som han framställs i söndagsserierna. De lämnade inte något stort litterärt, konstnärligt, filosofiskt eller religiöst arv efter oss

att antingen efterlikna eller beundra.

Det andra felet är att de vid den tiden (omkring 700- till 900-talet), när de stod på sin fysiska höjdpunkt (i militär styrka), inte besatt den psykologiska skarpsinnighet som krävdes för att kunna hejda flodvågen av judisk kristendom i sina egna led, och som ett resultat av detta slutligen själva dukade under för den. Idag är nordborna (svenskar, norrmän och danskar) lika undergivna, kuvade och judeälskande som vilket folk som helst på jorden.

Nu är frågan denna: om odinismen inte var någon match för den judiska kristendomens förräderi för tusen år sedan när vikingarna och odinismen stod på sin höjdpunkt, vad skulle då övertyga någon vit man om att ett hopkok av nordiska myter idag kan vända strömmen efter tusen år under mycket större nackdelar?

Svaret är: det kan den inte och det kommer den inte att göra. De människor som anammar den leker i princip lekar precis som Hollywood-nazisterna, och försöker återuppliva ett förflutet som är dött och begravet. Det är rent av en ställföreträdande egotripp där de försöker efterlikna och återuppleva ett mytiskt förflutet, på samma sätt som inbördeskrigsentusiaster som klär ut sig i "blått och grått", avfyrar kanoner och leker krigslekar.

Även om odinismen har fördelen framför kristendomen att den åtminstone representerar vita myter och traditioner, så tror ingen intelligent anhängare av den idag verkligen på sagorna om Tor, Oden, Woden, etc., mer än vad de tror på Gåsmor. Kort sagt, det är inte någon lösning på någonting alls, utan ett naivt utbyte av en uppsättning myter mot en annan av typen "slott i luften". Den kommer inte att göra jobbet. Även om vi behöver en stark vit rasreligion, så är odinismen inte den. Den är ungefär lika naiv och ytlig som sagan om Hans och Greta när det gäller att ta sig an den svekfulla judens listiga konspiration.

Det finns ett antal argument som presenteras av våra belackare, men jag tror att jag har täckt huvudpunkterna och jag vill föra denna analys till ett slut och gå vidare till ett positivt och omfattande svar på problemet om hur vi bäst kan främja den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg.

SLUTSATS — Det bästa sättet att finna det svaret är att se på historiens erfarenhet och se vad som fungerade och vem som var framgångsrik.

Svaret formligen skriker från sidorna. Judas stam har varit mest framgångsrik i att inte bara överleva under den längsta tidsperioden som en raslig och kulturell enhet, utan de har också varit överlägset mest framgångsrika i att få kontroll över världen för egen del.

Hur gjorde de det?

Det svaret är också uppenbart: De gjorde det genom att polarisera kring en kraftfull och fanatisk rasreligion.

Vad är svaret för den vita rasen?

Även här ropar svaret högt och tydligt och vi kan hämta det direkt ur den judiska historiens blad. Vi behöver en dynamisk och kraftfull rasreligion för oss själva. När vi väl har den kan alla andra organisationer gravitera kring den, mata in i den, polarisera kring den och göra den till det i särklass mest kraftfulla och konstruktiva instrumentet i den vita människans civilisationshistoria.

Mina vita raskamrater, vi har nu en sådan vit rasreligion i CREATIVITY. Den är komplett, omfattande och koncentrerad. Om ni känner till en bättre, berätta för mig om den. Vi behöver inte fler polyglotta organisationer eller fler polyglotta sinnen. Vi behöver förenas, polarisera och bygga den massiva strukturen på den grund vi nu har för att slutföra arbetet. Ritningarna finns där och är färdiga.

Varför inte göra något meningsfullt? Bli en präst i Church of the Creator som rekommenderas på sidan 6 i detta nummer och bilda en kraftfull kyrkogrupp i ditt område. Hjälp den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg och bygg en vitare och ljusare värld.

* * * * *

Vad har du gjort för den vita rasen idag?

* * * * *

Skolan För Begåvade Pojkar

Varför behovet är brådskande

Vi vet alla att det världsomspännande judiska nätverket är fast beslutet att bastardisera, decimera och totalt utrota den vita rasen som sådan. Detta har vi visat gång på gång i de olika kapitlen i vår Vite Mans Biblar och i otaliga artiklar skrivna i denna tidning. Bevisen är så överväldigande att vilken vit man som helst skulle behöva vara blind, döv och stum för att inte se det hända runt omkring honom.

För att uppnå detta massfolkmord har juden i århundraden använt varje förrädisk teknik och vapen som står till hans förfogande. Idag trappar han upp det programmet till ett skriande crescendo. Förutom makten över pengar, regering, propagandamaskinerna (och många andra kraftfulla vapen) har juden, med sinister list, värvat den vite mannens egna religiösa ledare till den giftiga kampanjen för att förstöra den vita rasen. Förutom de judiska teologiska skolorna, där de utbildar sina egna talmudiska ledare, finns det presbyterianska teologiska seminarier, lutherska, baptistiska, katolska och varje annan sort av teologiska seminarier där den vita rasens framtida religiösa ledare lärs att hata sin egen ras, att älska juden och främja rasblandning med besatthet.

Var i hela vida världen finns det en organiserad motsvarighet för att utbilda våra ungdomar till att bli ledare i försvaret av den vita rasen?

Den brutala sanningen är att det inte finns någon, absolut ingen.

Church of the Creator har för avsikt att på allvar göra något åt detta. Eftersom ingen har gjort något tidigare, börjar vi praktiskt taget från noll. Vi har redan börjat, om än i liten skala, men vi har börjat. Vi har börjat bygga en skola för begåvade pojkar, där vi hoppas att initialt orientera begåvade unga pojkar till att åtminstone börja studera och tänka på den vita rasens framtid och sin egen framtid i denna mångkulturella värld.

Även om starten kan vara liten, hoppas vi att det kommer att bli en spirande grogrund för framtida ledare för vår religiösa rörelse, CREATIVITY. Vi hoppas vidare att det kommer att bli källan för våra framtida ledare i försvaret av vår ras, ledare inom regeringen, inom

industrin, inom konsten och i den Vite Mannens kultur. Vi vill lära dem att tänka Vitt, att se på världen genom den Vite Mannens ögon, från den Vite Mannens synvinkel och värva dem till den spännande kampen för att **BYGGA EN VITARE OCH LJUSARE VÄRLD.**

Vår mest värdefulla tillgång är våra egna Vita rasgener och gräddan av skörden är de 1 eller 2 procent av de begåvade, både pojkar och flickor, i toppen av intelligensstegen. Det är genierna i toppen som håller vår framtid i sina händer och vi antingen bygger ett ramverk inom vilket dessa begåvade fullt ut kan utveckla sitt latenta geni eller så kommer vi att finna oss själva snabbt gå utför i en kapplöpning mot kaos, anarki och glömska. Med anstormningen från våra fiender nu i högsta växel, kommer den dagen inte att dröja länge. Endast en väckt, enad Vit Ras, fanatiskt polariserad kring en rasreligion kan stoppa det. För att bygga en så kraftfull organisation behöver vi ledare, briljanta ledare, och vi behöver dem i tusental. Vi måste sätta igång nu! Skaparkyrkan (The Church of the Creator) har sannerligen börjat.

När jag gick i gymnasiet för cirka 50 år sedan var det ”exceptionella barnet” det begåvade barnet, och även om det fanns avundsjuka och för- domar mot ett sådant barn redan då, erkändes han eller hon åtminstone motvilligt som begåvad, som ”smart”, som exceptionellt intelligent, och respekterades som sådan. Redan då gjordes dock lite för att hjälpa till att utveckla de latenta gåvor som finns hos ett sådant barn.

Idag har termen ”exceptionellt barn” blivit helt omvänd, och nu betyder det det exceptionellt dumma barnet. De efterblivna, idioterna och moronerna skrivs idag kärleksfullt in i skolor för ”exceptionella” barn, och pengar verkar inte vara något hinder. Det bittra faktumet är att regeringen, kyrkorna och välfärdsorganen slösar många gånger mer finansiering (utvunnen från Vita skattebetalare, naturligtvis) på samhällets vrak, moronerna och de efterblivna som inte har någon framtid, än de gör på de begåvade. I själva verket görs ingen ansträngning alls för att utveckla de bästa, de finaste, de begåvade. Det är de lägre bottensatserna som kommer att vara ett problem och en börda för samhället till slutet av sina liv som våra statliga och religiösa etablissemang älskar att överösa med uppmärksamhet och pengar.

Vad händer med våra Vita begåvade barn idag? Tja, vanligtvis om de ”processas” i våra offentliga skolor kommer de att placeras i en klass av mentalt underlägsna, med n-ord, mexikaner och andra ler-raser, och läras glädjen med integration och rasblandning. Som ett snabbt fartyg i en långsam konvoj kommer de att bindas till snigelfarten hos den långsammaste

elev i klassen. De få latenta genierna, som inte ens inser sitt eget värde, kommer att bli uttråkade, frustrerade och av goda skäl bli bittert antisociala. De kommer att bli upproriska, stridslystna och utveckla allvarliga personlighetsproblem. Risken är extremt hög att de i dagens droginfekterade miljö kommer att vända sig till droger som en utväg. Senator Paula Hawkins från Florida har uttryckligen konstaterat att det knappt finns en skola i USA över fjärde klass som inte redan är genomsyrad av droger.

Kom ihåg att detta är varje individs mest värdefulla, mest formbara år, åren av deras barndom och deras ungdom.

I en sådan sjuk, slö skolmiljö är risken stor att istället för en lysande framtid, som ett sådant begåvat barn skulle kunna bidra med så mycket till vår ras, kommer det istället att vända sig till ett bortkastat liv av frustration. Troligtvis kommer det begåvade barnet istället att hamna i ett liv av kriminalitet, bakom galler.

Detta är fruktansvärt. Det är hemskt hur juden med tvång (genom lagens kraft) tar våra barn ifrån oss, slussar in dem i sin köttkvarn och förvandlar dem till drogmissbrukare, ungdomsbrottslingar och slutligen, vuxna kriminella.

Vad är alternativet? Att ställa frågan är att redan antyda svaret. Vi måste bygga vår egen institutionella struktur — skolor för att orientera och utbilda våra barn. Church of the Creator har beslutat att börja först med våra begåvade — de mest värdefulla — och slutligen alla våra barn i våra egna vita skolor där de först och främst kommer att orienteras till att respektera och vårda värdet av sin egen ras.

Detta är det program som Church of the Creator har i åtanke och vi gör en början — det viktigaste steget. Hur liten den början än må vara, är det en början — en början vars potential inte känner några gränser.

Vi bygger en skola som vi hoppas ska rymma 24 pojkar för 2-veckorssessioner under sommarmånaderna. Den kommer att utformas för att vara en kombination av ett sommarläger och ett orienteringscenter mot vit rasmedvetenhet. Pojkarna kommer att inkvarteras i själva skolan, i stil med en sommarlägerbyggnad. Det kommer att finnas tre uppsättningar badrum. Det kommer att finnas en stor matsal i samma byggnad och ett kök för att betjäna den hungriga horden. Byggnadens totala yta kommer att vara blygsamma 2 500 kvadratfot (något utökad från våra tidigare planer).

Det är vår avsikt att varje 2-veckorssession ska vara en trevlig sommarutflykt och en minnesvärd upplevelse för varje pojke. Av ännu större betydelse kommer ett orienteringsprogram att vara, som vi hoppas ska lämna ett bestående intryck. Vi planerar därför att ha en blandning av nytta och nöje med studier och orientering, och ge ungefär lika mycket tid åt båda sidor av myntet. Vi har för avsikt att köra så många på varandra följande 2-veckorssessioner som tiden tillåter och så länge vi har kandidater att fylla sessionerna med.

Nu inser vi att möjligheten att orientera och utbilda på två veckor är strikt begränsad, men VI KAN GÖRA VISSA MYCKET BETYDELSEFULLA SAKER, även på två veckor. Vad vi vill uppnå är detta: vi vill göra dessa unga formbara sinnen medvetna om värdet av sin ras, ingjuta i dem raslig lojalitet och påbörja deras väg mot att studera de grundläggande Biblarna i vår religion. Vi vill vidare att de ska bli medvetna om det faktum att deras främsta plikt ligger hos deras ras, att inskärpa raslig lojalitet och en känsla av ansvar. Innan de ger sig av vill vi att de ska börja tänka på sina egna roller som framtida ledare i kampen för överlevnad och framsteg. Vi vill att de ska inse att deras enda framtid ligger hos den Vita Rasen och att utanför det rasliga ramverket väntar dem endast en polyglott framtid av rasligt kaos. Så mycket tror vi att vi kan göra på två veckor.

Vi vill BÖRJA LÄGGA GRUNDEN NU för den framtida LEDARKADERN för den VITA RASEN.

På den rekreativa sidan planerar vi att låta pojkarna njuta av friluftslivet, nöjet med vandring, organiserade lekar, övningspass i bågskytte, vapensäkerhet och även hur man använder sådana (om nödvändigt, för försvar), baseboll, tennis och andra sporter. Eftersom vi befinner oss i närheten av vattendrag här i Blue Ridge Mountains som är idealiska för forsränning, kommer vi också att försöka få in detta, beroende på kostnad. Appalachian Trail ligger bara 6 miles väster om oss och kommer att bli en favoritplats för vandring, det kan ni vara säkra på. Det finns många andra aktiviteter som kommer att vara tillgängliga för oss, men ovanstående är åtminstone en del av läroplanen.

Som i allt annat i våra långtgående program kan vi göra mycket lite utan helhjärtat stöd från människor — tusentals goda rismedvetna Vita människor. Utan supportrar som er kan vi ingenting göra. Därför ber vi er att ge oss all hjälp ni kan. Vi behöver den.

Vad ni kan göra vid denna tidpunkt, förutom att lämna ekonomiska bidrag, är att börja leta efter kandidater till vår skola denna kommande som-

mer. (Ja, vi hoppas kunna starta i sommar.) Vi har ännu ingen avgiftsplan, men jag är säker på att den kommer att ligga i linje med andra sommarläger. Om du känner till några unga pojkar mellan 10 och 16 år som skulle kunna uppskatta ett sådant tvåveckorsprogram, börja prata med dem. Om du har en brorson, en kusin eller en vän till en vän, berätta för dem om det och låt oss få bollen i rullning.

SÅ LÅT OSS SÄTTA IGÅNG! JU FÖRR DESTO BÄTTRE!

* * * * *

Att säga att framgången för **CREATIVITY**-*rörelsen kommer att betyda så mycket för så många är en underdrift. Gör din del. Hjälp till att förverkliga det.*

* * * * *

HANDBOK FÖR ORDINERADE PRÄSTER

Hur man organiserar

en egen kyrkogrupp

När J. Pierpont Morgan fick frågan: "Hur mycket kostar det att äga en yacht?", svarade han: "Om du måste fråga, har du inte råd med den."

På samma sätt har det sagts att om du måste fråga hur du organiserar din egen grupp, är du förmodligen inte kvalificerad för uppgiften.

Jag delar inte alls denna ståndpunkt. Att bilda en egen Church of the Creator-grupp är inte på långa vägar så dyrt eller så svårt som att äga en yacht. Faktum är att vilken vit man eller kvinna som helst kan göra det, och inga speciella talanger eller resurser krävs. Allt du behöver ha är 2 D-formeln — **Dedikation och Beslutsamhet** (Dedication and Determination).

Låt oss klargöra ett uppenbart faktum direkt i början. **Varje vit man, kvinna och barn har ett enormt intresse i framgången för CREATIVITY-rörelsen, oavsett om de inser det nu eller inte. Aldrig tidigare i historien har välfärden för VÄRLDENS FRÄMSTA berott så mycket på framgången för en enskild rörelse. Det åligger därför varje vit man, kvinna och barn vars ögon har öppnats för verkligheten att engagera sig, att bli en främjare och att göra något.**

Så låt oss lägga fram några enkla riktlinjer, steg för steg.

A. Inledande fas.

1. Det första och viktigaste steget är att **SÄTTA IGÅNG** nu! Inte i morgon, nästa vecka eller nästa år. Sätt igång med att bilda en egen kyrkogrupp, oavsett om du har blivit ordinerad som präst av vår kyrka eller inte.

2. Att komma igång är ganska enkelt. Läs Den Vita Mannens Biblar, alla tre, bli väl förtrogen med läran och programmet. Jag förutsätter att du redan har gjort detta. Så du är förmodligen redo för nästa grundläggande steg i att bli en ledare, en främjare och en aktivist.

3. Upprätta en lista över dina kontakter — vänner, släktingar, be- kanta, eller till och med personer som är viktiga (såsom delstats- parlamentariker, stadsfullmäktigeledamöter, etc.) som inte är personliga be- kanta, men som bör kontaktas.

4. Skicka (eller ge) dem en kopia av vårt grundläggande flygblad, såsom det vi nyligen har tryckt och som bifogas detta nummer. Eller skicka dem ett sär- skilt exemplar av RACIAL LOYALTY, eller ett exemplar av NATURE'S ETER- NAL RELIGION, eller THE WHITE MAN'S BIBLE eller SALUBRIOUS LIVING. Använd ditt omdöme om vilket som skulle vara mest effektivt som en introduktion.

5. Följ upp senare och ta reda på om (a) du har väckt in- tresse, eller (b) upptäckt en guldgruva, eller (c) kontaktat en "nitlott".

6. Den verkliga hemligheten bakom framgång är uppföljningen, och bli inte modfälld.

Odla de delvis intresserade av (a)-typen, men mata dem med infor- mation i måttliga mängder med lämpliga tidsintervall. Över- väldiga dem inte i den första anstormningen så att de tappar intresset. Din utdelning kan komma om en vecka, en månad eller kanske år senare. Du vet aldrig vad som kommer att utvecklas. Du har sått fröna och förgreningarna kan överträffa dina vildaste förväntningar.

Typ (b), den drivande personen, är naturligtvis vårt främsta mål. Hjälp honom att få ett medlemsintyg, prenumerera på RACIAL Loyalty och låt honom bli en del av din kyrkogrupp, som vi kommer att berätta mer om senare.

Även "nitlotten" är inte en total förlust. Om du har försett honom med ett eller flera flygblad, eller andra skrifter, eller en av Biblarna, är det troligt att han skickar det vidare till en vän eller en morbror, eller någon i sin kontaktkrets som han tror kan vara intresserad.

Så kom ihåg, all litteratur du sprider är produktiv. Det är som att plantera frön. Vissa kommer att slå rot och blomstra, andra kan falla på karg mark. Men kontentan är denna — ju fler frön du plantar, desto större blir skörden.

7. Om du inte har ett ministersintyg från The Church of the Creator än, skriv efter en ansökan, så kommer vi att se till att du blir ordinerad inom kort. Men låt inte detta hindra dig från att få igång din grupp

startade.

SLUTSATS: Bedriv propaganda till gränsen av dina resurser, oavsett om du är en präst eller inte. Bli en präst så snart som möjligt. Det kommer att ge dig ytterligare prestige och auktoritet.

B. Mekaniken för att starta en organisation.

En av de största missuppfattningarna som många, eller kanske de flesta blivande organisatörer hyser, är att man måste ha ett invecklat ramverk för att bilda sin egen grupp eller organisation. De frågar — ska vi registrera oss som juridisk person? Behöver vi ett stadgebrev? Behöver jag ansöka om tillstånd från kommunen, staten eller skattemyndigheten?

1. Svaret är att du inte behöver något av detta. Du utövar dina medborgerliga och religiösa rättigheter under garantin i **DET FÖRSTA TILLÄGGET.**

Det viktigaste steget är steg A 1. Kom igång! Värva kontakter. Få igång en grupp även om den bara består av dig själv och en andra medlem.

2. När du väl har fått igång verksamheten är nästa formella steg att välja ett namn för din grupp, såsom "Hooper Valley Church of the Creator", eller "Church of the Creator nr 54", eller "Jackson County Church of the Creator", eller vilket namn som helst som faller dig in, men inkludera Church of the Creator i det, så att du har en tydlig identitet med vår kyrka.

3. Skaffa sedan en postbox i det namnet, och öppna förmodligen även ett bankkonto i din grupps namn.

4. Allteftersom ni får fler medlemmar och mer styrka tillsammans kanske ni vill låta trycka upp brevpapper med namnet på er grupp framträdande displayat. Men om du hellre vill använda begränsade medel för distribution av mer litteratur istället, duger en gummistämpel på dina kuvert lika bra.

5. När ditt medlemsantal expanderar över 3, delegera specifika uppgifter till olika medlemmar, såsom sekreterararbete, utskick, insamling av medel, telefonsamtal, etc., och ge titlar till sådana personer så att de får "känslan" av att vara en specifik och viktig medlem i organisationen. Det finns inget som bidrar mer till resultat än att hålla varje medlem sysselsatt med att göra något konstruktivt, och få dessa medlemmar att känna att de åstadkommer något positivt.

6. Erkännande av varje medlems arbete är oerhört viktigt. Vi behöver alla bli uppmuntrade, erkända och belönade för hängivet arbete, på ett eller annat sätt. Att få ett sådant erkännande framfört

vid varje möte närhelst det är möjligt är en av de mest uppskattade belöningarna i sig själv.

C. Regelbundna möten.

Det är viktigt att varje grupp fastställer en regelbunden tid och plats för möten.

Till att börja med, när gruppen fortfarande är liten, kan detta vara i ministerns hem, eller om det är mer bekvämt eller lämpligt, i en medlems hem. Ett alternativ kan vara att rotera mellan flera medlemmars hem, men inte nödvändigtvis varje medlems, eftersom vissa av familjeskäl kan finna detta högst opraktiskt.

Allteftersom gruppen växer kan den besluta att träffas som en frukostgrupp på någon restaurang. Detta kan göras på lördagsmorgnar, eller om de förbereder sig för ett tidigt möte, till exempel kl. 07.00, kan detta också ordnas under vardagar. Faktum är att när jag var med i Toastmaster's Club (för cirka 20 år sedan) hade vi sådana tidiga frukostmöten i en grupp och middagsmöten i en annan grupp.

När gruppen blir större kan en möteslokal hyras på platser som Holiday Inns, eller andra hotell, eller vissa restauranger. Vissa kan fås utan måltider, i andra fall är måltider obligatoriska.

Det är att föredra att ha sådana möten utan måltider, om möjligt, eftersom dessa blir allt dyrare och kommer att utesluta många presumtiva medlemmar. Det är tillrådligt att ha lättare förtäring i slutet av mötet. Detta möjliggör i allmänhet mer personlig gemenskap och bekantskap, och även en varmare känsla av släktskap — idén om att ”bryta bröd tillsammans”.

D. Föreslaget förfarande vid möten.

1. Det är att föredra att ha en fastställd allmän agenda för alla möten och även en specifik agenda för varje enskilt möte. Varje grupp bör ha sina egna procedurregler och karaktär.

1. En av de första standardprocedurerna kan vara att i början av varje möte upprepa att syftet med dessa religiösa möten är den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg. Att vi, som vita raskamrater, måste få de judiska parasiterna från våra ryggar och återta ovillkorlig kontroll över vårt eget öde. Inpränta hos medlemmarna vid varje möte att detta är allvarliga angelägenheter, att våra barns framtid, deras barns framtid, och överlevnaden för civilisationen och den vita rasen själv står på spel; att det enda sättet att återta kontrollen över vårt eget öde är att organisera en massiv organisation för att ångvälta fienden — judar, n-ordet och rasblandade raser — ut ur vårt land, ut ur våra liv och ut ur vår

kulturer. Vi har allt att förlora och inget att vinna om vi inte vidtar åtgärder; att vi har inget att förlora och världen att vinna om vi ger oss ut i aggressiv organiserad handling; påminn gruppen om att detta är vad vi är samlade här för, och att vi ska gå vidare.

2. Nästa procedur kan vara att ministern läser en utvald text eller kanske till och med en större del av ett kapitel från antingen NATURE'S ETERNAL RELIGION eller The WHITE MAN'S BIBLE och diskuterar konsekvenserna av nämnda text och utvecklar hur den berör den situation som de, gruppen, nu står inför.

3. Fortsätt med konstruktiva förslag på vilka åtgärder som ska vidtas, och hur man effektivt rekryterar, organiserar, propagerar och utökar organisationens storlek och effektivitet. Fortsätt att betona vikten av att distribuera biblar och litteratur, proselytvärvning och rekrytering.

4. Gå igenom vilket arbete medlemmarna har utfört sedan förra mötet och ge beröm och uppmuntra varje medlem närhelst det är möjligt.

5. Diskussion om aktuella lokala och nationella händelser, och hur gruppen kan utnyttja givna situationer för att ytterligare främja vår SAK.

6. **VARNING:** Fall inte i den populära återvändsgränden att i oändlighet älta problemet. Betona istället konstruktiva och meningsfulla planer och handlingar, med den positiva slutsatsen att vi inte är hjälplösa, vi är inte utan resurser, att vi kan och vi kommer att övervinna alla hinder. Tala och predika Framgång! Det finns inget substitut för SEGER, och inget substitut för den vita rasen!

E. Organisatoriskt Format.

1. Vi måste alltid komma ihåg att vi är en religiös organisation, inte en ödmjuk, from grupp av ryggradslösa handvridare, utan en aggressiv fanatisk grupp av Raskamrater, vars religions kärna är den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg; att vårt syfte är och alltid kommer att vara att bygga en vitare och ljusare värld för oss själva och våra framtida avkommor. Men vi måste komma ihåg att vi är en religiös organisation.

2. Det är vårt format att varje religiös grupp leds av en ordinerad minister i vår kyrka. Vi förutsätter att du redan är en ordinerad minister i vår kyrka, men om inte, föreslår vi att du ansöker till vårt världscenter för ordination som minister. Men låt inte det hindra dig från att starta din grupp. Vi har på annan plats i detta nummer angett kraven och alla fördelar med att bli en ordinerad

Kyrkans minister.

3. Kom också ihåg att alla våra organisatoriska procedurer följer Ledarskapsprincipen, att ministern som sådan är kapten på sitt skepp och för sin organisation. Han kan utse och delegera uppgifter till olika medlemmar. Han kan ändra dessa efter eget gottfinnande och till och med utesluta medlemmar om det är hans mogna bedömning att de utgör ett hinder för hans organisation.

4. I detta sistnämnda avseende är det viktigt att undersöka bakgrunden hos varje presumtiv ny medlem så mycket som möjligt. Vi kan ta för givet att det fientliga etablissemanget kommer att försöka infiltrera vårt medlemskap med rasförrädare — C.I.A., F.B.I. och andra hemliga agenter. Detta är ett problem vi står inför och kommer att fortsätta att stå inför under en tid, men vi får inte låta oss skrämmas, och vi kan inte heller tillåta oss att saktas ner i vår aggressiva kampanj för att expandera organisationen.

Det bästa vi kan göra är därför att veta så mycket som möjligt om en presumtiv ny medlem och använda vårt goda omdöme. Detta är ministerns ansvar. Skulle han finna att han gjort ett misstag, att en medlem antingen är ett hot mot organisationen, eller bara en ren bråkmakare, eller till skada för organisationen, eller kanske till och med en betald agent för det judiska etablissemanget, då måste en sådan medlem uteslutas omedelbart och skyndsamt.

5. Varje grupp kan ha sina egna medlemsregler, avgifter och procedurer som de anser vara bäst enligt deras omdöme, eller ministerns omdöme. Men för att kvalificera sig som medlem i Skaparens Kyrka måste varje medlem ansöka till Världscentret och från högkvarteret erhålla ett medlemsintyg och medlemskort i enlighet med kyrkans krav. Detta är nödvändigt för att sörja för finansieringen av själva den centrala organisationen, och även för att ge sammanhållning och enhet åt rörelsen. Endast genom att polarisera organisationens trosbekännelse, syfte och filosofi som helhet till en sammanhållen, kraftfull murbräcka kan vi någonsin hoppas på att övervinna en mäktig och förskansad fiende.

Observera: Ovanstående är **INITIALA RIKTLINJER** för att komma igång. Allteftersom organisationen växer i antal och inflytande kommer de att utökas, revideras och kompletteras.

Huvudidén är att komma igång. Kom ihåg att vi inte har något att förlora och hela världen att vinna genom att vidta meningsfulla, aggressiva åtgärder. Varje vit raskamrat kan vara en pro-

främjare och rekryterare oavsett om de är prästvigda, eller om de har en organisation eller inte. Vi behöver fler hängivna aktivister!

* * * * *

Kristendomen är judens massiva Maginotlinje. Den måste knäckas innan vi kan förinta fienden.

* * * * *

VARJE SKAPARE EN PASTOR

Fördelarna med att bli en ordinerad präst i The Church of the Creator

Nu när vi har ritningarna ritade, grunden lagd och ramverket för framtidens Vita Rasreligion under konstruktion, ankommer det på oss att sätta muskler på benen så snabbt som möjligt. Detta försöker vi göra och medlen att göra det med är människor — fler goda, aggressiva, vita aktivistmänniskor. **Vi behöver utnyttja våra resurser till det yttersta och dra nytta av varje medel som står till vårt förfogande.**

Som jag har påpekat ett flertal gånger är religion utan tvekan den mest kraftfulla motivatorn och energigivaren som någonsin påverkat de mänskliga elementen genom historien. Kombinera detta med en raslig iver som judarna och muslimerna har gjort och du har en kombination som är intensivt kraftfull. I CREATIVITY har vi äntligen en sådan kombination för den vita rasen.

Religion är, likt en eld, en kraftfull styrka, men likt eld kan den vara antingen konstruktiv eller destruktiv beroende på hur den används, av vem och på vem. Som jag också har påpekat otaliga gånger, hopkokade judarna kristendomen åt oss, prackade på oss den och använde den som ett kraftfullt verktyg mot oss och för vår egen självförstörelse. Men nu när CREATIVITY har dykt upp kan vi inta ett långt historiskt perspektiv på all denna religiösa anarki som den vita rasen har lidit av och dra nytta av de lärdomar den har gett oss. Vi kan och bör lära av erfarenhet. Vi kan och måste särskilt lära av den katastrofala erfarenheten såsom den mardröm av rasblandning som den vita rasen utsätts för just nu. Vi kan lära oss samma metoder, tekniker och procedurer som våra fiender använder och sätta dem i arbete för våra egna bästa intressen. Nu när vi SKAPARE inte längre är intresserade av att rädda (avskummet av) mänskligheten, utan istället ser på varje fråga utifrån vår egen gyllene regel, ”Vad är bäst för den vita rasen?”, kan även vi göra många kraftfulla ting med religion, vår egen religion.

Denna korta avhandling är utformad för att betona endast en begränsad fas av det allomfattande programmet, och det är att fullt ut utnyttja

den extraordinära prestige och det inflytande religiösa titlar utövar i vår kultur och vårt samhälle. Judarna har skrutit gång på gång om att praktiskt taget varje ny fråga (såsom integration och rasblandning) som de vill pracka på den vita rasen, främjar de först genom prästerna (den vita mannens) och kyrkorna som en moralisk fråga. Varför? Eftersom det finns en inneboende ”vördnad” för ”den vördnadsvärde”. De använder inte bara detta knep med de vita ”vördnadsvärda”, utan också och särskilt genom de svarta ”vördnadsvärda” som, trots att de nyligen har kommit ut ur djungeln, nu nästan omedelbart omvandlas till en sorts gudom genom att vända på kragen och drapera dem i den religiösa manteln som ”vördnadsvärd”.

När de valde en påstådd kommunist, kopplare och biltjuv vid namn Martin Luther Koon för att leda ”medborgarrättsrörelsen” på sextiotalet, såg de först och främst till att han hade titeln ”vördnadsvärd”. De gjorde detsamma med hans efterträdare, den ”vördnadsvärde” Abernathy, även om vem som helst som tittar noga in i det mörka och olycksbådande ansiktet tydligt kan se mer malignt kriminellt hat mot den vita rasen än någon så kallad kristen kärlek och barmhärtighet. Detsamma gäller för den ”vördnadsvärde” Jesse Jackson och en mängd andra svarta ”vördnadsvärda” vars djungel-engelska knappt kan begripas.

Nåväl, två kan spela det spelet. Vi har nu en religion som är vår egen, en den vita mannens religion, etablerad för den vita rasens överlevnad, till den vita mannens förmån. Den kallas CREATIVITY. Eftersom religion är som eld, låt oss se till att vi använder vår för att bränna ner den förrädiska fasad som används mot oss, och för att driva våra egna motorer för att ångvälta judarna och andra ler-raser ut ur vår kultur.

I CREATIVITY har vi en legitim, kraftfull religion som har varje rättighet, privilegium och skydd som anges under civila och religiösa garantier i konstitutionens första tillägg. Vi SKAPARE FRÅGAR INTE det judiska etablissemanget om vi också kan utöva dessa rättigheter på samma sätt som vilken jude eller nigger som helst. Vi står inte där med hatten i handen och tigger. VI KRÄVER att vi har dessa rättigheter utan förbehåll, och ve den jude, nigger eller rasförrädare som skulle stå i vår väg och dristas förneka oss våra lagliga rättigheter och lika skydd under landets lag.

Så låt oss fortsätta och utöva våra muskler och vår konstitutionella-

ly garanterade rättigheter. Låt oss också ha ordinerade präster och vördnadsvärda för att leda vår ädla och heliga Sak.

Detta är inget nytt i vår rörelse. Vi har ordinerat präster i The Church of the Creator i över tio år och försett kvalificerade medlemmar med prästbevis. Mormonerna har genom hela sin historia tillämpat praxisen att förplikta varje medlem att bli en lekmannamissionär. Vad vi nu vill göra är att trappa upp vår kampanj och få varje giltig medlem i The Church of the Creator att ansöka om, och om kvalificerad, erhålla ett prästbevis och bli en ordinerad präst.

Vilka är fördelarna med att göra det? Tja, det finns många och jag vill kort sammanfatta dem här:

1. Den prestige och det erkännande som automatiskt följer med titeln är en mycket värdefull tillgång som länge har erkänts av de kristna, judarna och negrerna. Vi kan också kapitalisera på det.

2. Det rättsliga skyddet under det första tillägget (First Amendment) är mycket mer genomgripande för en religiös grupp, front, organisation, eller vad som helst, än för till exempel en politisk grupp (som nazisterna) eller en broderskapsorganisation, en ”välgörenhetsorganisation” (alltid misstänkt för bedrägeri) eller en medborgarorganisation, eller någon annan. Medan nyhetsmedier eller vilken politisk hackkyckling som helst ivrigt sparkar på en nazist som på en hund, kommer de att behandla varje ”vördnadsvärd” som leder en religiös organisation med silkesvantar. Varför? För att ett angrepp på honom möjligen öppnar upp för samma anklagelser mot alla andra ”religiösa” organisationer och skulle kunna dra ner den religiösa ”etablissemangets” vrede över deras huvuden.

3. Det lägger grunden för det legitima kravet på undantag från de tyranniska och glupska judiska skatteindrivarna. Det är ingen garanti, men det är ett starkt krav som vi kan och måste försvara. Om de judiska synagogorna får skattebefrielser, varför skulle inte vi få det? Om negerns ”religiösa” inrättningar får skattebefrielser, varför skulle inte vi få det? Om den katolska kyrkan, som har sitt huvudkontor i ett främmande land, får skattebefrielser, varför skulle inte vi få det? Svaret är: det finns ingen anledning i världen till varför vi inte skulle få det, och vi måste kräva och försvara våra religiösa och medborgerliga rättigheter garanterade under det första tillägget (även det fjortonde — klausulen om ”lika skydd under lagen”).

4. Eftersom de flesta religiösa grupper i detta land (och runt om i världen) är baserade på en högst genomskinlig bluff (svindeln med spöken-i-skyn), men icke desto mindre utövar mycket politiskt och moraliskt inflytande, är det judiska etablissemanget (dvs. regeringen) mycket skyggt när det gäller

argumentera i frågan i domstolarna, eftersom det kan och kommer att lyfta fram så många uppenbara brister, bedrägerier, bluffar och motsägelser att det kan få hela det avskyvärda korthuset att rasa. Vi SKAPARE måste inse detta, och det är vårt trumfkort — **vi är förmodligen den enda legitima religionen på världsscenen vars övertygelser, trosbekännelse och filosofi är baserad på sanning och verklighet.** Alla andra, vare sig de är kristna, judiska, mormonska eller muslimska, är helt baserade på en samling hokus-pokus. Deras grund är byggd på vrakgods av långsökta vidskepelser, på myter, hörsägen och lögner som inte tål dagsljus. De kan varken styrka eller rättfärdiga sina övernaturliga påståenden och bedrägerier. Vår är baserad på fakta, på Naturens Eviga Lagar, PÅ VERKLIGHETEN, på sanningen. Det kan man inte slå — men icke desto mindre är vi tvungna till det, och vi måste försvara den till varje pris.

Okej, vi inser nu fördelarna med en religiös rörelse, särskilt vår. Vi inser fördelarna med att vara en ordinerad präst i kyrkan och att ha titeln pastor. Så varför inte utnyttja denna fördel för varje god, rättrådig medlem av Skaparkyrkan?

Varför inte, faktiskt? Varför blir du inte en ordinerad präst i Skaparkyrkan? Varför inte använda dina bästa talanger för att främja vårt heliga mål — den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg?

Så hur går du tillväga för att bli en ordinerad präst i vår kyrka? Här är stegen:

1. Först, bli medlem i vår kyrka. Vi skickade ut förnyelse- och nya medlemsblanketter förra månaden och vi bifogar dem igen denna månad. Men för att sammanfatta: Om du inte är medlem nu kan du bli det genom att ansöka per brev och donera $25.00 till kyrkan. I gengäld får du:

   (a) Ett medlemsintyg och ett medlemskort i plånboksstorlek.

   (b) En 12 månaders prenumeration på vår tidskrift, **RACIAL LOYALTY**.

   (c) Ditt val av antingen ett paket med: de 3 grundläggande böckerna om Creativity: **NATURE'S ETERNAL RELIGION, The WHITE MAN'S BIBLE** och **SALUBRIOUS LIVING**; eller 100 exemplar av detta nummer av **RACIAL LOYALTY** (eller något tidigare nummer).

2. Därefter, efter att ha grundligt studerat vår trosbekännelse och vårt program som det anges i våra tre heliga böcker, skriv till oss för en ansökningsblankett för att bli ordinerad.

3. Vid inlämning av din ansökan tillsammans med ett fotografi av dig själv i passformat och en ytterligare donation på $15.00 (för vilken du återigen kommer att få välja litteratur och material som skickas till dig) kommer dina meriter därefter att granskas.

4. Om du bedöms vara en legitim vit man eller kvinna över 16 års ålder, och har övertygat oss om att du är hängiven den vita rasens ädla sak, kommer du att tilldelas ett ministercertifikat, med alla de åtföljande meriter som krävs för att bli en inspirerande ledare i ditt område.

Detta kommer att ha den ytterligare fördelen att ge dig den prestige och de meriter som krävs för att bilda en egen kyrkogrupp enligt vad som anges i föregående kapitel. Varför inte utnyttja dessa fördelar? Agera nu!

* * * * *

Vi vill börja lägga grunden nu, för den vita rasens framtida ledarskapskader.

* * * * *

Jag är hedrad (tror jag)

Det verkar som om jag har den tvivelaktiga äran att vara listad i A.D.L.:s handbok över deras mest hatade fiender. Så jag är smickrad. En människa ska inte bara dömas efter sina vänner, utan också efter de fiender han håller sig med. Här är vad de har att säga om mig i ”A Handbook: Extremism on the Right”:

Ben Klassen, 63, föddes i Ukraina och emigrerade med sin familj till Mexiko, till Kanada och slutligen till USA. Han är en halvpensionerad fastighetsmäklare som bosatte sig i Florida 1958. Klassen uppmärksammades först i media 1966 när han valdes till ledamot i underhuset i Floridas delstatslegislatur. Han kampanjade mot skolbussning och den federala regeringen. En månad efter valet introducerades han vid John Birch Societys åttonde årliga födelsedagsmiddag i New York av sällskapets grundare och ledare, Robert Welch.

I slutet av 1960-talet var Klassen aktiv i John Birch Society. Han öppnade och drev faktiskt en American Opinion-bokhandel för att distribuera Birch Society-litteratur. Han hamnade dock senare i konflikt med ”Birchers” angående de påstådda kontrollanterna av den påstådda internationella konspirationen för att förstöra USA. Han har kallat Birch Society ”en rökridå för judarna.” År 1967 ställde Klassen upp utan framgång i det republikanska primärvalet till Floridas delstatssenat. År 1968 var han Floridas ordförande för presidentkandidaten George Wallaces American Independent Party.

Klassen gick vidare till att grunda The Church of the Creator 1973 och att publicera en bok med titeln NATURE’S ETERNAL RELIGION, en 511-sidig antijudisk och rasistisk lunta som förespråkar vit överhöghet. I den förkunnade han: ”Vi förkastar helt dagens judeo-demokratiska-marxistiska värderingar och ersätter dem med nya och grundläggande värderingar, av vilka ras är fundamentet.” År 1981 publicerade Klassen en uppföljare till NATURE’S ETERNAL RELIGION kallad THE WHITE MAN’S BIBLE. Den förkunnar bland annat: ”Åt helvete med negrerna, åt helvete med judarna.”

Utöver sina böcker har Klassen då och då publicerat annat antijudiskt och rasistiskt material. Sedan mitten av 1979 har han skickat ut oombedda exemplar av en broschyr mot Federal Reserve till individer runt om i landet, med titeln ”The Brutal Truth About Inflation and Financial Enslavement — The Federal Reserve Board — The

Världens mest gigantiska falskmyntarliga”, som bär namnet *The Church of the Creator* (Skaparens kyrka), i Lighthouse Point, Florida. Den hävdar att ”Federal Reserve-bankerna ägs till hundra procent av ett kriminellt gäng internationella judiska bankirer” och tillägger: ”Federal Reserve äger den amerikanska regeringen och manipulerar den som en marionett, enbart för detta giriga internationella gäng av judiska schakalers intressen, vilka kontrollerar världen, dess pengar och dess ekonomi.”

Klassen avslutar sin antisemitiska broschyr genom att förklara: ”Nu när ni förstår det judiska programmet för piratverksamhet, plundring och förslavning genom Federal Reserve och penningmanipulationer, ta nu del av resten av historien och programmet för *The Church of the Creator* genom att läsa den vite mannens bibel: **NATURE’S ETERNAL RELIGION** (Naturens eviga religion).”

I maj 1982 rapporterade Associated Press att Klassen övervakade bygget av sin kyrka, *The Church of the Creator*, i samhället Mulberry i bergsområdet i västra North Carolina. Klassen sa att Mulberry, beläget mindre än tre miles från gränsen mellan Georgia och North Carolina, valdes som plats för kyrkan eftersom Florida hade blivit för farligt. Han förklarade: ”Jag tror att södra Florida står inför mycket kaos när blodiga strider bryter ut.” Klassen tillade: ”Egentligen förväntar jag mig en ekonomisk kollaps för hela landet, och blod kommer att flyta på gatorna.”

I januari 1983 rapporterade *Franklin (N.C.) Press*, tidningen som betjänar Mulberry-samhället, att bygget av Klassens kyrka verkade vara slutfört. Under ett fotografi av kyrkan noterade *Press* bland annat: ”Klassen, en uttalad anhängare av vit överhöghet från Lighthouse Point, Florida, som äger mark i Macon County, sa att han planerar att använda Mulberry-platsen som ett center för att sprida sin pro-Hitler, antijudiska, antineger och antikristna litteratur.”

Det enda som irriterar mig är att de fortsätter att kalla mig för försäljare. Jag har inte varit försäljare åt någon på 37 år, utan har drivit eget företag under praktiskt taget hela mitt vuxna liv. Så, rök den du, A.D.L., och se till att ni korrigerar den lilla detaljen i era datorer i Tel Aviv också.

* * *

Nummer 11, april 1984

Följ din dröm

HUR DU ANVÄNDER DIN RIKEDOM EFFEKTIVT

En vän till mig berättade nyligen att hans (kristna) präst hade hållit en predikan över ämnet "Hur man syndar effektivt". Jag blev ganska fascinerad av titeln, och även om jag inte har någon aning om vad kärnan i hans predikan var, antar jag att han föreslog att om man ändå ska "synda", så bör man åtminstone få ut så mycket nöje eller nytta som möjligt av det. Detta vore ett sunt råd, om det var vad han rådde till.

I vilket fall som helst föreslår vi i The Church of the Creator det handlingssättet när det gäller att mest effektivt utnyttja dina finansiella tillgångar. Redan från början kommer många av våra läsare utan tvekan att invända med: "Rikedom? Vilken rikedom? Jag har ingen rikedom."

Tja, jag talar om den vita rasens kollektiva rikedom, och även om den i finansiella tillgångar överträffas av den parasitära judens (endast för att vi var dumma nog att låta dem råna oss inpå bara skinnet), är vi i många avseenden den rikaste rasen på jordens yta. Potentiellt skulle vi kunna äga allt, och rättmätigt borde vi det. Men även som det är nu har vi en enorm mängd fysiska och finansiella tillgångar. Det finns bland vår ras många finansiella jättar. För att nämna några: Familjen Hunt i Texas; familjen Ford i Detroit; den framlidne Howard Hughes; familjen Coors i Colorado; den framlidne J. Paul Getty; familjen DuPont i Delaware; familjen Rockefeller i New York och på andra platser (nej, de är inte judar, bara judiska hantlangare); familjerna Astor och Vanderbilt, som efter åtta eller nio generationer av hedonistiskt slöseri fortfarande äger massiv rikedom; det finns familjen MacArthur, där en äger MacArthur's Milk, och den andre, den framlidne försäkringsmagnaten John MacArthur, som jag träffade personligen och förgäves försökte värva till den vita mannens sak före hans nyligen timade bortgång vid 82 års ålder. Han efterlämnade en förmögenhet på över en miljard. Sedan finns miljardären och sjöfartsmagnaten K. Ludwig, vars tillgångar rapporteras uppgå till miljarder.

Dessa är bara några av de mer kända offentliga personerna som är vita och vilkas förmögenheter sträcker sig från hundramiljoners- till miljardklassen. Den goda nyheten är att vilken som helst av dem enkelt skulle kunna finansiera CREATIVITY-rörelsen till seger på bara några få år och för alltid bryta det judiska dödsgreppet om den vita rasen.

Detta är en mycket uppmuntrande tanke och precis som vi kommer att finna den "Store Vite Främjaren" (Se RACIAL LOYALTY nummer 10), så kommer vi också, förr eller senare, att finna den "Store Vite Ängeln".

Sedan finns det oräkneliga andra vita miljonärer i 100-miljonersklassen som jag inte har listat, som inte är så välkända för allmänheten, men som ändå finns i kulisserna. Jag upprepar, de är talrika. Utöver de ovan nämnda finns det en mängd andra vita magnater som har skapat multimiljonförmögenheter inom elektronik, datorer, öl (August Busch), byggbranschen (George Steinbrenner), fastigheter (MacArthur), försäkringar och inom en mängd andra strävanden. Som jag har sagt i RACIAL LOYALTY nr 9 är vi inte hjälplösa. Rikedom är makt om den används effektivt.

Huvudpoängen med denna artikel är att vi inte har använt den enorma rikedom som står till vårt förfogande på ett effektivt sätt. Tvärtom har vi slösat bort den dumt, ja, tygellöst, och inte till förmån för den vita rasen, utan snarare i överväldigande grad för att hjälpa och främja våra mest förrädiska fiender, fiender vars vansinniga besatthet är förintelsen av den vita rasen.

Syftet med denna avhandling är att grundligt analysera denna märkliga situation, att föreslå ett sunt och konstruktivt handlingssätt och att så utnyttja och kanalisera den vita rasens enorma rikedom och makt att den tjänar våra egna bästa intressen. Vi vill bryta det judiska strypgreppet på den vita rasen, oavsett vad det kostar, och återigen bli herrar över våra egna öden.

Nyckeln till lösningen är en fråga om inställning. I detta avseende har den vita rasen letts vid näsan av sin egen mest destruktiva fiende, den pirataktige juden. För att lösa problemet måste vi först och främst ändra den vita mannens grundläggande inställning till pengar och rikedom i sig. Vi måste spränga den judiska inställningen att rikedom är ett mål i sig, utan snarare att det bara är ett kraftfullt medel. Det är det mål mot vilket detta medel kanaliseras som vi måste klargöra.

I detta avseende påminns jag om en historia som min pappa berättade för mig för minst 50 år sedan. Den är så gammal att jag har glömt detaljerna,

men jag har inte glömt kärnan. Om mitt minne tjänar mig rätt, handlar det om ett system som britterna i Indien använde för att fånga vilda apor, i vilket de placerade synliga kastanjer i ett fast tråg. Över detta tråg hade de en barriär med hål som var precis tillräckligt stora för att apan skulle kunna sticka in sin hand för att greppa nötterna. Men när den väl hade nöten i handen och knöt sin näve, kunde den inte dra ut den genom samma hål och den satt fast. Naturligtvis kunde apan öppna sin hand och släppa nöten och fly. Men på något sätt var de antingen för dumma eller för giriga för att göra det, och förblev fångade. I slutändan förlorade de inte bara sin nöt, utan även sin frihet.

På samma sätt förlorar dagens **vita människa**, genom att antingen vara för dum för att utnyttja sin rikedom för sina egna bästa intressen, eller för krassligt kommersiell för att släppa taget om den, både sin nöt och sin frihet. Han slösar bort och skingrar sin rikedom och makt hänsynslöst och dåraktigt. Detta är en stor olycka och vi kommer att få betala dyrt för detta vansinne. Låt mig därför föreslå några enkla, grundläggande riktlinjer för vad du som individ kan göra, oavsett om din förmögenhet är blygsam eller enorm.

RIKTLINJE Nr 1: Inse att pengar är makt. Det är ett medel, inte ett mål i sig. **BESTÄM VAD DU VILL ÅSTADKOMMA MED DET DU HAR.** Detta är det första och viktigaste steget.

RIKTLINJE Nr 2: Samla inte dina pengar på hög för att lämna till arvingar. Spendera dem på ditt eller dina mest omhuldade mål (vilka de än är) medan du fortfarande lever. Den mest ideala (men förmodligen ouppnåeliga) situationen vore att ha tjänat miljoner, men dö pank, efter att ha spenderat allt klokt, medan man fortfarande var i livet, på de mål som var viktigast för en. (Detta påminner mig om ett skämt om den rike morbrorns testamente, som när det öppnades löd: "Jag, John Smith, vid mina sinnens fulla bruk, spenderade varenda öre av dem medan jag fortfarande var i livet.")

Dessa riktlinjer är enkla som A B C, men de är oerhört viktiga, och jag ska anföra några flagranta exempel på välkända personer som var finansiella genier, högt intelligenta, men när det gällde att utnyttja sin enorma rikedom effektivt, var de dumma som tåget.

Fall A. HENRY FORD. Som vi alla vet var gamle Henry ett mekaniskt och finansiellt geni. Han efterlämnade en förmögenhet på flera miljarder, varav det mesta gick till Ford Foundation. Han avsåg att den skulle användas för filantropiska ändamål av ganska diffus karaktär. Föga

insåg han att efter hans död skulle hans enorma förmögenhet användas för att förstöra varje princip han stod för. Men historien visar att det är precis vad som hände. Inom kort föll den i händerna på hans fiender, det judiska etablissemanget, som han bittert motsatte sig under större delen av sitt vuxna liv. Judarna har ända sedan dess slugt utnyttjat Henrys enorma förmögenhet för att främja kommunism, förstörelsen av det fria näringslivet, för att främja rasblandning och bastardisering av den vita rasen, för att främja internationella krig och revolutioner, för att främja staten Israel, för att öka det judiska strypgreppet och i allmänhet varje sak som var avskyvärd för Ford själv.

I början av 1920-talet började han exponera den judiska konspirationen, och han var inte bara väl medveten om den, utan väl informerad, efter att ha spenderat (bara) fem miljoner dollar på att undersöka den. Hade han fullföljt och använt huvuddelen av sin enorma förmögenhet medan han fortfarande levde och hade kontroll, skulle han ha kunnat bygga en vit rasrörelse för femtio år sedan. Istället backade han, koncentrerade sig på att bygga upp en allt större förmögenhet, bara för att se förmögenheten falla i händerna på sina fiender för att användas till att förstöra allt han stod för.

Fall B. HOWARD HUGHES. Han var utan tvekan ett tekniskt och finansiellt geni av högsta klass. Han efterlämnade en enorm förmögenhet. Till vem lämnade han den? Uppenbarligen lämnade han inget testamente, eftersom han inte brydde sig om någon person eller något ändamål tillräckligt mycket för att utse en arvinge. Hans förmögenhet på nära en miljard dollar skingrades i juridiska avgifter (advokaterna var hans största förmånstagare) och distribuerades slutligen till några avlägsna släktingar, av vilka ingen brydde sig om honom, och inte heller han om dem, under hans livstid.

Njöt han av sin förmögenhet under sin egen livstid? Jag tvivlar på det. Han sade att han inte gjorde det och jag tror honom. Han tvingades bli en enstöring och en originalfigur, som pendlade från hotell till hotell, land till land. Han hade inte ett normalt familjeliv, ej heller efterlämnade han några kända avkommor. Vilket slöseri! Vad mannen saknade var det jag påpekar i Riktlinje nr 1. Han hade inget meningsfullt syfte i livet.

Fall C. En ung man i Fort Lauderdale ärvde en förmögenhet av sin farfar som hade skapat den inom försäkringsbranschen (inte MacArthur). Denne unge man, bortskämd, fräck och hedonistisk, ägnade sig åt snabba bilar, snabba kvinnor, alkohol och droger. Han kraschade i en olycka eller två och fick sitt körkort indraget. Efter det var han inblandad i en annan olycka där han dödade tre tonåringar, inklusive den 16-åriga dottern till en läkare jag kände. Efter många juridiska strider och duster med lagen dog den unge mannen av en över-

dos av självadministrerade droger vid 23 års ålder.

Gjorde hans farfar honom en tjänst genom att testamentera honom en förmögenhet? Inte direkt. Snarare bidrog det till att förstöra hans liv.

Fall D. Återigen, i Fort Lauderdale, har vi ett annat fall som liknar det ovanstående. Det rör sonen till en möbelmagnat värd tiotals miljoner. Sonens liv slutade vid en ålder liknande det föregående fallet, och lika tragiskt. Uppvuxen i lyxens sköte blev han bortskämd, arrogant och outhärdligt odräglig. Han gifte sig med en vacker flicka och de fick två barn, men de var inte lyckliga. Faktum är att de grälade ständigt, och en natt när han hotade att döda henne, drog hon fram sin pistol och sköt honom till döds. Han var bara 25 år. Domstolen friade henne då hon ansetts ha handlat i självförsvar.

Gjorde hans fars pengar honom lycklig? Uppenbarligen inte. Det var i själva verket orsaken till hans tidiga undergång.

Fall E. TOMMY MANVILLE. Med undantag för kanske den yngre generationen har de flesta av oss hört talas om Tommy Manville, som var arvinge till Johns-Manvilles asbestförmögenhet. Det mest anmärkningsvärda med Tommy är att han hade tolv fruar. Han levde ett meningslöst, otryggt och utsvävande liv. Var han lycklig? Jag vet inte, men jag tvivlar på det, och misstänker att han hade en låg tanke om sig själv. Gjorde hans ärvda förmögenhet honom gott eller undergrävde den hans förmåga att bli en man med målmedvetenhet eller skicklighet? Jag skulle säga att den bidrog till att göra honom till ett vrak och fullständigt förstörde hans självrespekt.

Okej, vi har haft tillräckligt med fallbeskrivningar för tillfället för att kunna dra några betydande slutsatser.

1. Pengar gör inte människor lyckliga.
2. Att subventionera ungdomar och föda upp dem i lyxens sköte är kontraproduktivt och stör vanligtvis den naturliga utvecklingen av att bygga karaktär och självförtroende. Låt mig tillägga här att självrespekt och självförtroende är extremt viktiga.
3. Individer som ärver snarare än skapar sin egen framgång är vanligtvis oförmögna att hantera pengar, sköta sina angelägenheter och bygga ett meningsfullt liv.
4. Precis som i naturen är evig kamp livets essens, och att beröva sina barn den kampen är att allvarligt undergräva deras framtida förmåga att hantera byggandet av ett värdefullt eget liv.

Vi kan sammanfatta dessa fyra punkter i:

RIKTLINJE nr 3: Att lämna dina livsbesparingar till dina barn är inte nödvändigtvis ett konstruktivt val, varken ur deras synvinkel eller din.

Låt mig gå vidare från det negativa till det positiva. Det är min slutsats att ge sina barn varje lyx och sätta en silversked i deras mun inte nödvändigtvis gör dem lyckliga, utan kan lätt bli deras undergång. Genom att göra det berövar du dem den viktigaste läxan i livet: att kamp och motgångar formar **mannen, eller kvinnan.**

Om jag har lärt mig en enda sak i livet så är det detta: jag skulle mycket hellre vara fattig som ung och rik senare i livet, än tvärtom. Faktum är att jag tackar min lyckliga stjärna för att min familj, och jag personligen, under de första trettio åren av mitt liv var fattiga som kyrkråttor. Men jag kände mig aldrig vid något tillfälle berövad eller utblottad. Jag har klarat mig själv sedan jag var 19, och när min pappa dog ärvde jag ingenting. Trots det lyckades jag ta mig igenom college och bana min egen väg. Vid 30 års ålder lyckades jag starta eget företag, och även om vägen var tuff, var det en kontinuerlig om än ojämn klättring uppåt därifrån och framåt. Aldrig mer skulle jag befinna mig på gränsen till fattigdom. Jag vill göra en annan iakttagelse. Jag skulle hellre vara rik än fattig, inte så mycket för att jag vill leva i lyx, utan för att det gör det möjligt för mig att göra det jag vill göra. Och i detta skede är det jag vill göra mer än något annat någonsin i hela mitt liv att arbeta för den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg. Däri ligger nu hela min tillfredsställelse, hela mitt syfte i livet.

Jag upprepar — **Pengar är makt.** En enorm förmögenhet är mycket makt. Det är en kriminell handling att slösa bort den meningslöst, som de flesta av våra vita raskamrater gör. Nästa fråga vi vill överväga är vad som är det rätta ekonomiska draget att göra beträffande dina barn. Om det kan göra mer skada än nytta att lämna dem dina livsbesparingar, bör du då investera dem i att ge dem en superutbildning? Detta är en viktig fråga, och inte lätt att besvara. Låt mig citera en annan fallbeskrivning.

Fall F. Jag har en god vän som nu är 70 år gammal. Han har uppenbarligen leukemi och förväntar sig inte att leva så mycket längre. Han arbetade hårt hela sitt liv och försökte göra det rätta för sin familj, för sitt land, och stå till svars inför sitt eget samvete och sin självrespekt. Han är en mönstermedborgare och tjänade sitt land med stolthet under andra världskriget. Han fostrade tre fina intelligenta söner och gav dem de bästa utbildningarna. Alla har universitetsexamina (en har en kandidatexamen, en en magisterexamen och en en doktorsexamen). Allt eftersom åren gick och han blev mer och mer medveten om den judiska konspirationen, insåg han slutligen (för sent) att han hade

krigat på fel sida, att han hade kämpat till förmån för judarna och till nackdel för den vita rasen. Han känner nu att han har blivit förrådd av just det land som han ”stolt kämpade för”. Hans söner är nu alla yrkesverksamma män med egna familjer, men efter att ha bearbetats och programmerats av ett judiskt orienterat universitet (Berkeley på 60-talet), är de nu helt oense med honom filosofiskt och i hans förståelse av vad som pågår i världen idag. Politiskt och rasmässigt är de helt alienerade från sin far, som gnetade och offrade sig för att skicka dem genom alla dessa dyra år av ”utbildning”. I desperation frågade han mig: ”Vad finns det för mig att kämpa för om till och med mina egna barn är alienerade och på fiendens sida?” Det är en svår fråga, men det finns ett svar på den för andra föräldrar. Mitt svar är detta: hellre än att skicka våra barn till judiskt orienterade universitet för att bli fiender till den vita rasen, skulle samma pengar mycket väl kunna spenderas långt bättre genom att investera dem i den vita rasens framtid. När allt kommer omkring, vilken framtid har våra barn i järnhårda judisk-kommunistiska länder som Ryssland, Polen, Kuba, etc. även om man lämnade miljoner till dem. Svaret är ingen. Faktum är att när Castro tog över på Kuba, slutade de med rikedomar som diskare på judiska hotell i Miami Beach. De var de lyckligt lottade. De andra ställdes upp mot väggen. Så, min nästa riktlinje är denna:

RIKTLINJE nr 4: Den mest effektiva användningen du kan göra av din rikedom är att investera den i din egen ras framtid.

Hur kan du göra detta? Tja, på precis samma sätt som judarna gör det. Visst, de får goyim att bära det mesta av bördan om de kan, men icke desto mindre pungar de ut, och pungar ut kraftigt med sina egna pengar också i varje judisk sak de tror kommer att hjälpa till att främja deras egen ras överlevnad, expansion och framsteg. Rothschilds spenderade hundratals miljoner av sina egna pengar på att bygga upp staten Israel. Jacob Schiff från Kuhn, Loeb and Company spenderade 20 miljoner dollar av sina egna pengar på att träna Trotskij och hans 3 000 judiska mördare och sedan skicka dem till Ryssland 1917 för att störta tsaren och upprätta judisk kommunism. Familjen Rosenwald (från Sears, Roebuck) har spenderat, och spenderar fortfarande, tiotals miljoner på att främja rasblandning. Allt detta, och mycket, mycket mer, görs för den judiska rasens sak, av miljontals judar.

Varför kan inte den vita rasen göra detsamma? När allt kommer omkring kan en vit raskamrat som är värd säg 5, 10 eller 50 miljoner dollar omöjligt spendera i närheten av det beloppet förnuftigt på sig själv eller

sin familj. Han eller de kan bara äta en viss mängd mat, bära en viss mängd kläder och utnyttja ett visst antal rum i vilket hus som helst. Varje man som är god för 100 miljoner dollar skulle bekvämt kunna ge bort 95 eller 98 miljoner dollar till den Vita Rasens sak och ändå inte lida det minsta i att leva ett fullt och välbärgat liv. Överskottet representerar bara så många värdelösa siffror på en balansräkning som inte gör någonting för honom personligen, förutom att förmodligen stärka hans ego. Men ego eller ej, om den Vita Rasen går under (vilket den nu är på väg mot) kommer de rikaste att vara de första att gå under med den. Märkligt nog är det de mycket rika som har mest att förlora om den Vita Rasen förintas, och som skulle lida minst om de satsade huvuddelen av sin förmögenhet på den Vita Rasens sak. Märkligt nog är det de som är mest döva för att lyssna på verkligheten. Men förr eller senare kommer vi att nå fram till några som är villiga att se ljuset. Vi måste se till att vi gör det.

Under tiden finns det miljontals Vita Raskamrater i medelklassen, och även i de lägre ekonomiska skikten, som potentiellt är våra trognaste anhängare, där vissa av dem ger tills det gör ont. Vi säger mer kraft åt dem!

Om allt detta låter som en uppmaning till stöd för CREATIVITY-rörelsen, ja, min vän, då har du helt rätt. Vi ber om ditt stöd och vi behöver all hjälp vi kan få. Men låt mig snabbt tillägga att alla ovanstående råd är helt giltiga oavsett vilken Vit Raslig rörelse du föredrar att stödja. Det är giltigt även om du inte vill stödja någon alls, men om ditt högt värderade mål är att slösa bort det på vin, kvinnor och sång, är nyckelidén att spendera det klokt medan du lever. Samla det inte på hög för arvingar eller för livet efter detta. För det första kommer arvingarna förmodligen varken att uppskatta det eller förtjäna det, och för det andra kan du inte ta det med dig. Faktum är att det förmodligen inte kommer att vara till någon nytta för dig, eller dina barn, eller någon annan om några år. Kom ihåg Kuba, etc. Så använd det nu och använd det effektivt.

Sammanfattningsvis låt mig kort rekapitulera:

1. Fatta ett kallt och nyktert beslut om vilka mål som är viktigast för dig i ditt liv.

2. Samla inte dina pengar på hög för att lämna till några arvingar. Spendera dem på dina egna högt värderade mål medan du lever och har kontroll.

3. Att lämna dina tillgångar till dina barn ligger inte nödvändigtvis i varken dina barns eller dina egna bästa intressen.

4. Den bästa och mest bestående investeringen är i din ras. Kom ihåg — pengar är makt. Dina pengar är din makt att följa

din egen dröm. Låt inte någon usel bandit övertala dig att ge upp din dröm eller ta den ifrån dig. Du har tjänat ihop det, du förtjänar att spendera det som du finner lämpligt.

Utnyttja dina möjligheter att göra vad du vill medan du fortfarande har kontroll över dina egna tillgångar. Du kan inte ta det med dig, men även medan du lever kan den judiska skattemyndigheten (IRS) eller andra tjuvar ta det ifrån dig. Därför säger jag: agera nu och använd din rikedom effektivt medan du fortfarande kan. **FÖLJ DIN DRÖM NU.** Ingen vet vad morgondagen bär med sig, men genom att investera i den vita rasen investerar du i bästa möjliga framtid.

* * * *

Det finns ingen grupp i världen som är mer produktiv än den vita amerikanska skattebetalaren, inte heller finns det någon annan grupp som blir mer skamlöst plundrad och piratkopierad.

* * * * *

Vi, inom SKAPARENS KYRKA (The CHURCH OF THE CREATOR), har inte det minsta intresse av att rädda och lyfta ”MÄNSKLIGHETEN” med alla dess n-ord, avskum och parasiter. Hela vårt mål är: den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg, punkt slut.

* * * *

Plöj tillbaka pengar i din egen ras. Det är den bästa investeringen du kan göra för din egen framtid och för dina barns framtid.

* * * *

Om det fungerar, gå och gör sammaledes

Förra veckan fick vi ett brev från en ung man i södra Florida som hade skrivit ett brev till redaktören för en tidning i hans område. Hans brev publiceras under RIS & ROS. Samma dag som hans brev anlände kom det tre olika beställningar på NATURE’S ETERNAL RELIGION, varje beställning åtföljd av en check. Varje efterföljande dag fick vi en eller flera beställningar, totalt elva i skrivande stund. Här är texten i brevet han skrev till redaktören:

> *Vid ett tillfälle var jag mycket förvirrad över varför kristendomen var så splittrad mot sig själv i så många fraktioner (samfund).*
>
> *Jag var också mycket förvirrad av alla de uppenbara motsägelserna mellan de olika samfunden.*
>
> *Jag säger var, eftersom jag hittade en bok som uppvisar hela den förvirrande situationen bättre än vad tusen Jerry Falwells någonsin skulle kunna hoppas på.*
>
> *Namnen på många kyrkliga publikationer har dykt upp i er tidning under det gångna året (jag har inget emot det) och därför hoppas jag att ni vill finna det i ert hjärta att nämna min favoritbok.*
>
> *Bokens titel är ”NATURE’S ETERNAL RELIGION”. Den är baserad på naturens lagar, fakta inte fiktion, logik inte rädsla. Det är en bok för den tänkande människan, inte menad för människor som nöjer sig med vidskepelse, spöken och hot om helveteseld och fördömelse. Den är för dem som vägrar att rätta in sig i ledet och ge vika.*
>
> *Författaren till boken är Ben Klassen, priset är $5.00 och den kan beställas från The Church of the Creator, P. O. Box 400, Otto, North Carolina 28763.*
>
> *The Church of the Creator är inte en kult. Det är endast ett verktyg för främjandet av faktabaserad information. Boken är en riktig tankeställare, inte för de lättskrämda.*

ADRIAN ARCAND

Jag anser att det är ett bra modellbrev, och vad som är viktigare, det är uppenbarligen effektivt för att kontakta och föra in nya människor i

vår rörelse. Så vi säger — om det fungerar för någon annan, varför inte använda samma formel i ditt område?

Egentligen är detta ett utmärkt tillfälle att föra fram just denna fråga, nu när ”Böner i skolan” debatteras flitigt över hela landet (verkligen en idiotisk fråga, när den vita rasen sakta håller på att mördas). Vilken bättre tidpunkt finns det för att låta världen veta att all denna motsägelsefulla förvirring och detta nonsens äntligen har retts ut i ditt eget sinne? Det är sant att det kommer att finnas vissa redaktörer som inte kommer att trycka priset, namnet och adressen, men eftersom det är en religiös fråga kommer vissa uppenbarligen att göra det.

Så vi arbetar med procentsatser. Och kom ihåg, du är inte begränsad till att skriva till redaktören för din enda lokala tidning. Du kan skicka samma brev till 5, till 10, till 50 olika tidningar över hela landet, och det är det många som gör.

Så varför inte sätta igång, skaffa dig en lista över tidningsnamn och adresser och skriv ett liknande, eller till och med samma brev. (Priset på 5,00 dollar är acceptabelt för oss). Men skynda dig, innan judarna sätter igång förtrycksmaskineriet och skickar vidare ordet till sina hantlangare att inte trycka dina brev.

* * * * *

Endast ett bättre folk kan bygga en bättre värld. Utan en obefläckad vit ras är detta otänkbart.

* * * * *

Kom ihåg alternativet — Det är det judiska etablissemangets djävulska besatthet att inga fler vita barn ska födas. Kom ihåg — det är alternativet till CREATIVITY.

* * * * *

Lärdomar Vi Kan Dra Från Egypten som de Tillämpas på Nutiden

Egyptens historia är extremt rik och täcker en tidsrymd som är längre än någon annan betydande vit civilisations. Det finns mycket, mycket vi kan lära oss av den om vi håller våra ögon och öron öppna och skärper vår iakttagelseförmåga något. Jag har länge studerat de vita civilisationernas historia och nedtecknade några av mina observationer och slutsatser om dem i NATURE’S ETERNAL RELIGION för tolv år sedan.

Medan jag under mina resor tidigare hade besökt de flesta platserna för de andra vita civilisationerna, såsom Rom, Grekland och Konstantinopel, hade jag aldrig varit i Egypten. Förståeligt nog, på grund av dess rika och omfattande historia, på grund av dess rikedom av arkeologiska monument och artefakter som fortfarande är välbevarade, har jag alltid varit fascinerad av Egypten och velat se det med egna ögon en dag.

Förra hösten bestämde min fru och jag att vi i februari skulle åka och se Egypten. Eftersom ingen vet vad framtiden bär i sitt sköte, och i och med att världen sprängs i bitar av judarna, särskilt i Mellanöstern, tänkte vi att en sådan möjlighet kanske aldrig kommer igen, och ju förr desto bättre.

Nåväl, den 11 februari gjorde vi det äntligen. Vi packade och gav oss av på en relativt kort men spännande 10-dagarsresa i Egypten. Jag har berättat mer i detalj om resplanen och de platser vi såg under den egyptiska rundturen i en fortsättningsartikel som publiceras nästa månad. I denna avhandling vill jag på nytt analysera historien om Egypten och härleda vilka lärdomar vi kan dra från denna första stora vita civilisation och dess undergång.

När man tar en guidad tur nuförtiden har man inte bara sin vanliga reseledare, utan för att skapa extra affärer tvingar de flesta länder byrån att även ha en andra, lokal guide. Egypten är ett av de länder som kräver en andra guide, eftersom de också är angelägna om att utvinna varje tänkbar turistdollar från sina besökare. Men innan jag beskriver den lokala guiden, låt mig säga några ord om den vanliga guiden.

Hans namn var Tom. Han var en ståtlig, välbyggd man av schweizisk nationalitet och av tyskt ursprung. Som vanligt talade han ett antal

av språk. Han angav sin hemadress som Kalifornien, men var faktiskt bosatt i Spanien. Han var 51, ogift och så opolitisk som man kan bli. Han representerade den perfekte kosmopoliten, eller ska jag säga polyglotten?

Vår lokala guide var en egyptisk flicka på 25 år vid namn Shareen. Hon var lång, hade en god figur och en mörk, grumlig hy. Hon påpekade att hon var till hälften italienska och hade studerat till guide vid universitetet i Kairo, att italienska var hennes första främmande språk och engelska hennes andra. Jag vet inte hur bra hennes italienska var, men hennes engelska lämnade mycket att önska.

En av de första sakerna hon berättade för oss om Egypten som imponerade på mig var att även om egyptierna talade arabiska och det var deras nationella språk, fanns det en enorm och långvarig klyfta mellan egyptierna och araberna. Hon drog en skarp demarkationslinje mellan dem själva och araberna och påpekade att medan egyptierna hade en lång historia av civilisation och kultur, var araberna inget annat än ohyfsade, ociviliserade beduiner från öknen, som Muhammed hade mobiliserat och polariserat till att bli skoningslösa erövrare. Hon fördjupade sig sedan i en intressant utläggning om Egyptens 4 000-åriga historia av civilisation innan araberna kom, om det forntida Egyptens mångfacetterade gudar, om Alexander den stores erövring och därefter romarnas; hur Egypten kristnades av den nya kristna tron och hur Alexandria på 300-talet e.Kr. var världens främsta centrum för inte bara kristendom, utan även för kultur och lärdom; hur araberna kom på 700-talet, invaderade Egypten och omvände det till den muslimska tron med svärdets makt.

Det fanns en olycksbådande och lömsk förändring i den egyptiska utvecklingen som Shareen verkade ignorera, och det var den rasmässiga upplösningen av de en gång stolta, intelligenta vita egyptierna.

Som varje student av egyptisk historia vet, när egyptierna först byggde sitt mäktiga imperium och sin lysande civilisation för omkring 6 300 år sedan, var de en unik art, en ytterst framstående ras av begåvade vita människor. Längre upp längs Nilen och söder om dem fanns nubierna, svarta som spader ess. När egyptierna utvidgade sitt imperium var det oundvikligt att de skulle hamna i konfrontation med nubierna. Detta gjorde de naturligtvis, och dumt nog, liksom alla andra vita civilisationer sedan dess, betraktade de dessa underlägsna svarta varelser som ex-

utmärkt material för slavarbete. De värvade dem inte bara som arbetare, utan tog dem även in i armén. Resultatet var förutsägbart och som jag har påpekat i både **NATURE'S ETERNAL RELIGION** och **The WHITE MAN'S BIBLE**, när det sker en geografisk blandning av raserna, sker det oundvikligen en blandning och kontaminering av genpoolen, och allteftersom tiden går, återigen oundvikligen, förökar sig de dåliga generna mer och drar ner de goda generna. Som ett resultat är den genomsnittlige egyptiern idag en konglomeratbastard, och en dålig bastard därtill, på en nivå med den genomsnittliga skaran av mexikanska mestiser. Men jag kommer att ha mer att säga om det senare.

Medan bussen rullade vidare och Shareen fortsatte att berätta sin historia om Egypten, svävade mina tankar iväg och jag spekulerade kring hennes egen härkomst. Jag undrade vilken **IDENTITET**, om någon, hon själv kunde klamra sig fast vid, då hon var en konglomeratkomposition av forntida vit egyptier, svart nubier, beduin-arab, tidig romare och en proliferation av de slavar som romarna släpade in i sitt imperium och genom vilka de jämmerligt slösade bort sina gener. På den kulturella och religiösa sidan var hon en arvinge och ett sammansatt hopkok av forntida egyptisk kultur och religion (som de är så stolta över, men av vilken inget spår återstår hos dagens egyptier); av de koptiska (kristna) egyptierna som härskade i femhundra år och vilkas kyrkor, tempel och kloster fortfarande finns kvar i isolerade fickor; och slutligen den muslimska lära som hon nu bekänner sig till. Men vad är hon egentligen? Hon delar samma sorgliga dilemma som alla bastarder, ett misslyckat hopkok av rasblandade vrak, vilkas förfäder hänsynslöst och kriminellt trotsade Naturens lagar. Hon är varken vit, nubier, arab eller romare. Även kulturellt och religiöst skulle hennes lojaliteter vara splittrade mellan de forntida egyptiska gudarna, koptisk kristendom, romersk katolicism och den muslimska läran. Vilket skamligt hopkok till arv har inte spillts över henne av kriminellt ansvarslösa förfäder! Hur mycket vitare och ljusare skulle inte Egypten ha kunnat vara idag om de ursprungliga skaparna av dess civilisation hade praktiserat de grundläggande föreskrifterna i **CREATIVITY**! Om de bara hade haft en rasreligion!

Nästa uttalande av Shareen som gjorde djupt intryck på mig var av politisk karaktär. Medan vår tyska guide var helt opolitisk, var Shareen inte det. Hon dristade sig till följande åsikt: ”Vi har alla fått höra att kung Farouk var en slösare och en skurk,

och att överste Nasser var en hjälte som kom till vår räddning och gav oss demokrati och självständighet. Nu kan jag bli fängslad för det jag tänker säga, men många egyptier tänker annorlunda. Faktum är att under Farouk hade Egypten en befolkning på 17 miljoner människor och de flesta av dem arbetade på jorden på sitt primitiva sätt som de hade gjort i generationer. Men Nasser ändrade på allt detta genom att sträva efter modernisering och industrialisering, genom att ge folket rösträtt, något de inte visste vad de skulle göra med. Egypten har nu 47 miljoner människor. En stor del av dessa är trängda i Kairo och Alexandria. De har det inte bättre ställt, utan sämre, och **med de subventioner av utländskt bistånd vi tar emot har vi en skenande befolkningsexplosion och situationen blir snabbt värre."**

Det är den verkligen. Kairo, som nu har en explosiv befolkning på 12 miljoner människor, har faciliteter för en stad på högst 3 miljoner. Gatorna är igentäppta med bilar och människor, telefonsystemet är i ruiner, allt är hoplappat med tuggummi och ståltråd. En av de främsta orsakerna till befolkningsexplosionen är USA:s utländska bistånd. Egypten får, näst efter Israel, den största delen av utländskt bistånd från USA av alla länder i världen.

Varför är USA så generöst mot Egypten? Tja, främst är det mutpengar för att hålla Egypten i fred med den eländiga banditstaten Israel, allt återigen på den amerikanske skattebetalarens bekostnad. Men det kan inte fortsätta. Som Shareen påpekade — det är en enkelriktad gata mot katastrof. Egypten ökar med mer än en miljon om året, och de flesta av dem strömmar till Kairo. Precis som Mexico City är det en tidsinställd bomb.

När vi landade i Kairo tog jag mig en ordentlig titt på människorna. De var mörkare än jag hade förväntat mig, mer eller mindre i samma färg som en mulatt i Amerika. De är skröpliga fysiska exemplar som har alla de sämsta egenskaperna hos blandraser. Ändå är deras arabiska och vissa vita drag fortfarande skönjbara.

Sedan flög vi söderut till Assuan och till Abu Simbel och gick slutligen ombord på en härlig och avkopplande 4-dagars kryssning nerför Nilen, från Assuan till Luxor. Den stora överraskningen för mig var att medan de infödda i Kairo var lerfärgade, var de i Assuan och norrut, och längs hela stränderna norrut till Luxor, rena rama krullhåriga niggrer, svarta som spader ess!

När jag betraktade Nilens stränder fick jag möjlighet att observera de infödda, de inföddas bostäder och deras primitiva sätt att bruka jorden. Mycket av bostäderna ute på landsbygden (och även i Kairos utkanter) är extremt enkla, byggda av primitiva lerstenar och ofta inget mer än bara vass som lappats med lera. De brukade jorden på i stort sett samma sätt som de gjorde för 2 000 år sedan, efter att deras civilisation kollapsat. Gång på gång såg jag ett par vattenbufflar spända framför en primitiv plog, med en fellaheen i en smutsig vit klädnad gående bakom. När jag jämförde deras primitiva bostäder med de magnifika och storslagna tempel och palats som byggts av deras forntida föregångare, kunde jag inte annat än förundras och fråga mig — hur kunde ett folk sjunka så lågt från ett så lovande arv?

Detta för mig till det ämne jag vill diskutera härnäst — den forntida egyptiska religionen.

Egyptens historia är ett utmärkt exempel på vad jag talar om i Creative Credo nr 45 i **DEN VITE MANNENS BIBEL** när jag säger att vidskepelse och lättrogenhet är den vita rasens akilleshäl. Det finns knappast någon civilisation i historien som var mer överväldigad av gudar och spöken än de forntida egyptierna. De fruktade sina gudar, de avgudade dem, de bönföll dem.

I allmänhet var de den mäktigaste kraften som kontrollerade individens liv och stakade ut nationens kurs. Detta leder mig till flera andra observationer.

1. På grund av deras besatthet av spökerier och deras försummelse av att vårda sin genpool, blev de rasmässigt uppblandade.

2. Resan till Egypten övertygade mig om att uppblandningen av den vita rasen (oavsett om den är lokal eller global) är den **ULTIMATA FASANSFULLHETEN**.

3. Det polariserade också stadigt en grundläggande övertygelse som jag har haft länge. Den övertygelsen är denna: Den vita rasen har varit i trängande behov av en rasreligion ända från början av sin civilisation, och behöver den mer än någonsin idag. Om egyptierna hade haft det, skulle vi ha en vackrare, en vitare och ljusare värld idag.

4. Att alla de fiktiva koncept som främjas av både judendom och kristendom redan var uppfunna av de forntida egyptierna. Dessa fiktiva koncept kopierades först av judarna och transplanterades sedan in i den kristna trosbekännelsen, som judarna gav upphov till och främjade. Några av dessa grundläggande koncept var: (a) Idén om en ”själ”, (b) den

idén om **”evigt liv”**, (c) idén om **”gudar”**, både onda och goda, (d) idén om **”en gud”** (Akhenaton), (e) idén om **”offer”** för att blidka gudarna eller guden, (f) idén om **”dop”** (rening genom tvagning), (g) idén om att **bygga magnifika och storslagna tempel** för att ära och bönfalla sina gudar. Faktum är att hela programmet för att kontrollera massorna genom att injaga respekt i dem med tro på hokus-pokus och det övernaturliga redan var väl utvecklat i det egyptiska religiösa systemet.

5. Att den egyptiska besattheten av att förbereda sig för döden och odödligheten därefter är, och var, en av de mest destruktiva och slösaktiga idéer som bidrog till att göra slut på inte bara en högst illuster och ärorik civilisation, utan också en högst unik och föredömlig ras.

Om dessa begåvade (och samtidigt dementa) idioter bara hade haft en raslig religion som **CREATIVITY!**

Istället riktades alla faraonernas ansträngningar mot att sörja för komforten och välbefinnandet för deras fiktiva ”själar” i odödligheten. Varje farao ville överträffa sin föregångare i att efterlämna ett monument och en grav där hans kvarlevor vilade, inneslutna i en storslagen fysisk inhägnad som de hoppades skulle bestå i all evighet.

Att deras kroppar balsamerades genom en process som fortfarande inte förstås av modern vetenskap, det vet vi alla. Att deras mumier sedan begravdes i en invecklad uppsättning sarkofager som sedan förseglades i hemliga kammare i en enorm pyramid eller annan struktur, även det är välkänt. Vad som dock förvånade mig är i vilken utsträckning de ansträngde sig för att ”förse själen” med alla de tusentals godsaker på dess resa till evigheten. De öste praktiskt taget ut kungarikets rikedomar i detta sista smörjelse-projekt som om livet här och nu var betydelselöst, men i kontrast var vårdandet av själen i det eviga livet efter detta övervältigande besattheten under deras levnadsdagar. **Har detta en bekant klang hos de kristna som bekänner ”samla inte skatter på jorden, utan samla skatter i himlen”?**

En sådan häpnadsväckande samling av rikedomar följde med sarkofagen och graven för en död farao att de blev det främsta målet för gravplundrare i forntiden. Det var nästan som att råna Fort Knox, förutsatt att man kunde hitta det. Inte undra på att faraonerna gick till extrema längder för att göra sin inre grav antingen fysiskt otillgänglig genom ren massivitet i förseglade stenstrukturer, såsom...

pyramider, eller tog till list, såsom att begrava sina gravar, med alla dyrbarheter och allt, djupt under jorden i en avlägsen klyfta som Konungarnas dal vid Luxor. (Sextiofyra faraoners gravar har hittats i Konungarnas dal, och femtiosju gravar i Drottningarnas dal, mittemot Luxor.)

I båda fallen lyckades de dåligt. Av alla de begravda faraoner vars gravar har hittats, hann forntidens gravplundrare först till dem, med det enda undantaget för barnkungen Tutankhamun, vars grav upptäcktes av den brittiske arkeologen Howard Carter år 1922. Det misstänks att arkitekterna som ritade dessa gömställen, och som i regel överlevde faraon, var de främsta skurkarna genom att antingen hjälpa plundrarna eller utföra jobbet själva.

Det är kung Tuts grav som ger oss en uppfattning om storleken på den statsskatt som östes ner i en av dessa gravar och sedan begravdes, förmodligen för all framtid. Jag hade nöjet att gå ner i kung Tuts grav där hans mumie fortfarande vilar, och även att se de skatter som hade hittats i graven och som nu finns på Kairo-museet.

Låt mig först försöka beskriva skatterna, som visas på Egyptiska museet, även kallat Kairo-museet.

Medan den utställning som fördes till USA 1976 och visade kung Tuts skatter lockade enorma folkmassor i varje stad där den hölls, innehöll den bara 55 föremål. På Kairo-museet visas 3 500 föremål, alla hämtade ur kung Tuts grav. Det inkluderar stridsvagnar, bänkar, skålar, kistor, stolar, en ansiktsmask i guld, guldhylsor för var och en av kung Tuts fingrar, 180 stenstatyetter av hans favorittjänare, och en sådan lista av varierande småsaker att det är omöjligt att katalogisera dem här. Det räcker med att säga att så mycket guld var inkrustat på så många av dessa föremål och så många juveler var infattade i dem att det var som en öppen inbjudan till Fort Knox, förutsatt att man kunde hitta det.

Att göra det extremt svårt att hitta eller ta sig till var vad kungarna och deras arkitekter lade ner avsevärt arbete och uppfinningsrikedom på. Jag hade alltid föreställt mig Konungarnas dal och Drottningarnas dal, där ett antal av dessa underjordiska gravar ligger, som en vacker dal med väl markerade ruiner av de olika gravarna. Till min förvåning var det en av de mest ödsliga klyftor man kan tänka sig. Trots alla utarbetade och högt dekorerade tunnlar, trappor, förkammare, förrådsrum och gravkamrarna

själva, fanns det inte ett spår av ett grönt grässtrå, eller ens den minsta indikation ovan jord på något av den storslagenhet som låg under marken. Tills moderna grävare nådde dessa gravar fanns det inget annat än ödslighet, de vackraste av lila himlar ovanför och sand, sand, sand.

Men väl under jord är mängden tunnlar, uthuggningar, mejslingar och rikedomen av dekorationer på väggarna i gångarna och kamrarna sannerligen häpnadsväckande. Förutom att besöka Kung Tuts och några andra underjordiska gravar, hade vi nöjet att besöka Kung Ramses VI:s grav och utforska den till slutet. Bara de fysiska aspekterna av den är överväldigande. Den bestod av en serie sluttande trappor, raksträckor, fler trappor och fler kamrar. Bara att klättra in och ut skulle pröva alla utom en erfaren bergsklättrare. Jag frågade guiden vad den totala vertikala höjdskillnaden i dessa trappor uppgick till, och hon svarade att det var totalt 40 meter. Detta motsvarar 125 fot, eller en tolvvåningsbyggnad, en rejäl morgonklättring, ner och upp.

Slutsatsen av all denna besatthet av att sörja för det efterkommande är naturligtvis att det är extremt slösaktigt och uppenbart dumt, men naturligtvis inte mer än de kristnas rop om att ”samla skatter i himlen”, eller USA:s program för att subventionera alla världens lerraser. Eftersom Kung Tut var en barnkung som bara regerade i 9 år och dog vid 18 års ålder, och praktiskt taget lämnade en nationalskatt i sin grav, kan vi bara spekulera i hur mycket rikligare skatterna var som begravdes av sådana kungar som Ramses II, som var oerhört mycket mäktigare, mycket mer egoistisk och regerade i totalt 67 år.

När vi talar om Ramses II kommer vi till en annan märklig egenskap hos de egyptiska faraonerna som förmodligen framhävdes av kungen med det enorma egot, men som delades av de flesta av dem. Detta var besattheten av att inte bara stå på god fot med gudarna och det odödliga livet i det efterkommande, utan de ville var och en att deras namn och deras statyer och deras monument skulle överskugga alla andra och bestå för all framtid.

De egyptiska kungarnas (faraonernas) besatthet av odödlighet kände uppenbarligen inga gränser. De ville ha odödlighet i det efterkommande. För att understödja den egotrippen byggde de sig storslagna gravar och fyllde dem med så många dyra saker att de praktiskt taget raserade den nationella ekonomin, som jag redan har nämnt tidigare. Men de ville också ha jordisk odödlighet, kombinerat med

jordisk berömmelse och hyllning likaså. För att uppnå detta byggde de monument, statyer, pyramider och tempel till sin egen ära. Ytan på praktiskt taget varje vägg, fasad, pelare och vad du än kan tänka dig, var täckt med hieroglyfer som berättade om dem själva, om deras heroiska dåd, deras umgänge med gudarna, och som pekade på dem själva på ett eller annat sätt. Allt detta var varvat med deras egen ”kartusch”, som var deras varumärke, eller logotyp, eller signatur. Den består av ett parallelogram med rundade ändar, inuti vilken den specifika härskarens individuella namn stod skrivet i hieroglyfer.

Dessa kartuscher är så populära att de utgör en betydande souvenirverksamhet i Egypten idag. Du kan få din egen kartusch tillverkad i guld eller silver av en lokal juvelerare, med ditt namn stavat i upphöjda hieroglyfer. Den kan bäras som en amulett och är ett av de få prisvärda köp man kan göra i Egypten idag.

För att återgå till de forntida jägarna av det stora egot, lät en mäktig kung som Ramses II bygga ett fantastiskt tempel till sin ära i Abu Simbel. Det höggs ut i en massiv klippvägg vid Nilens strand på en gudsförgäten plats 27 mil söder om Assuan och 123 mil söder om Kairo. På utsidan finns fyra kolossala statyer av Ramses II i sittande ställning. Var och en är över 20 meter hög. Inuti det första rummet, den stora hypostylhallen, bärs taket upp av åtta pelare prydda med enorma statyer av vår hjälte, Ramses II, i guden Osiris pose. Den andra hallen stöds av fyra pelare, med reliefer på väggarna föreställande Ramses, hans hustru Nefertari, samt hans häst och vagn. En liknande förhärligande upprepas återigen i den tredje kammaren. Faktum är att Ramses II finns överallt, alltid med sin kartusch, som säger: Detta är Ramses.

Men han var inte den enda. De flesta kungar följde samma mönster, de var bara inte riktigt lika framgångsrika eftersom de inte regerade i 67 år, och tiderna var inte lika gynnsamma.

Nu fanns det två sätt att överglänsa och överskugga sina föregångare. Det ena var att överträffa de andra, och det andra var att förstöra och utplåna den tidigare härskarens namn och/eller verk. Även om Egyptens historia har många saknade pusselbitar, kan vi icke desto mindre finna många bevis på båda taktikerna — att bygga mer än rivalen och att utplåna föregångarnas namn och rykte. Ibland uppnåddes detta helt enkelt genom att hugga bort den tidigare härskarens kartusch (på monumentet, i ett tempel) och ersätta den med sin egen. Ramses II är känd för att ha gjort detta i flera fall.

Det finns två särskilda fall som jag anser är särskilt intressanta exempel.

Det ena var fallet med **drottning Hatshepsut**, en av de mest märkvärdiga kvinnorna i historien. Hatshepsut var gift med Thutmosis II, sin halvbror — inte en ovanlig sedvänja i det gamla Egypten. När Thutmosis II dog efter en kort regeringstid, tog hon över styret som tillfällig regent för Thutmosis III, den lagliga tronföljaren, som fortfarande var ett barn. Jag bör kanske förklara att även om Thutmosis III var son till Thutmosis II, var han inte son till Hatshepsut. Hur som helst, drottning Hatshepsut blev så förtjust i den makt hon nu utövade att hon stannade kvar vid makten och höll en mycket otålig Thutmosis III i bakgrunden, även efter att han nått mannaålder (inte helt olikt dagens brittiska monarki). Hatshepsut visade sig vara en kapabel och kraftfull härskare. Hon bar lösskägg som en man, vilket återspeglas i hennes många uthuggna bilder. Liksom sina föregångare antog hon också gudomlig status. Hon lät bygga det berömda drottningtemplet vid Deir el-Bahri och även det stora Amon-templet i Karnak, liksom flera andra monument för sin framtida odödlighet. Väggarna i dessa tempel var fyllda med gravyrer av drottningen i hennes mångfaldiga heroiska scener, vanligtvis i sällskap med gudarna.

Nåväl, till slut dog drottningen, som alla goda drottningar slutligen gör, och Thutmosis III kom till makten. Thutmosis III var så vred över att ha blivit förrädiskt undertryckt under alla dessa år att han vanställde bilden av drottning Hatshepsuts ansikte på varje monument, vägg och pelare han kunde hitta. Aj då, Thut. Vilken hänsynslös förstörelse av dyrbar konst för oss som kom några tusen år senare. Vi önskar att du inte hade gjort så, Thut.

Ett andra intressant fall är det om **Amenhotep IV** under den XVIII:e dynastin, cirka 1 350 f.Kr. Han var en asket, en religiös reformator, en filosof och en teolog. Han ändrade sitt eget namn till Akhenaton, vilket betyder "Aton (solguden) är nöjd". Han avskaffade alla andra gudar och proklamerade idén om "den ende guden" — sin gud, Aton. Så besatt var denne förste fanatiska monoteist att han ägnade sig åt en orgie av ikonoklasm. Han lät radera pluralordet "gudar" från alla monument, förstörde bilder av rivaliserande gudar och förföljde skoningslöst Amons präster.

Akhenatons monoteistiska solgudsreligion misslyckades slutligen och han avsattes. Även om den utövade ett stort inflytande på sin tids konst och tänkande, återvände Egypten snart till sin forntida, väl förankrade, labyrintiska religion av polyteism och de gamla prästerna var återigen tillbaka

vid makten. Som en sidokommentar bör det noteras att det var från Ikhnaton som judarna kopierade sin idé om Jahve och monoteism. När judarna nu med stor fanfar förkunnar att de gav världen den första monoteistiska religionen, ljuger de, som vanligt. Kom ihåg, egyptierna hade den först.

I vilket fall som helst, efter att Ikhnaton avsatts, återvände prästerskapet till sitt forntida system med besked. De i sin tur slog sönder alla statyer av Ikhnaton, mejslade bort hans bild varhelst den dök upp och försökte utplåna varje spår av hans idé.

Medan vi är inne på ämnet ikonoklasm, kan det vara värt att påpeka att detta var ett ämne som också ivrigt förföljdes av de egyptiska kristna (kända som kopter) under deras 500-åriga välde i Egypten. Precis som i Grekland, precis som i Rom, var kopterna i Egypten fast beslutna att krossa ”hedniska” bilder, och koncentrerade sig på att destruktivt slå av näsorna på fler statyer än någon annan grupp i historien.

Trots sin besatthet av religion och trots de tusentals år de arbetade med den och under den, satte egyptierna aldrig riktigt ihop en organiserad, välstrukturerad religion, som den romersk-katolska kyrkan gjorde under kristendomen. Istället var deras en förvirrad, skiftande och mångspråkig uppsjö av gudar, gudar, gudar, som varierade både i tid, i namn och i geografisk plats. Förutom några av huvudgudarna fanns det dessutom de mindre lokala gudarna som invånarna i vissa städer eller områden höll högt.

En av de dominerande gudarna var Amen-Re, även känd som Amon-Ra, även känd som Ra, även känd som Horus, i vilken skepnad han framträdde med ansiktet av en falk på en mänsklig torso. Ikhnaton ändrade denna mångfacetterade solgud, Amen till Aton och gjorde honom till den ende. Idag, när du hör ”Amen” eka genom de kristna kyrkornas korridorer, kom ihåg, egyptierna hade det först.

Andra stora och universella gudar vid sidan av Amen-Ra var: Anubis som hade huvudet av en schakal och presiderade över de döda och vaktade gravarna; Hathor, som hade huvudet av en ko med långa horn som vaggade solen. Hon var gudinnan för kärlek och barnafödande; Thot, visdomens och sanningens gud, hade huvudet av en ibis; även Ptah, Hapi, Isis, Maat, Imhotep, Min och andra. Vilket dumt, fånigt hopkok!

Ämnet egyptisk religion är naturligtvis oändligt, och jag önskar inte förfölja det ytterligare. Jag tror att jag har gett tillräcklig bakgrund till mina observationer så att vi kan komma till någon meningsfull slutsats.

meningsfulla slutsatser och dra några lärdomar från den 6 300 år gamla egyptiska erfarenheten.

1. Eftersom den vita egyptiska rasen var geografiskt skyddad av vidsträckta ökenområden i öster och väster, av havet i norr och av katarakterna vid Nilen i söder, hade den en möjlighet att vårda och utveckla en ständigt framåtskridande art av en fin ras utan intrång av främmande föroreningar under tusentals år.

2. Religion kan, och gjorde, spela en enormt avgörande roll i individens, nationens och rasens liv, och egyptierna drev det till en veritabel mani. Religion är fortfarande en oerhört viktig faktor i deras liv idag.

3. Religion är, som jag har sagt många gånger förut, lik eld. Den kan vara extremt konstruktiv eller destruktiv, beroende på religionens natur, av vem den används och på vem.

4. Egyptierna hade inte en bra religion utan snarare en ganska dum religion baserad på rent fiktiva koncept och märkligt hokus-pokus. Inriktningen i deras religion var förberedelsen för ett icke-existerande liv i det efterföljande, en meningslös besatthet som onödigt slösade bort deras resurser och arbete, och hällde det ner i ett dolt råtthål, för att begravas för evigt.

5. Den vita rasen sex tusen år senare är fortfarande utan en meningsfull, konstruktiv religion, och kommer förmodligen att vara det fram till den tidpunkt då CREATIVITY blir allmänt accepterad.

6. Den vita rasen i Egypten kunde hålla en stadig kurs i cirka 3 000 år (en lång tid) av två skäl:

   (a) Den var geografiskt skyddad från rasmässig kontaminering som nämnts tidigare.
   (b) Dess religion, ekonomi och regering hölls borta från judarnas händer fram till troligen omkring 1 300 f.Kr.

Från den tiden satte rasblandning, rasmässig, kulturell och ekonomisk upplösning in och förstörde fullständigt allt — ras, nation, kultur och ekonomi tills vi nu har den dystra polyglotta röran av bastarder som syns idag.

7. Hade de haft en rasmässig religion, såsom CREATIVITY, istället för hokus-pokus-överflödet av fiktiva spöken, skulle historien om inte bara Egypten, utan världen, se annorlunda ut idag. Utan tvekan skulle de inom en period av några århundraden ha erövrat alla livskraftiga länder på jorden och befolkat dem med en ständigt alltmer överlägsen människoras. Vi kan bara vagt spekulera i vad den

hur storslagna sådana supermänniskor än må vara. I vilket fall som helst skulle det vara så långt över dagens utlevade bastarder att det inte skulle finnas något igenkännbart släktskap.

8. Om det är en sak som resan till Egypten har gjort för mig, så är det att överväldigande förstärka en grundläggande övertygelse. Den övertygelsen är att den vita rasen var i trängande behov av en god rasreligion i forntiden, har behövt den genom hela historien, och behöver den mer än någonsin idag.

I själva verket närmar vi oss vägs ände. Det är nu eller aldrig. Det ULTIMATA av alla fasor är bastardiseringen av den stora vita rasen. Det bastardiserade Egypten står idag som en levande påminnelse om den ultimata fasan. Låt oss på nytt viga oss själva till kampen för att vända denna process och rena världen från den plåga som nu uppslukar den.

* * * * *

De gamla egyptierna besatt också en gång det gudomliga fröet i sin ras, men de tillät det att bastardiseras till lera. Låt detta vara en sträng varning och en hård läxa för det som fortfarande finns kvar av den vita rasen på denna planet jorden.

* * * * *

Den ultimata fasan är bastardiseringen av den vita rasen.

* * * * *

Slutsatsen av all denna intensiva egyptiska religiositet är denna: den var helt baserad på självbedrägeri, hokus-pokus och medvetna lögner.

* * * * *

Nummer 12, maj 1984

En rapport från dagens Egypten

(Detta är den andra och avslutande delen av författarens observationer om Egypten. Medan den föregående artikeln fördjupade sig i Egyptens forntida religioner och historia, fokuserar denna rapport mer specifikt på Egypten som det är idag, och de katastrofala konsekvenserna av en dålig religion kombinerat med den geografiska blandningen av raser.)

Allt började falla på plats när min fru och jag deltog i ett symposium för okonventionell kraft i Atlanta, Georgia, i september förra året. En professor från University of Florida som specialiserat sig på jordbruksvetenskap meddelade att han höll på att organisera en resegrupp till Egypten i januari nästa år. Eftersom vi hade pratat om att vi ”någon gång” skulle besöka det forntida underlandet, bestämde vi oss — varför inte denna vinter? Vi sa till professorn att vi var intresserade av att gå med i hans grupp och bad honom skicka oss sitt informationsmaterial.

När vi fick hans material sex veckor senare hade vi redan bestämt oss för att (a) vi skulle åka ändå, (b) hans resa var för inriktad på jordbruk och (c) vi skulle klara oss bättre med ett professionellt reseföretag. Vi skaffade nya pass, visum till Egypten och anmälde oss till en elvadagarsresa med resebyrån Hemphill-Harris. Startdatumet var den 11 februari.

Vi flög ut från Atlanta klockan 17:20 med KLM Airlines till Amsterdam. Efter en kort mellanlandning i Amsterdam och ett 30-minutersstopp i Aten anlände vi till Kairos flygplats klockan 19:30 nästa dag.

Arrangemang hade gjorts för att vår reseledare, vars namn var Tom, skulle möta oss på flygplatsen, men när vi anlände den kvällen till en mycket främmande flygplats syntes ingen reseledare från Hemphill-Harris till någonstans, och vi fick snart lära oss några av de jordnära realiteterna i den egyptiska tillvaron.

Flygplatsen var sliten, smutsig och överfull av människor. Det var ett totalt kaos. När vi väl hade tagit oss igenom immigra-

tion och tull och började leta efter guiden som inte var där, det började bli sent på kvällen, och här stod vi strandsatta på en utländsk flygplats där endast den mest grundläggande engelskan talades av någon.

Jag försökte ringa Ramses Hilton Hotel, men inga offentliga telefonkiosker fanns tillgängliga. En skara hjälpare fanns till hands vid varje hörn och letade efter dricks (kallat baksheesh) för vad som helst. En trevlig ung man hittade slutligen en telefon vid ett affärsfönster som vi kunde ringa från för lite baksheesh. Efter ett dussin försök och en halvtimme senare kom vi fram till receptionisten i hotellreceptionen, som informerade oss om att ja, vi hade en bokning, och var befann vi oss? Jag försökte få kontakt med Hemphill-Harris reseguide, Tom, men utan framgång. Kommunikationerna var så dåliga att jag bestämde mig för att vi skulle göra bäst i att bara ta en taxi på egen hand och ta oss till hotellet.

Efter ytterligare några hjälpare och mer baksheesh blev vi inlastade i en taxi och gav oss iväg. Nu när vi förstod hur telefonsystemet fungerade (?) väntade oss en annan upplevelse. När jag säger att vi gav oss iväg, menar jag att vi for iväg som ett skott i ett försök att tävla mot den internationella datumlinjen. Genom att hänga tungt på tutan, precis som alla andra, trotsade denne man helt enkelt alla sannolikhetslagar och vävde in och ut ur trafiken som en professionell hockeyspelare. På något sätt kom vi fram till hotellet oskadda. Hur, det kommer jag aldrig att få veta.

Efter att ha kommit i ordning på vårt rum konfronterade jag reseguiden på hotellet, som vid det här laget var i sin pyjamas och redo att dra sig tillbaka för natten. När jag frågade Tom varför han hade lämnat oss strandsatta på flygplatsen, svarade han oskyldigt att han inte hade någon information om vår ankomsttid och att han hade förstått det som att vi anlände på egen hand. När jag visade honom den tryckta lappen med hans namn på där det stod att han skulle möta oss vid ankomst, låtsades han vara förvånad. Om det var äkta eller en undanflykt har jag aldrig fått reda på. Hur som helst, vi var där. Vi hade ett lyxigt rum på ett av Kairos finaste hotell, Ramses Hilton, och var redo att gå och lägga oss, inte argumentera.

Medan jag i artikeln "Lärdomar från Egypten" har skrivit ner många iakttagelser och slutsatser ur en religiös och historisk synvinkel, vill jag i denna "reseskildring" beskriva mer av det moderna Egypten och vad vi faktiskt såg av de antika ruinerna, en mycket imponerande upplevelse.

Trots den mödosamma starten på flygplatsen var resten av resan ett mycket njutbart och spännande äventyr. Nästa morgon, efter att ha fått en överdådig frukost serverad på rummet, var vi igång med resten av resegruppen. Gruppen visade sig vara relativt—

ly liten (ca 18), som resegrupper betraktat, alla erfarna resenärer, och en av de mest hjärtliga och trevliga grupper vi någonsin haft nöjet att resa med. Vi var på väg till Sakkara för att se Egyptens äldsta pyramid, **kung Zosers trappstegspyramid**. Denna resa, cirka 3 mil utanför Kairo, tog oss förbi den kolossala statyn av **Ramses II**, där jag fick lära mig om ”kartuscher” och även om Ramses II:s kolossala ego, som beskrevs i artikeln förra månaden. Det var också mitt första intryck av landsbygden och de infödda egyptiernas primitiva tillvaro.

Kairo är en av världens största städer, med en växande **befolkning på tolv miljoner, trängda i faciliteter som var tänkta att rymma högst tre miljoner. Allt är trångt, överbefolkat, fallfärdigt och otillräckligt.** Trafiken är oorganiserad och blockerad, där signalhornet är den främsta vägledande principen, om det ens finns någon. Gatorna är smala och packade med folk. Vattensystemet är inte drickbart, och man varnas för att endast dricka drycker på flaska. Elektriciteten bryts ofta. Telefonsystemet hänger knappt ihop, vilket vi upptäckte när vi anlände till flygplatsen.

Människorna är dock vänliga och lättsamma, aldrig med brådska. De är inte fientliga mot amerikaner, även om de kan ha mer anledning att vara det än många andra som är det. Medan mexikanerna, en liknande dåsig ras, har sitt ”manana”, överträffar egyptierna det med sitt eget ord, **”maleesh”**, som ungefär betyder — ”det är lugnt, oroa dig inte för det.” Faktum är att de enda två egyptiska orden jag lärde mig var ”baksheesh” — alla hade handen utsträckt — och ”maleesh”, som redan beskrivits.

Trots detta är Kairo en extremt intressant stad, med en bred blandning av flera kulturer varav tre dominerar: den **fornegyptiska** med sina pyramider och allt, den tusenåriga **muslimska** kulturen med sina vackra moskéer och minareter, och det moderna **”västerländska”** inflytandet av skyskrapehotell, byggda förstås av den vite mannen, mestadels med amerikanska pengar.

Men för att återgå till landsbygden, på vår väg till Sakkara. Väl ute ur själva staden imponeras en resenär av de rikliga gröna fälten, bevattnade av Nilens vatten. Det kan sannerligen sägas att **Nilen är Egypten och utan Nilen skulle Egypten vara ingenting.** Nilen har också kallats den längsta oasen i världen, och en oas är den verkligen. Denna oas, som varierar i bredd från ungefär en och en halv till sexton kilometer, har mycket tydliga demarkationslinjer. När man väl kommit ut—

sidan av Nilen bevattnade vatten är landet lika ödsligt och kargt som vilken öken som helst i världen — ingenting annat än mil efter mil av sand och stenar utan ett grässtrå i sikte.

När vi rullade fram i bussen på en smal tvåfilig väg mot Sakkara, kunde vi se fellaheen-folkets infödda hus, synliga på båda sidor om vägen. De är byggda av lersten, palmblad och andra enkla material. De är extremt primitiva och måste vara hetare än en ugn på sommaren när temperaturerna når 43°C (110°F) och mer. Längs vägen syntes också många getter, åsnor, kameler och vattenbufflar. Det var vattenbufflarna som var de främsta dragdjuren och ofta drog en primitiv plog.

När vi väl kom fram till Sakkara betraktade jag landskapet. Det låg utanför den gröna oasen och var lika ödsligt och ökenstrött som vilket kargt landskap som helst på jorden. Men Stegpyramiden var enorm, och den var imponerande, då den är den äldsta stora pyramid som någonsin byggts. Dessutom var ruinerna av murarna till ett enormt tempel som funnits där i forntiden extremt imponerande. Det är svårt att föreställa sig de miljontals timmar av handarbete som måste ha krävts för att bygga en så enorm inhägnad som omfattade flera hektar, och som nu endast är en svag kontur av sin forna glans.

Sakkara, de dödas stad, antogs vara hemvist för guden Sakr (falken). Han var nekropolens gud i underjorden. Denna nekropol innehåller mer än 14 pyramider, varav Stegpyramiden är den absolut största, och ansågs av vissa representera en trappa till himlen. Det är förmodligen härifrån judarna fick sin idé om Jakobs stege. Kom ihåg att egyptierna hade den först!

Det var här vid Stegpyramiden, som dateras 5 000 år tillbaka i tiden, som vi gick ner i vår första underjordiska grav. Graven, som tros tillhöra Sekhemkhet, finns inte i själva pyramiden, utan man går in genom gravkammare från ruinerna av det närliggande templet. Det är här vi klättrade ner för sluttande spångar, böjde oss ner genom långa, låga gångar och introducerades för de mångskiftande och färgstarka hieroglyferna som dekorerade varje kvadratfot av kammarens väggar. Det ger en verkligen en kuslig känsla att stå i en gravkammare tillhörande en farao som dog för 5 000 år sedan.

När vi kom ut i solljuset igen på det nu ruinerade templets enorma marker, såg vi två söta infödda barn komma ridande upp från öknen. Sittande på varsin åsna bar pojken och flickan klarrött,

vita och blå dräkter. Deras tajming var sådan att de fick sina bilder tagna av resegruppen, och för baksheesh, naturligtvis. Vi var glada att stå till tjänst.

När man såg sig omkring pågick det arkeologiska utgrävningar överallt. Längre ut såg landskapet ut som ett månlandskap, torr, karg och ändlös sand. Då och då stack ruinerna av en annan, men mycket mindre pyramid upp sitt huvud ur den karga sanden. Med hjälp av min fantasi kunde jag bara spekulera i det liv och den aktivitet som utspelade sig här för så många tusentals år sedan.

Efter att ha sett den äldsta fasen av egyptisk historia först, körde vi tillbaka till Giza, cirka 24 kilometer bort, för att nu se den största och mest kända av alla pyramiderna. På vägen stannade vi vid The Carvory Restaurant, precis vid Pyramids Road. Här fick vi vårt första smakprov på det egyptiska köket, i europeisk stil. Det var en överdådig lunchbuffé, med ett brett urval av kött, frukter, sallader, ostar och desserter att välja mellan. Rekommenderas inte för någon som går på diet.

Sedan bar det av till Cheops och de stora pyramiderna, en av de mest kända platserna i världen. (Vid Ljud- och ljusshowen den kvällen hävdade de att det var DEN mest kända.) Intrycket pyramiderna gjorde på mig var inte en besvikelse. Det levde upp till alla mina förväntningar. Cheops, den största av de tre, är verkligen massiv. Dess ursprungliga höjd var 481 fot, och basen täcker 13 tunnland. Det finns flera långa tomma korridorer inuti pyramiden. Att gå ner i dessa korridorer till gravkammaren var ett av alternativen på turen. Efter att ha pratat med någon som hade gjort det, och som sa att han inte skulle göra om det för en miljon dollar, och efter att ha klättrat upp och ner för de låga korridorerna på spångar vid Trappstegspyramiden, avböjde jag. Istället bestämde jag mig för att gå runt pyramidens omkrets på egen hand, ett företag som tog längre tid än väntat och lät en otålig resegrupp och busschaufför vänta på min återkomst.

Bussen tog oss sedan till den världsberömda Sfinxen, bara några minuter bort. Här fanns också inte bara folkmassor, utan återigen åsnor och kameler. Ägarna till kamelerna var extremt övertygande månglare som innerligt bönföll de naiva och förvånade turisterna att ta en kamelritt, eller åtminstone få sin bild tagen grensle över ryggen på en kamel. Jag blev övertalad. När allt kommer omkring, vad är en resa till Egypten utan att ha en bild av sig själv sittande på ryggen av en kamel? Jag gav föraren ett egyptiskt pund och han hjälpte mig att klättra upp på ryggen av en liggande kamel. Med lite påtryckningar från ägaren snörvlade och vrålade djuret högt och reste sig till sin fulla

höjd. Min fru tog sedan ett foto medan odjuret och jag poserade, med pyramiderna som bakgrund.

På väg till hotellet stannade vi vid en papyrusbutik och ett galleri och fick lära oss den uråldriga och fascinerande konsten att tillverka papyrus av det egyptiska sävgräset, en konst lika gammal som pyramiderna själva. Där visades ett stort urval av färgglada målningar av egyptiska mystiker på papyrus.

Vår guide, Tom, förklarade att det bara fanns ett fåtal saker i Egypten som var värda att köpa, och han kunde bara rekommendera tre. Det var papyrusmålningar, egyptiska handvävda ullmattor med intrikata inhemska mönster, samt guld- eller silverkartuscher. Vi hade redan köpt en ullmatta på väg tillbaka från Sakkara på förmiddagen, så nu lade vi till tre färgglada papyrusmålningar, med hieroglyfer och allt, till vår samling. Sedan bar det av genom Kairos myllrande gator till middag på Ramses Hilton efter en mycket händelserik dag.

Men dagen var inte slut än. Tom, vår guide, frågade gruppen hur många av oss som ville gå på Ljud- och ljusföreställningen vid pyramiderna den kvällen, eftersom även detta ingick i vår betalda resa. Av vår grupp på 18 personer var det bara min fru och jag som anmälde oss frivilligt. Sex personer i gruppen hade anlänt hit till Egypten dagen innan från en safariturné i Nairobi, som Tom också hade lett. De övriga tio var för trötta. Vi var också trötta, men vi bestämde oss för att vi inte ville missa den här showen för allt i världen. Vi hoppade över middagen och hade bara en halvtimme på oss att byta till varmare kläder.

Eftersom vi var de enda två från vår grupp som skulle gå, fick vi en privat limousine till förfogande, med inte bara en chaufför, utan även en biljettagent som följde med, köpte våra biljetter, visade oss vart vi skulle gå och väntade utanför tills föreställningen var slut för att guida oss tillbaka till limousinen.

Vi var oerhört glada att vi ansträngde oss. Vi hade sett Ljud- och ljusshowen elva år tidigare vid Akropolis i Aten, och vi hade sett Ljud- och ljusshowen flytande nerför en kryssningsbåt på Coloradofloden vid Moab, Utah, som lyste upp klipporna, men den här showen vid pyramiderna var den i särklass mest vördnadsbjudande.

Genom ljudsystemet inledde berättaren showen med ett högtidligt och majestätiskt: ”Ni har kommit i kväll till den mest fantastiska och berömda platsen i världen. Här på Gizaplatån står för evigt det mäktigaste av mänskliga bedrifter.” Imponerande? Vi var imponerade.

Ljuset blinkade sedan på var och en av de tre pyramiderna i tur och ordning, sedan på dem alla. Sedan talade olika röster — Sfinxen, präster, faraoner, etc. — från olika platser med klangfulla, kultiverade röster som om de talade från sina gravar. Hela föreställningen var välskriven och välorkestrerad, berättad av välkända skådespelare.

En broschyr som beskrev produktionen hävdade att studien för att sätta ihop detta program varade i sex månader, och att genomföra projektet tog ett år. Det krävdes mer än 29 kilometer ledningar och kablar för att ansluta alla ljudsystem och belysningsarrangemang som var utspridda över ett betydande område. Vi tog med oss en uppsättning LP-inspelningar av hela programmet så att vi kunde lyssna på det igen hemma.

Programmet ges på engelska 5 kvällar och på franska två kvällar i veckan.

Tisdag 14 februari. Nästa morgon lämnade vi hotellet vid 07:00 och begav oss till flygplatsen för att flyga söderut till Assuan, 86 mil uppströms från Kairo. Det skulle bli en lång, hektisk morgon som faktiskt varade under större delen av dagen.

Samma flygplats som vi hade lämnat sent på natten bara 36 timmar tidigare i ett moln av damm och hönsfjädrar, var fortfarande samma kaos som vid vår ankomst. Medan vi hade anlänt med (holländska) KLM tidigare, tog vi nu ett egyptiskt flygbolag till Assuan, och en egendomlighet med egyptiska flygbolag är att man inte får några platsreservationer. Det är varje man för sig själv och konkurrensen är hård. Inte nog med att du inte är säker på din plats, du kan inte ens lita på att komma med ett visst plan. Det är något i stil med standby, i konkurrens med en hjord bufflar.

Proceduren var ungefär så här: Det gick ett plan till Assuan ungefär var 20:e minut. Vår grupp, med vår orädde ledare Tom i spetsen, klämdes in i ett stort väntrum mitt i en stor folkmassa som kanaliserades in i nästa väntrum med en vakt som släppte igenom ett visst antal personer genom portarna till ett annat väntrum. Efter mycket knuffande och trängande kom vår grupp slutligen fram till dörren till nästa väntrum där vi hade turen att se planen från Assuan komma och gå genom en dörr som vi så småningom skulle passera igenom. Efter ungefär en timmes knuffande och trängande i det andra väntrummet tog vi oss alla slutligen igenom den sista flaskhalsen och rusade över fältet till vårt plan. Mot Assuan.

Vi anlände drygt en timme senare.

Aswan är, som ni vet, känt för den mäktiga Höga dammen som ryssarna byggde och färdigställde 1965. Själva staden Aswan ligger 11 kilometer nedströms från Höga dammen. Före bygget av Höga dammen hade Aswan en befolkning på 50 000. Idag har dess befolkning svällt till 500 000, och att döma av den genomsnittlige fellaheen är de 500 000 individerna lika fattiga och utblottade som de 50 000 var för tjugo år sedan. Det går inte att tillmötesgå en geometrisk befolkningstillväxt. Ju mer resurser som hälls in i ler-raserna, desto snabbare sker befolkningsexplosionen, men ekonomiskt sjunker de alltid ner till sin ursprungliga existensnivå.

Det var här i Aswan som jag först märkte att medan lokalbefolkningen i Kairo hade en mörk lerfärg, var de här i södra Egypten svarta som spader ess. De identifieras som nubier och har det krusiga håret hos en äkta neger.

Hur som helst, när vi körde från flygplatsen till vårt hotell korsade vi Nilen på den Lägre dammen, en damm som britterna hade byggt redan 1910 eller däromkring, en uppgift som var ny för mig. Denna lägre damm ligger cirka sex kilometer nedströms från Höga dammen och cirka 5 kilometer uppströms från själva staden Aswan.

När vår buss anlände till Aswan steg vi av på Nilens östra strand och flyttade omedelbart oss själva och våra tillhörigheter till en motorfärja. Denna tog oss till ön Elefantine som ligger mitt i Nilen och på vars udde vårt hotell, Aswan Oberoi, är beläget.

Här stötte vi på en bisarr situation. Detta härliga gamla hotell, det finaste i Aswan, hade inte våra rum klara. Med allt bagage från vårt sällskap på 18 personer staplat i baren, utforskade vi hotellets vackra marker i ungefär en och en halv timme, för att sedan lämna vårt bagage kvar och återigen gå ombord på en tenderbåt, tillbaka till land, tillbaka på bussen och tillbaka till Aswans flygplats för att flyga till Abu Simbel, 27 mil söderut.

Jag sa tidigare att det var en hektisk morgon, med tanke på ombordstigningen på Kairos flygplats. Tja, saker och ting blev tuffare och mer drastiska vid vår nästa ombordstigning i luften. Även om flygplatsen i Aswan naturligtvis var mycket mindre, gjorde den inga som helst eftergifter till Kairo när det gällde trängsel, väntan och förvirring. Vår orädde ledare rådde oss att detta kunde vara en lika bra plats som någon annan att äta våra lunchlådor som vi hade tagit med oss från hotellet. Detta var ingen lätt bedrift, med tanke på lukten, trängseln och pandemoniumet. Vissa av oss åt det mesta av vår lunch, och vissa gjorde...

inte. Några av oss gav det mesta av det till de infödda fellaheen som letade efter rester i en överfull soptunna i väntrummet.

Hur som helst, efter mycket av samma knuffande och stökande procedur som vi hade stött på i Kairo, fast ännu mer av det, var vi efter ungefär 2 timmar (åtminstone) äntligen uppe i luften och på väg mot Abu Simbel, där ett av världens underverk ligger, **ABU SIMBEL-TEMPLET**.

Det finns en slogan inom resande som säger något i stil med att vägen dit är halva nöjet. Tja, det var knappast fallet denna tisdag den 14 februari. Men när vi väl kom fram till Abu Simbel var det väl värt det. Detta tempel, som byggdes av det mäktiga egot Ramses II för att förherrliga Ramses II, var något alldeles extra att skåda. Uthugget i massiv sandsten på Nilens västra strand för cirka 3 300 år sedan, var det, och är fortfarande, ett underverk att beskåda. Jag har mer ingående beskrivit dess fasad och interiör i förra månadens essä och kommer därför inte att upprepa det.

Vad jag inte nämnde är att i närheten av det stora templet står **HATHOR-TEMPLET**, också uthugget ur massiv klippa. Detta tempel byggdes också av Ramses II för hans hustru Nefertari och tillägnades gudinnan Hathor. Utanför templet på klippväggen finns sex stora statyer, fyra av den allvetande Ramses II och två av hans hustru, samt mindre statyer av deras barn. Inuti har hypostylhallen ett tak som bärs upp av sex pelare prydda med gudinnan Hathors huvud och ansikte.

Egypten kan göra anspråk på ungefär tre stora arkitektoniska och ingenjörsmässiga underverk under tre olika historiska eror. Den första breda grupperingen är det forntida Egypten och byggandet av pyramiderna, templen och andra arkitektoniska underverk. Detta sträcker sig över en period på flera tusen år. Det andra underverket var byggandet av Suezkanalen av deLesseps på 1880-talet. Det tredje, om än en mindre bedrift, var den stora dammen vid Assuan som byggdes av ryssarna på 1960-talet, och som har blivit mycket uppmärksammad över hela världen.

Jag skulle dock vilja lägga till ett fjärde underverk som vi bevittnade vid Abu Simbel, vilket var en direkt konsekvens av bygget av den stora dammen. Det ingenjörsmässiga underverket är uppskärandet av Abu Simbel-templen, både Ramses- och Hathor-templet, bit för bit och flyttandet av dem till toppen av klippan, samt återmonteringen i ett skick som nästan gör det omöjligt att skilja från dess ursprungliga tillstånd. Vi fick också en bra inblick i hur detta gjordes av amerikanska ingenjörer

och till tonerna av amerikanska (skattebetalarnas) pengar, till ett värde av 75 miljoner dollar.

En enorm halvkupol av betong byggdes högst upp på klippan, i vilken de två templen sedan flyttades, bit för numrerad bit. Kupolens framsida rekonstruerades sedan för att likna klippans naturliga yta, förutom där de två templens fasader var exponerade. Kupolens tak täcktes sedan också med ökenstenar och sand, vilket fick den att smälta in perfekt med resten av de steniga klipporna. Om man inte gick in i kupolen genom en oansenlig dörr för att se interiörens fulla storlek, dess byggnadsställningar och dess maskineri, skulle man aldrig misstänka att båda templen inte hade stått på samma plats under de senaste 3 300 åren.

Vi hade idealiskt väder för att se templet och även landskapet när vi flög tillbaka till Assuan, 27 mil norrut. Vi fick en fin utsikt över Nassersjön (uppdämd av den stora dammen) och den ödsliga, karga öknen som omgav den på alla sidor; inget annat än stenar och sand med åsar av låga berg som flätades samman i landskapet.

Tillbaka i Assuan klev vi på bussen, över den låga dammen, in i tendern, tillbaka till Aswan Oberoi Hotel på ön Elefantine, där vi upptäckte att våra rum nu var klara. Efter en påkostad middag var vi nu också redo för våra rum efter en lång, hektisk, intressant och tröttsam dag.

Onsdagen den 15 februari. Vår vistelse på Oberoi blev kort — bara en natt. Det första vi gjorde på onsdagsmorgonen var att flytta oss själva och vår utrustning till en av Sheratons kryssningsbåtar, som skulle vara vårt hotell under de kommande fem dagarna. Sheraton hade flera sådana specialdesignade kolosser för att kryssa på Nilen, och vår hette ATON, uppkallad efter den monoteistiske farao Akhenatons enda solgud. Efter att ha installerat oss var vi igång igen direkt efter lunch. Vår guide hade chartrat en felucca för eftermiddagen, navigerad av en infödd fellaheen. En felucca är en gammal egyptisk segelbåt med ett gaffelsegel, och de har seglat på Nilen utan designförändringar i tusentals år.

Efter en hektisk resa till Abu Simbel dagen innan visade detta sig vara en mycket trevlig och avkopplande eftermiddag. Vi åkte till Kitchener's Island och såg de vackra trädgårdarna där som var ett arv från den brittiska prägeln på Egypten, vilken för övrigt är betydande. Vi gick sedan ombord på feluccan igen och seglade till motsatta stranden av Nilen för att besöka Aga Khans mausoleum. Det är ett vackert mausoleum, byggt av hans fru och hans son, beläget på en hög

kulle med utsikt över Nilen. De dussintals och åter dussintals feluckerna såg ut som vackra vita måsar på det djupblå vattnet nedanför. För att hjälpa till med klättringen uppför kullen till mausoleet fanns det återigen ett antal av dessa övertalande kamelförare där för att möta och hälsa oss välkomna. Min fru och jag hyrde en kamel och klättrade ombord. Iväg bar det uppför den branta kullen med föraren som ledde det snörvlande och råmande djuret, medan vi hängde kvar i en osäker sadel som hotade att glida framåt om vi inte hade varit på väg uppför kullen. Efter att ha sett mausoleet valde vi att gå tillbaka nerför kullen.

Tillbaka i feluckan, och med härligt lugnt väder, drev vi enkelt till bryggan vid **Old Cataract Hotel** (cirka 1880-talet). Vi åt te och crumpets på den stora verandan till detta ståtliga gamla hotell, som ligger på en hög kulle med utsikt över Nilen. Vi hade en storslagen utsikt över katarakterna, som är översållade med enorma släta svarta stenblock. Efter ännu en härlig tur med feluckan var vi tillbaka på ATON.

Vi åt middag med ett cocktailparty den kvällen. Som underhållning fick vi njuta av ett program med en egyptisk magdansös och en fyrmannagrupp som hade sin elektriska förstärkare uppskruvad väldigt, väldigt högt.

Torsdag den 16 februari. Fortfarande i Assuan på morgonen tog vi en tur till **Assuandammen** (Aswan High Dam) cirka 11 km uppströms. Efter att ha sett Hooverdammen, och några av de andra gigantiska betongdammarna i USA, var den ryskbyggda dammen en stor besvikelse. Det var en bred, lång, ojämn jordfyllning, 111 meter hög och tre kilometer lång vid toppen. Den skapade den 480 km långa Nassersjön, som sträcker sig bakåt förbi den egyptiska gränsen in i Sudan. Dess vatten har utökat Egyptens odlingsyta med en tredjedel — ytterligare två miljoner tunnland.

Mer imponerande än själva dammen var det enorma modernistiska betongmonumentet som ryssarna byggde för att fira färdigställandet av dammen.

På vägen tillbaka stannade vi vid en brygga vid floden och tog en tenderbåt till en ö belägen mellan den gamla och den nya dammen, på vilken det magnifika **Philae-templet** står. Den äldsta delen dateras tillbaka till endast 300-talet f.Kr. och resten byggdes under den ptolemaiska och romerska perioden. Det var magnifikt och det var enormt, och märkligt nog hade även det monterats ner bit för bit från under den nuvarande vattenlinjen och återmonterats på sin nuvarande plats på den lilla klippiga ön Philae. Detta gjordes genom tyskarnas ansträngningar och generositet.

Innan vi återvände till vårt kryssningsfartyg för lunch stannade vi vid granitbrotten där vi beskådade (och gick på) en enorm obelisk som fortfarande låg kvar på platsen. Den var 125 fot lång och beräknades väga 1 170 ton. Den hade huggits ut och formats liggande på sidan med undersidan fortfarande stadigt förankrad i sin granitbädd.

Efter lunchen satte vi segel med ATON för att kryssa nerför Nilen till **Kom Ombo**, där vi stannade för att se templet med samma namn. Detta tempel, beläget på en kulle med utsikt över Nilen vid en punkt där floden gör en krök, är tillägnat gudarna Harwar, en gud med falkhuvud, och Sobek, representerad med ett krokodilhuvud. Det verkar som om vilken idiotisk karikatyr som helst kunde tjäna som gud lika väl som någon annan i de lättlurade och vidskepliga forntida människornas sinnen.

De fina relieferna genom hela templet var mycket imponerande. Vi var där i endast 30 minuter, sedan tillbaka till ATON, och fortsatte kryssningen nerför Nilen. Denna kryssning var en avkopplande och mycket välkommen lättnad från det hektiska tempo vi hade varit med om. Inte bara avkopplande, utan ytterst njutbar. Vi seglade långt in på natten och lade till vid **EDFU**.

Fredagen den 17 februari. På morgonen gick vi i land och steg ombord på fina hästdragna vagnar, fyra personer i varje droska. Vi körde en mile eller så genom den relativt stora staden Edfu till **Horustemplet**.

När vi körde genom gatorna fanns det åsnor, hundar, vattenbufflar, kameler, barn och vuxna i stora mängder. Små butiker, eller snarare stånd av bazartyp, kantade gatorna. Försäljare fanns överallt. Barn sprang vid sidan av våra vagnar, men de var välartade. Medan en turist i en liknande situation i Haiti eller Mexiko vanligtvis blir belägrad av tiggare, särskilt små barn, var så inte fallet här. Faktum är att de få som bad om en slant snabbt blev tillrättavisade av antingen sina mödrar eller andra barn att inte göra det.

Vid ankomsten till Horustemplet presenterades vi för ännu ett enormt och imponerande tempel, påbörjat 237 f.Kr. av Ptolemaios III. Frontfasaden är massiv och är 117 fot hög. Vid ingången står en helig falkkoloss, uthuggen ur granit.

Tillbaka till ATON och vidare till **Esna** som ligger endast 30 miles söder om Luxor. Här gick vi återigen från bord och steg i land.

Det är passande att här notera hur vårt kryssningsfartyg var speciellt utformat för dessa Nilkryssningar. Vissa av dessa landningsplatser har bara den svagaste liknelse vid en kaj, andra har ingen alls. Så hur bär sig ett stort...

Hur lyckas en kryssare med 4 däck och plats för **84 passagerare** lägga till vid platser som **Esna**, där det inte finns något annat än en sluttande, stenbeströdd vall att lägga till vid? Tja, de tänkte på den detaljen också. Fartyget kan trycka sig i sidled genom att vattenstrålar sprutas ut under vattenlinjen, både i fören och aktern. Det har också stora träbommar, likt telefonstolpar, som det kan skjuta ut i sidled, även dessa i fören och aktern. När det glider upp längs stranden sticker dessa bommar ut på sidan, tränger in i vallen och skyddar själva fartyget. Linorna binds sedan vid lämpliga pollare på land och där ligger hon. En bred landgång sänks sedan ner som förbinder fartyget med land, och passagerarna är redo att gå i land eller stiga ombord.

En annan smart liten detalj med dessa fartyg är att sidorna är platta och parallella, och fartyget har precis rätt bredd för att passa genom de flera slussar som hindrar dess passage mellan Assuan och Kairo.

Vi gick i land i **Esna** och gick till **Khnum-templet** (baggguden). Som jag sa tidigare duger vilken karikatyr som helst som gud. Hur som helst var templet vackert och massivt. Det representerade den ptolemaiska perioden av Egyptens historia, även om delar av det uppfördes mycket tidigare av Thutmosis III (1 500 f.Kr.).

Den intressanta detaljen med detta tempel är att det ligger cirka 28 fot under stadens nuvarande nivå. Det ligger i en utgrävd sänka och dess fundament representerar marknivån vid tiden då det byggdes. Arkeologer säger att det finns mycket mer i detta komplex, men eftersom det är täckt av 28 fot matjord och staden är byggd ovanpå det, planeras inga fler utgrävningar.

Vi seglade vidare och anlände till den stora staden **Luxor** den kvällen. Denna stad, som innehåller den mest magnifika och största samlingen av alla fornegyptiska ruiner, var platsen för den antika staden **Thebe**, Egyptens huvudstad under dess glansdagar under det mellersta och nya riket.

Eftersom vi anlände till Luxor tidigt på kvällen tog min fru och jag en promenad längs gatan vid flodstranden för att se ett visst hotell. Vi hade läst mycket om ett storslaget hotell byggt i Luxor under 1880-talet som hade varit ett tillhåll för kungligheter och eliten, nämligen **Winter Palace Hotel**. När vi såg det nu, hundra år efter dess grundande, var det fortfarande charmigt och ståtligt, men levde definitivt inte upp till sitt rykte.

Lördag 18 februari. Vädret var klart och vackert. Vi kom iväg tidigt och korsade Nilen i en enkel motorbåt till den västra stranden. En buss tog oss sedan till **Konungarnas dal**,

där vi såg **Ramses VI:s grav**, till **Tutankhamuns grav** och **Haremhebs grav** (19:e dynastin, 1300-talet f.Kr.).

Eftersom jag redan har beskrivit dessa gravar och allt byte som en gång fanns begravt där, i förra månadens artikel om ”Lärdomar från Egypten”, kommer jag inte att upprepa det här. Allt jag kan återupprepa är — vilket skamligt slöseri!

Samma morgon besökte vi också det vackra **Drottning Hatshepsuts tempel**, som jag också har beskrivit i förra månadens essä. På vägen tillbaka stannade vi för att ta bilder av de två **Memnons stoder**, enorma statyer av massiv sten.

När vi kom tillbaka för lunch på ATON var det mitt på eftermiddagen, under vilken vi kunde ta en välförtjänt vila.

Den kvällen skulle vi njuta av ännu ett **Ljud- och ljusspel**, denna gång i **Karnak**. Det var betydligt annorlunda än det på måndagskvällen vid pyramiderna. Medan vi vid pyramiderna satt i våra stolar och satt kvar under hela programmet, samlades vi i Karnak som en enorm stående folkmassa vid ingången framför **Avenyn med de bagghuvudade sfinxerna**. (De ligger ner och är uppställda på varje sida, totalt 40 stycken. Ursprungligen, när denna aveny sträckte sig hela vägen till Luxortemplet, fanns det totalt 124 av dessa magnifika statyer.) Ljudsystemet börjar sedan showen genom att ge oss ett dramatiskt manus om platsens och tillfällets heliga högtidlighet, och ber oss sedan att gå vidare till nästa område i detta enorma tempelkomplex.

När vi rörde oss i mörkret från ett område till ett annat till ackompanjemang av dialog och musik, nådde vi efter ungefär en halvtimme en upphöjd läktare. Denna var tillfälligt halvbelyst tills folk hade satt sig, sedan fortsatte showen. Läktaren gav en övergripande vy över hela komplexets layout, inklusive den heliga sjön, som reflekterade de enorma monumenten när ljusen spelade på det ena, sedan det andra.

Det var också imponerande, men Ljud- och ljusspelet vid pyramiderna var fortfarande det finaste.

Söndagen den 19 februari. Ännu en klar och vacker dag. På morgonen besökte vi **Karnaktemplet** med hästskjuts för att se det stora **Amon-Ra-templet i Karnak**, där vi hade sett Ljud- och ljusspelet kvällen innan. Sedan vidare till **Luxortemplet** i hjärtat av staden. Dessa två stora tempel, Luxortemplet och Karnaktemplet, ligger ungefär fem kilometer ifrån varandra.

I forna tider, när Thebe stod på sin höjdpunkt, var dessa två ett sammanhängande komplex förbundet av den imponerande sfinxallén med 124 sfinxer. För mindre än ett sekel sedan var Luxortemplet täckt under en kulle av bråte och ruckel.

Den eftermiddagen flög vi tillbaka till Kairo och hotellet Ramses Hilton.

Måndag den 20 februari. Det finns över 500 moskéer i Kairo. På morgonen besökte vi tre av de mest kända muhammedanska moskéerna. Den första var Ahmed Ibn Tulun-moskén där kung Farouk och några av hans förfäder är begravda. Hela komplexet var verkligen vackert och uppvisade det bästa inom gammal muslimsk arkitektur. Vart man än såg var det mycket utsmyckat. Spetsliknande gallerverk, islamiska inskriptioner, förgyllningar och juvelprydda dekorationer överallt.

Den andra moskén låg i Citadellet, ett stort militärt område uppfört av Saladin under det tredje korståget. Soldater och vakter fanns överallt, precis som vid alla regeringsbyggnader i Kairo sedan kriget 1973. I Citadellet ligger också Muhammad Ali-moskén, som vi besökte. Här ligger Irans shah begravd, vars grav vi också såg, även om shahens familj har avrått från offentlig visning av hans grav.

Vi besökte sedan basaren Khan el Khalili, en intressant upplevelse. Även om den inte är lika stor som den vi besökte i Istanbul för elva år sedan, är den av betydligt högre kvalitet.

På eftermiddagen besökte vi Kairo-museet och betraktade med särskilt intresse de 3 500 rika föremålen från Tutankhamuns grav. Eftersom jag redan har behandlat dessa i förra månadens artikel, kommer jag inte att upprepa beskrivningen av denna mest fantastiska samling.

Bortsett från formaliteter, avsked, flygplatser och hemresa, fullbordar det denna exotiska resa till de gamla faraonernas land.

* * * * *

Slutsats:

I förra månadens observationer sammanfattade jag effekterna av den häpnadsväckande egyptiska kulturen och civilisationen på dess eget folk och världen i stort. Eftersom Egyptens prestationer inom de kulturella, religiösa och arkitektoniska områdena var så unika och spektakulära, jag

valde att beskriva dessa arkitektoniska och arkeologiska underverk i denna, den andra delen, eftersom det hade varit antiklimaktiskt att göra det i omvänd ordning.

Det finns dock några andra observationer om det moderna Egypten som jag behöver lägga till.

En handlar om deras pengar. Den egyptiska valutaenheten är det egyptiska pundet (betecknat L.E.), uppdelat i 100 piaster. En officiell resebok utgiven av FODOR'S 1984 angav att alla som stannar över 48 timmar måste växla minst 150 US-dollar på flygplatsen. Detta fann jag vara felaktigt. Men eftersom vi var strandsatta och utlämnade åt oss själva på flygplatsen, räknade jag med att vi skulle behöva hantera taxibilar, baksheesh och diverse andra småutgifter, så jag växlade omedelbart 100 US-dollar vid ett av de många officiella växlingskontoren, för vilket jag fick 81 L.E. Medan den officiella växelkursen ligger någonstans runt 1 L.E. mot 1,22 US-dollar, har egyptierna själva i själva verket lite eller inget förtroende för sina egna pengar, och de flesta butiker, försäljare etc. tar gärna emot amerikanska dollar i utbyte mot sina varor i förhållandet ett till ett. Dessutom, om du har några egyptiska pengar kvar när du ska lämna landet, kan du lika gärna spendera dem på vad som helst, eller ge bort dem, eftersom du inte kan växla tillbaka dem till US-dollar. Ingen vill ha dem. Egyptierna har absolut inget förtroende för sina egna pengar, och det av goda skäl.

Faktum är att den egyptiska ekonomin är rutten, svag och vacklande, utan någon solid ekonomisk bas. Den kommer att kollapsa så snart de amerikanska subventionerna (burna på de amerikanska skattebetalarnas axlar) dras in.

Den andra observationen handlar om Nilen och dagens egyptiska jordbruk.

Assuandammen har hyllats stort som ett modernt ingenjörstekniskt underverk, och fördelarna som Egypten förväntas dra av den är förmodligen mångfaldiga, såsom ytterligare 2 miljoner hektar under odling, miljarder kilowattimmar elektrisk kraft, etc. Ändå är det min slutsats att dammen kommer att visa sig vara en katastrof, på flera sätt.

I tusentals år översvämmade Nilen sina stränder och avsatte sitt rika mineralhaltiga slam på jordbruksmarkerna. Detta höll jorden bevattnad och bördig för evigt, då dess bördighet förnyades varje år. Nu, med den 48 mil långa Nassersjön och strukturell och kontrollerad bevattning, håller följande katastrofala konsekvenser på att utvecklas:

1. Mycket av vattnet avdunstar i det tidigare torra ökenklimatet i Övre Egypten. Vattnet som rinner nerför Nilen har nu en högre salthalt (liksom vår egen Coloradoflod när den når Imperial Valley i Kalifornien).

2. Genom kontrollerad bevattning, snarare än de tidigare översvämningarna, byggs salthalten upp i jorden under en period av år och kommer att förgifta den tidigare evigt bördiga oasen.

3. Det mineralrika slammet kommer inte längre att deponeras på jorden, utan kommer så småningom att fylla Nassersjön med lera.

4. Klimatet har förändrats till ett mycket fuktigare sådant, vilket kommer att påskynda förstörelsen av dess många fantastiska historiska monument, liksom naturligtvis de frätande ångorna från den moderna industrin.

5. Bönderna där har också lurats till att använda stora mängder konstgödsel, bekämpningsmedel och ogräsmedel, precis som amerikanska bönder.

6. Mellan den kontrollerade bevattningen och den utbredda användningen av konstgödsel håller den evigt bördiga Nildalen på att förgiftas till utrotning.

Kort sagt, jag ska rekapitulera.

A. Den stora egyptiska rasen i det forntida Egypten var ett unikt släkte av män och frambringade den första stora vita civilisationen (betoning på *stora*). Den dog ut för att de hade en dålig religion, en som var besatt av livet i ett icke-existerande efterliv, besatt av en värld av icke-existerande spöken.

B. Långt innan kristendomen reste sitt destruktiva judiska huvud hade egyptierna redan uppfunit varje fiktivt koncept som senare användes och kopierades av judendomen och kristendomen. Några av dessa fiktiva koncept var: existensen av en ”själ” som förmodades leva för evigt; gudar och spöken, både ”goda” och ”onda”; polyteism, och även monoteism; en dunkel undervärld och ett ”efterliv”; belöningar och straff som skulle utmätas i efterlivet; enorma materiella offer och monument till deras fiktiva gudar; dop (tvagning) och rening genom vatten; utövandet av omskärelse som en religiös rit; och en mängd andra falska idéer som spårade ur sinnet till en vansinnig spökvärld av fantasi.

C. Hade de ägnat mer uppmärksamhet åt att bevara sina underbara genetiska egenskaper, sin genpool, istället för att pyssla med spöken som inte fanns där, skulle historien om inte bara Egypten, utan om hela världen, vara ett underverk att skåda.

D. Hade de haft en rasreligion såsom CREATIVITY, som

underverk skulle idag vara en verklighet.

E. Eftersom de inte gjorde det, blev de rasblandade och degenererade. Deras nuvarande befolkning är en av de mest patetiska på jordens yta, inbegripen i en skenande befolkningsexplosion mot katastrof – med hjälp av amerikanska subventioner.

F. Låt Egyptens historia vara ett allvarligt varnande exempel, inte bara för vår egen **CREATIVITY**-rörelse, utan för den vita rasen som helhet. Låt oss en gång för alla komma ihåg att den **ULTIMATA SKRÄCKEN** är **RASBLANDNINGEN** av den **VITA RASEN**, och att utan en rasreligion håller den ultimata skräcken nu snabbt på att uppsluka världen.

* * * * *

Eftersom de, egyptierna, följde en väg av vårdslös demens, förlorade de sin mest dyrbara skatt — sina gener.

* * * * *

Kom också ihåg att precis som man inte kan återställa en omelett till ett perfekt ägg, så är också rasblandning för alltid en oåterkallelig process.

* * * * *

Låt oss aldrig glömma att det GUDOMLIGA FRÖET hos den en gång så stora egyptiska vita rasen gick förlorat för alltid eftersom den inte innehade en rasreligion som CREATIVITY utgör. Eftersom de istället var besatta av fiktiva abstraktioner om gudar, andar och spöken, blev deras dyrbara gener rasblandade till den skamliga röra som nu är deras beklagliga tillstånd.

* * * * *

BESLUTSFATTANDETS SKÖNA KONST

När jag var 20 år gammal (långt, långt tillbaka år 1938) kom jag för första gången i kontakt med Hitlers MEIN KAMPF. Jag hade turen att kunna läsa den stora boken på originalspråket tyska, och att läsa den hade en stark inverkan på mig som har varat under resten av mitt liv. Faktum är att den gjorde mycket för att förändra och kristallisera min då naiva och osäkra världsbild, och från den lärde jag mig mycket som hjälpte till att utveckla och stärka min karaktär.

En av de saker som Hitler gjorde ett starkt intryck på mig med var vikten av att fatta beslut. När vi går genom livet är en av dess grundläggande realiteter att vi ständigt ställs inför att fatta beslut, beslut, beslut. Hitler påpekar i sin bok att förmågan att fatta beslut och ta ansvar för dem är kännetecknet för en stor general, en stor ledare, eller i allmänhet, en man av enastående kaliber. Jag blev så imponerad vid den åldern att jag började fatta snabba beslut om många saker. Även om jag också fattade ett antal felaktiga beslut, var mitt genomsnitt till min förvåning ungefär lika bra som när jag hade prokrastinerat. Det fanns dock denna skillnad: jag fick betydligt fler saker beslutade, och jag fick betydligt mer uträttat. Det har varit min vana ända sedan dess att fatta beslut så snabbt som möjligt, om än med mindre överilad hastighet.

Naturligtvis är hastighet inte det enda kriteriet. Det viktiga är att fatta goda, sunda beslut. Den som konsekvent kan fatta goda, sunda beslut och fatta dem snabbt är inte bara ett geni, utan också en ledare för män. Hitler var en som kvalificerade sig på båda punkterna.

I sin analys av det tyska rikets sammanbrott under och efter första världskriget påpekar Hitler den inneboende svagheten i hela det "parlamentariska" systemet, som han med rätta påpekar egentligen är judisk demokrati, ett bedrägeri designat av juden för att söndra, hämta och härska över sina goyim-offer. Han fördömer kraftfullt demokrati som ett styre genom kommittéer där alla och ingen egentligen är

ansvarig för någonting. Där en kommitté förutsätts fatta ett beslut genom att räkna röster, fattas vanligtvis de mest fega och avskyvärda besluten. Dessutom tar ingen i sådana fall personligen på sig skulden eller ansvaret. Det slussas syntetiskt över på en passiv icke-enhet — en kommitté som finns här idag och är borta imorgon.

Carl von Clausewitz, förmodligen den största militära författaren och strategen under de senaste århundradena, har också mycket att säga om att möta verkligheten och fatta beslut. I sin berömda klassiker OM KRIGET säger han i praktiken att det finns vissa strider som måste utkämpas (han syftar på nationer), och det finns vissa tidpunkter då det är mest gynnsamt att göra det (det gyllene tillfället). När sådana strider undviks eller skjuts upp på grund av bristande beslutsamhet, brist på förberedelser eller brist på mod, utkräver en sådan underlåtenhet vanligtvis ett högt pris av den fega försummaren. Det priset är ofta fullständig förintelse i händerna på fienden vid ett senare tillfälle. Medan von Clausewitz syftade på kampen mellan nationer och regeringar, är lärdomen precis lika träffande för individer i deras strider, eller beslut, eller deras försummelse att möta dem. Ännu viktigare är att det också gäller den vita rasens svåra belägenhet att ta sig ur det dilemma som den nu är invecklad i. Den vita rasen har för länge sedan passerat sitt ”gyllene tillfälle”, men tro mig, tiden kommer aldrig att bli bättre än den är nu.

Shakespeare pekar på en liknande slutsats. I sin stora pjäs, JULIUS CAESAR, citerar han Brutus när denne filosoferar för Cassius med följande visdomsord: ”Det finns en flod i mänskliga angelägenheter / Som, när den tas vid flod, leder till lycka; / Men försummas den, blir hela livets resa / Bunden i grund och elände.”

På den humoristiska sidan finns det förstås de som hellre singlar slant och litar på blind tur än att använda sina mentala förmågor. Faktum är att romarna hade sina ”augurier” där de rotade i inälvorna på slaktade djur och fåglar för att få en ledtråd om vilken väg de skulle gå i viktiga beslut, och grekerna hade sina orakel i Delfi för att hjälpa dem att bestämma sig. I det senare fallet hade de oskuldsfulla jungfrur som sniffade giftiga gaser som kom upp ur en spricka i marken tills de var grundligt berusade. Prästerskapet lyssnade sedan på deras osammanhängande mumlande och tolkade dessa som visdomsord från gudarna. Sådana procedurer är på olika sätt fortfarande i bruk än idag. I

astrologi, de ofelbara stjärnorna antas hjälpa de troende att styra sina angelägenheter som de har gjort sedan urminnes tider. Idag söker kristna i miljontal fortfarande efter tecken från himlen för att hjälpa dem att bestämma sig, och har upprepade enkelriktade samtal med det "Stora Spöket" och bönfaller honom att ge dem rätt vägledning.

Nyligen, i samma anda, såg jag en skylt på disken i en tandläkarklinik där det stod: "Ingen mängd planering kan ersätta ren tur." Och det ligger en viss sanning i det också. Jag kan berätta om en viktig erfarenhet jag hade.

För några år sedan hade jag en inteckning som förföll till betalning som uppgick till sex siffror, och som skulle betalas av under en period av flera år. En dag ringde VD:n för företaget som betalade på inteckningen och erbjöd sig att betala hela beloppet nu om jag gick med på en rabatt på 10 procent. Jag sa att jag skulle tänka på en rabatt på 5 procent. (Inget förhastat beslut.) Jag tänkte på det och resonerade som så att han kanske skulle betala om jag gav ett motbud på endast 3 procents rabatt, men i vilket fall som helst lät jag det bara bero. Två månader senare ringde han mig igen och jag sa att jag fortfarande tänkte på det. En månad efter det ringde han mig igen och sa att de hade förhandlat fram ett statligt lån, skulle bygga på fastigheten och tänkte betala hela beloppet, utan rabatt.

Ren tur och uppskov lönade sig i det här fallet. Men jag skulle inte satsa på det. Nio gånger av tio kommer uppskov och brist på beslut att kosta dyrt.

Vare sig vi vill det eller inte, ställs vi ständigt inför mindre beslut, viktiga beslut, och vid ett antal tillfällen, vissa av så stor betydelse att de formar resten av våra liv. Vare sig vi vill det eller inte, pressas vi till beslut, och om vi inte snabbt tar itu med att fatta dessa beslut när tiden för att göra det är som mest gynnsam, kommer dessa beslut att fattas åt oss antingen av andra människor eller av händelsernas gång.

Ett undvikt beslut är vanligtvis en feghetshandling och är i sig självt egentligen ett beslut genom underlåtenhet. Kort sagt, att inte kunna fatta ett beslut när händelser kräver det, är ett beslut i sig, och det kommer att fattas på annat håll, vanligtvis till nackdel för dem som inte kan bestämma sig.

Eftersom jag har varit starkt medveten om vikten av att fatta beslut sedan tidig vuxenålder, har jag också blivit en observatör av hur andra människor fattar beslut. Jag har särskilt blivit medveten om hur många människor det finns som antingen inte kan fatta beslut, eller inte vill fatta beslut när de borde, om hur vissa människor undviker att fat—

att fatta beslut som om de vore pesten. Det är fantastiskt hur många andra människor vissa individer kan hitta att skylla på för sina egna misstag och tillkortakommanden. De skyller på sin fru (eller sina fruar), sin mor, sin far, sin chef, eller bara på otur, de ”får aldrig en chans”, eller om de bara hade haft pengarna, vad de då inte skulle ha kunnat göra, mycket bättre än den person som faktiskt har dem.

I detta avseende är ett antal slitna talesätt passande. Ett som dyker upp i minnet är: ”Han tog sina misslyckanden som en man och skyllde dem på sin fru.”

Ett annat som jag såg på väggen i en väns kontor var: ”Om din chef varit smartare, skulle du förmodligen vara ute och leta efter ett jobb.” Och det avgörande argumentet som sätter stopp för alibit ”Om jag bara hade pengarna” är: ”Om du är så smart, varför är du inte rik?” INGET SVAR. För detta har dock även Shakespeare ett svar. Återigen (från Julius Caesar) säger Cassius: ”Felet, käre Brutus, ligger inte i våra stjärnor, utan i oss själva att vi är underhuggare.”

Jag finner dessa typer av människor svårast av alla att tas med, till och med mer än de som är oärliga och/eller listiga. De senare kan man, även om man inte kan lita på dem, åtminstone utläsa deras avsikter, vad det är de vill ha, vad deras pris är. Man kan sedan förhandla på den grunden, möta deras pris och de ditt, eller så kan man avbryta alla förhandlingar och inte ha med dem att göra alls.

Inte så med de många olyckliga individer som inte kan bestämma sig. Det är extremt svårt att förhandla med någon som inte vet vad de vill, som inte kan få ordning på sitt splittrade sinne. De kommer att förhala dig, de kommer att skjuta upp saker, de kommer att lämna dig hängande i ett tillstånd av dvala, och till och med känna en viss barnslig betydelse över att de har lyckats låta någon vänta på deras icke-beslut. Sådana människor har jag funnit föredrar att aldrig någonsin bestämma sig, utan vill hellre att någon annan knuffar dem in i ”deras” beslut, vilket inte alls är deras eget. Varför väljer de en så omständlig och katastrofal väg? Huvudsakligen för att beslutsfattande för med sig ANSVAR, och medvetet eller undermedvetet vill de undvika ansvar. Låt den andra personen ta ansvaret för beslutet, och om saker och ting skulle gå illa, låt den andra personen ta skulden.

Alla måste fatta beslut. Vissa fattar dem dåligt, vissa är ganska bra på det, vissa kan fatta goda, sunda beslut för det mesta och fatta dem snabbt. Det är lite som konsten att stava.

Vissa människor är dåliga på det, vissa är mediokra, vissa är bra — och vissa är utmärkta. Ingen är perfekt, och ingen förväntar sig att vara det. Det är snarare hur du rankas på en skala från 1 till 10 som räknas. För tro mig, **framgång i livet är till stor del beroende av hur snabbt du kan fatta beslut, hur sunda dessa beslut är och att ta ansvaret för att stå bakom besluten när de väl har fattats.**

Beslutsfattande är, precis som tankeprocessen, en komplex och föga förstådd process. Icke desto mindre kan alla göra det och alla måste göra det. Precis som att andas kan du inte gå genom livet utan det. (Detta påminner mig om en skylt jag en gång såg i en låssmedsbutik som gjorde ett påstående om motsatsen. Det stod: ”Människor kan leva utan luft i två minuter, utan vatten i en vecka, utan mat i en månad, och utan hjärna hela sitt liv.”) Hur det än må vara med det, upprepar jag, alla måste fatta beslut och alla kan det, även om vissa arbetar hårt på att undvika det.

Till och med fåglar och djur ställs ständigt inför beslut. De har också en ständig och stor variation av beslut att fatta och de fattar dem. Ett grundläggande beslut som många djur måste fatta är det om kamp eller flykt. Ett annat är parningsbeslutet och vem de ska välja som sin partner. Ett annat beslut fåglar måste fatta är var de ska bygga sitt bo, när de ska börja, hur de ska bygga det, var de ska samla kvistar, hur de ska arrangera dem och en mängd andra stora och små beslut. De måste fatta dem, och de gör det. Vanligtvis sker det i rätt tid och deras omdöme är utmärkt.

För att återgå till människor, vars beslut kan eller inte kan vara mer komplexa än fåglarnas, binas och djurens, så har de förmodligen en fördel i att ha en bättre tankeapparat för att hjälpa dem att fatta beslut och lösa sina problem. Även om det kan vara komplext och inte helt förstått, finns det ett antal riktlinjer jag skulle vilja erbjuda som kan vara till enorm hjälp i den komplexa processen att fatta beslut.

1. Det första du måste bestämma dig för är att du står inför ett beslut, att du måste besluta på ett eller annat sätt, och att ju förr du gör det, desto bättre är du ute. Det är fantastiskt hur många människor som smiter från detta första viktiga steg och inte ens erkänner för sig själva att de står inför ett beslut även när de borde veta bättre.

2. När du fattar ett beslut, samla all information du kan som rör problemet. Genom att göra det är det inte nödvändigt att ex—

uttömma den relevanta informationen, utan endast EN TILLRÄCKLIG MÄNGD för att fatta just det beslutet. Alltför ofta fortsätter vissa människor att skjuta upp ett avgörande och slösar så mycket tid på att vänta på mer information att när de väl har "tillräckligt med information" har tåget för länge sedan gått och de står kvar på perrongen. Om det verkar finnas en motsägelse här, är nyckelordet "TILLRÄCKLIG" och tricket är att ha det goda omdömet att veta när nog är nog.

3. Nästa steg är en fråga om att väga och utvärdera den information du har. Återigen är det här gott omdöme och sunt förnuft kommer in i bilden, och "sunt förnuft" har jag funnit inte alls är särskilt vanligt, utan en sällsynt och dyrbar tillgång. Frågor uppstår: Hur tillförlitlig är informationen? När motsägelsefulla rapporter kommer in, vilket de alltid gör, är frågorna som måste besvaras: Vem kan man tro på? Vad är rimligt i ljuset av dina tidigare erfarenheter, och vad är overkligt? Dessa är också underordnade beslut som måste fattas och passas ihop med det huvudbeslut som du försöker lösa.

4. Efter att ha samlat in din information, vägt och utvärderat den, överväg sedan dina alternativ. Kanske är alternativen ett enkelt ja eller nej, eller så kan det finnas ett halvt dussin alternativ för vad du kan göra åt ett visst problem.
Överväg alla alternativ och lista dem skriftligt.

5. När du har gjort detta, överväg sedan konsekvenserna av varje alternativ, både på kort och lång sikt.

6. Sedan kommer det svåra och viktiga steget: gör ditt val. Det är här de flesta människor vacklar.

7. När du väl har gjort ditt val, håll fast vid det och backa upp det med kraftfulla och beslutsamma handlingar för att göra valet till en framgång. Det tjänar ingenting till för en ung man att säga: "Jag har gjort mitt val. Jag ska bli ingenjör", och sedan inte göra någonting för att fullfölja de långa och mödosamma ansträngningar som krävs för att genomföra det beslutet.

Kort sagt — välj din dröm — och förfölj den sedan till dess logiska slutsats.

Här är några ytterligare observationer om beslutsfattande.

1. Att fatta beslut kräver mod: Att undvika detta är en undanflykt, en feg handling. Nyckelordet är ANSVAR. En person måste ha modet att ta ansvar för sina beslut.

2. Beslutsfattande kräver också en prioritering. Ingen har tid att fatta beslut om allt. Vissa beslut är viktiga, andra är triviala. Vissa är brådskande och måste fattas under nästa vecka, vissa nästa dag, vissa nästa timme, vissa på ett ögonblick. Återigen är det en fråga om urval, en fråga om gynnsam tajming, en fråga om gott omdöme.

3. Det finns vissa frågor som kan vara oerhört viktiga, men som vi ändå inte kan göra något åt. Till exempel kan det vara oerhört viktigt att solen går upp i morgon bitti, men eftersom jag absolut inte har något att säga till om i den frågan, finns det inget för mig att bekymra mig om. En bra filosofi i detta avseende är den som formuleras i bönen från Anonyma Alkoholister. Den lyder så här: ***"Gud, ge mig sinnesro att acceptera de ting jag inte kan förändra: mod att förändra de ting jag kan och visdom att veta skillnaden."*** En utmärkt filosofi. Jag ansluter mig till den.

Nu kommer vi till kärnpunkten i denna artikel, nämligen hur allt det föregående relaterar till KREATIVITET, den vita rasens överlevnad och uppbyggnaden av vår rasliga rörelse.

Efter att ha betonat vikten av (a) Beslutsfattande (b) Att sortera ut vad som är viktigt och vad som är trivialt, låt oss nu komma till några viktiga slutsatser om saker som är av yttersta vikt för ditt eget liv, för din ras, för dina barn och för framtida generationer som ännu inte är födda.

1. Den viktigaste frågan du står inför idag som medlem av den vita rasen är överlevnaden av ditt eget slag. Detta är ett faktum och inget beslut behöver fattas om ett fastställt faktum. Beslutet du måste fatta är om du ska möta detta faktum och göra något åt det. Bestäm dig, ja eller nej.

2. Om nej, anslut dig till nigger-"gemenskapen" och kryp ner i ett råtthål och dö. Jag vill aldrig höra från dig igen.

3. Om ja, bestäm dig för vilken organisation som har det bästa creedet, programmet och lösningen för den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg. Jag är helt övertygad om att Church of the Creator inte bara har det bästa creedet, programmet och lösningen på problemet, utan den enda lösningen. Du måste dock bestämma det själv. **Bestäm vilket program du vill följa, och gör sedan något meningsfullt åt det.**

4. Om du beslutar att THE CHURCH OF THE CREATOR är det rätta, lämna då alla de andra polyglotta ändamålen, och ägna din fulla tid och energi åt att stödja vår sak med donationer, genom att distribuera vår litteratur, genom att värva nya prenumeranter till RACIAL LOYALTY och många andra aktiviteter. Varför inte faktiskt bli en ordinerad präst i kyrkan och bilda din egen aktivistiska kyrkogrupp. (Se RACIAL LOYALTY nr 10 för riktlinjer.)

Dessa är oerhört viktiga frågor. Återigen ber jag dig, fatta ditt beslut. Det finns en tidvattenvåg i människors och rasers angelägenheter. Tiden är knapp.

* * * * *

Här är några citat av Adolf Hitler:

Varje judiskt förtal och varje judisk lögn är ett hedersärr på våra krigares kroppar.

* * * * *

Den man som judarna har smädat mest står oss närmast och den man de hatar mest är vår bäste vän.

* * * * *

Den som tar upp en judisk tidning på morgonen och inte ser sig själv förtalad i den har inte gjort en lönsam användning av den föregående dagen; för om han hade gjort det, skulle han vara förföljd, smädad, förtalad, misshandlad, besudlad.

* * * * *

Gör någonting meningsfullt för den vita rasen

Bli en ordinerad präst i The Church of the Creator

Organisera din egen kyrkogrupp

I nummer 10 av RACIAL LOYALTY föreslog vi att varje CREATOR skulle bli en pastor (Reverend), det vill säga en ordinerad präst i vår kyrka. Vi listade ett antal fördelar med att göra det, både ur individens synvinkel för att vara effektiv, och även ur kyrkans synvinkel.

Kort sammanfattat är dessa fördelar:

1. Det ger individen en prestigefylld titel som har respekterats av regeringen, av domstolarna och av världen i stort under många århundraden.
2. Det för med sig vissa juridiska och moraliska fördelar, som våra fiender har varit snabba med att utnyttja i åratal i juridiska, moraliska och insamlingsrelaterade frågor.
3. Det är definitivt ett verktyg och ett vapen som även vi kan och bör använda oss av.
4. Det ger den mantel med vilken du kan etablera din egen kyrkogrupp och bli mycket mer effektiv i att bygga en permanent och växande bas i ditt område.

Så varför inte göra det?

För ytterligare information, se nummer 10 av RACIAL LOYALTY.

Om du redan har donerat så mycket som $40.00 tidigare, är du redan kvalificerad att ansöka utan ytterligare donation. (Vi kan dock alltid använda all hjälp vi kan få).

Men hur som helst, gör något meningsfullt och gör det nu. Ansök idag!

* * * * *

Kom ihåg, det finns ingen ersättning för seger och det finns ingen ersättning för den vita rasen!

* * * * *

GÖR NÅGOT! FAKTISKT,
Vad kan DU göra åt det?

Nu när du förstår det judiska programmet för piratkopiering, plundring och förslavning genom Federal Reserves bedrägerispel och pengamanipulation, låt oss nu vidta medvetna åtgärder. CHURCH OF THE CREATOR har det TOTALA PROGRAMMET, den SLUTGILTIGA LÖSNINGEN, den ULTIMATA TRON. Läs och bekanta dig med vår tro och vårt program, och förena dig sedan med oss för att bygga en vitare och ljusare värld.

Här är de tre grundläggande böckerna om Creativity.

NATURE'S ETERNAL RELIGION

Av Ben Klassen, P. M. Publicerad 1973. 508 sidor, 49 kapitel. Fastställer den grundläggande tron och programmet för den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg. **$8.00 porto betalt.**

THE WHITE MAN'S BIBLE

Av Ben Klassen, P. M. Publicerad 1981. 451 sidor, 73 kapitel. Utvidgar och fördjupar tron och programmet och inkluderar idén om Salubrious Living: Ett sunt sinne i en sund kropp i ett sunt samhälle i en sund miljö. **$8.00 porto betalt.**

SALUBRIOUS LIVING

Skriven av Arnold DeVries och Ben Klassen. 244 sidor, 22 kapitel. Förklarar vårt program i detalj för att leva en naturlig livsstil och uppnå och bibehålla det ultimata inom superb hälsa och välbefinnande. **$5.00 porto betalt.**

TREBOKSPAKET: $13.00 porto betalt. Beställ från:

CHURCH OF THE CREATOR
P.O. BOX 400
OTTO, N.C. 28763

PROPAGANDERA!
VÄRVA!
ORGANISERA!

Beställ exemplar av denna bok och distribuera.

EXPANDING CREATIVITY

5,00 $ styck. Kartong om 10 — 25,00 $

Fråga även efter ett gratisexemplar av vår månatliga tidskrift RACIAL LOYALTY. Beställ från:

CHURCH OF THE CREATOR
P. O. Box 400
Otto, North Carolina, 28763

* * * * *

Vår religion, CREATIVITY, är tillägnad den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg.

* * * * *

Författare till:
Nature's Eternal Religion
Expanding Creativity
Building a Whiter and Brighter World
RAHOWA!
This Planet Is All Ours
The Klassen Letters Vol. 1
The Klassen Letters Vol. 2
Portfolio One
The Little White Book
The White Man's Bible
A Revolution of Values Through Religion
Against the Evil Tide
— En självbiografi

Medförfattare till:
Salubrious Living

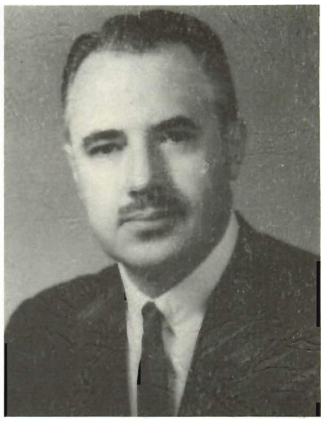

Ben Klassen, P.M.

Grundare, Church of the Creator

Ben Klassen har varit bosatt i fyra länder och medborgare i tre. Född av tyskspråkiga föräldrar i Ryssland 1918, blev han och hans familj tidiga offer för den judiska kommunismen, som de flydde ifrån 1924. Han växte upp och utbildades i Kanada, där han tog en examen i elektroteknik och även en bachelorexamen i humaniora. Han har varit jordbrukare, lärare, gruvarbetare i nickelgruvor, elektroingenjör, uppfinnare, fastighetsmäklare och ledamot i Floridas delstatsparlament.

Hans intensiva intresse för naturlagarna, ras och religion polariserades till en ny religion för den vita rasen, en uppgift som hans breda och mångsidiga bakgrund tycktes ha förberett honom för under en hel livstid.

Creativity är en religiös trosbekännelse....

- **Tillägnad den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg.**
- **Baserad på naturlagarna, på historiens erfarenhet, på logik och sunt förnuft.**
- **Vårt fyrdimensionella program: Ett friskt sinne i en frisk kropp i ett friskt samhälle i en frisk miljö.**
- **Vårt mål: Att bygga en vitare och ljusare värld.**